

**PŘÍRUČKA
PRO PROVOZOVATELE
POTRAVINÁŘSKÝCH PODNIKŮ**

**k označování potravin
podle předpisů EU 2023**

2023

OBSAH

Základní zdroje informací pro provozovatele potravinářských podniků a spotřebitele	3
Vyhledávání právních předpisů na portálu Eur-Lex – náhled	6
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004	7
Sdělení Komise o otázkách a odpovědích týkajících se používání nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům. . . .	54
Oznámení Komise týkající se poskytování informací o látkách nebo produktech vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost, jak je uvedeno v příloze II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům.	67
Pokyny pro příslušné orgány pověřené kontrolou shody s právními předpisy EU s ohledem na stanovení přípustných odchylek od nutričních hodnot uvedených na etiketě.	71
Sdělení Komise o uplatňování zásady uvádění údaje o množství složek (QUID).	85
Instrukce pro postup příslušných orgánů při kontrole shody s právními předpisy Evropské unie: pokud jde o analytické metody používané při určování obsahu vlákniny udávaného na etiketě.	93
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2018/775, kterým se stanoví pravidla pro použití čl. 26 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, pokud jde o pravidla pro uvádění země původu nebo místa provenience primární složky potravin	99
Sdělení komise o použití ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011	103
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1337/2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, pokud jde o uvádění země původu nebo místa provenience u čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového, skopového, kozího a drůbežího masa.	110
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97	115
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin	127
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin	143
Prováděcí pokyny k nařízení č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin. Závěry Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat	166
Národní doporučení přístupu k některým označením potravin zejména ve vztahu k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin	172
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 828/2014 o požadavcích na poskytování informací o nepřítomnosti či sníženém obsahu lepku v potravinách spotřebitelům	177
Přehled základních přímo použitelných předpisů Evropské unie souvisejících s potravinovým právem k 1. 1. 2023	180
Infografiky označování potravin – Jak se vyznat v etiketách?	191

ZÁKLADNÍ ZDROJE INFORMACÍ PRO PROVOZOVATELE POTRAVINÁŘSKÝCH PODNIKŮ A SPOTŘEBITELE

NÁRODNÍ AUTORITY

- Ministerstvo zemědělství
<http://eagri.cz/public/web/mze/>
- Státní zemědělská a potravinářská inspekce
<http://www.szpi.gov.cz/>
 - Podání podnětu ke kontrole:
<http://www.szpi.gov.cz/podnety-ke-kontrole.aspx>
 - Kontrolní činnost (přístupy ke kontrole):
<http://www.szpi.gov.cz/clanek/kontrolni-cinnost-szpi.aspx>
- Státní veterinární správa
<https://www.svscr.cz/>
 - Podání podnětu ke kontrole:
<https://www.svscr.cz/statni-veterinari-sprava/kontakty/>
- Ministerstvo zdravotnictví
<http://www.mzcr.cz/>
- Státní zdravotní ústav
<http://szu.cz/>

LEGISLATIVA POTRAVIN A DALŠÍ INFORMACE

- Databáze právních předpisů EU
<http://eur-lex.europa.eu/>
- Databáze národních právních předpisů
<https://www.portal.gov.cz/obcan/>
- Knihovna připravovaných národních právních předpisů
<https://apps.odok.cz/veklep>
<http://www.bezpecnostpotravin.cz/>
<http://www.agronavigator.cz/>
- Příručky pro provozovatele potravinářských podniků
<https://eagri.cz/public/web/mze/potraviny/publikace-a-dokumenty/publikace/prirucky-pro-provozovatele/>

STRÁNKY EVROPSKÉ KOMISE VZTAHUJÍCÍ SE K POTRAVINÁM

https://ec.europa.eu/food/safety_en

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

- Stránky MZe k označování potravin
<https://eagri.cz/public/web/mze/potraviny/oznacovani-potravin/>
- Stránky Evropské Komise k označování potravin
https://ec.europa.eu/food/safety/labelling_nutrition_en
https://ec.europa.eu/food/safety/labelling_nutrition/labelling_legislation_en
- Informační systém k označování potravin – FLIS
https://food.ec.europa.eu/safety/labelling-and-nutrition/food-labelling-information-system-flis_en

VÝŽIVOVÁ A ZDRAVOTNÍ TVRZENÍ

- Stránky Evropské Komise
https://ec.europa.eu/food/safety/labelling_nutrition/claims_en
- Evropská databáze výživových a zdravotních tvrzení
http://ec.europa.eu/food/safety/labelling_nutrition/claims/register/public/?event=register.home
- Prováděcí pokyny Evropské Komise k výživovým a zdravotním tvrzením
<https://eagri.cz/public/web/mze/potraviny/oznacovani-potravin/vyzivova-a-zdravotni-tvrzeni/> viz Přílohy
- Národní stránky
<https://eagri.cz/public/web/mze/potraviny/oznacovani-potravin/vyzivova-a-zdravotni-tvrzeni/>
- Národní doporučení k výživovým a zdravotním tvrzením
http://eagri.cz/public/web/file/546391/Narodni_doporuceni_pristupu_k_nekterym_oznaceni_m_potravin_zejmena_ve_vztahu_k_narizeni_ES_c_19242006.pdf
- Národní vodítka k problematice zdravotních a výživových tvrzení SZPI
<https://www.szpi.gov.cz/clanek/voditka-k-problematice-zdravotnich-a-vyzivovych-tvrzeni.aspx>
- Zdravotní tvrzení z tzv. on hold seznamu (týká se hlavně rostlin) – v českém jazyce
<http://www.szu.cz/tema/bezpecnost-potravin/zdravotni-tvrzeni>

PŘÍDATNÉ LÁTKY

- Stránky Evropské Komise
https://ec.europa.eu/food/safety/food_improvement_agents/additives_en
- Evropská databáze přídatných látek
https://webgate.ec.europa.eu/foods_system/main/?sector=FAD&auth=SANCAS

EVROPSKÝ ÚŘAD PRO BEZPEČNOST POTRAVIN

<http://www.efsa.europa.eu/>

NÁRODNÍ DATABÁZE SLOŽENÍ POTRAVIN

<http://www.nutridatabase.cz/>

PORTÁL POTRAVINY NA PRANÝŘI

<http://www.potravinynapranryri.cz/>

NÁRODNÍ ZNAČKA KVALITY KLASA

<https://www.eklasa.cz/>

- Metodika pro udělování značky KLASA:
<https://www.eklasa.cz/vyrobce-metodika>

REGIONÁLNÍ POTRAVINA

<https://www.regionalnipotravina.cz/>

- Metodika pro udělování značky REGIONÁLNÍ POTRAVINA
<https://www.regionalnipotravina.cz/pro-vyrobce/>

PLÝTVÁNÍ POTRAVINAMI

https://ec.europa.eu/food/safety/food_waste_en
<https://eagri.cz/public/web/mze/potraviny/plytvani-potravinami/>

- Desatero spotřebitele – jak omezit plýtvání potravinami
https://food.ec.europa.eu/system/files/2021-11/fw_lib_poster_reduce-food-waste-daily_cs.pdf??
- Vysvětlení označení: „Minimální trvanlivost do...“ a „Spotřebujte do...“
https://portal.mze.cz/public/web/file/494441/Datum_spotreby_a_datum_minimalni_trvanlivosti.pdf

POTRAVINY NOVÉHO TYPU

- Stránky Evropské Komise
https://ec.europa.eu/food/safety/novel_food_en
- Databáze potravin nového typu
https://webgate.ec.europa.eu/fip/novel_food_catalogue/

CHRÁNĚNÉ OZNAČENÍ PŮVODU (CHOP), CHRÁNĚNÉ ZEMĚPISNÉ OZNAČENÍ (CHZO) A ZARUČENÁ TRADIČNÍ SPECIALITA (ZTS)

- Stránky Evropské Komise
https://ec.europa.eu/agriculture/quality/schemes_cs
- Databáze Evropské Komise eAmbrosia – výrobky s CHOP, CHZO a ZTS
<http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/list.html?locale=cs>

VYHLEDÁVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ NA PORTÁLU

EUR-LEX.EUROPA.EU

(náhled)

EUR-Lex
Přístup k právu Evropské unie

Čeština CS Můj EUR-Lex
Pokusně zaváděné prvky

EUROPA > EUR-Lex úvodní stránka > Právo EU

RYCHLÉ VYHLEDÁVÁNÍ HLEDAT

Tipy pro vyhledávání Nejste spokojeni s tím, co se vám podařilo vyhledat? Zkuste Pokročilé vyhledávání

Získejte bližší informace
o Úřednímu věstníku Evropské unie

Úřední věstník
Nejnovější vydání: 13/02/2023
L043 — C053 C054
Další >

Právo EU
> Smlouvy
Právní akty
Konsolidovaná znění
Mezinárodní dohody
Přípravné dokumenty
Dokumenty ESVO
Postupy tvorby právních předpisů
Shrnutí právních předpisů EU
> Orgány a instituce EU
EuroVoc

Judikatura EU
Judikatura
Sbírka rozhodnutí
Rejstřík judikatury

Vnitrostátní právo a judikatura
Provedení ze strany členských států
Vnitrostátní judikatura
Judikatura JURE

Informace
Aktuality
Poslední aktualizace EUR-Lexu
Statistika
> Informace o ELI
Rozpočet on-line

Najít podle čísla dokumentu
2011 1169
všechny typy dokumen
Najít podle celkového čísla

EUR-Lex
e-learning

Twitter Facebook YouTube

EUR-Lex
Přístup k právu Evropské unie

Čeština CS Můj EUR-Lex
Pokusně zaváděné prvky

EUROPA > EUR-Lex úvodní stránka > Pokročilé vyhledávání > Výsledky vyhledávání

RYCHLÉ VYHLEDÁVÁNÍ

Tipy pro vyhledávání Nejste spokojeni s tím, co se vám podařilo vyhledat? Zkuste Pokročilé vyhledávání

Výsledky vyhledávání

Kritéria vyhledávání
Oblast: Všechno, Rok: 2011, Číslo: 1169, Jazyk vyhledávání: čeština, Vyloučit konsolidovaná znění: Aktivní
Upravit vyhledávání Uložit do složky Moje vyhledávání Vytvořit v Mých upozorněních (kanály RSS)
Uložit do části Moje položky

Výsledky 1 - 10 z 24
Tříditi podle Relevance

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 Text s významem pro EHP
Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18–63 (BG, ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV)
Dokument byl zveřejněn v rámci zvláštního vydání (HR)
platné
Stávající konsolidované znění: 01/01/2018
Celkové číslo: 32011R1169
Forma: Nařízení
Autor: Evropský parlament, Rada Evropské unie
Datum dokumentu: 25/10/2011; Den podpisu

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1169/2011

ze dne 25. října 2011,

**O POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ O POTRAVINÁCH SPOTŘEBITELŮM,
O ZMĚNĚ NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1924/2006
A (ES) č. 1925/2006 A O ZRUŠENÍ SMĚRNICE KOMISE 87/250/EHS,
SMĚRNICE RADY 90/496/EHS, SMĚRNICE KOMISE 1999/10/ES, SMĚRNICE
EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2000/13/ES, SMĚRNIC KOMISE 2002/67/ES
A 2008/5/ES A NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 608/2004**

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1155/2013 ze dne 21. srpna 2013	L 306	7	16.11.2013
► <u>M2</u>	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 78/2014 ze dne 22. listopadu 2013	L 27	7	30.1.2014
► <u>M3</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 ze dne 25. listopadu 2015	L 327	1	11.12.2015

Opraveno:

- **C1** Oprava, Úř. věst. L 331, 18.11.2014, s. 40 (1169/2011)
- **C2** Oprava, Úř. věst. L 297, 13.11.2015, s. 10 (1169/2011)
- **C3** Oprava, Úř. věst. L 266, 30.9.2016, s. 7 (1169/2011)
- **C4** Oprava, Úř. věst. L 317, 1.10.2020, s. 39 (1169/2011)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem⁽²⁾

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 169 Smlouvy o fungování Evropské unie má Unie přispívat k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých podle článku 114 uvedené smlouvy.
- (2) Volný pohyb bezpečných a plnohodnotných potravin je nezbytnou charakteristikou vnitřního trhu a významně přispívá ke zdraví a blahu občanů a k jejich sociálním a ekonomickým zájmům.
- (3) Pro dosažení vysoké míry ochrany zdraví spotřebitelů a zaručení jejich práva na informace by mělo být zajištěno, aby byli spotřebitelé patřičně informováni o potravinách, které konzumují. Rozhodování spotřebitelů mohou ovlivňovat mimo jiné zdravotní, hospodářské, environmentální, sociální a etické úvahy.
- (4) Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽³⁾, je obecným cílem potravinového práva poskytovat spotřebitelům povědomí, které jim umožní informovaně vybírat potraviny, které konzumují, a zabránit jakýmkoli praktikám, které je mohou uvést v omyl.
- (5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu⁽⁴⁾ se vztahuje na některé aspekty poskytování informací spotřebitelům, konkrétně s cílem předcházet klamavému jednání a klamavému opomenutí informací. Obecné zásady týkající se nekalých obchodních praktik by měly být doplněny zvláštními pravidly pro poskytování informací o potravinách spotřebitelům.
- (6) Pravidla Unie týkající se označování potravin platná pro všechny potraviny jsou stanovena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy⁽⁵⁾. Většina ustanovení uvedené směrnice pochází z roku 1978, a měla by být proto aktualizována.
- (7) Směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin⁽⁶⁾ stanoví pravidla pro obsah a uvádění údajů o výživové hodnotě na balených potravinách. Podle těchto pravidel je uvedení údajů o výživové hodnotě dobrovolné, pokud není uvedeno výživové tvrzení týkající se dané potraviny. Většina ustanovení uvedené směrnice pochází z roku 1990, a měla by být proto aktualizována.
- (8) Obecné požadavky na označování potravin jsou doplněny řadou ustanovení vztahujících se na všechny potraviny za určitých okolností anebo na určité skupiny potravin. Kromě toho existuje řada zvláštních pravidel vztahujících se na konkrétní potraviny.
- (9) Původní cíle a základní součásti současných právních předpisů v oblasti označování potravin stále platí, je však třeba tyto předpisy zjednodušit, aby se zajistilo jejich snadnější dodržování a lepší srozumitelnost pro zúčastněné subjekty, a zmodernizovat je tak, aby zohledňovaly nový vývoj v oblasti informací o potravinách. Toto nařízení slouží jak zájmům vnitřního trhu, neboť zjednodušuje právní předpisy, zajišťuje právní jistotu a omezuje byrokratickou zátěž, tak zájmům občanů, neboť žádá, aby byly potraviny označovány jasným, srozumitelným a čitelným způsobem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 77, 31.3.2009, s. 81.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. června 2010 (Úř. věst. C 236 E, 12.8.2011, s. 187) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 21. února 2011 (Úř. věst. C 102 E, 2.4.2011, s. 1). Postoj Evropského parlamentu ze dne 6. července 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 29. září 2011.

⁽³⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40.

- (10) Široká veřejnost se zajímá o vzájemný vztah mezi stravováním a zdravím, stejně jako o vhodný způsob stravování odpovídající individuálním potřebám. Bílá kniha Komise ze dne 30. května 2007 o strategii pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou (dále jen „bílá kniha Komise“) uvádí, že výživové označování potravin je jedním z důležitých způsobů, jimiž lze spotřebitele informovat o složení potravin a pomoci jim informovaně se rozhodovat při jejich výběru. Sdělení Komise ze dne 13. března 2007 nazvané „Strategie spotřebitelské politiky EU na období 2007–2013 – Posílit postavení spotřebitelů, zvýšit jejich blahobyt a účinně je chránit“ zdůraznilo, že pro účinnou hospodářskou soutěž i pro prospěch spotřebitelů je možnost informovaného výběru potravin zásadní. K takovému výběru by významně přispělo, kdyby spotřebitelé znali základní zásady výživy a příslušné údaje o výživové hodnotě potravin. Významným nástrojem pro zlepšování srozumitelnosti informací o potravinách pro spotřebitele jsou vzdělávací a informační kampaně.
- (11) Pro zvýšení právní jistoty a zajištění racionálního a důsledného prosazování práva je vhodné zrušit směrnice 90/496/EHS a 2000/13/ES a nahradit je jediným nařízením zajišťujícím jistotu pro spotřebitele a další zúčastněné subjekty a snižujícím správní zátěž.
- (12) V zájmu lepší přehlednosti je vhodné zrušit a začlenit do tohoto nařízení jiné horizontální právní předpisy, totiž směrnici Komise 87/250/EHS ze dne 15. dubna 1987 o uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových na etiketách alkoholických nápojů určených k prodeji konečnému spotřebiteli⁽¹⁾, směrnici Komise 1999/10/ES ze dne 8. března 1999, kterou se stanoví odchylky od ustanovení článku 7 směrnice Rady 79/112/EHS, pokud jde o označování potravin⁽²⁾, směrnici Komise 2002/67/ES ze dne 18. července 2002 o označování potravin obsahujících chinin a potravin obsahujících kofein⁽³⁾, nařízení Komise (ES) č. 608/2004 ze dne 31. března 2004 o označování potravin a složek potravin s přidanými fytosteroly, estery fytosterolů, fytostanolů nebo estery fytostanolů⁽⁴⁾ a směrnici Komise 2008/5/ES ze dne 30. ledna 2008 o povinném uvádění jiných údajů, než jsou údaje stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, při označování určitých potravin⁽⁵⁾.
- (13) Je nezbytné stanovit společné definice, zásady, požadavky a postupy, aby byl vytvořen jasný rámec a společný základ pro opatření na úrovni Unie a jednotlivých členských států upravující poskytování informací o potravinách.
- (14) Pro zajištění uceleného a vývoj v této oblasti sledujícího přístupu k informacím poskytovaným spotřebitelům o potravinách, které konzumují, by měla být zavedena široká definice právních předpisů o poskytování informací o potravinách zahrnující pravidla obecné i zvláštní povahy, jakož i široká definice informací o potravinách zahrnující údaje poskytované i jinými prostředky než etiketami.
- (15) Pravidla Unie by se měla vztahovat pouze na podniky, z jejichž povahy vyplývá jistá kontinuita činnosti a určitý stupeň organizace. Činnosti jako příležitostná manipulace s potravinami a jejich dodávka, podávání pokrmů a prodej potravin soukromými osobami například při dobročinných akcích nebo na místních trzích či setkáních by do oblasti působnosti tohoto nařízení spadat neměly.
- (16) Právní předpisy o poskytování informací o potravinách by měly zajistit dostatečnou pružnost, aby bylo možno držet krok s novými požadavky spotřebitelů na informace a zajistit rovnováhu mezi ochranou vnitřního trhu a rozdíly ve vnímání spotřebitelů v členských státech.
- (17) Prvotním zřetelem při požadování povinných informací o potravinách by mělo být zajištění možnosti spotřebitelů identifikovat určitou potravinu a vhodně ji použít a vybírat potraviny vyhovující jejich individuálním stravovacím potřebám. S tímto cílem by provozovatelé potravinářských podniků měli tyto informace učinit přístupnější zrakově postiženým osobám.
- (18) Aby bylo možné právní předpisy o poskytování informací o potravinách přizpůsobovat měnícím se potřebám spotřebitelů v oblasti informací, měly by veškeré úvahy o potřebě povinných informací o potravinách také přihlížet k široce projevovanému zájmu většiny spotřebitelů o zveřejňování určitých informací.
- (19) Nové požadavky na poskytování povinných informací o potravinách by však měly být stanoveny pouze v případě potřeby a v souladu se zásadami subsidiarity, proporcionality a udržitelnosti.
- (20) Právní předpisy o poskytování informací o potravinách by měly zakázat používání informací, které by uváděly spotřebitele v omyl, zejména pokud jde o charakteristiky potravin, jejich účinky nebo vlastnosti, nebo které potravinám připisují léčebné vlastnosti. Má-li tento zákaz být účinný, měl by se vztahovat také na obchodní úpravu potravin a na související reklamu.

- (21) Aby nedošlo k roztržštění pravidel odpovědnosti provozovatelů potravinářských podniků za poskytování informací o potravinách, je vhodné upřesnit jejich povinnosti v této oblasti. Toto upřesnění by mělo být v souladu s povinnostmi ve vztahu ke spotřebiteli, které jsou uvedeny v článku 17 nařízení (ES) č. 178/2002.
- (22) Měl by být vypracován seznam všech povinných informací, které by měly být v zásadě uvedeny na všech potravinách určených pro konečného spotřebitele a pro zařízení společného stravování. Uvedený seznam by měl zachovat informace, které jsou již požadovány v rámci stávajících právních předpisů Unie, vzhledem k tomu, že jsou obecně považovány za cenné *acquis* ve vztahu k informování spotřebitelů.
- (23) Aby mohly být zohledněny změny a vývoj v oblasti poskytování informací o potravinách, měla by být Komise zmocněna umožnit, aby určité údaje byly zpřístupněny alternativními prostředky. Konzultace se zúčastněnými subjekty by měla usnadnit včasné a náležitě zaměřené změny požadavků na poskytování informací o potravinách.
- (24) Některé složky nebo jiné látky či produkty (jako například pomocné látky), pokud jsou použity při výrobě potravin a zůstávají v nich přítomny, mohou u některých osob vyvolat alergii nebo nesnášenlivost, která může v některých případech ohrožovat zdraví dotčených osob. Je důležité, aby byly poskytovány informace o přítomnosti potravinářských přídatných látek, pomocných látek a jiných látek nebo produktů, u nichž bylo vědecky prokázáno, že mohou vyvolat alergii nebo nesnášenlivost, aby měli zejména spotřebitelé trpící potravinovou alergií nebo nesnášenlivostí možnost informovaného výběru potravin, které jsou pro ně bezpečné.
- (25) Aby mohli být spotřebitelé informováni o přítomnosti umělých nanomateriálů v potravinách, je vhodné zařadit definici tohoto pojmu. S ohledem na skutečnost, že potraviny, které obsahují umělé nanomateriály nebo které z umělých nanomateriálů sestávají, mohou být novými potravinami, by měl být vhodný legislativní rámec uvedené definice zvažován v souvislosti s nadcházejícím přezkumem nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 ze dne 27. ledna 1997 o nových potravinách a nových složkách potravin⁽¹⁾.
- (26) Etikety na potravinách by měly být jasné a srozumitelné, aby pomáhaly spotřebitelům, kteří mají zájem si informovaněji vybírat potraviny a stravu. Studie ukazují, že důležitým prvkem pro maximalizaci pravděpodobnosti toho, že informace na etiketě budou mít vliv na spotřebitele, je snadná čitelnost textu a že nečitelná informace o produktu je jednou z hlavních příčin nespokojenosti spotřebitelů s etiketami na potravinách. Ke zohlednění všech hledisek týkajících se čitelnosti, včetně písma, barvy a kontrastu, by proto měl být vypracován komplexní přístup.
- (27) Pro zajištění poskytování informací o potravinách je třeba zvážit všechny způsoby dodávání potravin spotřebiteli, včetně prodeje potravin komunikačními prostředky na dálku. Ačkoliv je zřejmé, že by všechny potraviny dodávané prostřednictvím prodeje na dálku měly splňovat stejné informační požadavky jako potraviny prodávané v obchodech, je třeba objasnit, že by v těchto případech příslušné povinné informace o potravinách měly být k dispozici před dokončením nákupu.
- (28) V posledních desetiletích došlo k prudkému rozvoji technologie pro zmrazování potravin, která je široce využívána za účelem zlepšení oběhu zboží na vnitřním trhu Unie a snížení rizik v oblasti bezpečnosti potravin. Avšak zmrazování a pozdější rozmrazování určitých potravin, zejména masných a rybích výrobků, omezuje jejich možné další použití a může mít také vliv na jejich bezpečnost, chuť a fyzikální vlastnosti. Oproti tomu u jiných výrobků, zejména u másla, zmrazování takové účinky nemá. Proto by měl být v případě, že byl výrobek rozmrazován, konečný spotřebitel náležitě informován o jeho stavu.
- (29) Země původu nebo místo provenience potraviny by se měla uvádět vždy, pokud by opomenutí této informace mohlo spotřebitele uvést v omyl, co se týče skutečné země původu nebo místa provenience daného výrobku. Ve všech případech by uvedení země původu nebo místa provenience mělo být provedeno tak, aby spotřebitele nemátlo, a na základě jasně stanovených kritérií, která zajišťují stejné podmínky pro zástupce výrobního odvětví a spotřebitelům poskytují srozumitelnější informace o zemi původu nebo místě provenience potraviny. Tato kritéria by se neměla vztahovat na uvedení jména nebo adresy provozovatele potravinářského podniku.
- (30) V některých případech mohou provozovatelé potravinářských podniků chtít dobrovolně uvést původ dané potraviny, aby spotřebitele upozornili na kvality svého výrobku. Tato označení by též měla splňovat harmonizovaná kritéria.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 43, 14.2.1997, s. 1.

- (31) Označení původu je v Unii v současné době povinné pro hovězí maso a výrobky z hovězího masa⁽¹⁾ v důsledku krizové situace, která vznikla v souvislosti s bovinní spongiformní encefalopatií a vedla k vytvoření spotřebitelských očekávání. Z posouzení dopadu provedeného Komisí je zřejmé, že původ masa má pro spotřebitele prvořadý význam. V Unii je značně rozšířena konzumace i jiného masa, jako je maso vepřové, skopové, kozí nebo drůbeží. Je proto vhodné stanovit pro tyto produkty povinné označení původu. Zvláštní požadavky na označení původu by mohly být pro různé druhy masa odlišné podle charakteristik daných druhů zvířat. Je vhodné umožnit stanovení povinných požadavků, které by se mohly odlišovat pro různé druhy masa, prostřednictvím prováděcích pravidel při zohlednění zásady proporcionality a správní zátěže pro provozovatele potravinářských podniků a donucovací orgány.
- (32) Ustanovení týkající se povinného označení původu byla vytvořena na základě vertikálních přístupů, jako v případě medu⁽²⁾, ovoce a zeleniny⁽³⁾, ryb⁽⁴⁾, hovězího masa a výrobků z hovězího masa⁽⁵⁾ a olivového oleje⁽⁶⁾. Je třeba prověřit možnost rozšíření povinnosti uvádět označení původu i na obalech jiných potravin. Z tohoto důvodu je vhodné požádat Komisi, aby připravila zprávy týkající se těchto potravin: jiné druhy masa než maso hovězí, vepřové, skopové, kozí a drůbeží; mléko; mléko použité jako složka v mléčných výrobcích; maso užitá jako složka; nepracované potraviny; produkty s jedinou složkou; složky, které se na potravině podílejí více než 50 %. Jelikož mléko je jedním z produktů, u nichž je označení původu považováno za obzvláště významné, měla by být zpráva Komise o tomto produktu k dispozici co nejdříve. Na základě závěrů těchto zpráv může Komise předložit návrhy na úpravu příslušných předpisů Unie nebo případně předložit nové iniciativy na odvětvovém základě.
- (33) Nepreferenční pravidla Unie týkající se původu jsou stanovena v nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽⁷⁾, a v prováděcích pravidlech k němu obsažených v nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽⁸⁾. Určení země původu potravin se bude řídit uvedenými pravidly, s nimiž jsou provozovatelé potravinářských podniků i správní orgány dobře obeznámeni, což by mělo usnadňovat jejich provádění.
- (34) Výživové údaje o potravinách se týkají informací o energetické hodnotě a určitých živinách v nich obsažených. Povinné uvádění údajů o výživové hodnotě na obalu by mělo pomoci při provádění opatření v zájmu zlepšení výživy v rámci politiky v oblasti veřejného zdraví, jež by mohla zahrnovat poskytování vědeckých doporučení pro veřejnou osvětu v oblasti výživy a podporovat informovaný výběr potravin.
- (35) V zájmu porovnatelnosti výrobků v různě velkých baleních je vhodné zachovat požadavek, aby byly povinné údaje o výživové hodnotě i nadále vyjádřeny na 100 g či 100 ml, přičemž lze případně povolit uvádění doplňujících údajů na porci. Jsou-li potraviny baleny po jednotlivých porcích nebo jednotkách spotřeby, mělo by být tedy povoleno uvádět vedle vyjádření na 100 g či 100 ml také výživové hodnoty jedné porce nebo jednotky spotřeby. Komise by měla být v zájmu porovnatelnosti údajů o porcích či jednotkách spotřeby rovněž zmocněna přijmout pravidla pro uvádění výživových hodnot jedné porce nebo jednotky spotřeby u zvláštních skupin potravin.
- (36) V bílé knize Komise jsou zdůrazněny některé živiny důležité z hlediska veřejného zdraví, jako jsou nasycené tuky, cukry nebo sodík. Je proto vhodné, aby požadavky na povinné uvádění údajů o výživové hodnotě vzaly tyto prvky v úvahu.
- (37) Jelikož jedním z cílů tohoto nařízení je poskytnout konečnému spotřebiteli základ, aby mohl učinit informovaný výběr, je v tomto ohledu důležité zajistit, aby konečný spotřebitel snadno porozuměl informacím uvedeným na označení. Proto je vhodné použít při označování pojem „sůl“ namísto odpovídajícího názvu živiny „sodík“.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu a o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa (Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2001/110/ES ze dne 20. prosince 2001 o medu (Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 350, 31.12.2007).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ze dne 17. prosince 1999 o společné organizaci trhu s produkty rybolovu a akvakultury (Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22).

⁽⁵⁾ Nařízení (ES) č. 1760/2000.

⁽⁶⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1019/2002 ze dne 13. června 2002 o obchodních normách pro olivový olej (Úř. věst. L 155, 14.6.2002, s. 27).

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

- (38) V zájmu důslednosti a jednotnosti práva Unie by dobrovolné uvádění výživových nebo zdravotních tvrzení na etiketách potravin mělo být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin⁽¹⁾.
- (39) Aby provozovatelé potravinářských podniků nebyli zbytečně zatěžováni, je vhodné určité skupiny potravin, které nejsou zpracovány, u nichž nejsou údaje o výživové hodnotě určujícím faktorem rozhodování spotřebitelů o koupi nebo jejichž balení je příliš malé na splnění požadavků týkajících se povinného označení, osvobodit od povinného uvádění výživových údajů, pokud není povinnost poskytovat tyto údaje stanovena jinými pravidly Unie.
- (40) S ohledem na zvláštní povahu alkoholických nápojů je vhodné vyzvat Komisi, aby provedla hlubší analýzu požadavků na poskytování informací o těchto výrobcích. Proto by Komise měla vzhledem k nutnosti zajistit jednotnost s dalšími příslušnými politikami Unie vypracovat do tří let od vstupu tohoto nařízení v platnost zprávu o uplatňování požadavků týkajících se uvádění informací o složení a výživové hodnotě alkoholických nápojů. S ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. září 2007 o strategii Evropské unie na podporu členských států při snižování následků spojených s alkoholem⁽²⁾, stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁽³⁾, činnost Komise a obavy široké veřejnosti ohledně škodlivých účinků alkoholu zejména v případě mladých a ohrožených spotřebitelů by Komise dále měla po konzultaci se zúčastněnými subjekty a s členskými státy zvážit, zda by nebylo vhodné vytvořit definici nápojů typu „alkoholické limonády“, které jsou určeny především mladým lidem. Komise by v souvislosti s tímto nařízením měla rovněž navrhnout zvláštní požadavky týkající se alkoholických nápojů, bude-li to vhodné.
- (41) Aby při současné úrovni poznatků v oblasti výživy poskytované informace o výživové hodnotě náležitě působily na průměrného spotřebitele a sloužily účelu zajištění informovanosti, pro který byly zavedeny, měly by být jednoduché a srozumitelné. Uvádění informací o výživové hodnotě potravin zčásti v hlavním zorném poli, obecně označovaném jako přední strana balení, a zčásti na jiné straně balení, například na zadní, by mohlo spotřebitele mást. Výživové údaje by se proto měly nacházet ve stejném zorném poli. Nejdůležitější prvky informací o výživové hodnotě je navíc možné dobrovolně zopakovat v hlavním zorném poli, aby byly pro spotřebitele při nákupu potravin základní informace o výživové hodnotě snadno viditelné. Ponechání volnosti ve volbě informací, které mohou být opakovány, by mohlo vyústit v matení spotřebitelů. Proto je zapotřebí upřesnit, které informace se mohou opakovat.
- (42) Provozovatelé potravinářských podniků by měli být povzbuzeni k tomu, aby dobrovolně uváděli informace, jež jsou součástí výživových údajů, u potravin jako alkoholické nápoje a nebalené potraviny, které mohou být osvobozeny od povinnosti nést výživové údaje, a proto by mělo být možné uvádět pouze omezené prvky výživových údajů. Je však záhodno jasně stanovit, které informace mohou být dobrovolně uváděny, aby neomezená volba provozovatele potravinářského podniku neuváděla spotřebitele v omyl.
- (43) V poslední době došlo k vývoji v oblasti vyjadřování výživových údajů nebo v jejich obchodní úpravě, kdy se v některých členských státech a organizacích potravinářského odvětví používá jiný způsob než na 100 g, 100 ml nebo na 1 porci, a to grafické vyjádření nebo symboly. Tyto další způsoby vyjádření a obchodní úpravy mohou spotřebitelům pomoci lépe porozumět výživovým údajům. Dostatečné doklady o tom, jak průměrný spotřebitel chápe a používá alternativní vyjádření a obchodní úpravu informací, však nejsou k dispozici pro celou Unii. Proto je vhodné umožnit vývoj různých způsobů vyjádření a obchodní úpravy na základě kritérií uvedených v tomto nařízení a vyzvat Komisi, aby vypracovala zprávu o používání těchto způsobů vyjádření a obchodní úpravy, jejich vlivu na vnitřní trh a vhodnosti další harmonizace.
- (44) S cílem napomoci Komisi při vypracování této zprávy by jí členské státy měly poskytnout příslušné informace o používání dalších způsobů vyjadřování a uvádění výživových údajů na trhu na svém území. Za tímto účelem by členské státy měly mít pravomoc vyžadovat, aby provozovatelé potravinářských podniků, kteří uvádějí na jejich území na trh potraviny označené těmito dalšími způsoby vyjádření nebo uvedení, vnitrostátním orgánům oznámili používání těchto dalších způsobů a příslušná odůvodnění, pokud jde o plnění požadavků stanovených v tomto nařízení.
- (45) Je žádoucí, aby byla zajištěna určitá úroveň soudržnosti při vývoji dalších způsobů vyjadřování a uvádění výživových údajů. Proto je vhodné podporovat neustálou výměnu a sdílení osvědčených postupů mezi členskými státy a s Komisí a podporovat zapojení zúčastněných subjektů do těchto výměn.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. C 187 E, 24.7.2008, s. 160

- (46) Údaje o množství jednotlivých živin a srovnávací ukazatele uvedené ve stejném zorném poli ve snadno rozpoznatelné podobě umožňující posouzení výživových vlastností potravin by měly být posuzovány komplexně jako součást výživových údajů, a nikoli jako skupina samostatných tvrzení.
- (47) Zkušenosti ukazují, že v mnoha případech jsou dobrovolné informace o potravinách uváděny na úkor přehlednosti informací povinných. Proto je třeba na pomoc provozovatelům potravinářských podniků a dozorovým orgánům stanovit kritéria pro zajištění rovnováhy mezi poskytováním povinných a dobrovolných informací o potravinách.
- (48) Členské státy by si měly ponechat právo stanovit v závislosti na místních podmínkách a okolnostech pravidla poskytování informací týkajících se nebalených potravin. Ačkoliv v těchto případech je poptávka spotřebitelů po dalších informacích omezená, za velmi důležité jsou považovány informace o případných alergenech. Existují důkazy, že příčinou většiny projevů potravinové alergie jsou nebalené potraviny. Proto by informace o případných alergenech měly být spotřebiteli poskytnuty vždy.
- (49) Pokud jde o otázky výslovně harmonizované tímto nařízením, neměly by mít členské státy možnost přijímat vnitrostátní předpisy, pokud to právo Unie nepovoluje. Tímto nařízením by nemělo být dotčeno právo členských států přijímat na vnitrostátní úrovni opatření týkající se otázek, které toto nařízení výslovně neupravuje. Těmito opatřeními by však členské státy neměly zakazovat, ztěžovat ani omezovat volný pohyb zboží, které je v souladu s tímto nařízením.
- (50) Spotřebitelé v Unii projevují stále větší zájem o uplatňování pravidel Unie, pokud jde o šetrnou porážku zvířat, včetně toho, zda bylo zvíře před porážkou omráčeno. V této souvislosti je třeba zvážit, zda by nebylo vhodné zpracovat v rámci budoucí strategie Unie pro ochranu a zajištění dobrých životních podmínek zvířat studii o možnosti poskytnout spotřebitelům relevantní informace o omračování zvířat.
- (51) Pravidla o poskytování informací o potravinách by měla být schopna přizpůsobovat se rychle se měnícímu společenskému, hospodářskému a technologickému prostředí.
- (52) Členské státy by měly provádět úřední kontroly pro zajištění dodržování tohoto nařízení v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat⁽¹⁾.
- (53) Měla by být provedena aktualizace odkazů na směrnici 90/496/EHS v nařízení (ES) č. 1924/2006 a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin⁽²⁾ s cílem zohlednit toto nařízení. Nařízení (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (54) Nepravidelná a častá aktualizace požadavků na poskytování informací o potravinách může pro potravinářské podniky, zejména malé a střední, představovat značnou správní zátěž. Je proto vhodné zajistit, aby se opatření, která Komise může přijmout v rámci výkonu pravomocí svěřených jí tímto nařízením, použila vždy téhož dne kalendářního roku po uplynutí přiměřeného přechodného období. V naléhavých případech by měly být od této zásady povoleny odchylky, je-li účelem dotyčných opatření ochrana lidského zdraví.
- (55) Aby mohli provozovatelé potravinářských podniků přizpůsobit označování svých výrobků novým požadavkům stanoveným v tomto nařízení, je důležité stanovit pro použití tohoto nařízení přiměřená přechodná období.
- (56) Vzhledem k podstatným změnám požadavků na výživové označování zavedeným tímto nařízením, zejména vzhledem ke změnám v souvislosti s obsahem výživových údajů, je vhodné umožnit provozovatelům potravinářských podniků, aby se připravili na použití tohoto nařízení s předstihem.
- (57) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (58) Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie by měla být přenesena na Komisi, mimo jiné pokud jde o zprostředkování určitých povinných údajů jiným způsobem, než jejich uvedením na obalu nebo etiketě, o seznam potravin, u nichž se nevyžaduje

⁽¹⁾ Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1

⁽²⁾ Úř. věst. C 404, 30.12.2006, s. 26.

uvedení seznamu složek, o opětovný přezkum seznamu látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost nebo o seznam živin, který lze uvádět dobrovolně. Je zvláště důležité, aby Komise v průběhu příprav vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly Evropskému parlamentu a Radě souběžně, včas a odpovídajícím způsobem předávány příslušné dokumenty.

- (59) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, které jí umožní přijímat prováděcí akty týkající se mimo jiné způsobů vyjádření jednoho nebo více údajů piktogramy nebo symboly namísto slov nebo čísel, způsobu uvádění data minimální trvanlivosti, způsobu uvádění země původu nebo místa provenience v případě masa, přesnosti uvedených hodnot, pokud jde o výživové údaje, nebo vyjadřování výživových údajů na jednu porci nebo jednotku spotřeby. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví základ pro zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitelů v souvislosti s informacemi o potravinách s přihlédnutím k rozdílům ve vnímání spotřebitelů a jejich informačních potřebách při současném zajištění plynulého fungování vnitřního trhu.
2. Toto nařízení stanoví obecné zásady, požadavky a povinnosti v oblasti informací o potravinách, a zejména označování potravin. Stanoví prostředky pro zajištění práva spotřebitelů na informace a postupy pro poskytování informací o potravinách s přihlédnutím k potřebě zajistit dostatečnou pružnost pro reagování na budoucí vývoj a nové požadavky na poskytování informací.
3. Toto nařízení se vztahuje na provozovatele potravinářských podniků ve všech fázích potravinového řetězce, kde se jejich činnosti týkají poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Použije se na všechny potraviny určené pro konečného spotřebitele, včetně potravin dodávaných zařízeními společného stravování a potravin určených k dodání do těchto zařízení.

Toto nařízení se vztahuje na stravovací služby poskytované dopravními podniky, pokud se místo odjezdu či odletu nachází na území členských států, na něž se vztahují Smlouvy.

4. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčeny požadavky na označování stanovené ve zvláštních předpisech Unie týkajících se určitých potravin.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:
 - a) definice „potraviny“, „potravinového práva“, „potravinářského podniku“, „provozovatele potravinářského podniku“, „maloobchodu“, „uvádění na trh“ a „konečného spotřebitele“ v článku 2 a v čl. 3 bodech 1, 2, 3, 7, 8 a 18 nařízení (ES) č. 178/2002;
 - b) definice „zpracování“, „nezpracovaných produktů“ a „zpracovaných produktů“ v čl. 2 odst. 1 písm. m), n) a o) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin⁽¹⁾;
 - c) definice „potravinářského enzymu“ v čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech⁽²⁾;
 - d) definice „potravinářské přídavné látky“, „pomocné látky“ a „nosiče“ v čl. 3 odst. 2 písm. a) a b) a v bodě 5 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídavných látkách⁽³⁾;
 - e) definice „aromat“ v čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o aromatech a některých složkách potravin s aromatickými vlastnostmi pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu⁽⁴⁾;
 - f) definice „masa“, „strojně odděleného masa“, „masných polotovarů“, „produktů rybolovu“ a „masných výrobků“ v bodech 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 a 7.1 přílohy I k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 7.

⁽³⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34.

▼M3

- g) definice „reklamy“ v čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě⁽⁶⁾;
- h) definice „umělých nanomateriálů“, která je uvedena v čl. 3 odst. 2 písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283⁽⁷⁾.

▼B

2. Dále se rozumí:

- a) „informacemi o potravinách“ informace týkající se potravin zpřístupněné konečnému spotřebiteli prostřednictvím etikety, jiného průvodního materiálu nebo jinými prostředky, včetně nástrojů moderních technologií nebo slovního sdělení;
- b) „právními předpisy o poskytování informací o potravinách“ předpisy Unie upravující poskytování informací o potravinách, zejména jejich označování, včetně pravidel obecné povahy vztahujících se na všechny potraviny za zvláštních okolností nebo na určité skupiny potravin a pravidel vztahujících se pouze na konkrétní potraviny;
- c) „povinnými informacemi o potravinách“ údaje, které musí být konečnému spotřebiteli poskytnuty na základě předpisů Unie;
- d) „zařízením společného stravování“ jakékoliv zařízení (včetně vozidel, stánků s pevným stanovištěm a přenosných stánků), jako jsou například restaurace, závodní jídelny, školy, nemocnice a cateringové firmy, v němž se v rámci běžné činnosti připravují potraviny určené k přímé spotřebě konečným spotřebitelem;
- e) „balenou potravinou“ samostatná prodejní jednotka v obchodní úpravě v nezměněném stavu určená konečnému spotřebiteli a zařízením společného stravování, která se skládá z potraviny a obalu, do něhož byla potravina vložena před uvedením do prodeje, a to bez ohledu na to, zda je potravina v obalu uzavřena zcela nebo pouze zčásti, avšak v každém případě takovým způsobem, že bez otevření nebo výměny obalu nelze změnit jeho obsah; za balenou potravinu se nepovažuje potravina zabalená v místě prodeje na žádost spotřebitele ani potravina zabalená pro účely přímého prodeje;
- f) „složkou“ jakákoli látka nebo produkt, včetně aromat, potravinářských přídatných látek a potravinářských enzymů, a jakákoli součást směsné složky, která je použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném výrobku stále přítomna, i když případně ve změněné formě; za složky se nepovažují rezidua;
- g) „místem provenience“ místo, o němž je uvedeno, že z něj potravina pochází, a které není „zemí původu“ ve smyslu článků 23 až 26 nařízení (EHS) č. 2913/92; název, obchodní firma nebo adresa provozovatele potravinářského podniku na etiketě nepředstavuje údaj o zemi původu nebo místě provenience potraviny ve smyslu tohoto nařízení;
- h) „směsnou složkou“ složka, která je sama vyrobena z více než jedné složky;
- i) „etiketou“ jakýkoli štítek, značka, známka, obrazový nebo jiný popis, který je napsán, vytištěn, natištěn pomocí šablony, vyznačen, proveden jako reliéf nebo vytlačen na obalu nebo nádobě potraviny nebo k nim připojen;
- j) „označením“ jakákoli slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly, které se vztahují k určité potravine a jsou umístěny na obalu, dokladu, nápisu nebo etiketě, a to i krčkové nebo rukávové, které potravinu provázejí nebo na ni odkazují;
- k) „zorným polem“ všechny povrchy na balení, které lze přečíst z jednoho zorného úhlu;
- l) „hlavním zorným polem“ zorné pole, jehož si spotřebitel při nákupu s největší pravděpodobností všimne na první pohled a které mu umožní okamžitě výrobek rozpoznat, pokud jde o jeho charakteristické rysy nebo povahu a popřípadě jeho obchodní značku. Pokud má obal několik shodných hlavních zorných polí, považuje se za hlavní zorné pole to, které zvolil provozovatel potravinářského podniku;
- m) „čitelností“ fyzický vzhled informace, jehož prostřednictvím je informace vizuálně přístupná pro běžnou populaci a který je určen různými prvky, mimo jiné velikostí písma, odstupy mezi písmeny, odstupy mezi řádky, tloušťkou tahů písma, barvou písma, druhem písma, poměrem mezi výškou a šířkou písmen, povrchem materiálu a výrazným kontrastem mezi písmem a pozadím;

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21.

- n) „zákonným názvem“ název potraviny stanovený v předpisech Unie, které se na ni vztahují, nebo při neexistenci těchto předpisů Unie název uvedený v právních a správních předpisech platných v členském státě, kde se daná potravina prodává konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování;
- o) „vžitým názvem“ název, který je v členském státě, kde se daná potravina prodává, přijat spotřebiteli jako název potraviny, aniž by potřeboval další vysvětlení;
- p) „popisným názvem“ název obsahující popis potraviny, popřípadě rovněž popis jejího použití, který je dostatečně přesný, aby spotřebitelům umožnil poznat skutečnou podstatu potraviny a odlišit ji od jiných produktů, se kterými by mohla být zaměněna;
- q) „primární složkou“ jedna nebo více složek potraviny, které tvoří více než 50 % této potraviny nebo které jsou pro spotřebitele obvykle spojeny s názvem potraviny a u nichž je ve většině případů vyžadován údaj o množství;
- r) „datem minimální trvanlivosti potraviny“ datum, do kterého si potravina uchovává své specifické vlastnosti při správném způsobu uchovávání;
- s) „živinami“ bílkoviny, sacharidy, tuky, vláknina, sodík, vitamíny a minerální látky uvedené v části A bodě 1 přílohy XIII tohoto nařízení a látky, které náleží do těchto kategorií nebo jsou složkami některé z nich;
- t) „komunikačními prostředky na dálku“ jakékoli prostředky, které mohou být použity k uzavření smlouvy mezi dodavatelem a spotřebitelem bez jejich současné fyzické přítomnosti.

▼B

3. Pro účely tohoto nařízení označuje země původu potraviny původ potraviny stanovený v souladu s články 23 až 26 nařízení (EHS) č. 2913/92.
4. Použijí se rovněž zvláštní definice uvedené v příloze I.

KAPITOLA II

OBECNÉ ZÁSADY POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ O POTRAVINÁCH

Článek 3

Obecné cíle

1. Poskytování informací o potravinách usiluje o vysokou úroveň ochrany zdraví a zájmů spotřebitelů poskytnutím základu, který konečnému spotřebiteli umožní informovaný výběr potravin a jejich bezpečné použití, se zvláštním ohledem na zdravotní, hospodářská, environmentální, sociální a etická hlediska.
2. Cílem právních předpisů o poskytování informací o potravinách je dosáhnout volného pohybu legálně vyráběných a na trh uváděných potravin v Unii, s přihlédnutím, kde je to vhodné, k potřebě ochrany legitimních zájmů výrobců a podporu výroby kvalitních produktů.
3. Tam, kde právní předpisy o poskytování informací o potravinách zavádějí nové požadavky, se stanoví přechodné období po vstupu nových požadavků v platnost s výjimkou řádně odůvodněných případů. Během přechodného období lze potraviny s etiketami nesplňujícími nové požadavky uvádět na trh a po jeho uplynutí lze potraviny s takovými etiketami, které byly uvedeny na trh před koncem přechodného období, prodávat až do vyčerpání zásob.
4. Během přípravy, hodnocení a revize právních předpisů o uvádění informací o potravinách jsou vedeny přímo nebo prostřednictvím zastupujících orgánů veřejné, transparentní konzultace s veřejností, včetně zúčastněných subjektů, vyjma případy, kdy to naléhavost záležitosti neumožňuje.

Článek 4

Zásady pro povinné informace o potravinách

1. Stanoví-li právní předpisy o poskytování informací o potravinách požadavek uvádění povinných informací o potravině, týká se zejména informací, které spadají do jedné z těchto kategorií:
 - a) informace o totožnosti a složení, vlastnostech nebo jiných charakteristikách dané potraviny;
 - b) informace o ochraně zdraví spotřebitelů a bezpečném použití dané potraviny. Zejména se jedná o informace o:
 - i) složení, které může být škodlivé pro zdraví určité skupiny spotřebitelů,
 - ii) trvanlivosti, uchovávání a bezpečném použití,
 - iii) dopadu na zdraví, včetně rizik a důsledků vyplývajících ze škodlivé a nebezpečné konzumace určité potraviny;
 - c) informace o výživových vlastnostech umožňující spotřebitelům, včetně spotřebitelů se zvláštními požadavky na výživu, provádět informovaný výběr potravin.
2. Při posuzování potřeby povinných informací o potravinách a s cílem umožnit spotřebitelům informovaný výběr se přihlíží ke všeobecně rozšířené potřebě určitých informací ze strany většiny spotřebitelů, jimž přikládají značný význam, nebo k jakémukoli obecně uznávanému přínosu pro ně.

Článek 5

Konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin

Veškerá opatření Unie v oblasti právních předpisů o poskytování informací o potravinách, která mohou mít vliv na lidské zdraví, se přijímají po konzultaci s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“).

KAPITOLA III

OBECNÉ POŽADAVKY NA INFORMACE O POTRAVINÁCH A POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ POTRAVINÁŘSKÝCH PODNIKŮ

Článek 6

Základní požadavek

▼C1

Všechny potraviny určené k dodání konečnému spotřebiteli nebo do zařízení společného stravování musí být doprovázeny informacemi o potravinách v souladu s tímto nařízením.

▼B

Článek 7

Uvádění nezavádějících informací

1. Informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména:
 - a) pokud jde o charakteristiky potraviny a zvláště o její povahu, totožnost, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, zemi původu nebo místo provenience, způsob výroby nebo získání;
 - b) připisováním účinků nebo vlastností, které dotčená potravina nemá;
 - c) vyvoláváním dojmu, že dotčená potravina má zvláštní charakteristiky, pokud všechny podobné potraviny mají ve skutečnosti stejné charakteristiky, zejména výslovným zdůrazňováním přítomnosti nebo nepřítomnosti určitých složek nebo živin;
 - d) vyvoláváním dojmu na základě vzhledu, popisu nebo vyobrazení, že je přítomna určitá potravina nebo složka, ačkoli ve skutečnosti byla určitá přirozeně se vyskytující součást nebo běžně používaná složka v této potravíně nahrazena odlišnou součástí nebo složkou.

2. Informace o potravině musí být přesné, jasné a spotřebitelům snadno srozumitelné.
3. S výhradou odchylek stanovených v právních předpisech Unie, které se vztahují na přírodní minerální vody a na potraviny určené pro zvláštní výživu, nesmějí informace o potravině připisovat jakékoli potravině vlastnosti umožňující zabránit určité lidské nemoci, zmírnit ji nebo ji vyléčit, ani na tyto vlastnosti odkazovat.
4. Odstavce 1, 2 a 3 se rovněž použijí na:

▼C1

- a) související reklamu;
- b) obchodní úpravu potravin, jejich tvar, vzhled nebo balení, použité obalové materiály, způsob jejich uspořádání a místo vystavení.

Článek 8

Povinnosti

1. Za informace o potravině odpovídá provozovatel potravinářského podniku, pod jehož jménem nebo obchodním názvem je potravina uváděna na trh, a není-li usazen v Unii, dovozce potraviny na trh Unie.
2. Provozovatel potravinářského podniku odpovídající za informace o potravině zajistí jejich uvedení a přesnost v souladu s platnými právními předpisy o poskytování informací o potravinách a požadavky příslušných vnitrostátních předpisů.
3. Provozovatelé potravinářských podniků, kteří nemají vliv na informace o potravinách, nesmějí dodávat potraviny, o nichž na základě informací, které mají k dispozici jako odborníci, vědí nebo předpokládají, že nejsou v souladu s platnými právními předpisy o poskytování informací o potravinách a nesplňují požadavky příslušných vnitrostátních předpisů.
4. Provozovatelé potravinářských podniků nesmějí v podnicích, které řídí, upravovat informace připojené k potravině, pokud by tyto úpravy mohly uvádět konečného spotřebitele v omyl či jinak snížit úroveň ochrany spotřebitelů a možnost konečného spotřebitele rozhodovat se při informovaném výběru potravin. Provozovatelé potravinářských podniků odpovídají za veškeré změny informací o potravině, které jsou k ní připojeny, jež učiní.
5. Aniž jsou dotčeny odstavce 2, 3 a 4, zajistí provozovatelé potravinářských podniků, aby v podnicích, které řídí, splňovaly potraviny požadavky právních předpisů o poskytování informací o potravinách a příslušných vnitrostátních předpisů týkajících se jejich činnosti, a kontrolují plnění těchto požadavků.
6. Provozovatelé potravinářských podniků zajistí v podnicích, které řídí, aby informace týkající se nebalených potravin určených pro konečného spotřebitele nebo k dodání do zařízení společného stravování byly předány provozovateli potravinářského podniku, který potraviny přebírá, aby bylo možno poskytnout povinné informace o potravinách konečnému spotřebiteli, pokud to bude nutné.
7. Provozovatelé potravinářských podniků zajistí v podnicích, které řídí, aby povinné údaje požadované podle článků 9 a 10 byly uvedeny na balení nebo na etiketě, která je k němu připojena, nebo na obchodních dokladech týkajících se daných potravin, lze-li zaručit, že tyto doklady jsou buď přiloženy k příslušné potravině, nebo byly zaslány před dodávkou nebo současně s dodávkou, a to v těchto případech:
 - a) pokud jsou balené potraviny určeny konečnému spotřebiteli, avšak jsou uváděny na trh ve fázi, která předchází prodeji konečnému spotřebiteli a při které nejsou prodávány zařízením společného stravování;
 - b) pokud jsou balené potraviny určeny k dodání do zařízení společného stravování za účelem přípravy, zpracování, dělení nebo porcování. Bez ohledu na první pododstavec zajistí provozovatelé potravinářských podniků, aby byly údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. a), f), g) a h) uvedeny také na vnějším obalu, v němž je balená potravina uváděna na trh.
8. Provozovatelé potravinářských podniků dodávající jiným provozovatelům potravinářských podniků potraviny, které nejsou určeny konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování, zajistí, aby těmto jiným provozovatelům potravinářských podniků byly poskytnuty dostatečné informace k tomu, aby mohli případně splnit své povinnosti uložené odstavcem 2.

KAPITOLA IV

POVINNÉ INFORMACE O POTRAVINÁCH

ODDÍL 1

OBSAH A ZPŮSOB UVÁDĚNÍ ÚDAJŮ

Článek 9

Seznam povinných údajů

1. V souladu s články 10 až 35 a s výhradou odchylek obsažených v této kapitole se povinně uvádějí tyto údaje:
 - a) název potraviny;
 - b) seznam složek;
 - c) každou látku nebo pomocnou látku uvedenou na seznamu v příloze II nebo odvozenou z látky či produktu uvedených na seznamu v příloze II způsobující alergie nebo nesnášenlivost, která byla použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném výrobku stále přítomna, byť v pozměněné podobě;
 - d) množství určitých složek nebo skupin složek;
 - e) čisté množství potraviny;
 - f) datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti;
 - g) zvláštní podmínky uchování nebo podmínky použití;
 - h) jméno nebo obchodní název a adresu provozovatele potravinářského podniku uvedeného v čl. 8 odst. 1;
 - i) zemi původu nebo místo provenience v případech, které určuje článek 26;
 - j) návod k použití v případě potraviny, kterou by bez tohoto návodu bylo obtížné odpovídajícím způsobem použít;
 - k) u nápojů s obsahem alkoholu vyšším než 1,2 % objemových skutečný obsah alkoholu v procentech objemových;
 - l) výživové údaje.
2. Údaje stanovené v odstavci 1 se uvádějí slovy a čísly. Aniž je dotčen článek 35, mohou být rovněž vyjádřeny piktogramy nebo symboly.
3. Přijímá-li Komise akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty podle tohoto článku, mohou být údaje stanovené v odstavci 1 rovněž vyjádřeny piktogramy nebo symboly namísto slov nebo čísel.

Aby byly jiné způsoby vyjádření povinných informací o potravinách, než jsou slova a čísla, přínosné pro spotřebitele, a za předpokladu, že je zajištěna stejná informační hodnota jako v případě slov a čísel, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit v souladu s článkem 51 kritéria, na jejichž základě může být jeden nebo více údajů uvedených v odstavci 1 vyjádřen piktogramy nebo symboly namísto slov nebo čísel, přičemž vezme v úvahu, zda je doloženo jednotné chápání spotřebiteli.
4. V zájmu zajištění jednotného provedení odstavce 3 tohoto článku může Komise přijmout prováděcí akty upravující podmínky uplatňování kritérií stanovených v souladu s odstavcem 3 pro vyjádření jednoho nebo více údajů prostřednictvím piktogramů nebo symbolů namísto slov či čísel. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 10

Další povinné údaje u určitých druhů nebo skupin potravin

1. Kromě údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 jsou v příloze III stanoveny další povinné údaje pro určité druhy nebo skupiny potravin.

2. K zajištění informovanosti spotřebitelů o určitých druzích nebo skupinách potravin a s cílem zohlednit technický pokrok, vědecký vývoj, ochranu zdraví spotřebitelů nebo bezpečné použití určité potraviny může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 měnit přílohu III.

Ve zvláště závažných naléhavých případech, pokud je ohroženo zdraví spotřebitelů, se na akty v přenesené pravomoci přijímané podle tohoto článku použije postup stanovený v článku 52.

Článek 11

Váhy a míry

Článkem 9 nejsou dotčeny zvláštní předpisy Unie o vahách a mírách.

Článek 12

Dostupnost a umístění povinných informací o potravinách

1. V souladu s tímto nařízením musí být u všech potravin povinné informace o potravinách k dispozici a snadno dostupné.
2. V případě balených potravin musí být povinné informace o dané potravine uvedeny přímo na obalu nebo na etiketě k němu připojené.
3. K zajištění toho, aby spotřebitelé mohli mít užitek z povinných informací o potravine poskytnutých jiným způsobem, lépe uzpůsobeným určitým povinným prvkům, může Komise za předpokladu, že je zajištěna stejná informační hodnota jako v případě obalu či etikety, prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 stanovit kritéria, na jejichž základě lze vyžadovat určité povinné údaje jiným způsobem než uvedením na obalu nebo etiketě, přičemž vezme v úvahu, zda je doloženo jednotné chápání a široké využívání ze strany spotřebitelů.
4. V zájmu zajištění jednotného provedení odstavce 3 tohoto článku může Komise přijmout prováděcí akty upravující podmínky uplatňování kritérií stanovených v souladu s odstavcem 3 pro vyjádření určitých povinných údajů jiným způsobem než uvedením na obalu nebo etiketě. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.
5. V případě nebalených potravin se použije článek 44.

Článek 13

Potraviny a krmivo dovážené do Společenství

Potraviny a krmivo dovážené do Společenství za účelem uvedení na trh ve Společenství musí splňovat odpovídající požadavky potravinového práva nebo podmínky, které Společenství považuje přinejmenším za rovnocenné těmto požadavkům, nebo existuje-li zvláštní dohoda mezi Společenstvím a vyvážející zemí, požadavky obsažené v dotyčné dohodě.

Článek 12

Způsob uvádění povinných údajů

1. Aniž jsou dotčena opatření přijatá na vnitrostátní úrovni podle čl. 44 odst. 2, vyznačují se povinné informace o potravine na viditelném místě tak, aby byly dobře viditelné, snadno čitelné, a je-li to vhodné, nesmazatelné. Nesmějí být žádným způsobem skryty, zastřeny ani přerušeny jiným textem nebo vyobrazením či jiným zasahujícím materiálem ani od nich nesmí být odváděna pozornost.
2. Aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy Unie týkající se určitých potravin, jsou-li povinné údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 uvedeny na obalu nebo na etiketě k němu připojené, vytisknou se na nich v dobře čitelné podobě písmem, jehož střední výška, jak je definována v příloze IV, činí nejméně 1,2 mm.
3. V případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha je menší než 80 cm², činí střední výška písma uvedená v odstavci 2 nejméně 0,9 mm.

4. K dosažení cílů tohoto nařízení stanoví Komise pravidla týkající se čitelnosti prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51.

Za účelem uvedeným v prvním pododstavci může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 rozšířit požadavky uvedené v odstavci 5 tohoto článku na další povinné údaje pro určité druhy nebo skupiny potravin.

5. Údaje uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. a), e) a k) se uvádějí ve stejném zorném poli.
6. Odstavec 5 tohoto článku se nevztahuje na případy uvedené v čl. 16 odst. 1 a 2.

Článek 14

Prodej na dálku

1. Aniž jsou dotčeny požadavky na informace stanovené v článku 9, v případě balených potravin nabízených k prodeji komunikačními prostředky na dálku:
- a) povinné informace o potravinách, s výjimkou údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. f), musí být k dispozici před dokončením nákupu a uvedeny na materiálu podporujícím prodej na dálku nebo musí být poskytnuty jinými vhodnými prostředky jasně určenými provozovatelem potravinářského podniku. V případě využití jiných vhodných prostředků musí být povinné informace o potravinách poskytnuty, aniž by provozovatel potravinářského podniku přenášel na spotřebitele dodatečné náklady;
 - b) veškeré povinné údaje musí být k dispozici v okamžiku doručení.
2. V případě nebalených potravin nabízených k prodeji komunikačními prostředky na dálku musí být údaje vyžadované podle článku 44 dány k dispozici podle odstavce 1 tohoto článku.
3. Ustanovení odst. 1 písm. a) se nevztahuje na potraviny nabízené k prodeji prostřednictvím prodejních automatů nebo automatizovaných obchodních prostor.

Článek 15

Jazykové požadavky

1. Aniž je dotčen čl. 9 odst. 3, uvádějí se povinné informace o potravině v jazyce snadno srozumitelném spotřebitelům v členských státech, kde je potravina uváděna na trh.
2. Členské státy, v nichž je potravina uváděna na trh, mohou na svém území stanovit, že údaje musí být uvedeny v jednom nebo více z úředních jazyků Unie.
3. Odstavce 1 a 2 nebrání tomu, aby údaje byly uvedeny v několika jazycích.

Článek 16

Vypuštění určitých povinných údajů

1. V případě skleněných lahví určených k opakovanému použití, které jsou nesmazatelně označeny, a proto nejsou opatřeny etiketou, a to ani krčkovou či rukávovou, je povinné uvádět pouze údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. a), c), e), f) a l).
2. V případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha je menší než 10 cm², je povinné uvádět na obalu nebo etiketě pouze údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. a), c), e) a f). Údaje uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. b) se uvedou jinými prostředky nebo se poskytnou na žádost spotřebitele.
3. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie vyžadující povinné uvedení výživových údajů, nejsou údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. l) povinné u potravin uvedených na seznamu v příloze V.
4. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie vyžadující uvedení seznamu složek nebo povinných výživových údajů, nejsou údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a l) povinné v případě nápojů, jejichž obsah alkoholu je vyšší než 1,2 % objemových.

Komise do 13. prosince 2014 vypracuje zprávu o uplatňování článku 18 a čl. 30 odst. 1 na produkty uvedené v tomto odstavci a zaměří se na to, zda by se měl v budoucnu na alkoholické nápoje vztahovat zejména požadavek na uvádění informací o energetické hodnotě, a na důvody pro možné výjimky, s ohledem na potřebu zajistit soulad s jinými příslušnými politikami Unie. V této souvislosti Komise zváží, zda by nebylo vhodné navrhnout definici pojmu „alkoholické limonády“.

Komise tuto zprávu případně doplní legislativním návrhem určujícím pravidla pro seznam složek nebo povinné výživové údaje pro tyto produkty.

ODDÍL 2

PODROBNÁ USTANOVENÍ O POVINNÝCH ÚDAJÍCH

Článek 17

Název potraviny

1. Název potraviny je její zákonný název. Pokud takový název neexistuje, je názvem potraviny její vžitý název a v případě, že neexistuje nebo se nepoužívá, uvede se popisný název dané potraviny.
2. V členském státě prodeje je povoleno použití názvu potraviny, pod kterým je výrobek vyráběn v souladu s právními předpisy a uváděn na trh v členském státě výroby. Neumožňuje-li však použití jiných ustanovení tohoto nařízení, zejména článku 9, aby spotřebitelé v členském státě prodeje zjistili skutečnou povahu potraviny a odlišili ji od potravin, s nimiž by mohla být zaměněna, připojí se k názvu potraviny další popisné informace, které se uvedou v blízkosti názvu potraviny.
3. Ve výjimečných případech se název potraviny používaný v členském státě výroby nepoužije v členském státě prodeje, pokud se potravina, kterou v členském státě výroby označuje, liší svým složením nebo výrobou od potraviny známé pod daným názvem v členském státě prodeje natolik, že by odstavec 2 nezajistil v členském státě prodeje správné informování spotřebitelů.
4. Název potraviny nesmí být nahrazen názvem chráněným jako duševní vlastnictví, obchodní značkou nebo smyšleným názvem.
5. Zvláštní ustanovení o názvu potraviny a údajích, které k němu musí být připojeny, jsou obsažena v příloze VI.

Článek 18

Seznam složek

1. Seznam složek se nadepíše nebo uvede patřičným nadpisem obsahujícím slovo „složení“. Seznam složek obsahuje všechny složky potraviny seřazené sestupně podle hmotnosti, stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě potraviny.
2. Složky se označují svým specifickým názvem, popřípadě podle pravidel stanovených v článku 17 a v příloze VI.
3. Všechny složky vyskytující se v podobě umělých nanomateriálů musí být jasně uvedeny v seznamu složek. Za názvy těchto složek se v závorce uvede slovo „nano“.
4. Technická pravidla použití odstavců 1 a 2 tohoto článku jsou stanovena v příloze VII.

Článek 19

Vypuštění seznamu složek

1. U níže uvedených potravin se nevyžaduje uvedení seznamu složek:
 - a) čerstvého ovoce a zeleniny včetně brambor, kromě loupaného, krájeného nebo podobně upraveného čerstvého ovoce a zeleniny;
 - b) sycených vod, v jejichž označení je uvedeno, že jsou sycené;

▼C1

- c) kvasných octů, pokud pocházejí výhradně z jediné základní suroviny a pokud do nich nebyly přidány žádné jiné složky;
 - d) sýrů, tvarohu, másla, kysaného mléka a smetany, do nichž nebyly přidány žádné jiné složky kromě mléčných produktů, potravinářských enzymů a mikrobiálních kultur nezbytných k výrobě nebo v případě sýrů jiných než čerstvých a tavených sůl nezbytná k jejich výrobě;
 - e) potraviny sestávající z jediné složky, pokud
 - i) je název potraviny totožný s názvem složky, nebo
 - ii) název potraviny umožňuje určit povahu složky bez rizika záměny.
2. S cílem zohlednit význam seznamu složek u určitých druhů nebo skupin potravin pro spotřebitele může Komise ve výjimečných případech prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 doplnit odstavec 1 tohoto článku za předpokladu, že vypuštění seznamu složek nebude na úkor náležité informovanosti konečného spotřebitele nebo zařízení společného stravování.

Článek 20

Vypuštění součástí potravin ze seznamu složek

Aniž je dotčen článek 21, není nutné do seznamu složek zařazovat tyto součásti potravin:

- a) součásti složky, které jsou během výroby přechodně odděleny a poté jsou do potraviny opět přidány v množství nepřekračujícím původní podíl;
- b) potravinářské přídatné látky a potravinářské enzymy:
 - i) které jsou v dané potravine obsaženy pouze proto, že byly obsaženy v jedné nebo více složkách této potraviny, v souladu se zásadou přenosu uvedenou v čl. 18 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 1333/2008, pokud v konečném výrobku již neplní technologickou funkci, nebo
 - ii) které se používají jako pomocné látky;
- c) nosiče a látky, které nejsou potravinářskými přídatnými látkami, avšak jsou používány stejným způsobem a ke stejnému účelu jako nosiče, a které jsou použity v nezbytně nutném množství;
- d) látky, které nejsou potravinářskými přídatnými látkami, avšak jsou používány stejným způsobem a ke stejnému účelu jako pomocné látky a jsou nadále přítomny v konečném výrobku, třebaže ve změněné formě;
- e) voda:
 - i) pokud se během výrobního procesu používá výhradně k tomu, aby složka použitá v koncentrovaném nebo sušeném stavu byla rekonstituována do svého původního stavu, nebo
 - ii) v případě nálevu, který se běžně nekonzumuje.

Článek 21

Označování určitých látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost

1. Aniž jsou dotčena pravidla přijatá podle čl. 44 odst. 2, musí údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. c) splňovat tyto požadavky:
- a) uvádějí se v seznamu složek v souladu s pravidly stanovenými v čl. 18 odst. 1 s jasným odkazem na název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II a
 - b) název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II je zvýrazněn tak, aby byl jasně odlišen od ostatních složek uvedených v seznamu, například typem či stylem písma nebo barvou pozadí.

Není-li seznam složek uveden, musí být součástí údajů podle čl. 9 odst. 1 písm. c) slovo „obsahuje“ a následně název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II.

Pochází-li více složek nebo pomocných látek obsažených v potravine z jediné látky nebo jediného produktu ze seznamu v příloze II, musí to být v označení jasně uvedeno pro každou danou složku nebo pomocnou látku.

Uvedení údajů podle čl. 9 odst. 1 písm. c) se nevyžaduje v případech, kdy název potraviny jasně odkazuje na danou látku nebo produkt.

2. K zajištění lepší informovanosti spotřebitelů a s cílem zohlednit nejnovější vědecký pokrok a technické poznatky provádí Komise systematický přezkum a případně aktualizaci seznamu v příloze II prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51.

Ve zvláště závažných naléhavých případech, pokud je ohroženo zdraví spotřebitelů, se na akty v přenesené pravomoci přijímané podle tohoto článku použije postup stanovený v článku 52.

Článek 22

Uvádění údajů o Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13 množství složek

1. Množství složky nebo skupiny složek použité při výrobě nebo přípravě potraviny se uvede, pokud je dotčená složka nebo skupina složek:
 - a) uvedena v názvu potraviny nebo ji spotřebitelé s tímto názvem obvykle spojují;
 - b) v označení zdůrazněna slovy, vyobrazením nebo grafickým znázorněním, nebo;
 - c) důležitá pro charakterizaci potraviny a pro její odlišení od výrobků, s nimiž by mohla být zaměněna kvůli svému názvu nebo vzhledu.
2. Technická pravidla pro použití odstavce 1, včetně zvláštních případů, kdy se u určitých složek údaj o množství nevyžaduje, jsou stanovena v příloze VIII.

▼C1

▼B

Článek 23

Čisté množství

1. Čisté množství potravin se vyjadřuje v litrech, centilitrech, mililitrech, kilogramech nebo gramech, jak je to vhodné:
 - a) u tekutých produktů v objemových jednotkách;
 - b) u ostatních produktů v hmotnostních jednotkách.
2. K zajištění lepšího pochopení informací o potravinách uvedených v označení spotřebiteli může Komise pro některé konkrétní potraviny prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 stanovit jiný způsob vyjádření čistého množství, než jaký je stanoven v odstavci 1 tohoto článku.
3. Technická pravidla pro použití odstavce 1, včetně zvláštních případů, kdy se údaj o čistém množství nevyžaduje, jsou stanovena v příloze IX.

Článek 24

Datum minimální trvanlivosti, datum použitelnosti a datum zmrazení

1. V případě potravin, které z mikrobiologického hlediska snadno podléhají zkáze, a mohou tedy po krátké době představovat bezprostřední nebezpečí pro lidské zdraví, se datum minimální trvanlivosti nahradí datem použitelnosti („spotřebujte do“). Po uplynutí data použitelnosti se potravina nepovažuje za bezpečnou v souladu s čl. 14 odst. 2 až 5 nařízení (ES) č. 178/2002.
2. Příslušné datum se vyjadřuje v souladu s přílohou X.
3. S cílem zajistit jednotné uplatňování způsobu uvedení data minimální trvanlivosti podle bodu 1 písm. c) přílohy X může Komise přijmout prováděcí akty, v nichž stanoví odpovídající pravidla. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

▼B

Článek 25

Podmínky uchovávání nebo podmínky použití

1. Pokud potravinu vyžaduje zvláštní podmínky uchovávání nebo použití, jsou tyto podmínky uvedeny.
2. Aby bylo zajištěno správné uchování nebo použití potravin po otevření obalu, uvádějí se v případě potřeby podmínky uchovávání nebo lhůta spotřeby.

Článek 26

Země původu nebo místo provenience

▼M1

1. Tento článek se použije, aniž jsou dotčeny požadavky na označování stanovené ve zvláštních předpisech Unie, zejména požadavky stanovené nařízením Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality⁽¹⁾, a nařízením Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin⁽²⁾.

▼B

2. Uvedení země původu nebo místa provenience je povinné:
 - a) pokud by opomenutí tohoto údaje mohlo uvádět spotřebitele v omyl ohledně skutečné země původu nebo místa provenience potravin, zejména pokud by informace připojená k potravine nebo etiketa jako celek jinak naznačovala, že potravin je z jiné země původu nebo místa provenience;
 - b) v případě masa kódů kombinované nomenklatury (KN) uvedených na seznamu v příloze XI. Použití tohoto písmene závisí na přijetí prováděcích aktů uvedených v odstavci 8.
3. Je-li uváděna země původu nebo místo provenience potravin a nejedná se o stejnou zemi nebo místo, z nichž pochází její primární složka:
 - a) uvede se rovněž země původu nebo místo provenience dané primární složky, nebo
 - b) uvede se, že se země původu nebo místo provenience primární složky liší od země původu nebo místa provenience potravin.

Použití tohoto odstavce závisí na přijetí prováděcích aktů uvedených v odstavci 8.

4. Komise do pěti let ode dne použitelnosti odst. 2 písm. b) předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí povinné uvádění země původu nebo místa provenience u produktů uvedených v uvedeném písmenu.
5. Komise do 13. prosince 2014 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o povinném uvádění země původu nebo místa provenience pro tyto potraviny:
 - a) jiné druhy masa než hovězí a než ty, které jsou uvedeny v odst. 2 písm. b);
 - b) mléko;
 - c) mléko použité jako složka v mléčných výrobcích;
 - d) nezpracované potraviny;
 - e) jednosložkové produkty;
 - f) složky, které tvoří více než 50 % potravin.

▼M1

6. Do 13. prosince 2013 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o povinném uvádění země původu nebo místa provenience pro maso použité jako složka.

▼M1

7. Zprávy uvedené v odstavcích 5 a 6 zohlední potřebu spotřebitelů být informováni, proveditelnost povinného uvádění země původu nebo místa provenience a analýzu nákladů a přínosů zavedení takových opatření, včetně právního dopadu na vnitřní trh a dopadu na mezinárodní obchod.

Komise může tyto zprávy doplnit návrhy na úpravu příslušných předpisů Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 1. .

⁽²⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

8. Do 13. prosince 2013, po provedení hodnocení dopadů, přijme Komise prováděcí akty k použití odst. 2 písm. b) a odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.
9. U potravin uvedených v odst. 2 písm. b), v odst. 5 písm. a) a v odstavci 6 se ve zprávách a hodnoceních dopadů podle tohoto článku zváží mimo jiné možné podmínky označování země původu nebo místa provenience těchto potravin, zejména s ohledem na každý z následujících určujících bodů v životě zvířete:
 - a) místo narození;
 - b) místo chovu;
 - c) místo porážky.

Článek 27

Návod k použití

1. Návod k použití potravin musí být uveden takovým způsobem, aby umožnil její náležité použití.
2. Komise může pro určité potraviny přijmout prováděcí akty, v nichž stanoví podrobná pravidla pro provádění odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 28

Obsah alkoholu

1. Pravidla pro uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových v případě výrobků zařazených pod kódem KN 2204 stanoví zvláštní předpisy Unie, které se na tyto výrobky vztahují.
2. Skutečný obsah alkoholu v procentech objemových u nápojů o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových kromě nápojů uvedených v odstavci 1 se uvádí v souladu s přílohou XII.

ODDÍL 3

VÝŽIVOVÉ ÚDAJE

Článek 29

Vztah k ostatním právním předpisům

1. Tento oddíl se nevztahuje na potraviny v oblasti působnosti těchto právních předpisů:
 - a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy⁽¹⁾;
 - b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod⁽²⁾.
2. Tento oddíl se použije, aniž jsou dotčeny směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ze dne 6. května 2009 o potravinách určených pro zvláštní výživu⁽³⁾ a zvláštní směrnice uvedené v čl. 4 odst. 1 zmíněné směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45.

⁽³⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 21.

Článek 30

Obsah

1. Povinné výživové údaje obsahují informace:

- a) o energetické hodnotě a
- b) o množství tuků, nasycených mastných kyselin, sacharidů, cukrů, bílkovin a soli.

Ve vhodných případech se v těsné blízkosti výživových údajů může nacházet formulace uvádějící, že sůl je v potravině obsažena výlučně v důsledku přirozeně se vyskytujícího sodíku.

2. Obsah povinných výživových údajů podle odstavce 1 je možné doplnit o uvedení množství jedné nebo více z těchto živin:

- a) mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny);
- b) polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny);
- c) polyalkoholy;
- d) škrob;
- e) vláknina,
- f) veškeré vitaminy nebo minerální látky uvedené na seznamu v bodě 1 části A přílohy XIII, které jsou přítomné ve významných množstvích vymezených v bodě 2 části A přílohy XIII.

3. Pokud označení balené potraviny uvádí povinné výživové údaje podle odstavce 1, mohou se v něm opakovat tyto informace:

- a) energetická hodnota nebo
- b) energetická hodnota spolu s množstvím tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli.

4. Odchylně od čl. 36 odst. 1, uvádějí-li se výživové údaje na označení produktů podle čl. 16 odst. 4, lze tyto údaje omezit na uvedení energetické hodnoty.

5. Aniž je dotčen článek 44 a odchylně od čl. 36 odst. 1, uvádějí-li se výživové údaje na označení produktů podle čl. 44 odst. 1, lze tyto údaje omezit na uvedení:

- a) energetické hodnoty nebo
- b) energetické hodnoty spolu s množstvím tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli.

6. S cílem zohlednit význam údajů uvedených v odstavcích 2 až 5 tohoto článku pro informovanost spotřebitele může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 změnit seznamy uvedené v odstavcích 2 až 5 tohoto článku doplněním nebo vypuštěním jednotlivých údajů.

7. Do 13. prosince 2014 předloží Komise zprávu o přítomnosti tuků obsahujících transmastné kyseliny v potravinách a celkově ve stravě obyvatel Unie, přičemž zohlední vědecké důkazy a zkušenosti získané v členských státech. Účelem zprávy je vyhodnotit dopad vhodných prostředků, které by mohly umožnit spotřebitelům, aby se rozhodovali pro zdravější potraviny a celkově zdravější stravu, nebo které by mohly podpořit poskytování zdravější nabídky potravin spotřebitelům, včetně mimo jiné poskytování informací o tucích obsahujících transmastné kyseliny spotřebitelům nebo o omezeních spojených s jejich používáním. V případě potřeby předloží Komise společně s touto zprávou legislativní návrh.

Článek 31

Výpočet

1. Energetická hodnota se vypočítá pomocí převodních faktorů uvedených v příloze XIV.

2. Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 přijmout převodní faktory pro vitaminy a minerální látky uvedené v části A bodě 1 přílohy XIII pro účely přesnějšího výpočtu obsahu těchto vitaminů a minerálních látek v potravinách. Tyto převodní faktory se doplní do přílohy XIV.

3. Údaje o energetické hodnotě a obsahu živin uvedené v čl. 30 odst. 1 až 5 se vztahují na potravinu ve stavu, v němž je prodávána.

Kde je to vhodné, mohou se tyto informace vztahovat na potravinu po úpravě, pokud jsou připojeny podrobné pokyny pro tuto úpravu a informace se týkají potraviny připravené ke spotřebě.

4. Uvedené hodnoty jsou průměrné hodnoty vycházející v jednotlivých případech z výsledků:

- analýzy výrobce dané potraviny;
- výpočtu s použitím známých nebo skutečných průměrných hodnot použitých složek, nebo
- výpočtu s použitím obecně zjištěných a přijímaných údajů.

Komise může přijmout prováděcí akty, v nichž stanoví podrobná pravidla pro jednotné provedení tohoto odstavce, pokud jde o přesnost uvedených hodnot, jako například rozdíly mezi uváděnými hodnotami a hodnotami zjištěnými při úřední kontrole. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 32

Vyjádření v jednotkách na 100 g nebo 100 ml

- Údaje o energetické hodnotě a obsahu živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 se vyjadřují v měrných jednotkách uvedených v příloze XV.
- Údaje o energetické hodnotě a obsahu živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 se vyjadřují na 100 g nebo 100 ml.
- Pokud se uvádějí údaje o vitamínech a minerálních látkách, vyjadřují se způsobem podle odstavce 2 a rovněž jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu stanovených v části A bodě 1 přílohy XIII na 100 g nebo 100 ml.
- Kromě způsobu vyjádření uvedeného v odstavci 2 tohoto článku lze energetickou hodnotu a obsah živin podle čl. 30 odst. 1, 3, 4 a 5 podle okolností vyjádřit jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu stanovených v části B přílohy XIII na 100 g nebo 100 ml.
- Pokud jsou uvedeny údaje podle odstavce 4, musí se v jejich těsné blízkosti rovněž nacházet toto prohlášení: „Referenční hodnota příjmu u průměrné dospělé osoby (8 400 kJ/2 000 kcal)“.

Článek 33

Vyjádření údajů v přepočtu na jednu porci nebo na jednotku spotřeby

- Energetickou hodnotu a obsah živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 lze vyjádřit na jednu porci nebo jednotku spotřeby, pokud je to snadno srozumitelné pro spotřebitele a pokud je na etiketě vyznačena velikost porce nebo jednotky spotřeby a je na ní uveden počet porcí nebo jednotek obsažených v balení, v těchto případech:
 - navíc k vyjádření na 100 g nebo 100 ml, jak je uvedeno v čl. 32 odst. 2,
 - navíc k vyjádření na 100 g nebo 100 ml, jak je uvedeno v čl. 32 odst. 3, pokud jde o obsah vitaminů a minerálních látek,
 - navíc k vyjádření na 100 g nebo 100 ml, jak je uvedeno v čl. 32 odst. 4, nebo místo něho.
- Odchylně od čl. 32 odst. 2 je v případech uvedených v čl. 30 odst. 3 písm. b) možné energetickou hodnotu a obsah živin nebo procentní podíl referenčních hodnot příjmu uvedené v části B přílohy XIII vyjádřit jen na jednu porci nebo jednotku spotřeby.

Pokud je v souladu s prvním pododstavcem obsah živin vyjádřen jen na jednu porci nebo jednotku spotřeby, vyjádří se energetická hodnota na 100 g či 100 ml a na jednu porci či jednotku spotřeby.

- Odchylně od čl. 32 odst. 2 je v případech uvedených v čl. 30 odst. 5 možné energetickou hodnotu a obsah živin nebo procentní podíl referenčních hodnot příjmu uvedené v části B přílohy XIII vyjádřit jen na jednu porci nebo jednotku spotřeby.
- Porce nebo jednotka spotřeby se uvádějí v těsné blízkosti výživových údajů.
- S cílem zajistit jednotné provedení, pokud jde o vyjadřování výživových údajů na jednu porci nebo jednotku spotřeby, a s cílem stanovit pro spotřebitele jednotný základ srovnání přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů při zohlednění skutečného spotřebního chování spotřebitelů a výživových doporučení pravidla pro vyjadřování na jednu porci nebo jednotku spotřeby pro určité skupiny potravin. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

▼C1

▼B

Článek 34

Způsob uvádění informací

1. Jednotlivé údaje uvedené v čl. 30 odst. 1 a 2 se musí nacházet ve stejném zorném poli. Uvádějí se společně ve srozumitelném formátu a tam, kde je to vhodné, v pořadí stanoveném v příloze XV.
2. Údaje uvedené v čl. 30 odst. 1 a 2 se uvádějí v tabulce s přiřazenými číselnými hodnotami, je-li dostatek místa. Při nedostatku místa se údaje uvedou v řadě za sebou.
3. Údaje uvedené v čl. 30 odst. 3 se uvádějí:
 - a) v hlavním zorném poli a
 - b) velikostí písma v souladu s čl. 13 odst. 2.

Údaje podle čl. 30 odst. 3 mohou být uvedeny v jiném formátu, než jaký určuje odstavec 2 tohoto článku.

4. Údaje podle čl. 30 odst. 4 a 5 mohou být uvedeny v jiném formátu, než jaký určuje odstavec 2 tohoto článku.
5. Jsou-li energetická hodnota nebo obsah živin ve výrobku zanedbatelné, lze informace o nich nahradit například prohlášením „Obsahuje zanedbatelné množství ...“ umístěným v těsné blízkosti výživových údajů, pokud jsou uvedeny.

S cílem zajistit jednotné provedení tohoto odstavce může Komise přijmout prováděcí akty týkající se energetické hodnoty a obsahu živin podle čl. 30 odst. 1 až 5, které lze považovat za zanedbatelné. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

6. S cílem zajistit jednotné provedení, pokud jde o způsob uvádění výživových údajů ve formátu uvedeném v odstavcích 1 až 4 tohoto článku, může Komise přijmout odpovídající prováděcí akty. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 35

Další způsoby vyjadřování a uvádění údajů

1. Vedle způsobu vyjadřování údajů uvedených v čl. 32 odst. 2 a 4 a článku 33 a obchodní úpravy podle čl. 34 odst. 2 lze energetickou hodnotu a obsah živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 vyjádřit jinými způsoby za využití grafického znázornění nebo symbolů doplňujících slovní nebo číselné vyjádření, jsou-li splněny tyto požadavky:
 - a) jsou založeny na důkladných a vědecky ověřených spotřebitelských výzkumech a neuvádějí spotřebitele v omyl, jak stanoví článek 7;
 - b) jsou vytvořeny na základě konzultací s velkým počtem skupin zúčastněných subjektů;
 - c) jejich cílem je usnadnit spotřebitelům pochopení příspěvku nebo významnosti potravin pro obsah energie a živin v jejich stravě;
 - d) je vědecky prokázáno, že průměrný spotřebitel těmto způsobům vyjadřování nebo uvádění údajů rozumí;
 - e) pokud jde o jiné způsoby vyjadřování, vycházejí z harmonizovaných referenčních hodnot příjmu uvedených v příloze XIII, nebo nejsou-li k dispozici, z obecně přijatých vědeckých doporučení o příjmu týkajících se energetické hodnoty a živin;
 - f) jsou objektivní a nediskriminační a
 - g) jejich použití nevytváří překážky volnému pohybu zboží.
2. Členské státy mohou provozovatelům potravinářských podniků doporučit, aby používali jeden nebo více dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění výživových údajů, o nichž se domnívají, že nejlépe splňují požadavky stanovené v odst. 1 písm. a) až g). Členské státy sdělí Komisi podrobnosti těchto dalších způsobů vyjadřování a uvádění údajů.
3. Členské státy zajistí vhodné sledování dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění výživových údajů, které se používají na trhu na jejich území.

S cílem usnadnit sledování používání dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění údajů mohou členské státy vyžadovat od provozovatelů potravinářských podniků, kteří na trh na jejich území uvádějí potraviny takto označené, aby příslušnému orgánu oznámili používání dalšího způsobu vyjadřování nebo uvádění údajů a poskytli mu příslušná odůvodnění týkající se splnění požadavků stanovených v odst. 1 písm. a) až g). V těchto případech lze rovněž vyžadovat informace o ukončení používání těchto dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění údajů.

4. Komise usnadňuje a organizuje výměnu informací mezi členskými státy, Komisí a zúčastněnými subjekty o záležitostech týkajících se používání jakýchkoli dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění výživových údajů.
5. S ohledem na získané zkušenosti předloží Komise do 13. prosince 2017 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o využívání dalších způsobů vyjadřování a uvádění údajů, o jejich vlivu na vnitřní trh a vhodnosti další harmonizace těchto způsobů vyjadřování a uvádění údajů. Členské státy za tímto účelem Komisi poskytnou důležité informace o používání těchto dalších způsobů vyjadřování a uvádění údajů na trhu na jejich území. Komise může k této zprávě připojit návrhy na úpravu příslušných předpisů Unie.
6. S cílem zajistit jednotné uplatňování tohoto článku přijme Komise prováděcí akty, v nichž stanoví podrobná pravidla pro provádění odstavců 1, 3 a 4 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

KAPITOLA V

DOBROVOLNĚ POSKYTOVANÉ INFORMACE O POTRAVINÁCH

Článek 36

Platné požadavky

1. Jsou-li informace o potravinách uvedené v člancích 9 a 10 poskytovány dobrovolně, musí splňovat požadavky stanovené v kapitole IV oddílech 2 a 3.
2. Pro informace o potravinách poskytované dobrovolně platí tyto požadavky:
 - a) nesmějí uvádět spotřebitele v omyl, jak stanoví článek 7;
 - b) nesmějí být nejednoznačné ani matoucí pro spotřebitele;
 - c) musí být tam, kde je to vhodné, podloženy příslušnými vědeckými údaji.
3. Komise přijme prováděcí akty upravující použití požadavků uvedených v odstavci 2 tohoto článku na tyto dobrovolné informace o potravinách:
 - a) informace o možném a nezáměrném výskytu látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost v potravinách;
 - b) informace o vhodnosti potraviny pro vegetariány nebo vegany;
 - c) aby bylo možné uvádět referenční hodnoty příjmu pro konkrétní skupiny obyvatelstva pro doplnění referenčních hodnot příjmu stanovených v příloze XIII;
 - d) informace o nepřítomnosti či sníženém obsahu lepku v potravinách.

▼M1

▼B

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

4. S cílem zajistit náležitou informovanost spotřebitelů v případech, kdy provozovatelé potravinářských podniků poskytují dobrovolné informace o potravinách různými způsoby, jež by mohly spotřebitele uvádět v omyl nebo vést k nejasnostem, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 stanovit další případy poskytování dobrovolných informací o potravinách doplňující případy uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

Článek 37

Způsob uvádění dobrovolně poskytovaných informací

Dobrovolně poskytované informace o potravinách nesmějí být uvedeny na úkor prostoru pro povinné informace o potravinách.

KAPITOLA VI

VNITROSTÁTNÍ OPATŘENÍ

Článek 38

Vnitrostátní opatření pro další povinné údaje

1. V otázkách výslovně harmonizovaných tímto nařízením nesmějí členské státy přijímat ani zachovávat vnitrostátní opatření, pokud to právo Unie nepovoluje. Tato vnitrostátní opatření nesmějí působit překážky volného pohybu zboží včetně diskriminace vůči potravinám pocházejícím z jiných členských států.
2. Aniž je dotčen článek 39, mohou členské státy přijímat vnitrostátní opatření v otázkách, které nejsou výslovně harmonizovány tímto nařízením, za předpokladu, že jimi nezakáží, neztíží ani neomezí volný pohyb zboží, které je v souladu s tímto nařízením.

Článek 39

Systém včasné výměny informací

1. Vedle povinných údajů stanovených v čl. 9 odst. 1 a v článku 10 mohou členské státy postupem podle článku 45 přijmout opatření ukládající pro určité druhy nebo skupiny potravin povinnost uvádět další povinné údaje, je-li to opodstatněné alespoň jedním z těchto důvodů:
 - a) ochrana veřejného zdraví;
 - b) ochrana spotřebitele;
 - c) předcházení podvodům;
 - d) ochrana práv průmyslového a obchodního vlastnictví, uvádění provenience, chráněného označení původu a předcházení nekalé soutěži.
2. Členské státy mohou použít odstavec 1 k zavedení opatření týkajících se povinného uvádění země původu nebo místa provenience potravin, pouze je-li prokázána spojitost mezi určitými vlastnostmi dané potraviny a jejím původem nebo proveniencí. Členské státy spolu s oznámením těchto opatření Komisi rovněž doloží, že většina spotřebitelů přikládá poskytnutí této informace značný význam.

Článek 40

Mléko a mléčné výrobky

Členské státy mohou přijmout opatření odchylovající se od čl. 9 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 v případě mléka a mléčných výrobků v obchodní úpravě v podobě skleněných lahví určených k opakovanému použití.

Znění těchto opatření sdělí bez odkladu Komisi.

Článek 41

Alkoholické nápoje

Až do přijetí předpisů Unie uvedených v čl. 16 odst. 4 mohou členské státy zachovat vnitrostátní opatření pro uvádění složek v případě nápojů obsahujících více než 1,2 % objemových alkoholu.

Článek 42

Vyjádření čistého množství

Neexistují-li předpisy Unie podle čl. 23 odst. 2 pro vyjadřování čistého množství určitých potravin jinak než způsobem uvedeným v čl. 23 odst. 1, mohou členské státy zachovat vnitrostátní opatření přijatá před 12. prosince 2011.

Členské státy uvědomí Komisi o těchto opatřeních do 13. prosince 2014. Komise na ně upozorní ostatní členské státy.

Článek 43

Dobrovolné uvádění referenčních hodnot příjmu pro konkrétní skupiny obyvatelstva

Dokud nebudou přijaty předpisy Unie uvedené v čl. 36 odst. 3 písm. c), mohou členské státy přijmout vnitrostátní opatření o dobrovolném uvádění referenčních hodnot příjmu pro konkrétní skupiny obyvatelstva.

Znění těchto opatření sdělí členské státy neprodleně Komisi.

Článek 44

Vnitrostátní opatření pro nebalené potraviny

▼C1

1. Jsou-li potraviny nabízeny k prodeji konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování nebalené nebo jsou-li zabaleny v místě prodeje na žádost spotřebitele nebo zabaleny pro účely přímého prodeje,

▼B

- a) je poskytnutí údajů stanovených v čl. 9 odst. 1 písm. c) povinné;
 - b) není poskytnutí dalších údajů uvedených v člincích 9 a 10 povinné, pokud členské státy nepřijmou vnitrostátní opatření vyžadující uvedení některých nebo všech těchto údajů nebo jejich částí.
2. Členské státy mohou přijmout vnitrostátní opatření pro způsob poskytování údajů nebo jejich částí podle odstavce 1 a případně pro způsob jejich vyjadřování a uvádění.
 3. Členské státy bez odkladu sdělí Komisi znění opatření uvedených v odst. 1 písm. b) a odstavci 2.

Článek 45

Postup oznamování

1. Odkazuje-li se na tento článek, oznámí členský stát, který považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy o poskytování informací o potravinách, předem Komisi a ostatním členským státům zamýšlená opatření a odůvodní je.
2. Komise konzultuje Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002, pokud považuje tyto konzultace za užitečné nebo pokud o to požádá některý členský stát. V takovém případě Komise zajistí, aby byl tento postup transparentní pro všechny zúčastněné subjekty.
3. Členský stát, který považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy o poskytování informací o potravinách, může zamýšlená opatření přijmout až po uplynutí tří měsíců od oznámení uvedeného v odstavci 1 za předpokladu, že neobdržel záporné stanovisko Komise.
4. Je-li stanovisko Komise záporné, zahájí Komise před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 3 tohoto článku přezkumný postup podle čl. 48 odst. 2 s cílem stanovit, zda zamýšlená opatření mohou být provedena, pokud je to třeba, po provedení vhodných změn.
5. Na opatření, která podléhají postupu oznamování podle tohoto článku, se nevztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

KAPITOLA VII

PROVÁDĚCÍ, POZMĚŇOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 46

Změny příloh

K zohlednění technického pokroku, vědeckého vývoje, zdraví spotřebitelů nebo potřeby spotřebitelů být informováni a s výhradou ustanovení čl. 10 odst. 2 a čl. 21 odst. 2 o změnách příloh II a III může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 měnit přílohy tohoto nařízení.

Článek 47

Přechodné období a den použitelnosti prováděcích opatření nebo aktů v přenesené pravomoci

1. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, Komise při výkonu pravomocí svěřených jí na základě tohoto nařízení k přijímání opatření prostřednictvím prováděcích aktů přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2 nebo prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51:
 - a) stanoví přiměřené přechodné období pro použití nových opatření, během něhož je možné uvádět na trh potraviny s etiketami, které nová opatření nedodržují, a po němž se zásoby těchto potravin, které byly uvedeny na trh před skončením přechodného období, mohou nadále prodávat až do vyčerpání zásob a
 - b) zajistí, aby se tato opatření použila vždy od 1. dubna kalendářního roku.
2. Odstavec 1 se nepoužije v naléhavých případech, v nichž je účelem opatření uvedených ve zmíněném odstavci ochrana lidského zdraví.

Článek 48

Výbor

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 178/2002. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 49

Změny nařízení (ES) č. 1924/2006

V článku 7 nařízení (ES) č. 1924/2006 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„Výživové označování výrobků, u nichž je uvedeno výživové nebo zdravotní tvrzení, je povinné s výjimkou obecně zaměřené reklamy. Poskytované údaje musí obsahovat údaje vymezené v čl. 30 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům^(*). Týká-li se výživové nebo zdravotní tvrzení živiny uvedené v čl. 30 odst. 2 nařízení (EU) č. 1169, musí být její obsah uveden v souladu s články 31 až 34 zmíněného nařízení.

Ve stejném zorném poli jako výživové označení musí být uvedeno množství látky nebo látek, k nimž se vztahuje výživové nebo zdravotní tvrzení, jež se neobjevuje ve výživovém označení, vyjádřené v souladu s články 31, 32 a 33 nařízení (EU) č. 1169. Měrné jednotky použité k vyjádření množství látky musí být vhodné pro jednotlivé dotčené látky.

(*) Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18“.

*Článek 50***Změny nařízení (ES) č. 1925/2006**

V článku 7 nařízení (ES) č. 1925/2006 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Výživové označování výrobků, do kterých byly přidány vitaminy a minerální látky a na něž se vztahuje toto nařízení, je povinné. Poskytované údaje musí obsahovat informace podle čl. 30 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům^(*) a celkové množství obsažených vitaminů a minerálních látek v okamžiku jejich přidání do potravin.

*Článek 51***Výkon přenesené pravomoci**

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 9 odst. 3, čl. 10 odst. 2, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 4, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 2, čl. 23 odst. 2, čl. 30 odst. 6, čl. 31 odst. 2, čl. 36 odst. 4 a v článku 46 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 12. prosince 2011. Komise vyhotoví zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodloužuje o stejně dlouhé období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 9 odst. 3, čl. 10 odst. 2, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 4, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 2, čl. 23 odst. 2, čl. 30 odst. 6, čl. 31 odst. 2, čl. 36 odst. 4 a v článku 46 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise bez odkladu oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 9 odst. 3, čl. 10 odst. 2, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 4, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 2, čl. 23 odst. 2, čl. 30 odst. 6, čl. 31 odst. 2, čl. 36 odst. 4 a článku 46 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament a Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament a Rada před uplynutím této lhůty Komisi informují, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

*Článek 52***Postup pro naléhavé případy**

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.
2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. 51 odst. 5. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

*Článek 53***Zrušení**

1. Směrnice 87/250/EHS, 90/496/EHS, 1999/10/ES, 2000/13/ES, 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení (ES) č. 608/2004 se zrušují s účinkem ode dne 13. prosince 2014.
2. Odkazy na zrušené právní předpisy se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 54

Přechodná opatření

▼C1

1. Potraviny uvedené na trh nebo označené před 13. prosincem 2014, které nejsou v souladu s požadavky tohoto nařízení, smějí být uváděny na trh do vyčerpání zásob.

Potraviny uvedené na trh nebo označené před 13. prosincem 2016, které nejsou v souladu s požadavkem stanoveným v čl. 9 odst. 1 písm. l) tohoto nařízení, smějí být uváděny na trh do vyčerpání zásob.

Potraviny uvedené na trh nebo označené před 1. lednem 2014, které nejsou v souladu s požadavky stanovenými v části B přílohy VI, smějí být uváděny na trh do vyčerpání zásob.

▼B

2. V období mezi 13. prosince 2014 a 13. prosince 2016 musí být dobrovolně uváděné výživové údaje v souladu s články 30 až 35.

▼C1

3. Odchylně od směrnice 90/496/EHS, článku 7 nařízení (ES) č. 1924/2006 a čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1925/2006 mohou být potraviny označené podle článků 30 až 35 tohoto nařízení uváděny na trh před 13. prosincem 2014.

▼C1

Odchylně od nařízení Komise (ES) č. 1162/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví přechodná opatření pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004⁽¹⁾, mohou být potraviny označené v souladu s částí B přílohy VI tohoto nařízení uváděny na trh před 1. lednem 2014.

▼B

Článek 55

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 13. prosince 2014, s výjimkou čl. 9 odst. 1 písm. l), jenž se použije ode dne 13. prosince 2016, a části B přílohy VI, jež se použije ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

PŘÍLOHA I

ZVLÁŠTNÍ DEFINICE

uvedené v čl. 2 odst. 4

1. „Výživovými údaji“ nebo „výživovým označením“ se rozumějí informace:
 - a) o energetické hodnotě nebo
 - b) o energetické hodnotě a pouze o jedné nebo více následujících živinách:
 - tuky (nasycené mastné kyseliny, mononenasycené mastné kyseliny, polynenasycené mastné kyseliny),
 - sacharidy (cukry, polyalkoholy, škroby),
 - sůl,
 - vláknina,
 - bílkoviny,
 - veškeré vitaminy nebo minerální látky uvedené na seznamu v části A bodě 1 přílohy XIII, které jsou přítomné ve významných množstvích vymezených v části A bodě 2 přílohy XIII;
2. „tuky“ se rozumějí veškeré lipidy, včetně fosfolipidů;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 314, 1.12.2009, s. 10.

3. „nasycenými mastnými kyselinami“ se rozumějí mastné kyseliny, které neobsahují dvojnou vazbu;
4. „transmastnými kyselinami“ se rozumějí mastné kyseliny s nejméně jednou nekonjugovanou dvojnou vazbou uhlík-uhlík v transkonfiguraci (tj. oddělenou nejméně jednou methylenovou skupinou);
5. „mononenasycenými mastnými kyselinami (monoenovými mastnými kyselinami)“ se rozumějí mastné kyseliny s jednou dvojnou cis-vazbou;
6. „polynenasycenými mastnými kyselinami (polyenovými mastnými kyselinami)“ se rozumějí mastné kyseliny se dvěma nebo více dvojnými vazbami oddělenými nejméně jednou cis, cis-methylenovou skupinou;
7. „sacharidy“ se rozumějí všechny sacharidy, které jsou metabolizovány v lidském organismu, včetně polyalkoholů;
8. „cukry“ se rozumějí všechny monosacharidy a disacharidy přítomné v potravině, s výjimkou polyalkoholů;
9. „polyalkoholy“ se rozumějí alkoholy obsahující více než dvě hydroxylové skupiny;
10. „bílkovinami“ se rozumí obsah bílkovin vypočtený podle vzorce: bílkovina = množství celkového dusíku podle Kjeldahla $\times 6,25$;
11. „solí“ se rozumí obsah ekvivalentu soli vypočtený podle vzorce: sůl = sodík $\times 2,5$;
12. „vlákninou“ se rozumějí uhlovodíkové polymery s třemi nebo více monomerními jednotkami, které nejsou tráveny ani vstřebávány v tenkém střevě lidského organismu a náleží do těchto kategorií:
 - jedlé uhlovodíkové polymery přirozeně se vyskytující v přijímané potravě,
 - jedlé uhlovodíkové polymery, které byly získány z potravinových surovin fyzikálními, enzymatickými nebo chemickými prostředky a které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky,
 - jedlé syntetické uhlovodíkové polymery, které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky;
13. „průměrnou hodnotou“ se rozumí hodnota, která nejlépe vyjadřuje množství určité živiny obsažené v dané potravíně s ohledem na výkyvy v průběhu roku, spotřebitelské zvyklosti a jiné faktory, které mohou způsobit kolísání skutečných hodnot.

PŘÍLOHA II

LÁTKY NEBO PRODUKTY VYVOLÁVAJÍCÍ ALERGIE NEBO NESNÁŠENLIVOST

1. Obiloviny obsahující lepek, konkrétně: pšenice (například špalda a khorasan), žito, ječmen, oves nebo jejich hybridní odrůdy a výrobky z nich, kromě:
 - a) glukózových sirupů na bázi pšenice, včetně dextrózy⁽¹⁾;
 - b) maltodextrinů na bázi pšenice⁽¹⁾;
 - c) glukózových sirupů na bázi ječmene;
 - d) obilovin použitých k výrobě alkoholických destilátů, včetně ethanolu zemědělského původu
2. Korýši a výrobky z nich
3. Vejce a výrobky z nich
4. Ryby a výrobky z nich, kromě:
 - a) rybí želatiny použité jako nosič vitaminových nebo karotenoidních přípravků;
 - b) rybí želatiny nebo vyziny použité jako čířící prostředek u piva a vína
5. Jádra podzemnice olejné (arašídý) a výrobky z nich

⁽¹⁾ A výrobky z nich, pokud zpracování, kterým prošly, nezvyšuje úroveň alergenicity, kterou úřad stanovil pro příslušný základní produkt.

6. Sójové boby a výrobky z nich, kromě:
 - a) zcela rafinovaného sójového oleje a tuku⁽¹⁾;
 - b) přírodní směsi tokoferolů (E306), přírodního d-alfa tokoferolu, přírodního d-alfa-tokoferol-acetátu, přírodního d-alfa-tokoferol-sukcinátu ze sóji;
 - c) fytosterolů a esterů fytosterolů získaných z rostlinných olejů ze sóji;
 - d) esteru rostlinného stanolu vyrobeného ze sterolů z rostlinného oleje ze sóji
7. Mléko a výrobky z něj (včetně laktózy), kromě:
 - a) syrovátky použité k výrobě alkoholických destilátů, včetně ethanolu zemědělského původu;
 - b) laktitolu
8. Skořápkové plody, konkrétně: mandle (*Amygdalus communis* L.), lískové ořechy (*Corylus avellana*), vlašské ořechy (*Juglans regia*), kešu ořechy (*Anacardium occidentale*), pekanové ořechy (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), para ořechy (*Bertholletia excelsa*), pistácie (*Pistacia vera*), makadamie (*Macadamia ternifolia*) a výrobky z nich, kromě ořechů použitých k výrobě alkoholických destilátů, včetně ethanolu zemědělského původu
9. Celer a výrobky z něj
10. Hořčice a výrobky z ní
11. Sezamová semena a výrobky z nich
12. Oxid siřičitý a siřičitany v koncentracích vyšších než 10 mg/kg nebo 10 mg/l, vyjádřeno jako celkový SO₂, které se propočítají pro výrobky určené k přímé spotřebě nebo ke spotřebě po rekonstituování podle pokynů výrobce
13. Vlčí bob (lupina) a výrobky z něj
14. Měkkýši a výrobky z nich

PŘÍLOHA III

POTRAVINY, JEJICHŽ OZNAČENÍ MUSÍ OBSAHOVAT JEDEN NEBO VÍCE DALŠÍCH ÚDAJŮ

DRUH NEBO SKUPINA POTRAVIN	ÚDAJE
1. Potraviny balené v některých plynech	
1.1 Potraviny, jejichž trvanlivost byla prodloužena povolených podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„baleno v ochranné atmosféře“
2. Potraviny obsahující sladidla	
2.1 Potraviny obsahující sladidlo nebo sladidla povolená podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„se sladidlem (sladidly)“; tento údaj se připojí k názvu potraviny
2.2 Potraviny obsahující přidaný cukr nebo cukry i sladidlo nebo sladidla povolená podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„s cukrem (cukry) a sladidlem (sladidly)“; tento údaj se připojí k názvu potraviny
2.3 Potraviny obsahující aspartam nebo sůl aspartamu-acesulfanu, povolené podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„obsahuje aspartam (zdroj fenylalaninu)“ se uvede na etiketě v případě, že aspartam nebo sůl aspartamu-acesulfanu jsou na seznamu složek uvedeny pouze pod svým číslem E „obsahuje zdroj fenylalaninu“ se uvede na etiketě v případě, že aspartam nebo sůl aspartamu-acesulfanu jsou na seznamu složek uvedeny pod svým specifickým názvem.

⁽¹⁾ A výrobky z nich, pokud zpracování, kterým prošly, nezvyšuje úroveň alergenicity, kterou úřad stanovil pro příslušný základní produkt.

2.4 Potraviny obsahující více než 10 % přidaných polyalkoholů povolených podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„nadměrná konzumace může vyvolat projímavé účinky“
3. Potraviny obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl	
3.1 Cukrovinky nebo nápoje obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v koncentraci 100 mg/kg nebo 10 mg/l nebo vyšší v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (<i>Glycyrrhiza glabra</i>)	Údaj „obsahuje lékořici“ se připojí bezprostředně za seznam složek, pokud není výraz „lékořice“ již uveden v seznamu složek nebo v názvu dané potraviny. Není-li uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.
3.2 Cukrovinky obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v koncentraci 4 g/kg nebo vyšší v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (<i>Glycyrrhiza glabra</i>)	Údaj „obsahuje lékořici – osoby s vysokým krevním tlakem by se měly vyvarovat nadměrné spotřeby“ se připojí bezprostředně za seznam složek. Není-li uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.
3.3 Nápoje obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v koncentraci 50 mg/l nebo vyšší nebo v koncentraci 300 mg/l nebo vyšší v případě nápojů obsahujících více než 1,2 % obj. alkoholu ⁽¹⁾ v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (<i>Glycyrrhiza glabra</i>)	Údaj „obsahuje lékořici – osoby s vysokým krevním tlakem by se měly vyvarovat nadměrné spotřeby“ se připojí bezprostředně za seznam složek. Není-li uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.
4. Nápoje s vysokým obsahem kofeinu nebo potraviny obsahující přidaný kofein	
4.1 Nápoje, s výjimkou nápojů na bázi kávy, čaje nebo kávového či čajového extraktu a s názvem obsahujícím slova „káva/kávový“ nebo „čaj/čajový“, které: — jsou určeny ke spotřebě bez úpravy a obsahují kofein z jakéhokoli zdroje v množství vyšším než 150 mg/l, nebo — jsou v koncentrované nebo sušené formě a po obnovení obsahují kofein z jakéhokoli zdroje v množství vyšším než 150 mg/l	Údaj „vysoký obsah kofeinu – není vhodné pro děti a těhotné nebo kojící ženy“ se uvede ve stejném zorném poli jako název nápoje, za nímž v závorkách následuje odkaz na obsah kofeinu vyjádřený v mg na 100 ml v souladu s čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení.
4.2 Jiné potraviny než nápoje, do kterých je kofein přidáván k fyziologickému účelu	Údaj „obsahuje kofein – není vhodné pro děti a těhotné ženy“ se uvede ve stejném zorném poli jako název produktu, za nímž v závorkách následuje odkaz na obsah kofeinu vyjádřený v mg na 100 g/ml v souladu s čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení. V případě doplňků stravy se obsah kofeinu vyjadřuje na jednu porci doporučenou na označení pro denní spotřebu.
5. Potraviny s přidanými fytosteroly, estery fytosterolů, fytostanoly nebo estery fytostanolů	
5.1 Potraviny nebo složky potravin s přidanými fytosteroly, estery fytosterolů, fytostanoly nebo estery fytostanolů	1) „s přidanými rostlinnými steroly“ nebo „s přidanými rostlinnými stanoly“ ve stejném zorném poli jako název dané potraviny;

	2) množství přidávaných fytoosterolů, esterů fytoosterolů, fytostanolů nebo esterů fytostanolů (vyjádřeno v procentech nebo v gramech volných rostlinných sterolů/rostlinných stanolů na 100 g nebo 100 ml potraviny); tento údaj se uvede v seznamu složek; 3) ► M2 údaj, že potravina je určena výhradně pro osoby, které si přejí snížit hladinu cholesterolu v krvi; ◀ 4) údaj, že pacienti užívající léky na snížení hladiny cholesterolu by měli výrobek konzumovat pod lékařským dohledem; 5) snadno viditelný údaj, že potravina nemusí být vhodná pro výživu těhotných a kojících žen a dětí ve věku do pěti let; 6) doporučení, aby byla potravina používána jako součást vyvážené a pestré stravy, k níž patří pravidelná konzumace ovoce a zeleniny přispívající k zachování hladiny karotenoidů; 7) informace nacházející se ve stejném zorném poli jako údaj vyžadovaný výše uvedeným bodem 3, že by spotřeba přidávaných rostlinných sterolů či rostlinných stanolů neměla překročit 3 g/den; 8) definice jedné porce dané potraviny nebo složky potravin (přednostně v g nebo ml) s údajem o množství rostlinných sterolů či rostlinných stanolů obsažených v každé porci
6. Zmrazené maso, zmrazené masné polotovary a zmrazené nezpracované produkty rybolovu	
6.1 Zmrazené maso, zmrazené masné polotovary a zmrazené nezpracované produkty rybolovu.	datum zmrazení nebo, u produktů zmrazených více než jednou, datum prvního zmrazení v souladu s bodem 3 přílohy X

PŘÍLOHA IV

▼ **C2**

DEFINICE STŘEDNÍ VÝŠKY PÍSMO

▼ **B**

STŘEDNÍ VÝŠKA PÍSMO

Vysvětlivky

1	Akcentová dotažnice	5	Dolní dotažnice
2	Verzálková dotažnice	6	► C2 Střední výška písma ◀
3	Střední dotažnice	7	Velikost písma
4	Základní dotažnice		

PŘÍLOHA V

POTRAVINY, KTERÉ JSOU OSVOBOZENY OD POŽADAVKU NA POVINNÉ VÝŽIVOVÉ ÚDAJE

1. Nezpracované produkty obsahující jedinou složku nebo skupinu složek
2. Produkty zpracované pouze zráním, které obsahují jedinou složku nebo skupinu složek
3. Vody určené k lidské spotřebě včetně vod, do kterých nebyly přidány jiné složky než oxid uhličitý nebo aroma
4. Byliny, koření nebo jejich směsi
5. Sůl a náhražky soli
6. Stolní sladidla
7. Výrobky, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES ze dne 22. února 1999 o kávových a cikorkových extraktech⁽¹⁾, celá nebo mletá kávová zrna a celá nebo mletá kávová zrna bez kofeinu
8. Bylinné a ovocné čaje, čaj, čaj bez kofeinu, instantní nebo rozpustný čaj nebo čajový extrakt, instantní nebo rozpustný čaj nebo čajový extrakt bez kofeinu, které neobsahují jiné přidané složky než aroma, která nemění výživovou hodnotu čaje
9. Kvasné octy a náhražky octa, včetně octů, jejichž jedinými přidanými složkami jsou aroma
10. Aroma
11. Potravinářské přídatné látky
12. Pomocné látky
13. Potravinářské enzymy
14. Želatina
15. Želírující složky
16. Kvasnice (droždí)
17. Žvýkačky
18. Potraviny v obalech nebo nádobách, jejichž největší plocha je menší než 25 cm²
19. Potraviny, včetně řemeslně vyrobených potravin, dodávané výrobcem v malých množstvích přímo konečnému spotřebiteli nebo do místních maloobchodů přímo zásobujících konečného spotřebitele

PŘÍLOHA VI

NÁZEV POTRAVINY A ZVLÁŠTNÍ PRŮVODNÍ ÚDAJE

ČÁST A — POVINNÉ ÚDAJE PŘIPOJENÉ K NÁZVU POTRAVINY

1. Název potraviny musí obsahovat údaje o jejím fyzikálním stavu nebo o určitém způsobu úpravy potraviny (např. v prášku, opakovaně zmrazená, zbavená vody vymrazením, rychle zmrazená, koncentrovaná, uzená) nebo k němu musí být tyto údaje připojeny ve všech případech, kdy by opomenutí těchto informací mohlo uvést kupujícího v omyl.
2. Název potraviny, která byla před prodejem zmrazena a je prodávána v rozmrazeném stavu, je třeba doplnit označením „rozmrazeno“.
Tento požadavek se nevztahuje na:
 - a) složky přítomné v konečném výrobku;
 - b) potraviny, jejichž zmrazení je z technologického hlediska nezbytnou součástí výrobního procesu;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 26.

c) potraviny, jejichž rozmrazení nemá žádný negativní dopad na jejich bezpečnost nebo kvalitu.

Tímto bodem není dotčen bod 1.

3. Na potravinách ošetřených ionizujícím zářením se uvede jeden z těchto údajů:

„ozářeno“ nebo „ošetřeno ionizujícím zářením“ a jiné údaje stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/2/ES ze dne 22. února 1999 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se potravin a složek potravin ošetřovaných ionizujícím zářením⁽¹⁾.

4. Označení potraviny, v níž byla některá součást nebo složka, jejíž běžné použití nebo přirozený výskyt spotřebitel předpokládá, nahrazena jinou součástí či složkou, musí obsahovat vedle seznamu složek jednoznačný údaj o součásti či složce, jež byla pro částečné nebo úplné nahrazení použita, a to:

a) v těsné blízkosti názvu produktu a

b) vytištěný písmem, jehož střední výška písma představuje alespoň 75 % střední výšky písma názvu produktu a jehož velikost není menší než minimální velikost písma stanovená v čl. 13 odst. 2 tohoto nařízení.

5. V případě masných výrobků, masných polotovarů a produktů rybolovu obsahujících přidané bílkoviny odlišného živočišného původu jako takové, včetně hydrolyzovaných bílkovin, musí název potraviny obsahovat údaj o přítomnosti těchto bílkovin a o jejich původu.

6. ►C1 V případě masných výrobků a masných polotovarů, které mají podobu krájeného masa, ◄ kusu masa, plátku masa, porce masa nebo jatečně upraveného těla zvířat, musí název potraviny obsahovat údaj o přítomnosti vody do ní přidané, pokud množství přidané vody představuje více než 5 % hmotnosti konečného výrobku. Stejná pravidla se použijí v případě produktů rybolovu a upravených produktů rybolovu, které mají podobu krájeného masa, kusu masa, plátku masa, porce masa, filé nebo celého produktu rybolovu.

7. Masné výrobky, masné polotovary a produkty rybolovu, jež mohou vyvolávat dojem, že jsou vyrobeny z jednoho celistvého kusu masa či ryby, avšak ve skutečnosti jsou tvořeny různými kusy spojenými jinými složkami, včetně přídatných látek a potravinářských enzymů, či dalšími prostředky, musí být označeny následujícím údajem :

▼C3	v bulharštině:	„формовано месо“ a „формована риба“;
▼C1	ve španělštině:	„elaborado a partir de piezas de carne“ a „elaborado a partir de piezas de pescado“;
▼B	v češtině:	„ze spojovaných kusů masa“ a „ze spojovaných kusů rybího masa“;
	v dánštině:	„Sammensat af stykker af kød“ a „Sammensat af stykker af fisk“;
	v němčině:	„aus Fleischstücken zusammengefügt“ a „aus Fischstücken zusammengefügt“;
	v estonštině:	„liidetud liha“ a „liidetud kala“;
	v řečtině:	„μορφοποιημένο κρέας“ a „μορφοποιημένο ψάρι“;
	v angličtině:	„formed meat“ a „formed fish“;
	ve francouzštině:	„viande reconstituée“ a „poisson reconstitué“;
	v irštině:	„píosai feola ceangailte“ a „píosai éisc ceangailte“;
	v italštině:	„carne ricomposta“ a „pesce ricomposto“;
	v lotyštině:	„formēta gaļa“ a „formēta zivs“;
	v litevštině:	„sudarytas (-a) iš mėsos gabalų“ a „sudarytas (-a) iš žuvies gabalų“;
	v maďarštině:	„darabokból újraformázott hús“ a „darabokból újraformázott hal“;
	v maltštině:	„laħam rikostitwit“ a „ħut rikostitwit“;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 16. .

▼C2

▼B

v nizozemštině:	„samengesteld uit stukjes vlees“ a „samengesteld uit stukjes vis“;
v polštině:	„z połączonych kawałków mięsa“ a „z połączonych kawałków ryby“;
v portugalské:	„carne reconstituída“ a „peixe reconstituído“;
v rumunštině:	„carne formată“ a „carne de pește formată“;
ve slovenštině:	„zo spájaných kúskov mäsa“ a „zo spájaných kúskov ryby“;
ve slovinštině:	„sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso“ a „sestavljene, iz koščkovoblikovane ribe“;
ve finštině:	„paloista yhdistetty liha“ a „paloista yhdistetty kala“;
ve švédštině:	„sammanfogade bitar av kött“ a „sammanfogade bitar av fisk“.

ČÁST B — ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA OZNAČENÍ „MLETÉ MASO“

- Kritéria složení kontrolovaná na základě denního průměru:

	Obsah tuku	Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase ⁽¹⁾
— mleté maso libové	≤ 7 %	≤ 12 %
— mleté maso čistě hovězí	≤ 20 %	≤ 15 %
— mleté maso obsahující vepřové maso	≤ 30 %	≤ 18 %
— mleté maso ostatních druhů	≤ 25 %	≤ 15 %

- Vedle požadavků stanovených v kapitole IV oddíle V přílohy III nařízení (ES) č. 853/2004 se v označení uvedou tyto výroky:
 - „obsah tuku v procentech nižší než ...“,
 - „poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase nižší než ...“.
- Členské státy mohou povolit uvedení mletého masa, které neodpovídá kritériím stanoveným v bodě 1 této části, na vnitrostátní trh pod vnitrostátním označením, které nelze zaměnit s označeními stanovenými v čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 853/2004.

ČÁST C — ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA OZNAČOVÁNÍ STŘÍVEK PRO VÝROBU MASNÝCH VÝROBKŮ

Není-li střívko jedlé, musí být tato skutečnost uvedena.

⁽¹⁾ Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase se vyjadřuje jako procentní podíl kolagenu v bílkovinách obsažených v mase. Obsahem kolagenu se rozumí obsah hydroxyprolinu vynásobený koeficientem 8. .

PŘÍLOHA VII

UVÁDĚNÍ A POJMENOVÁNÍ SLOŽEK

ČÁST A — POVINNÉ ÚDAJE PŘIPOJENÉ K NÁZVU POTRAVINY

SKUPINA SLOŽEK	USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE UVÁDĚNÍ HMOTNOSTI
1. Přidaná voda a těkavé látky	Uvádějí se v seznamu v pořadí podle jejich hmotnosti v konečném výrobku. Množství vody přidané do potraviny jako složka se vypočítá odečtením celkového množství ostatních použitých složek od celkového množství konečného výrobku. Toto množství vody se nemusí brát v úvahu, pokud v konečném výrobku nepřesahuje 5 % hmotnostních. Tato výjimka se nevztahuje na maso, masné polotovary, nezpracované produkty rybolovu a nezpracované mlže.
2. Složky používané v koncentrované nebo sušené podobě a rekonstituované během výroby	Tyto složky smějí být uvedeny v seznamu v pořadí podle jejich hmotnosti stanovené před koncentrací nebo sušením.
3. Složky koncentrovaných nebo sušených potravin, které mají být rekonstituovány přidáním vody	Tyto složky mohou být uvedeny v pořadí podle jejich poměru v rekonstituovaném výrobku, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz „složky rekonstituovaného výrobku“ nebo „složky hotového výrobku“.
4. Směsi ovoce, zeleniny nebo hub použitých jako složky potraviny, ve kterých výrazně nepřevládá hmotnostní podíl žádné ze složek směsi a podíly složek se mohou měnit	Tyto složky smějí být uvedeny v seznamu složek společně pod označením „ovoce“, „zelenina“ nebo „houby“, s dovětkem „v různém poměru“, po němž bezprostředně následuje seznam přítomného ovoce, zeleniny nebo hub. V takovém případě se směs uvede v seznamu složek v souladu s čl. 18 odst. 1 v pořadí podle celkové hmotnosti přítomného ovoce, zeleniny nebo hub.
5. Směsi koření nebo bylin, ve kterých hmotnostní podíl žádného z nich výrazně nepřevládá	Tyto složky smějí být uvedeny v různém pořadí, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz „v různém poměru“.
6. Složky tvořící méně než 2 % konečného výrobku	Tyto složky mohou být uvedeny v různém pořadí za ostatními složkami.
7. Složky, které jsou podobné nebo vzájemně zastupitelné a mohou být použity při výrobě nebo přípravě potraviny, aniž by se změnilo její složení, povaha nebo její vnímaná hodnota, a které tvoří méně než 2 % konečného výrobku	Tyto složky mohou být označeny v seznamu složek prohlášením „obsahuje ... a/nebo ...“, pokud alespoň jedna z nejvýše dvou složek je přítomna v konečném výrobku. Toto ustanovení se nepoužije pro potravinářské přídatné látky nebo složky uvedené v části C této přílohy ani pro látky nebo produkty způsobující alergie nebo nesnášenlivost uvedené v příloze II.

8. Rafinované oleje rostlinného původu	►C1 Tyto složky mohou být uvedeny v seznamu složek společně pod označením „rostlinné oleje“ a bezprostředně doplněny o údaje o jejich konkrétním rostlinném původu, přičemž může následovat dovětek „v různém poměru“. ◀ V takovém případě se rostlinné oleje uvedou v seznamu složek v souladu s čl. 18 odst. 1 v pořadí podle celkové hmotnosti přítomných rostlinných olejů. K údajům o ztuženém oleji se musí připojit výraz „plně ztužený“ nebo „částečně ztužený“.
9. Rafinované tuky rostlinného původu	►C1 Tyto složky mohou být uvedeny v seznamu Složek společně pod označením „rostlinné tuky“ a bezprostředně doplněny o údaje o jejich konkrétním rostlinném původu, přičemž může následovat dovětek „v různém poměru“. ◀ V takovém případě se rostlinné tuky uvedou v seznamu složek v souladu s čl. 18 odst. 1 v pořadí podle celkové hmotnosti přítomných rostlinných tuků. K údajům o ztuženém tuku se musí připojit výraz „plně ztužený“ nebo „částečně ztužený“.

ČÁST B — OZNAČENÍ URČITÝCH SLOŽEK NÁZVEM SKUPINY NAMÍSTO JEJICH SPECIFICKÉHO NÁZVU

DEFINICE SKUPINY POTRAVIN	POJMENOVÁNÍ
1. Rafinované oleje živočišného původu	„Olej“ spolu s přídatným jménem „živočišný“, nebo uvedením konkrétního živočišného původu. V případě ztuženého oleje se k označení musí připojit výraz „plně ztužený“ nebo „částečně ztužený“.
2. Rafinované tuky živočišného původu	„Tuk“ spolu s přídatným jménem „živočišný“, nebo uvedením konkrétního živočišného původu. V případě ztuženého tuku se k označení musí připojit výraz „plně ztužený“ nebo „částečně ztužený“.
3. Směsi mouky ze dvou nebo více druhů obilí	„Mouka“ s následným výčtem druhů obilí, ze kterých byla vyrobena, uvedených v sestupném pořadí podle hmotnosti.
4. Škroby a škroby modifikované fyzikálním způsobem nebo enzymy	„Škrob“
5. Všechny druhy ryb, kde ryba tvoří složku jiné potraviny, a pokud název a obchodní úprava takové potraviny neodkazují na konkrétní druh ryby	„Ryby“
6. Všechny druhy sýrů, kde sýr nebo směs sýrů tvoří složku jiné potraviny, a pokud název a obchodní úprava takové potraviny neodkazují na konkrétní druh sýra	„Sýr“
7. Všechna koření představující nejvýše 2 % hmotnostní potraviny	„Koření“ nebo „směs koření“

DEFINICE SKUPINY POTRAVIN			POJMENOVÁNÍ	
8.	Všechny byliny nebo části bylin představující nejvýše 2 % hmotnostní potraviny		„Byliny“ nebo „směs bylin“	
9.	Všechny druhy klovatinových přípravků používaných při výrobě žvýkačkové báze		„Žvýkačková báze“	
10.	Všechny druhy strouhanky z pečených obilných výrobků		„Strouhanka“	
11.	Všechny druhy sacharózy		„Cukr“	
12.	Bezvodá dextróza a monohydrát dextrózy		„Dextróza“	
13.	Škrobový sirup a sušený škrobový sirup		„Škrobový sirup“	
14.	Všechny druhy mléčných bílkovin (kaseiny, kaseináty a syrovátkové bílkoviny) a jejich směsi		„Mléčné bílkoviny“	
15.	Lisované, expelované nebo rafinované kakaové máslo		„Kakaové máslo“	
16.	Všechny druhy vína, na něž se vztahuje příloha XIb nařízení (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾		„Víno“	
17.	Kosterní svalovina ⁽²⁾ druhů savců a ptáků uznaných za vhodné k lidské spotřebě, s přirozeně obsaženou nebo přilehlou tkání, pokud celkový obsah tuku a pojivové tkáně nepřekračuje níže uvedené hodnoty a pokud maso tvoří složku jiné potraviny. Nejvyšší obsah tuku a pojivové tkáně pro složky označené termínem „... maso“		„... maso“ a název (názvy) ⁽³⁾ živočišného druhu, z něhož pochází	
	Druh	Obsah tuku		Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase ⁽¹⁾
	— Savci (kromě králíků a prasat) a směsi živočišných druhů s převahou savců	25 %		25 %
	— Prasata	30 %		25 %
	— Ptáci a králíci	15 %		10 %
⁽¹⁾ Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase se vyjadřuje jako procentní podíl kolagenu v bílkovinách obsažených v mase. Obsahem kolagenu se rozumí obsah hydroxyprolinu vynásobený koeficientem 8. Jsou-li tyto hodnoty nejvyššího obsahu překročeny, avšak všechna ostatní kritéria definice „masa“ jsou splněna, musí být obsah „... masa“ odpovídajícím způsobem snížen a v seznamu složek musí být kromě výrazu „... maso“ uvedena přítomnost tuku nebo pojivové tkáně. Výrobky, na něž se vztahuje definice pro „strojně oddělené maso“, jsou z působnosti této definice vyňaty.				
18.	Všechny typy výrobků, na něž se vztahuje definice „strojně oddělené maso“.		„Strojně oddělené maso“ a název (názvy) ⁽³⁾ živočišného druhu, z něhož toto maso pochází	

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ Bránice a žvýkačí svaly jsou součástí kosterní svaloviny, zatímco srdce, jazyk, svalovina hlavy (jiná než žvýkačí svaly), karpální svalovina, svalovina hlezenního kloubu a ocasu jsou vyňaty.

⁽³⁾ Pro označování v angličtině může být toto označení nahrazeno obecným názvem masa daného druhu zvířat.

ČÁST C — POJMENOVÁNÍ NĚKTERÝCH SLOŽEK NÁZVEM SKUPINY, DO KTERÉ SLOŽKY PATŘÍ, S NÁSLEDNÝM UVEDENÍM JEJICH SPECIFICKÉHO NÁZVU NEBO ČÍSLA E

Aniž je dotčen článek 21, musí být potravinářské přídatné látky a potravinářské enzymy neuvedené v čl. 20 písm. b) a náležející do jedné ze skupin uvedených v této části označeny názvem této skupiny, po kterém následuje jejich specifický název nebo případně jejich číslo E. Pokud určitá složka náleží do více skupin, uvede se skupina, která odpovídá její hlavní funkci v dané potravíně.

Kyselina	Pěnotvorná látka
Regulátor kyselosti	Želírující látka
Protispěková látka	Lešticí látka
Odpěňovač	Zvlhčující látka
Antioxidant	Modifikovaný škrob ⁽²⁾
Plnidlo	Konzervant
Barvivo	Balící plyn
Emulgátor	Kypřicí látka
Tavicí soli ⁽¹⁾	Sekvestrant
Zpevňující látka	Stabilizátor
Látka zvýrazňující chuť a vůni	Sladidlo
Látka zlepšující mouku	Zahušťovadlo

ČÁST D — POJMENOVÁNÍ AROMAT V SEZNAMU SLOŽEK

- Aromata musí být pojmenována výrazy:
 - „aroma (aromata)“ nebo přesnějším názvem nebo popisem daného aromatu, obsahuje-li aromatická složka aromata, jak jsou definována v čl. 3 odst. 2 písm. b), c), d), e), f), g) a h) nařízení (ES) č. 1334/2008,
 - „kouřové aroma (kouřová aromata)“, nebo „kouřová aromata vyrobená z“ potraviny nebo potravin nebo z kategorie potravin nebo výchozího materiálu nebo materiálů (např. kouřové aroma vyrobené z buku), obsahuje-li aromatická složka aromata, jak jsou definována v čl. 3 odst. 2 písm. f) nařízení (ES) č. 1334/2008, a dodává-li potravinám kouřové aroma.
- Výraz „přírodní“ pro popis aromat se použije v souladu s článkem 16 nařízení (ES) č. 1334/2008.
- Chinin nebo kofein, pokud jsou používány jako aromata při výrobě nebo přípravě potraviny, se uvedou pod svým zvláštním označením na seznamu složek bezprostředně za slovem „aroma“.

▼C1

▼B

ČÁST E — POJMENOVÁNÍ SMĚSNÝCH SLOŽEK

- Směsná složka může být zařazena do seznamu složek pod vlastním pojmenováním, pokud tak stanoví právní předpisy nebo pokud je dlouhodobě užívané, podle celkové hmotnosti složek a za předpokladu, že bezprostředně následuje výčet jejích vlastních složek.
- Aniž je dotčen článek 21, není seznam složek u směsných složek povinný,
 - pokud je složení směsné složky stanoveno v platných předpisech Unie a pokud směsná složka tvoří méně než 2 % konečného výrobku; toto ustanovení se však nepoužije pro potravinářské přídatné látky, s výhradou čl. 20 písm. a) až d);

⁽¹⁾ Pouze pro tavené sýry a výrobky z tavených sýrů.

⁽²⁾ Nevýžaduje se uvedení specifického názvu nebo čísla E.

- b) u směsných složek sestávajících ze směsí koření nebo bylin, pokud směsná složka tvoří méně než 2 % konečného výrobku, s výjimkou potravinářských přídatných látek, s výhradou čl. 20 písm. a) až d), nebo
- c) pokud je směsná složka potravinou, u níž předpisy Unie nepožadují uvedení seznamu složek

PŘÍLOHA VIII

UVEDENÍ MNOŽSTVÍ SLOŽEK

1. Uvedení množství se nevyžaduje:
 - a) u složky nebo skupiny složek:
 - i) jejichž čistá hmotnost po odkapání je uvedena v souladu s bodem 5 přílohy IX,
 - ii) jejichž množství již musí být na etiketě uváděno podle předpisů Unie,
 - iii) jež jsou použity v malém množství pro účely aromatizování, nebo
 - iv) které nejsou takové povahy, aby jejich uvedení v názvu potraviny mělo vliv na volbu spotřebitele v zemi prodeje, neboť rozdílné množství není podstatné pro charakterizaci potraviny nebo potravinu neodlišuje od podobných potravin;
 - b) pokud zvláštní předpisy Unie přesně stanoví množství složky nebo skupiny složek, aniž by stanovily jeho uvádění na etiketě, nebo
 - c) v případech uvedených v části A bodech 4 a 5 přílohy VII. 2. Ustanovení čl. 22 odst. 1 písm. a) a b) se nepoužije v případech:
 - a) složky nebo skupiny složek, na něž se vztahuje označení „se sladidlem (sladidly)“ nebo „s cukrem (cukry) a sladidlem (sladidly)“, pokud je toto označení připojeno k názvu potraviny podle přílohy III, nebo
 - b) veškerých přidaných vitaminů a minerálních látek, pokud se na tuto látku vztahuje uvedení výživových údajů.
2. Údaj o množství složky nebo skupiny složek:
 - a) se vyjádří jako procentní podíl, který odpovídá množství složky nebo složek v okamžiku jejich použití a
 - b) uvede se buď v názvu potraviny, nebo bezprostředně vedle tohoto názvu, nebo v seznamu složek společně s danou složkou nebo skupinou složek.
3. Odchylně od bodu 3
 - a) se v případě potravin, které ztratily po tepelné nebo jiné úpravě vlhkost, uvedené množství vyjádří jako procentní podíl odpovídající množství použité složky nebo použitých složek v hotovém výrobku, pokud toto množství nebo celkové množství všech složek uvedených na etiketě nepřekračuje 100 %. V tom případě se uvede množství na základě hmotnosti složky nebo složek použitých k přípravě 100 g konečného výrobku;
 - b) se množství těkavých složek uvádí v závislosti na jejich hmotnostních podílech v konečném výrobku;
 - c) může být množství složek použitých v koncentrované nebo dehydratované formě a rekonstituovaných během zpracování uvedeno na základě jejich hmotnostních podílů před koncentrací nebo dehydratací;
 - d) může být v případě koncentrovaných nebo dehydratovaných potravin, které mají být rekonstituovány přidáním vody, množství složek uvedeno na základě jejich hmotnostních podílů v obnoveném výrobku.

PŘÍLOHA IX

ÚDAJ O ČISTÉM MNOŽSTVÍ

1. Uvedení údaje o čistém množství není povinné u potravin:
 - a) se značnými úbytky objemu nebo hmotnosti, které jsou prodávány po kusech nebo váženy v přítomnosti kupujícího;
 - b) jejichž čisté množství je menší než 5 g nebo 5 ml; toto ustanovení se však nepoužije pro koření a byliny, nebo
 - c) běžně prodáváných po kusech, za předpokladu, že počet kusů je zvnějšku jasně viditelný a snadno spočitatelný, nebo není-li tomu tak, že je uveden jako součást označení.
 2. Pokud předpisy Unie nebo v případě jejich neexistence vnitrostátní předpisy stanoví povinnost uvádět určitý druh množství (např. nominální množství, minimální množství, průměrné množství), pak se pro účely tohoto nařízení toto množství považuje za čisté množství.
 3. Pokud se jednotka v hotovém balení skládá ze dvou nebo více jednotlivých jednotek v hotovém balení, které obsahují stejné množství téhož výrobku, pak se uvedení čistého množství skládá z údaje o čistém množství, které je obsaženo v každém jednotlivém balení, a z údaje o celkovém počtu těchto balení. Uvedení těchto údajů však není povinné, pokud je celkový počet jednotlivých balení zvnějšku jasně viditelný a snadno spočitatelný a pokud je zvnějšku jasně viditelné alespoň jedno označení čistého množství, které je obsaženo v každém jednotlivém balení.
- ▼C1
4. Pokud se jednotka v hotovém balení skládá ze dvou nebo více jednotlivých balení, která nejsou považována za prodejní jednotky, pak se uvedení čistého množství skládá z údaje o celkovém čistém množství a z údaje o celkovém počtu jednotlivých balení.
- ▼B
5. U pevných potravin v nálevu se při označování uvádí též čistá hmotnost této potraviny po odkapání. ►C1
V případě potravin s glazurou se uvádí čistá hmotnost potraviny bez glazury. ◀

Pro účely tohoto bodu se „nálevem“ rozumí následující výrobky, popřípadě jejich směsi a rovněž tyto výrobky ve zmrazeném a hluboce zmrazeném stavu, pokud je kapalina při této úpravě pouze doplňkem základních složek, a není tedy rozhodujícím faktorem pro koupi: voda, vodné roztoky solí, lák, vodné roztoky potravinářských kyselin, ocet, vodné roztoky cukrů, vodné roztoky jiných látek se sladivým účinkem, ovocné nebo zeleninové šťávy v případě ovoce či zeleniny.

PŘÍLOHA X

DATUM MINIMÁLNÍ TRVANLIVOSTI, DATUM POUŽITELNOSTI A DATUM ZMRAZENÍ

1. Datum minimální trvanlivosti se uvádí takto:
 - a) Toto datum se uvádí slovy:
 - „minimální trvanlivost do ...“, obsahuje-li datum uvedení dne,
 - „minimální trvanlivost do konce ...“ v ostatních případech.
 - b) Ke slovům uvedeným v písmeni a) se připojí:
 - buď vlastní datum, nebo
 - odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě nebo obalu.
- V případě potřeby se tyto údaje doplní údajem o nezbytných podmínkách pro uchovávání, jejichž dodržení umožní zajistit uvedenou trvanlivost.

- c) Datum se uvádí v nekódovaném tvaru v pořadí den, měsíc a popřípadě rok.
Avšak v případě potravin:
- s trvanlivostí nepřekračující tři měsíce postačí uvedení dne a měsíce,
 - s trvanlivostí delší než tři měsíce, avšak nejvýše v délce 18 měsíců, postačí uvedení měsíce a roku,
 - s trvanlivostí delší než osmnáct měsíců postačí uvedení roku.
- d) S výhradou předpisů Unie, které ukládají jiné způsoby uvedení data, nemusí být datum minimální trvanlivosti uvedeno v případě:
- čerstvého ovoce a zeleniny včetně brambor, kromě loupaného, krájeného nebo podobně upraveného čerstvého ovoce a zeleniny; tato odchylka se nevztahuje na naklíčená semena a podobné produkty, jako jsou klíčky luštěnin,
 - vín, likérových vín, šumivých vín, aromatizovaných vín a podobných výrobků získaných z jiného ovoce než z hroznů, jakož i v případě nápojů kódu KN 2206 00 získaných z hroznů nebo hroznového moštu,
 - nápojů obsahujících nejméně 10 % obj. alkoholu,
 - výrobků pekárenského odvětví, které jsou vzhledem ke své povaze obvykle spotřebovány do 24 hodin od výroby,
 - octa,
 - jedlé soli,
 - cukru v pevné formě,
 - cukrovinek sestávajících téměř výhradně z ochucených nebo přibarvených cukrů,
 - žvýkaček a podobných výrobků ke žvýkání.
2. Datum použitelnosti se uvádí takto:
- a) Před datem se uvede výraz „Spotřebujte do ...“.
- b) Za tímto výrazem následuje:
- buď vlastní datum, nebo
 - odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě nebo obalu.
- Za těmito údaji následuje popis podmínek uchovávání, které musí být dodrženy.
- c) Datum se uvede v nekódovaném tvaru v pořadí den, měsíc a popřípadě rok.
- d) „Datum použitelnosti“ se uvede na každé jednotlivě balené porci.
3. Datum zmrazení nebo datum prvního zmrazení podle bodu 6 přílohy III se uvádí takto:
- a) Před datem se uvede výraz „Zmrazeno dne ...“.
- b) Za výrazem uvedeným v bodě a) následuje:
- vlastní datum nebo
 - odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě nebo obalu.
- c) Datum se uvádí v nekódovaném tvaru v pořadí den, měsíc a rok.

PŘÍLOHA XI

DRUHY MASA U NICHŽ JE POVINNÉ UVÁDĚT ZEMI PŮVODU NEBO MÍSTO PROVENIENCE

KÓDY KN (KOMBINOVANÉ NOMENKLATURY 2010)	POPIS
0203	Vepřové maso, čerstvé, chlazené nebo zmrazené
0204	Skopové nebo kozí maso, čerstvé, chlazené nebo zmrazené
Ex 0207	Maso z drůbeže čísla 0105, čerstvé, chlazené nebo zmrazené

PŘÍLOHA XII

OBSAH ALKOHOLU

▼C4

Skutečný obsah alkoholu v procentech objemových u nápojů o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových se vyjadřuje číslem s nejvýše jedním desetinným místem. Po něm následuje symbol „% obj.“ nebo „% vol.“ a může mu předcházet slovo „alkohol“ nebo zkratka „alk.“ nebo „alc.“.

▼B

Obsah alkoholu se stanoví při teplotě 20 °C.

Při uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových jsou přípustné kladné a záporné odchylky vyjádřené v absolutních hodnotách uvedené v následující tabulce. Tyto odchylky se použijí, aniž jsou dotčeny odchylky vyplývající z metod rozboru používaných ke stanovení obsahu alkoholu.

POPIS NÁPOJE	KLADNÁ NEBO ZÁPORNÁ ODCHYLKA
1. Pivo kódu KN 2203 00 o obsahu alkoholu nepřesahujícím 5,5 % objemových; neperlivé nápoje kódu KN 2206 00 získané z hroznů;	0,5 % obj.
2. pivo o obsahu alkoholu vyšším než 5,5 % objemu; šumivé nápoje kódu KN 2206 00 vyrobené z hroznů, jablečná vína, hrušková vína, ovocná vína a ostatní podobné nápoje vyrobené z jiného ovoce než z hroznů, též perlivé nebo šumivé; medovina;	1 % obj.
3. nápoje obsahující macerované ovoce nebo části rostlin;	1,5 % obj.
4. všechny ostatní nápoje o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových.	0,3 % obj.

PŘÍLOHA XIII

REFERENČNÍ HODNOTY PŘÍJMU

ČÁST A – DENNÍ REFERENČNÍ HODNOTY PŘÍJMU VITAMINŮ A MINERÁLNÍCH LÁTEK (U DOSPĚLÝCH OSOB)

1. Vitaminy a minerální látky, které mohou být uváděny, a jejich referenční výživové hodnoty

Vitamin A (μg)	800	Chlor (mg)	800
Vitamin D (μg)	5	Vápník (mg)	800
Vitamin E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamin K (μg)	75	Hořčík (mg)	375
Vitamin C (mg)	80	Železo (mg)	14
Thiamin (mg)	1,1	Zinek (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Měď (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamin B6 (mg)	1,4	Fluor (mg)	3,5
Kyselina listová (μg)	200	Selen (μg)	55
Vitamin B12 (μg)	2,5	Chrom (μg)	40
Biotin (μg)	50	Molybden (μg)	50
Kyselina pantothenová (mg)	6	Jód (μg)	150
Draslík (mg)	2 000		

2. Významné množství vitaminů a minerálních látek

Při stanovování významného množství by zpravidla měly být zohledněny tyto hodnoty:

- 15 % referenční výživové hodnoty uvedené v bodě 1 na 100 g nebo 100 ml v případě produktů jiných, než jsou nápoje,
- 7,5 % referenční výživové hodnoty uvedené v bodě 1 na 100 ml v případě nápojů nebo
- 15 % referenční výživové hodnoty uvedené v bodě 1 na porci v případě, že balení obsahuje pouze jednu porci.

▼C1

ČÁST B – REFERENČNÍ HODNOTY PŘÍJMU ENERGIE A VYBRANÝCH ŽIVIN JINÝCH NEŽ VITAMINY A MINERÁLNÍ LÁTKY (U DOSPĚLÝCH OSOB)

▼B

ENERGETICKÁ HODNOTA NEBO NÁZEV ŽIVINY	REFERENČNÍ HODNOTA PŘÍJMU
►C1 Energie◄	8 400 kJ/2 000 kcal
Tuky celkem	70 g
Nasyčené mastné kyseliny	20 g
Sacharidy	260 g
Cukry	90 g
Bílkoviny	50 g
Sůl	6 g

PŘÍLOHA XIV

PŘEVODNÍ FAKTORY

PŘEVODNÍ FAKTORY PRO VÝPOČET ENERGETICKÉ HODNOTY

Udávaná energetická hodnota se vypočítá pomocí těchto převodních faktorů:

— sacharidy (s výjimkou polyalkoholů)	17 kJ/g — 4 kcal/g
— polyalkoholy	10 kJ/g — 2,4 kcal/g
— bílkoviny	17 kJ/g — 4 kcal/g
— tuky	37 kJ/g — 9 kcal/g
— salatrimy	25 kJ/g — 6 kcal/g
— alkohol (ethanol)	29 kJ/g — 7 kcal/g
— organické kyseliny	13 kJ/g — 3 kcal/g
— vláknina	8 kJ/g — 2 kcal/g
— erythritol	0 kJ/g — 0 kcal/g

PŘÍLOHA XV

VYJÁDŘENÍ A ZPŮSOB UVEDENÍ VÝŽIVOVÝCH ÚDAJŮ

▼C1

Měrné jednotky, které se použijí pro výživové údaje vyjadřující energetickou hodnotu (kilojouly) a kilokalorie (kcal) a množství (gramy (g), miligramy (mg) a mikrogramy (μg)), a pořadí uvádění příslušných informací jsou tyto:

▼B

	ENERGETICKÁ HODNOTA	KJ/KCAL
	tuky	g
	— nasycené mastné kyseliny	g
z toho	— mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny)	g
	— polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny)	g
	sacharidy	g
	— cukry	g
z toho	— polyalkoholy	g
	— škroby	g
	vláknina	g
	bílkoviny	g
	sůl	g

vitaminy a minerální látky

jednotky uvedené v části A bodě 1 přílohy XIII

SDĚLENÍ KOMISE O OTÁZKÁCH A ODPOVĚDÍCH TÝKAJÍCÍCH SE POUŽÍVÁNÍ NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1169/2011 O POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ O POTRAVINÁCH SPOTŘEBITELŮM

(2018/C 196/01)

1. ÚVOD

Dne 25. října 2011 přijaly Evropský parlament a Rada nařízení (EU) č. 1169/2011⁽¹⁾ o poskytování informací o potravinách spotřebitelům (dále jen „nařízení“). Nařízení pozměňuje stávající předpisy o označování potravin v Unii s cílem umožnit spotřebiteli informovaný výběr potravin a jejich bezpečné použití a současně zajistit volný pohyb legálně vyráběných a na trh uváděných potravin. Nařízení je použitelné od 13. prosince 2014 s výjimkou ustanovení týkajících se výživových údajů, která se používají ode dne 13. prosince 2016.

Toto sdělení má provozovatelům potravinářských podniků a vnitrostátním orgánům pomoci při uplatňování nařízení a poskytnout odpovědi na řadu otázek, které vyvstaly po vstupu nařízení v platnost.

Sdělení zohledňuje diskuse, které Generální ředitelství pro zdraví a bezpečnost Komise (GR SANTE) vedlo s odborníky z členských států v rámci pracovní skupiny pro nařízení (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům.

Tímto sdělením není dotčen případný výklad podaný Soudním dvorem Evropské unie.

2. OBECNÉ POŽADAVKY NA OZNAČOVÁNÍ

2.1. Uvádění nezavádějících informací

2.1.1. V čl. 7 odst. 1 písm. d) nařízení je stanoveno, že „informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména vyvoláváním dojmu na základě vzhledu, popisu nebo vyobrazení, že je přítomna určitá potravina nebo složka, ačkoli ve skutečnosti byla určitá přirozeně se vyskytující součást nebo běžně používaná složka v této potravíně nahrazena odlišnou součástí nebo složkou“. Na jaký typ případů by se toto ustanovení mohlo vztahovat? Jak by měly být potravinářské výrobky správně označeny?

Příslušná ustanovení: čl. 2 odst. 2 písm. f), čl. 7 odst. 1 písm. d), čl. 13 odst. 2, příloha VI část A bod 4

Ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. d) se použije, pokud se má za to, že průměrný spotřebitel očekává, že určitá potravina je obvykle vyráběna s určitou složkou nebo že se určitá složka vyskytuje v potravíně přirozeně, ačkoli tyto složky byly nahrazeny jinou součástí nebo složkou.

Uvést lze tyto příklady:

- potravina, v níž je určitá složka, která se v této potravíně běžně používá, nahrazena jinou součástí nebo složkou, například pizza, u níž se vzhledem k vyobrazení na etiketě očekává, že je v ní přítomen sýr, přičemž sýr byl nahrazen jiným produktem, nazvaným jinak a vyrobeným ze surovin, které se používají za účelem nahrazení mléka, a to zcela nebo částečně,
- potravina, v níž byla určitá součást přirozeně se vyskytující v této potravíně nahrazena jinou součástí nebo složkou, například výrobek, který vypadá jako sýr, v němž byl mléčný tuk nahrazen tukem rostlinného původu.

Co se týká označování v případě potravin, kdy je v určitém produktu použita náhradní složka nebo složky, musí za názvem produktu v těsné blízkosti následovat název náhradní složky nebo složek, vytištěný na obalu nebo etiketě v dobře čitelné podobě písmem, jehož střední výška představuje alespoň 75 % střední výšky písma názvu produktu a činí nejméně 1,2 mm.

Je na provozovateli potravinářského podniku, aby pro tuto náhradní potravinu našel vhodný název v souladu s pravidly týkajícími se názvu potravin.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.

Mimoto musí být případně dodržena rovněž ustanovení platných právních předpisů pro konkrétní výrobky. Je například zakázáno používat název „napodobenina sýra“, jelikož název „sýr“ je vyhrazen výhradně pro mléčné výrobky⁽¹⁾.

2.2. Dostupnost a umístění povinných informací o potravinách

2.2.1. V případě balených potravin musí být povinné informace o dané potravine uvedeny přímo na obalu nebo na etiketě k němu připojené. Jaký druh etiket lze k tomuto účelu použít?

Příslušná ustanovení: čl. 2 odst. 2 písm. i), článek 12

Etikety nesmí být snadno odstranitelné, aby nebyla ohrožena dostupnost nebo přístupnost povinných informací o potravinách pro spotřebitele.

V případě snímatelných etiket připojených k obalu je třeba v každém jednotlivém případě posoudit, zda jsou splněny obecné požadavky na dostupnost a umístění povinných informací o potravinách.

Použít lze všechny druhy etiket, o nichž se usuzuje, že splňují výše uvedená kritéria.

2.3. Uvádění povinných údajů o potravinách a čitelnost

2.3.1. Jak se určuje „největší plocha“, zejména u plechovek nebo lahví?

Příslušná ustanovení: čl. 13 odst. 3, čl. 16 odst. 2, příloha V bod 18

V případě pravoúhlých nebo krabicových obalů je určení „největší plochy“ jednoduché, tj. celá největší strana dotyčného obalu (výška x šířka).

U obalů válcového tvaru (např. plechovky) nebo lahovitého tvaru (např. lahve), jež mají často nepravidelný tvar, lze „největší plochou“ rozumět plochu mimo víčko, dno, okraje na vrchní a spodní části plechovek, kuželovité části a hrdla lahví a sklenic.

Podle mezinárodního doporučení 79 Mezinárodní organizace pro legální metrologii⁽¹⁾ je plocha hlavního zorného pole na obalu válcového nebo téměř válcového tvaru určena jako 40 % násobku výšky obalu a obvodu mimo víčko, dno, okraje na vrchní a spodní části plechovek, kuželovité části a hrdla lahví a sklenic.

2.3.2. Jak je stanovena velikost písma u velkých písmen a číslic?

Příslušná ustanovení: příloha IV

Velikost velkých písmen a číslic musí odpovídat písmenu „A“ ve slově „Appendix“, kdy střední výška písma činí nejméně 1,2 mm.

2.3.3. Vztahuje se povinná velikost písma stanovená v čl. 13 odst. 2 rovněž na další povinné údaje vyžadované u určitých druhů nebo skupin potravin, například uvedených v příloze III?

Příslušná ustanovení: čl. 13 odst. 2, příloha III

Minimální velikost písma stanovená v čl. 13 odst. 2 se vztahuje pouze na povinné údaje uvedené v čl. 9 odst. 1.

Jsou-li další povinné údaje podle přílohy III uvedeny tak, že tvoří součást názvu potraviny, platí požadavek na povinnou velikost písma stanovený v čl. 13 odst. 2.

V ostatních případech se povinná velikost písma nepoužije.

2.3.4. Vztahuje se povinná velikost písma stanovená čl. 13 odst. 2 rovněž na povinné údaje připojené k názvu potraviny, jako jsou údaje uvedené v příloze VI části A (např. „rozmrazeno“, „uzená“, „ozářeno“ atd.)?

Příslušná ustanovení: čl. 13 odst. 2, příloha IV část A

Ano, jelikož tyto povinné údaje jsou spojeny s názvem potraviny, na něž se vztahuje ustanovení o minimální velikosti písma obsažené v čl. 13 odst. 2.

Co se týká přílohy VI části A bodu 4, v nařízení se vyžaduje velikost písma, jehož střední výška představuje alespoň 75 % střední výšky písma názvu produktu a jehož velikost není každopádně menší než minimální velikost písma stanovená v čl. 13 odst. 2.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, příloha VII část III (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

2.4. Povinné údaje (článek 9 a oddíl 2 nařízení)**2.4.1. Název potraviny**

V jakých případech musí název potraviny obsahovat údaj o přítomnosti přidané vody, jejíž hmotnost přesahuje 5 % hmotnosti konečného výrobku?

Příslušná ustanovení: příloha VI část A bod 6

Údaj o přítomnosti přidané vody, která tvoří více než 5 % hmotnosti konečného výrobku, musí být v názvu potraviny uveden v těchto případech:

- masné výrobky a masné polotovary, které mají podobu krájeného masa, kusu masa, plátku masa, porce masa nebo jatečně upraveného těla zvířat,
- produkty rybolovu a upravené produkty rybolovu, které mají podobu krájeného masa, kusu masa, plátku masa, porce masa, filé nebo celého produktu rybolovu.

Určení, zda potravinářský výrobek splňuje tyto požadavky, musí provést v každém jednotlivém případě provozovatelé potravinářských podniků. V tomto ohledu je třeba vzít v úvahu podobu potraviny. Tento údaj se orientačně nevyžaduje u potravin jako salámy a párky (např. mortadela, párky v rohlíku), jelita, sekaná, masové/rybí paštiky, masové/rybí kuličky.

2.4.2. Seznam složek

- Měly by být v seznamu složek označeny umělé nanomateriály? Existují nějaké výjimky?

Příslušná ustanovení: čl. 18 odst. 3 a článek 20

Všechny umělé nanomateriály použité jako složky musí být jasně uvedeny v seznamu složek.

V čl. 20 písm. b), c) a d) jsou stanoveny výjimky pro potravinářské přídatné látky, potravinářské enzymy, nosiče a látky, pokud jde o uvedení v seznamu složek. Stejně výjimky se použijí i v případě, jsou-li ve formě umělých nanomateriálů.

- Uvádění a pojmenování složek
 - Je možné uvést na etiketě prohlášení: „řepkový nebo částečně ztužený palmový olej“, pokud výrobce mění zdroj rostlinného oleje?

Příslušná ustanovení: články 7 a 18, příloha VII část A body 8 a 9

Nikoli, tento údaj by nebyl v souladu s nařízením. Na etiketě nesmí být uvedeny informace o charakteristikách potravin, které nejsou dostatečně přesné nebo konkrétní a v jejichž důsledku by mohl být spotřebitel uveden v omyl.

- Jsou údaje o konkrétním rostlinném původu povinné u všech potravin, které obsahují oleje nebo tuky rostlinného původu, bez ohledu na množství oleje nebo tuku v dotyčné potravine?

Příslušná ustanovení: článek 18, příloha VII část A body 8 a 9

Ano, tento údaj je povinný bez ohledu na množství oleje nebo tuku v dotyčné potravine.

2.4.3. Údaj o čistém množství

Nařízení stanoví, že „v případě potravin s glazurou se uvádí čistá hmotnost potraviny bez glazury“. Znamená to, že v těchto případech bude čistá hmotnost potraviny totožná s čistou hmotností po odkapání. Musí být na etiketě uvedena „čistá hmotnost“ i „čistá hmotnost po odkapání“?

Příslušná ustanovení: příloha IX bod 5

U pevných potravin v nálevu se při označování uvádí kromě čisté hmotnosti/množství též čistá hmotnost této potraviny po odkapání. Pro účely tohoto bodu se voda ve zmrazeném nebo hluboce zmrazeném stavu považuje za nálev, což znamená povinnost uvést na etiketě informaci o čisté hmotnosti i o hmotnosti po odkapání. Nařízení mimoto uvádí, že v případě potravin ve zmrazeném a hluboce zmrazeném stavu

s glazurou nesmí čistá hmotnost zahrnovat samotnou glazuru (hmotnost bez glazury).

Uvedená čistá hmotnost glazovaných potravin je proto totožná s jejich čistou hmotností po odkapání. S přihlédnutím k této skutečnosti a rovněž k nutnosti zamezit klamání spotřebitele jsou možné tyto údaje o čisté hmotnosti:

- dvojitý údaj:
 - čistá hmotnost: X g a
 - čistá hmotnost po odkapání: X g,
- srovnávací údaj:
 - čistá hmotnost = čistá hmotnost po odkapání = X g,
- jediný údaj:
 - čistá hmotnost (bez glazury): X g.

2.4.4. „Minimální trvanlivost do“ nebo „datum použitelnosti“

Musí být cider označen datem minimální trvanlivosti „minimální trvanlivost do“?

Příslušná ustanovení: článek 24, příloha X bod 1 písm. d)

Nikoli, cider získaný kvašením nemusí být označen datem minimální trvanlivosti, jelikož patří do kategorie „vín, likérových vín, šumivých vín, aromatizovaných vín a podobných výrobků získaných z jiného ovoce než z hroznů, jakož i nápojů kódu KN 2206 00 získaných z hroznů nebo hroznového moštu“, která je od této povinnosti osvobozena.

Produkt získaný smícháním alkoholu s ovocnou šťávou by se však nepovažoval za „podobné výrobky získané z jiného ovoce než z hroznů“ v rámci výše zmíněné kategorie, a proto by se vyžadovalo uvedení data minimální trvanlivosti „minimální trvanlivost do“, nemá-li výrobek obsah alkoholu alespoň 10 % objemových (u nápojů obsahujících nejméně 10 % obj. alkoholu nemusí být „datum minimální trvanlivosti“ uvedeno).

2.4.5. Návod k použití

Může provozovatel potravinářského podniku použít v „návodu k použití“ symbol pánve nebo trouby bez uvedení slov „pánev“ nebo „trouba“?

Příslušná ustanovení: čl. 9 odst. 2 a článek 27

Nikoli. Povinné údaje jako návod k použití musí být uvedeny slovy a čísly. Použití piktogramů nebo symbolů představuje pouze dodatečný prostředek k vyjádření těchto údajů.

Komise však může v budoucnu přijmout prováděcí akty, které umožní vyjádřit jeden nebo více povinných údajů piktogramy nebo symboly místo slov nebo čísel.

2.5. Další povinné údaje u určitých druhů nebo skupin potravin

2.5.1. Označování zmrazených potravin

- Je datum zmrazení nebo u produktů zmrazených více než jednou datum prvního zmrazení povinné na etiketě nebaleného zmrazeného masa, zmrazených masných polotovarů a zmrazených nezpracovaných produktů rybolovu?

Příslušná ustanovení: příloha III

Nikoli. Datum zmrazení je povinné pouze na etiketě baleného zmrazeného masa, zmrazených masných polotovarů a zmrazených nezpracovaných produktů rybolovu. Členské státy mohou rozhodnout o rozšíření tohoto požadavku na nebalené produkty.

- Jak jsou definovány „nezpracované produkty rybolovu“?

Produkty rybolovu⁽¹⁾ zahrnují všechny mořské nebo sladkovodní živočichy (kromě živých mlžů, živých ostnokožců, živých pláštěnců a živých mořských plžů a všech savců, plazů a žab), volně žijící nebo farmově chované, včetně všech požitelných forem, částí a produktů těchto živočichů. Nezpracovanými⁽²⁾ produkty rybolovu jsou produkty rybolovu, jež neprošly zpracováním, a zahrnují produkty, které byly děleny, porcovány, odseknuty, plátkovány, vykostěny, rozsekány, zbaveny kůže, rozdrčeny, nakrájeny, očištěny, ořezány, zchlazeny, zmrazeny, hluboce zmrazeny nebo rozmrazeny.

- Lze použít údaj „rychle zmrazeno dne [DATUM]“ k označení data zmrazení u zmrazeného masa, zmrazených masných polotovarů a zmrazených nezpracovaných produktů rybolovu?

Příslušná ustanovení: příloha III bod 6 a příloha X bod 3

Nikoli, údaj „rychle zmrazeno dne ...“ použít nelze, jelikož v příloze X je jednoznačně stanoveno, že výrazem, který je nutno použít, je „zmrazeno dne ...“.

3. VÝŽIVOVÉ ÚDAJE

3.1. Použití výživových údajů

3.1.1. Vztahují se pravidla týkající se výživových údajů, která jsou stanovena v nařízení, na všechny potraviny?

Příslušná ustanovení: článek 29

Tato pravidla se nevztahují na níže uvedené potraviny, které mají vlastní pravidla pro označování výživových údajů:

- doplňky stravy⁽¹⁾,
- přírodní minerální vody⁽²⁾.

Ve vztahu k potravinám pro určité skupiny se nařízení použije, aniž by byla dotčena pravidla stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 (3) nebo zvláštní opatření podle zmíněného rámce.

3.2. Povinné výživové údaje

3.2.1. Co je třeba uvést?

Příslušná ustanovení: články 13, 30, 32, 34 a 44, přílohy IV a XV

Povinné výživové označování musí obsahovat všechny níže uvedené údaje: energetická hodnota a množství tuků, nasycených mastných kyselin, sacharidů, cukrů, bílkovin a soli.

Energetická hodnota musí být uvedena v kJ (kilojoulech) i v kcal (kilokaloriích). Energetická hodnota v kilojoulech musí být uvedena jako první a za ní následuje hodnota v kilokaloriích. Lze použít zkratku kJ/kcal.

Pořadí uvádění příslušných informací je toto:

energetická hodnota
tuky
z toho
– nasycené mastné kyseliny
sacharidy
z toho
– cukry
bílkoviny
sůl

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, příloha I bod 3.1 (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55).

⁽²⁾ Na základě definice nezpracovaných potravin stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. n) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).

Je-li dostatek místa, uvádějí se údaje v tabulce s přiřazenými číselnými hodnotami. Při nedostatku místa pro poskytnutí údajů v tabulce se údaje uvedou v řadě za sebou.

Na výživové údaje se vztahují pravidla týkající se minimální velikosti písma a tyto údaje musí být vytištěny písmem, jehož střední výška činí nejméně 1,2 mm. V případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha je menší než 80 cm², činí střední výška nejméně 0,9 mm. Střední výška je definována v příloze IV nařízení.

(poznámka: Potraviny v obalech nebo nádobách, jejichž největší plocha je menší než 25 cm², jsou od povinného výživového označování osvobozeny (příloha V bod 18, viz bod 3.6.1)).

Jsou-li energetická hodnota nebo obsah živin ve výrobku zanedbatelné, lze informace o nich nahradit například prohlášením „Obsahuje zanedbatelné množství ...“ umístěným v těsné blízkosti výživových údajů (pokud jde o pojem „zanedbatelné množství“, viz bod 3.2.2).

Existují produkty, u nichž nemusí být výživové údaje uvedeny (viz bod 3.6.1).

3.2.2. Je nutné v případě, že výrobek má zanedbatelné množství živin, u nichž se vyžaduje povinné označování, nebo zanedbatelnou energetickou hodnotu, uvést tyto živiny nebo energetickou hodnotu v tabulce s údaji o živinách? (čl. 34 odst. 5)

Příslušná ustanovení: čl. 34 odst. 5

Nikoli, jsou-li energetická hodnota nebo obsah živin zanedbatelné, lze informace o nich nahradit například prohlášením „Obsahuje zanedbatelné množství ...“ umístěným v těsné blízkosti výživových údajů.

3.2.3. Kdy lze použít formulaci uvádějící, že sůl je v potravině obsažena výlučně v důsledku přirozeně se vyskytujícího sodíku?

Příslušná ustanovení: čl. 30 odst. 1

Formulace uvádějící, že sůl je v potravině obsažena výlučně v důsledku přirozeně se vyskytujícího sodíku, se může nacházet v těsné blízkosti výživových údajů na potravinách, do nichž nebyla přidána sůl, jako je mléko, zelenina, maso a ryby. Jestliže byla sůl přidána při zpracování nebo v důsledku přidání složek, které obsahují sůl, jako je šunka, sýr, olivy, ančovičky atd., nelze tuto formulaci použít.

3.2.4. Obsah „soli“ uvedený v tabulce s povinnými výživovými údaji bude vypočten pomocí vzorce: $\text{sůl} = \text{sodík} \times 2,5$. Musí být v tomto výpočtu zahrnut sodík pocházející z jakékoli jiné složky, jako je například sacharin sodný, askorban sodný atd.?

Příslušná ustanovení: příloha I bod 11

Ano, obsah ekvivalentu soli musí být vždy odvozen z celkového obsahu sodíku v potravinářském výrobku, a to pomocí vzorce: $\text{sůl} = \text{sodík} \times 2,5$.

3.3. Dobrovolné údaje

3.3.1. Jaké jiné živiny je možno uvést?

Příslušná ustanovení: čl. 30 odst. 2, články 32, 33 a 34, příloha XV

Povinné výživové označování může být doplněno rovněž údaji o obsahu jedné nebo více následujících živin:

- a) mononenasycené mastné kyseliny;
- b) polynenasycené mastné kyseliny;
- c) polyalkoholy;
- d) škroby;
- e) vláknina;
- f) vitaminy a minerální látky.

Pořadí uvádění příslušných informací je toto:

energetická hodnota
tuky
z toho
– nasycené mastné kyseliny,
– mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny),
– polynenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny),
sacharidy
z toho
– cukry,
– polyalkoholy,
– škroby,
vláknina
bílkoviny
sůl
vitaminy a minerální látky

Je-li dostatek místa, údaje se uvádějí v tabulce s přiřazenými číselnými hodnotami. Při nedostatku místa pro poskytnutí údajů v tabulce se údaje uvedou v řadě za sebou.

Tyto živiny se uvádějí v gramech (g)⁽¹⁾ na 100 g nebo na 100 ml a navíc mohou být uvedeny v přepočtu na jednu porci nebo jednotku spotřeby daného produktu.

3.3.2. Jak by měla být v případě, není-li živina, pro niž je uvedeno výživové nebo zdravotní tvrzení, součástí výživových údajů, tato informace uvedena?

Příslušná ustanovení: články 30 a 49

Je-li živina, pro niž je uvedeno výživové nebo zdravotní tvrzení, součástí výživových údajů, dodatečné označování se nevyžaduje.

Není-li živina nebo jiná látka, pro niž je uvedeno výživové nebo zdravotní tvrzení, součástí výživových údajů, musí být údaj o obsahu živiny nebo jiné látky uveden ve stejném zorném poli, například v těsné blízkosti výživových údajů (viz rovněž bod 3.3.5).

3.3.3. Jaké další výživové údaje je nutno uvést v případě, je-li množství vlákniny (nebo jiné živiny uvedené v čl. 30 odst. 2) uvedeno na nebalené potraviny?

Příslušná ustanovení: čl. 30 odst. 1, 2, 5 a článek 49

Chce-li provozovatel potravinářského podniku uvést množství vlákniny v produktu nebo množství jiné živiny uvedené v čl. 30 odst. 2, je třeba uvést úplné výživové údaje. To zahrnuje:

- energetickou hodnotu a
- množství tuku, nasycených mastných kyselin, sacharidů, cukrů, bílkovin a soli.

Jestliže se výživové nebo zdravotní tvrzení týká jakékoli živiny uvedené v čl. 30 odst. 2, musí být obsah této živiny uveden i ve výživových údajích.

⁽¹⁾ Viz rovněž zvláštní měrné jednotky pro vitaminy a minerální látky uvedené v příloze XIII části A bodě 1.

3.3.4. Lze obsah vlákniny označit pomocí procentního podílu referenční hodnoty příjmu, přestože v nařízení není pro vlákninu harmonizovaná referenční hodnota příjmu stanovena?

Příslušná ustanovení: čl. 30 odst. 2 a čl. 35 odst. 1 písm. e)

Nikoli. Jedinými živinami, u nichž lze množství vyjádřit jako procentní podíl referenční hodnoty příjmu, jsou živiny, pro něž jsou referenční hodnoty příjmu stanoveny v příloze XIII, a to i tehdy, jsou-li použity další způsoby vyjadřování a uvádění výživových údajů.

3.3.5. Lze označit obsah součástí dobrovolně uváděných živin, například „omega-3 mastných kyselin“, jako součástí polynenasycených mastných kyselin?

Příslušná ustanovení: článek 30

Nikoli. Výživové údaje představují uzavřený seznam informací o energetické hodnotě a obsahu živin a nemohou být doplněny o další výživové údaje (viz však rovněž bod 3.3.2).

3.3.6. Které výživové údaje se mohou na obalu opakovat?

Příslušná ustanovení: čl. 30 odst. 3, čl. 32 odst. 2, článek 33 a čl. 34 odst. 3

Na obalu se mohou opakovat některé povinné výživové údaje, a to v hlavním zorném poli (obecně označovaném jako „přední strana balení“) s použitím jednoho z následujících formátů:

- energetická hodnota, nebo
- energetická hodnota a množství tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli.

Pro tyto opakované údaje platí pravidla týkající se minimální velikosti písma (čl. 13 odst. 2, příloha IV; viz rovněž bod 3.2.1).

V případě opakování představují výživové údaje i nadále seznam s přesně stanoveným a omezeným obsahem. U výživových údajů uvedených v hlavním zorném poli nejsou přípustné žádné další informace.

V případě opakování mohou být údaje uvedeny v přepočtu na porci/jednotku spotřeby (pokud je velikost porce/ jednotky spotřeby vyznačena v těsné blízkosti výživových údajů a na obalu je uveden počet porcí/ jednotek). Energetická hodnota však musí být vyjádřena rovněž na 100 g nebo na 100 ml.

3.3.7. Musí být v případě, jsou-li opakované výživové údaje v hlavním zorném poli („na přední straně balení“) vyjádřeny jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu, tyto informace uvedeny rovněž v povinných výživových údajích („na zadní straně balení“)?

Příslušná ustanovení: čl. 30 odst. 3, čl. 32 odst. 4 a článek 33, příloha XIII

Dobrovolně opakované výživové údaje v hlavním zorném poli („na přední straně balení“) musí obsahovat pouze informace o energetické hodnotě, nebo o energetické hodnotě a množství tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli. Tyto informace musí být uvedeny rovněž v povinných výživových údajích („na zadní straně balení“). Informace na přední straně balení však lze vyjádřit jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu (kromě vyjádření v absolutních hodnotách), i když tato forma vyjádření není v povinných výživových údajích použita.

3.3.8. Je možné opakovat výživové údaje jednou ve formě pouhého údaje o energetické hodnotě a podruhé ve formě energetické hodnoty spolu s množstvím tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli?

Příslušná ustanovení: čl. 30 odst. 3 a čl. 34 odst. 3

Výživové údaje lze opakovat jako údaj pouze o energetické hodnotě, nebo jako údaj o energetické hodnotě spolu s množstvím tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli. Tyto informace lze rovněž zopakovat vícekrát.

Tyto dobrovolné další výživové údaje musí být uvedeny v hlavním zorném poli a musí splňovat ustanovení o minimální velikosti písma.

3.3.9. Je přípustné označení obsahu pouze jedné živiny na přední straně balení, například X % tuku?

Příslušná ustanovení: čl. 30 odst. 3

Dobrovolně opakované výživové údaje neumožňují označení obsahu jediné živiny, jelikož informacemi,

kteří je třeba poskytnout, je buď informace pouze o energetické hodnotě, nebo o energetické hodnotě a množství tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli.

Etiketa však může obsahovat údaj o obsahu jediné živiny, vyžadují-li to právní předpisy, jako je obsah tuku v:

- určitém konzumním mléku, jak je uvedeno v příloze VII části IV bodu III podbodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013⁽¹⁾, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty,
- určitých roztržitelných tucích, jak je uvedeno v příloze VII části VII bodu I a jeho dodatku II nařízení (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty.

Na etiketě lze použít rovněž údaje jako „s nízkým obsahem tuku“ nebo „s obsahem tuku nižším než 3 %“, pokud splňují podmínky pro použití takového tvrzení a ostatní příslušná ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006⁽²⁾ o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin a pokud je dodrženo také ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1169/2011.

3.3.10. Mohou být v případě, kdy jsou výrobky určeny k prodeji ve více než jedné zemi, uvedeny jako doplnění výživových údajů, které vyhovují požadavkům nařízení, výživové údaje ve formátu požadovaném USA a Kanadou?

Příslušná ustanovení: články 30, 34 a 36, přílohy XIV a XV

Nikoli. Výživové údaje ve formátu požadovaném USA nebo Kanadou by nebyly v souladu s požadavky EU, jelikož povinné i dobrovolné informace musí dodržovat pravidla stanovená v nařízení. Takovéto označení by mohlo rovněž uvádět spotřebitele v omyl kvůli rozdílným převodním faktorům používaným v USA k výpočtu energetické hodnoty a obsahu živin.

3.4. Způsoby vyjadřování a uvádění výživových údajů

3.4.1. Jaké jsou způsoby vyjádření povinných prvků ve výživových údajích?

Příslušná ustanovení: články 32, 33, přílohy XIII a XV

Obsah tuků, nasycených mastných kyselin, sacharidů, cukrů, bílkovin a soli musí být vyjádřen v gramech (g) na 100 g nebo na 100 ml a energetická hodnota musí být vyjádřena v kilojoulech (kJ) a v kilokaloriích (kcal) na 100 g nebo na 100 ml potraviny.

Obsah živin může být navíc uveden na jednu porci/jednotku spotřeby potraviny. Vymezení porce nebo jednotky spotřeby musí být pro spotřebitele snadno srozumitelné, velikost porce nebo jednotky spotřeby musí být vyznačena na etiketě v těsné blízkosti výživových údajů a na etiketě musí být uveden počet porcí nebo jednotek obsažených v balení.

Energetickou hodnotu a množství tuků, nasycených mastných kyselin, sacharidů, cukrů, bílkovin a soli lze mimoto vyjádřit rovněž jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu stanovených v následující tabulce na 100 g nebo 100 ml. Vedle údajů vztahených na 100 g nebo na 100 ml nebo místo nich může být procentní podíl referenčních hodnot příjmů uveden na jednu porci/jednotku spotřeby.

ENERGETICKÁ HODNOTA NEBO NÁZEV ŽIVINY	REFERENČNÍ HODNOTA PŘÍJMU
Energetická hodnota	8 400 kJ/2 000 kcal
Tuky celkem	70 g
Nasycené mastné kyseliny	20 g
Sacharidy	260 g
Cukry	90 g
Bílkoviny	50 g
Sůl	6 g

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671..

⁽²⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.

Jsou-li procentní podíly referenčních hodnot příjmu vyjádřeny na 100 g nebo 100 ml, musí výživové údaje obsahovat toto prohlášení: „Referenční hodnota příjmu u průměrné dospělé osoby (8 400 kJ/2 000 kcal)“.

U nebalených potravin mohou být výživové údaje vyjádřeny pouze v přepočtu na jednu porci nebo jednotku spotřeby.

3.4.2. Lze pro referenční hodnotu příjmu použít na etiketách potravin zkratku RHP?

Příslušná ustanovení: články 32 a 33

Zkratku RHP pro referenční hodnotu příjmu lze na etiketách potravin použít tehdy, pokud je na balení plně vysvětlena a spotřebitelé ji mohou snadno nalézt. Prohlášení „Referenční hodnota příjmu u průměrné dospělé osoby (8 400 kJ/ 2 000 kcal)“ nelze upravovat.

3.4.3. Lze použít pojem „doporučená denní dávka“ nebo zkratku DDD?

Příslušná ustanovení: články 32 a 33

Záměrem nařízení je harmonizovat obsah, způsob vyjadřování a uvádění výživových údajů poskytovaných spotřebitelům, včetně dobrovolných informací. Vzhledem k tomuto záměru není možné používat pojem „doporučená denní dávka“ nebo zkratku DDD v rámci uplatňování článků 32 a 33 nařízení (viz rovněž bod 3.4.2). Je třeba rovněž uvést, že se pojem referenční hodnota příjmu liší od pojmu doporučená denní dávka, jelikož pojem „referenční hodnota příjmu“ neznamená výživové doporučení na rozdíl od pojmu „doporučený“. Neexistuje žádné výživové doporučení týkající se například konzumace 20 g nasycených mastných kyselin denně a spotřebitelé by se neměli domnívat, že se jedná o minimální množství nezbytné k udržení zdraví.

3.4.4. Musí být dodatečné prohlášení: „Referenční hodnota příjmu u průměrné dospělé osoby (8 400 kJ/2 000 kcal)“ uvedeno v těsné blízkosti výživových údajů?

Příslušná ustanovení: články 32 a 33

Ano, je-li údaj vyjádřen jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu na 100 g nebo 100 ml.

Ne, je-li vyjádřen v přepočtu na jednu porci.

3.4.5. Referenční hodnoty příjmu pro energetickou hodnotu a živiny jsou stanoveny pro dospělé osoby. Mohou být energetická hodnota a obsah živin vyjádřeny dobrovolně jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu u dětí místo procentních podílů referenčních hodnot příjmu u dospělých osob nebo jako jejich doplnění?

Příslušná ustanovení: čl. 32 odst. 4, čl. 36 odst. 3 a článek 43, příloha XIII

Nikoli. Dobrovolné informace o referenčních hodnotách příjmu pro konkrétní skupiny obyvatelstva jsou přípustné pouze tehdy, byly-li přijaty předpisy Unie, nebo pokud takovéto předpisy neexistují, vnitrostátní pravidla.

Energetická hodnota a obsah živin mohou být vyjádřeny pouze jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu u dospělých osob, a to jako doplnění vyjádření v absolutních hodnotách. Nařízení však požaduje, aby Komise přijala prováděcí akty týkající se uvádění referenčních hodnot příjmu pro konkrétní skupiny obyvatelstva pro doplnění referenčních hodnot příjmu u dospělých osob, a v budoucnu mohou být k dispozici referenční hodnoty příjmu pro děti. Do doby přijetí takovýchto předpisů Unie mohou členské státy přijmout vnitrostátní pravidla, která stanoví vědecky podložené referenční hodnoty příjmu pro tyto skupiny obyvatelstva. Používání referenčních hodnot příjmu u jiných konkrétních skupin obyvatelstva, například dětí, není proto u výrobků uváděných na trh nebo označovaných od 13. prosince 2014 přípustné, pokud předpisy Unie nebo vnitrostátní pravidla nestanoví vědecky podložené referenční hodnoty příjmu pro tyto skupiny.

3.4.6. Co je to jednotka spotřeby? Lze ke stanovení porce použít piktogramy? Lze použít symbol ≈ nebo ~ ve smyslu „odpovídá přibližně“ k uvedení počtu porcí v balení?

Příslušná ustanovení: článek 33

„Jednotka spotřeby“ musí být pro spotřebitele snadno srozumitelná a znamená jednotku, kterou lze spotřebovat jednotlivě. Jedna jednotka spotřeby nepředstavuje nutně jednu porci. Například čtvereček tabulky čokolády může být jednotkou spotřeby, jedna porce však bude větší než jeden čtvereček čokolády.

Ke stanovení porce nebo jednotky spotřeby lze použít symboly nebo piktogramy. Nařízení pouze vyžaduje, aby byla jednotka spotřeby snadno srozumitelná a aby byla na etiketě vyznačena její velikost. V případě použití symbolů nebo piktogramů musí být spotřebiteli jasný jejich smysl a tyto symboly nebo piktogramy nesmí spotřebitele uvádět v omyl.

Malé odchylky v počtu jednotek spotřeby nebo porcí ve výrobku lze označit pomocí příslušných symbolů uvedených před údajem o počtu porcí nebo jednotek spotřeby.

3.5. Další způsoby vyjádření a uvádění údajů

3.5.1. Lze k označení živin a/nebo energetické hodnoty použít místo slov pouze ikony?

Příslušná ustanovení: článek 34, příloha XV

Nikoli. Povinné i dobrovolné výživové údaje musí dodržovat určitý formát, který vyžaduje, aby byly energetická hodnota a živiny označeny slovy.

Obecná zásada, že povinné informace musí být uvedeny ve slovním nebo číselném vyjádření, se vztahuje rovněž na případy, kdy jsou výživové údaje poskytovány dobrovolně. Piktogramy a symboly lze použít doplňkově.

3.5.2. Může být energetická hodnota uvedena pouze v kcal, pokud se výživové údaje dobrovolně opakuji v hlavním zorném poli?

Příslušná ustanovení: čl. 32 odst. 1, příloha XV

Nikoli. Je-li uváděn údaj o energetické hodnotě, udává se systematicky v kJ (kilojoulech) a rovněž v kcal (kilokaloriích).

3.6. Výjimky z povinných výživových údajů

3.6.1. Existují nějaké výjimky?

Příslušná ustanovení: čl. 16 odst. 3 a 4, čl. 30 odst. 4 a 5 a čl. 44 odst. 1 písm. b), příloha V

Od povinného výživového označování jsou osvobozeny výrobky uvedené v příloze V vyjma případu, kdy je uvedeno výživové nebo zdravotní tvrzení.

Výjimka se také vztahuje na alkoholické nápoje (o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových) a na nebalené potraviny (pokud to nevyžadují zvláštní právní předpisy EU nebo vnitrostátní opatření).

Jsou-li výživové údaje poskytovány dobrovolně, musí dodržovat pravidla pro povinné výživové označování. Avšak:

- u alkoholických nápojů mohou být výživové údaje omezeny na energetickou hodnotu. Nevýžaduje se žádný zvláštní formát,
- u nebalených potravin mohou být výživové údaje omezeny na energetickou hodnotu, nebo na energetickou hodnotu a množství tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli. Mohou být vyjádřeny v přepočtu na jednu porci nebo jednotku spotřeby, pokud je vyznačena velikost porce/jednotky spotřeby a je uveden počet porcí/jednotek.

3.6.2. Jsou níže uvedené potraviny osvobozeny od požadavků na povinné výživové údaje?

Příslušná ustanovení: příloha V

- Nezpracované produkty obsahující jedinou složku nebo skupinu složek

• Mouka (např. pšeničná mouka)	ano, za níže uvedených podmínek
Mouka, která neobsahuje přidané složky, například přídatné látky, vitaminy, minerální látky, a která nebyla kromě mletí a loupání jinak zpracována, se považuje za nezpracovaný produkt ⁽¹⁾ .	

⁽¹⁾ V čl. 2 odst. 1 písm. b) nařízení se odkazuje na definici „nezpracovaných produktů“ stanovenou v čl. 2 odst. 1 písm. n) nařízení (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin: „nezpracovanými produkty“ [se rozumí] potraviny, které nebyly zpracovány, včetně produktů, které byly děleny, porcovány, odseknuty, plátkovány, vykostěny, rozsekány, zbaveny kůže, rozdrnceny, nakrájeny, očištěny, ořezány, vyloupány, rozemlety, zchlazeny, zmrazeny, hluboce zmrazeny nebo rozmrazeny“.

- **Předpařená rýže a předvařená rýže** **ne**
 Předpařená rýže byla ovařena, a nelze ji tudíž považovat za nezpracovanou potravinu. Na rýži se však vztahuje výjimka pro nezpracované produkty, které obsahují jednu složku nebo skupinu složek.
- **Rostlinný olej** **ne**
 Rostlinné oleje představují zpracované produkty, a nemohou tudíž využít výjimku pro nezpracované produkty, které obsahují jednu složku nebo skupinu složek.
- **Cukr** **ne**
 Cukr je zpracovaný produkt, a nemůže tudíž využít výjimku pro nezpracované produkty, které obsahují jednu složku nebo skupinu složek.
- **Med** **ano**
 Med se považuje za nezpracovanou potravinu a obsahuje součásti, a nikoli složky, jak je objasněno v 3. bodě odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/63/EU⁽¹⁾, kterou se mění směrnice Rady 2001/110/ES⁽²⁾ o medu. Med proto může využít výjimku z požadavku na povinné výživové údaje.
- Byliny, koření nebo jejich směsi
 - **Byliny a koření obsahující aroma a/nebo regulátory kyselosti** **ano**
 Byliny a koření nebo jejich směsi jsou vyňaty z požadavku na povinné výživové údaje, jelikož jsou spotřebovávány v malých množstvích a nemají významný výživový dopad na stravu. Tuto výjimku využívají obdobně produkty obsahující aroma a/nebo regulátory kyselosti, pokud aroma a/nebo regulátory kyselosti nemají významný výživový dopad.
- Sůl a náhražky soli
 - **Jodizovaná sůl** **ne**
 Podle čl. 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006⁽³⁾ o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin jsou výživové údaje u výrobků, do kterých byly přidány vitaminy a minerální látky, povinné. Na povinné přidávání jódu do soli se však nařízení (ES) č. 1925/2006 nevztahuje a zvláštní ustanovení týkající se označování množství přidaného jódu jsou obsažena ve vnitrostátních právních předpisech.
- Kvasné octy a náhražky octa, včetně octů, jejichž jedinými přidanými složkami jsou aroma
 - **Kvasný ocet s přidanou solí** **ne**
 Výjimka pro kvasné octy a náhražky octa se vztahuje pouze na produkty, jejichž jedinými přidanými složkami jsou aroma.

3.7. Doplnky stravy

3.7.1. Jakou terminologii je nutno použít u doplňků stravy ve vztahu k referenčním hodnotám pro údaje o vitamínech a minerálních látkách?

Příslušná ustanovení: článek 29, příloha XIII

Na doplňky stravy se pravidla týkající se výživových údajů stanovená v nařízení nevztahují.

V čl. 8 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES⁽⁴⁾ o doplncích stravy je stanoveno, že informace o vitamínech a minerálních látkách se vyjádří také v procentech referenčních hodnot uvedených v příloze směrnice Rady 90/496/EHS⁽⁵⁾, která byla od 13. prosince 2014 nahrazena nařízením.

Směrnice 90/496/EHS vyžadovala používání procentního podílu ve vztahu k doporučeným denním dávkám, jež jsou v příloze XIII části A nařízení nahrazeny denními referenčními hodnotami příjmu nebo „referenčními

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 3.6.2014, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47.

⁽³⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40.

výživovými hodnotami“. Ačkoliv pojem „referenční výživové hodnoty“ lze použít za předpokladu, je plně vysvětlen na balení a spotřebitelé jej mohou snadno nalézt, z důvodu jednotnosti se doporučuje používat u doplňků stravy stejnou terminologii jako u ostatních živin v potravinách⁽¹⁾ a odkazovat na referenční hodnoty příjmu.

3.7.2. Musí doplňky stravy s výživovým nebo zdravotním tvrzením uvádět výživové údaje v souladu s nařízením?

Příslušná ustanovení: články 29 a 49

Nikoli. Ustanovení v nařízení vyžadující výživové údaje se na doplňky stravy nevztahují. Podle článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006⁽²⁾ o výživových a zdravotních tvrzeních se v případě doplňků stravy údaje o výživové hodnotě poskytují v souladu s článkem 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES⁽³⁾ o doplňcích stravy.

3.8. Zvláštní produkty

3.8.1. Měly by u potravin balených s kapalinou výživové údaje odpovídat produktu po odkapání (bez kapaliny), nebo celému produktu (s kapalinou)?

Příslušná ustanovení: čl. 31 odst. 3

U pevných potravin je možná obchodní úprava v nálevu, jak je definován v bodě 5 přílohy IX (např. lák, ovocná šťáva), nebo jiných kapalinách (např. olej). Někteří spotřebitelé požívají tyto produkty celé, zatímco jiní pouze produkty po odkapání. V této souvislosti by proto měly být výživové údaje vypočítány přednostně pro celý obsah potravinářského výrobku, pevné potraviny společně s kapalinou, je-li pravděpodobné, že produkt bude konzumován celý. Tyto informace mohou být dobrovolně doplněny výživovými údaji pro produkt po odkapání. U ostatních produktů, u nichž se neočekává, že bude konzumována i kapalina, se jako relevantnější jeví výživové údaje na základě čisté hmotnosti po odkapání.

Výživové údaje musí každopádně objasňovat, zda se vztahují na produkty po odkapání, nebo na celý produkt.

⁽¹⁾ Čl. 32 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011.

⁽²⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.

⁽³⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26.

OZNÁMENÍ KOMISE

ze dne 13. července 2017

týkající se poskytování informací o látkách nebo produktech vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost, jak je uvedeno v příloze II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům

(2017/C 428/01)

1. ÚVOD

1. Cílem tohoto oznámení je pomoci podnikům a vnitrostátním orgánům při uplatňování nových požadavků nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011⁽¹⁾ („dále jen nařízení“) týkajícího se poskytování údajů o přítomnosti určitých látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost (čl. 9 odst. 1 písm. c) a příloha II nařízení).
2. Nařízení (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům stanoví nové požadavky na uvádění alergenů ve srovnání s předchozí směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES⁽²⁾.
3. Nová právní úprava především vyžaduje, aby informace o přítomnosti alergenů v potravinách byly spotřebitelům poskytovány vždy, a to i v případě nebalených potravin (čl. 9 odst. 1 písm. c) a článek 44). Členské státy nicméně mohou ohledně způsobu poskytování informací o alergenech u nebalených potravin přijmout vnitrostátní opatření. Pokud jde o balené potraviny, nařízení stanoví způsoby, kterými mají být informace o alergenech na potravinách uváděny (článek 21). V důsledku toho je třeba aktualizovat stávající Pokyny pro označování alergenů vypracované v souladu se směrnicí 2000/13/ES a zohlednit tak tuto změnu legislativy.
4. Tímto oznámením není dotčen výklad, který může být podán ze strany Soudního dvora Evropské unie.

2. SEZNAM ALERGENŮ (PŘÍLOHA II NAŘÍZENÍ (EU) Č. 1169/2011)

5. Příloha II nařízení obsahuje seznam látek nebo produktů v potravinách vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost. Tento seznam byl vytvořen na základě vědeckých stanovisek přijatých Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (EFSA)⁽³⁾.
6. V souvislosti s přílohou II je třeba poznamenat:
 - „Obiloviny“ uvedené v bodě 1 přílohy II je nutné považovat za úplný výčet.
 - „Vejci“ v bodě 3 přílohy II se rozumí vejce snášená veškerými druhy hospodářského ptactva.
 - „Mlékem“ v bodě 7 přílohy II se rozumí mléko pocházející z mléčných žláz hospodářských zvířat.
 - „Ořechy“ uvedené v bodě 8 přílohy II je nutné považovat za úplný výčet.
 - Příloha II se netýká pouze uvedených látek a produktů, ale také výrobků z nich. Mikroorganismy, které byly živeny substrátem, který je složkou potraviny uvedené v příloze II, by neměly být považovány za produkty získané z těchto substrátů.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy (Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29).

⁽³⁾ http://www.efsa.europa.eu/EFSA/Scientific_Opinion/opinion_nda_04_en1,1.pdf

3. ZPŮSOBY POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ O ALERGENECH U BALENÝCH POTRAVIN (PŘEDEVŠÍM ČLÁNEK 21 VE SPOJENÍ S ČLÁNKEM 18 NAŘÍZENÍ)

7. Podle čl. 21 odst. 1 písm. a):

„Aniž jsou dotčena pravidla přijatá podle čl. 44 odst. 2, musí údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. c) splňovat tyto požadavky:

a) uvádějí se v seznamu složek v souladu s pravidly stanovenými v čl. 18 odst. 1 s jasným odkazem na název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II (...).“

3.1. Kdy má být u potravin uveden seznam složek

8. U obilovin obsahujících lepek, uvedených v příloze II: pokud jsou složky vyrobeny z obilovin obsahujících lepek, musí být uvedeny pod názvem s jasným uvedením konkrétního druhu obiloviny, tj. pšenice, žito, ječmen, oves.

Například: ječný sladový ocet, ovesné vločky.

9. Jestliže jsou použita označení „špalda“, „khorasan“ nebo „tvrdá“, je nezbytné jasně uvést konkrétní typ obiloviny, tj. „pšenice“. Označení „pšenice“ může být doprovázeno označením „tvrdá“, „špalda“ nebo „khorasan“, přičemž toto doplňkové označení je dobrovolné.

Například: pšenice nebo pšenice (tvrdá) nebo tvrdá pšenice, pšenice nebo pšenice (špalda) nebo pšenice špalda.

10. Označení určitého druhu obiloviny může být doprovázeno označením „lepek“, přičemž toto doplňkové označení je dobrovolné.

Například: pšeničná mouka (obsahuje lepek) nebo pšeničná mouka (lepek).

11. Pokud je lepek obsažen jako složka, musí být typ obiloviny, ze které lepek pochází, uveden.

Například: lepek (pšenice), pšeničný lepek nebo lepek (z pšenice)
dextrin (pšenice) nebo (pšeničný lepek); dextrin (obsahuje pšenici) nebo (obsahuje pšeničný lepek).

12. Pokud produkt obsahující některou z obilovin uvedených v příloze II (např. oves) splňuje příslušné požadavky prováděcího nařízení Komise (EU) č. 828/2014⁽¹⁾, může být u výrobku použito označení „bez lepků“ nebo „velmi nízký obsah lepků“. Obiloviny uvedené v příloze II však nadále musí být uváděny a zvýrazňovány v seznamu složek v souladu s články 9 a 21 nařízení.

13. U skořápkových plodů musí být v seznamu složek uveden konkrétní druh uvedený v bodě 8 přílohy II, tj. mandle, lískové ořechy, vlašské ořechy, kešu ořechy, pekanové ořechy, para ořechy, pistácie, makadamie. Jestliže byly použity složky nebo pomocné látky pocházející z ořechů uvedených v příloze II, musí být složka uvedena s jasným označením konkrétního druhu ořechu.

Například: aromata (mandle).

14. Podle čl. 21 odst. 1 písm. b) nařízení:

„Aniž jsou dotčena pravidla přijatá podle čl. 44 odst. 2, musí údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. c) splňovat tyto požadavky:

(...)

b) název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II je zvýrazněn tak, aby byl jasně odlišen od ostatních složek uvedených v seznamu, například typem či stylem písma nebo barvou pozadí.“

15. Ustanovení čl. 21 odst. 1 písm. b) ponechává určitou volnost, pokud jde o způsoby provedení tohoto zvýraznění, například pomocí typu či stylu písma nebo barvy pozadí. Provozovatel potravinářského podniku si může v seznamu složek zvolit vhodný způsob odlišení příslušného alergenu od zbylých složek. Je však zapotřebí vyjasnit, jaké informace mají být zvýrazňovány.

16. Pokud je název složky tvořen několika jednotlivými slovy (např. „poudre de lait“, „latte in polvere“), postačuje zvýraznit pouze slovo, které označuje látku/produkt uvedený v příloze II. Pokud je názvem složky slovo složené, které se mimo jiné skládá z názvu alergenu (např. německé slovo „Milchpulver“ pro „sušené mléko“), postačuje zvýraznit části názvu složky, které označují látku/produkt uvedený v příloze II.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 828/2014 ze dne 30. července 2014 o požadavcích na poskytování informací o nepřítomnosti či sníženém obsahu lepků v potravinách spotřebitelům (Úř. věst. L 228, 31.7.2014, s. 5).

17. Jestliže směsná složka obsahuje látky vyvolávající alergie nebo nesnášenlivost uvedené v příloze II, je tyto látky nutné v seznamu složek zvýraznit.

Například: u banánové náplně obsahující vaječné žloutky, jahody, cukr, vodu (...) je nutné zvýraznit slovo „vejce“. U sendviče s majonézou z vajec je nutné zvýraznit přítomnost „vajec“.

3.2. Není-li seznam složek uveden

18. Ustanovení čl. 21 odst. 1 druhého pododstavce stanoví, že:

„Není-li seznam složek uveden, musí být součástí údajů podle čl. 9 odst. 1 písm. c) slovo „obsahuje“ a následně název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II.“

19. U potravin, u kterých není nutné uvádět seznam složek (např. víno), ale které jsou používány jako složka při zpracování nebo přípravě jiné potraviny, u níž je seznam složek uváděn, musí být alergeny přítomné v této potravíně zvýrazněny, aby bylo možné je odlišit od zbylých složek v seznamu složek (použije se čl. 21 odst. 1).

Například: složení: ...víno (obsahuje siřičitany), kde je nutné zvýraznit slovo „siřičitany“.

3.3. Označování derivátů stejného alergenu

20. Ustanovení čl. 21 odst. 1 třetího pododstavce stanoví, že:

„Pochází-li více složek nebo pomocných látek obsažených v potravíně z jediné látky nebo jediného produktu ze seznamu v příloze II, musí to být v označení jasně uvedeno pro každou danou složku nebo pomocnou látku.“

21. Ke splnění tohoto požadavku nemusí být látka (látky) nebo produkt (produkty) uvedené v příloze II uváděny opakovaně tolikrát, kolikrát je tato látka přítomna. Jestliže uváděné údaje jasně stanoví, že z jediné látky nebo produktu ze seznamu v příloze II pocházejí různé složky, tento požadavek splňují a jsou přijatelné. Odkaz však musí být vždy přímo propojen se seznamem složek, např. umístěním odkazované informace na konci seznamu složek nebo v těsné blízkosti seznamu složek.

Například: Potravina obsahující potravinářské přídatné látky, nosiče a pomocné látky pocházející z pšenice může být označena tímto způsobem:

“ ...

- Přídatná látka⁽¹⁾
- Přídatná látka⁽¹⁾
- Nosič⁽¹⁾
- Pomocná látka⁽¹⁾
- ...

3.4. Výjimka

22. Ustanovení čl. 21 odst. 1 posledního pododstavce stanoví, že:

„Uvedení údajů podle čl. 9 odst. 1 písm. c) se nevyžaduje v případech, kdy název potraviny jasně odkazuje na danou látku nebo produkt.“

23. Jestliže je potravina v souladu s tímto požadavkem prodávána pod názvem např. „sýr“, „smetana“, který se jednoznačně pojí s alergeny uvedenými v příloze II (např. mléko) a u kterých se nevyžaduje uvádět seznam složek v souladu s čl. 19 odst. 1 písm. d) nařízení, nemusí být dotyčné alergeny na etiketě uvedeny.

24. Jestliže se však tato potravina prodává pod ochrannou známkou/obchodní značkou, která jako taková jednoznačně neodkazuje na jeden z alergenů ze seznamu přílohy II, měl by být příslušný název potraviny doplněn o další informace, které poskytnou „jasný odkaz“ na alergen vyžadovaný čl. 21 odst. 1 posledním pododstavcem.

Například: „Ambert“ (název potraviny) společně s „farmářský modrý sýr“ (jako dodatečný text k názvu potraviny, zobrazený v těsné blízkosti názvu potraviny), přičemž sýr je jasným odkazem na látku uvedenou v příloze II.

Jelikož se srozumitelnost názvů potravin pro spotřebitele může mezi jednotlivými členskými státy lišit, je nezbytné posuzovat případ od případu.

25. Pokud název potraviny jasně odkazuje na jeden z alergenů uvedených v příloze II a tato potravina obsahuje seznam složek (bez ohledu na to, zda jsou tyto informace o složení poskytnuty dobrovolně nebo povinně), musí být alergen přítomný v této potravíně v seznamu složek zvýrazněn.

Například: „Sýr (mléko, sůl, syřidlo...)“, přičemž zvýrazněno je mléko.

⁽¹⁾ z pšenice

26. V případě, že název potraviny na produktu jasně odkazuje na látku nebo produkt v příloze II, přičemž produkt obsahuje rovněž další látky nebo produkty z přílohy II, musí být tyto alergeny uvedeny tak, aby se spotřebitelé mohli při výběru potravin informovaně rozhodnout, které jsou pro ně bezpečné.

3.5. Dobrovolné opakování

27. Aniž jsou dotčena stávající ustanovení Unie platná pro konkrétní potraviny⁽¹⁾, není možné dobrovolně opakovat informace o alergenech mimo seznam složek, nebo použít slovo „obsahuje“ a následně název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II, nebo použít symboly nebo tabulky s textem (viz 47. bod odůvodnění, čl. 21 odst. 1 ve spojení s čl. 36 odst. 1 nařízení).

4. INFORMACE O ALERGENECH U NEBALENÝCH POTRAVIN

28. Článek 44 nařízení (EU) č. 1169/2011 stanoví, že:
- „1. Jsou-li potraviny nabízeny k prodeji konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování nebalené nebo jsou-li zabaleny v místě prodeje na žádost spotřebitele nebo zabaleny pro účely přímého prodeje,
- a) je poskytnutí údajů stanovených v čl. 9 odst. 1 písm. c) povinné; (...)
2. Členské státy mohou přijmout vnitrostátní opatření pro způsob poskytování údajů nebo jejich částí podle odstavce 1 a případně pro způsob jejich vyjadřování a uvádění.“
29. Nařízení u nebalených potravin stanoví povinné uvádění informací o alergenech.
30. Členské státy jsou u těchto potravin nadále příslušné k přijímání vnitrostátních ustanovení o způsobech poskytování údajů o alergenech. Jsou povoleny v zásadě všechny komunikační prostředky, pokud jde o poskytování údajů o alergenech, umožňující spotřebitelům se při jejich výběru informovaně rozhodnout, např. etiketa, jiný průvodní materiál nebo jiné prostředky, včetně nástrojů moderních technologií nebo slovního sdělení (tj. ověřitelné ústně podané informace).
31. Při absenci těchto vnitrostátních opatření se ustanovení nařízení týkající se balených potravin uplatní i na potraviny nebalené. V souladu s článkem 13 nařízení musí být obdobné údaje o alergenech dobře viditelné, snadno čitelné a případně nesmazatelné a poskytnuty v písemné podobě. Není tedy možné poskytnout údaje o alergenech pouze na základě žádosti spotřebitele. Platí rovněž požadavky na označování stanovené v článku 21 nařízení (body 3 až 21 výše).

5. AKTUALIZACE PŘÍLOHY II

32. Ustanovení čl. 21 odst. 2 nařízení stanoví, že:
- „K zajištění lepší informovanosti spotřebitelů a s cílem zohlednit nejnovější vědecký pokrok a technické poznatky provádí Komise systematický přezkum a případně aktualizaci seznamu v příloze II prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51.“
33. Aktualizace seznamu v příloze II může být provedena přidáním látky na seznam nebo odstraněním látky z tohoto seznamu. Pokud jde o vymazání alergenů ze seznamu, směrnice 2000/13/ES⁽²⁾ stanovila zvláštní ustanovení, podle nichž mohou zúčastněné strany předložit Komisi studie prokazující, že u některých alergenů bylo vědecky prokázáno, že nežádoucí účinky nezpůsobují. Tato zvláštní ustanovení nařízení neobsahuje. To však nebrání případným zúčastněným stranám předložit Komisi důkazy o tom, že produkty získané z látek uvedených v příloze II za určitých okolností nemohou u jednotlivců vyvolat nežádoucí účinky.
34. Tato podání mohou být vyhotovena v souladu s pokyny úřadu EFSA „Pokyny pro přípravu a předkládání žádostí podle čl. 6 odst. 11 směrnice 2000/13/ES“⁽³⁾ a zaslána Komisi nejméně ve dvou kopiích v elektronické podobě (na CD nebo paměťové kartě) na adresu Evropské komise, Generálního ředitelství pro zdraví a bezpečnost potravin:

Directorate General for Health and Food Safety, Unit E1 European Commission
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Například ustanovení čl. 51 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 607/2009 ze dne 14. července 2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o chráněná označení původu a zeměpisná označení, tradiční výrazy, označování a obchodní úpravu některých vinařských produktů (Úř. věst. L 193, 24.7.2009, s. 60).

⁽²⁾ Viz čl. 6 odst. 11 druhý pododstavec směrnice 2000/13/ES o označování potravin, jejich obchodní úpravě a související reklamě (Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29).

⁽³⁾ The EFSA Journal 2013; 11(10):3417.

Prosinec 2012

POKYNY PRO PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY POVĚŘENÉ KONTROLOU SHODY S PRÁVNÍMI PŘEDPISY EU K:

nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004

a

směrnicí Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin

a

směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy

s ohledem na stanovení přípustných odchylek od nutričních hodnot uvedených na etiketě

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

„Tento dokument není formálně právně závazný a v případě sporu je rozhodující výklad Soudního dvora Evropské unie“

Poznámka

Tento dokument se vyvíjí a bude aktualizován tak, aby zohlednil zkušenosti příslušných orgánů nebo poskytnuté informace

1. ÚVOD

Přípustné odchylky pro účely nutričního označování jsou důležité proto, že vzhledem k přirozeným odchylkám a rozdílům vzniklým při výrobě a během skladování není možné, aby potraviny vždy obsahovaly přesně stejné množství živin, jaké je uvedeno na etiketě. Obsah živin v potravinách by se však od hodnot uvedených na etiketě neměl lišit natolik, že by tyto odchylky mohly uvést spotřebitele v omyl.

Tento dokument byl vypracován na základě vzájemné dohody mezi útvary Komise a zástupci členských států. Pokyny uvedené v tomto dokumentu nelze považovat za oficiální výklad právních předpisů, který je výhradně doménou soudních orgánů, tj. vnitrostátních soudů a Soudního dvora Evropské unie.

Po dosažení dohody o těchto pokynech se členským státům připomíná, že všechny kontroly prováděné za účelem ověření shody s příslušnými požadavky na označování s přihlédnutím k popsáním přípustným odchylkám musí být vykázány ve víceletých vnitrostátních plánech kontrol, které vyžaduje článek 41 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat⁽¹⁾ (dále jen „nařízení (ES) č. 882/2004“). Členské státy musí také každoročně předkládat Komisi zprávu o výsledcích těchto kontrol podle článku 44 nařízení (ES) č. 882/2004. V poslední uvedené souvislosti jsou členské státy vyzývány, aby Komisi poskytl informaci o počtu provedených testů, testovaných kategoriích potravin, výsledcích testů ve srovnání s kontrolovanými hodnotami a o přijatých rozhodnutích, např. o opatřeních přijatých v případě, že se naměřená hodnota nenacházela v rozmezí přípustné odchylky pro uvedenou hodnotu. Na základě získaných zkušeností spolu Komise a členské státy mohou diskutovat a dohodnout se na budoucích změnách těchto pokynů. Se zúčastněnými stranami budou probíhat konzultace odpovídajícím způsobem.

Komise doporučuje, aby se při přizpůsobování úředních kontrol těmto pokynům EU k přípustným odchylkám uplatňoval pragmatický a přiměřený přístup. Proto by bylo možno akceptovat uplatnění určitého období plynulého přechodu, které by mělo skončit nejpozději dne 13. prosince 2014. Hospodářské subjekty by měly být informovány odpovídajícím způsobem. Členské státy, které již před zveřejněním těchto pokynů zavedly vnitrostátní právní předpisy o přípustných odchylkách, mohou rovněž zvážit uplatnění plynulého přechodu u kontrol výrobků označených před daným přechodným obdobím a během něho.

1.1. Oblast působnosti těchto pokynů

Tento dokument (dále jen: „tyto pokyny“) byl vypracován s cílem poskytnout kontrolním orgánům členských států a provozovatelům potravinářských podniků pokyny ohledně přípustných odchylek pro účely nutričního označování. Přípustnými odchylkami se rozumí akceptovatelné rozdíly mezi nutričními hodnotami uvedenými na etiketě a nutričními hodnotami zjištěnými při úředních kontrolách ve vztahu k

„údajům o živinách“ nebo k „nutričnímu označování“ podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům⁽²⁾, směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin⁽³⁾ a ve vztahu k nutričnímu označování doplňků stravy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy⁽⁴⁾.

Tyto pokyny jsou obecně použitelné rovněž pro nutriční označování potravin podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin⁽⁵⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin⁽⁶⁾. Pokyny týkající se těchto přípustných odchylek jsou uvedeny v oddílech 3 a 4 tohoto dokumentu.

Kontrolní orgány členských států měří množství živin a dalších látek v potravinách za účelem kontroly dodržování množství živin a dalších látek, jak je uvedeno v podmínkách pro používání výživových tvrzení podle přílohy nařízení (ES) č. 1924/2006 a zdravotních tvrzení schválených prostřednictvím prováděcích opatření k tomuto nařízení. Přípustné odchylky pro tyto kontroly jsou uvedeny v oddíle 5 tohoto dokumentu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.

⁽³⁾ Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.

Kontrolní orgány členských států měří množství vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin podle nařízení (ES) č. 1925/2006 za účelem kontroly dodržování množství živin uváděných v rámci nutričního označení. Přípustné odchylky pro tyto kontroly jsou uvedeny v oddíle 5 tohoto dokumentu.

Tyto pokyny se nevztahují na přípustné odchylky od uvedených hodnot množství vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin, pokud je toto přidávání povinné podle vnitrostátních předpisů, jak je uvedeno v článku 11 nařízení (ES) č. 1925/2006. Tyto pokyny rovněž nezahrnují přípustné odchylky od uvedených hodnot pro potraviny, které upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ze dne 6. května 2009 o potravinách určených pro zvláštní výživu⁽¹⁾.

1.2. Legislativní rámec týkající se kontroly nutričních hodnot uvedených na etiketě

Článek 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽²⁾ (Obecné potravinové právo), stanoví odpovědnost členských států za prosazování potravinového práva a dále sledování a ověřování, zda provozovatelé potravinářských a krmivářských podniků ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce plní odpovídající požadavky potravinového práva. Za tímto účelem členské státy používají systém úředních kontrol a vykonávají další činnosti přiměřené okolnostem.

Článek 3 nařízení (ES) č. 882/2004 stanoví, že členské státy zajistí, aby úřední kontroly byly prováděny pravidelně, na základě rizik a s přiměřenou četností, aby bylo dosaženo cílů tohoto nařízení, přičemž vezmou v úvahu:

- zjištěná rizika spojená se zvířaty, krmivy nebo potravinami, krmivářskými nebo potravinářskými podniky, s používáním krmiv či potravin nebo s procesy, materiály, látkami, činnostmi nebo úkony, které mohou mít vliv na bezpečnost krmiv nebo potravin, na zdraví zvířat nebo na dobré životní podmínky zvířat,
- dosavadní chování provozovatelů krmivářských a potravinářských podniků, pokud jde o dodržování právních předpisů týkajících se krmiv či potravin nebo pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat,
- spolehlivost vlastních kontrol, které již byly provedeny, a
- všechny další informace, které by mohly svědčit o nedodržení.

Úřední kontroly musí být uplatňovány se stejnou péčí při vývozu z Unie, při uvádění na trh v Unii a při vstupu ze třetích zemí. Členské státy také přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby produkty, které mají být zaslány do jiného členského státu, byly kontrolovány se stejnou péčí jako produkty, které mají být uvedeny na trh na jejich vlastním území.

Pokud jde o kontrolu nutričních hodnot uvedených na etiketě, zabývají se jí kromě výše uvedených obecných kontrolních ustanovení tři právní předpisy:

- **nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům,**
- **směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin,**
- **směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy.**

Nařízení (EU) č. 1169/2011 se použije od 13. prosince 2014 a zároveň bude zrušena směrnice 90/496/EHS.

Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení těchto jednotlivých právních předpisů, pravidla o nutričním označování v jednom nebo více z těchto tří výše uvedených právních předpisů platí i pro nařízení (ES) č. 1924/2006, nařízení (ES) č. 1925/2006 a pro směrnici 2009/39/ES.

Ze směrnice 90/496/EHS a nařízení (EU) č. 1169/2011 vyplývá, že obsah energie a živin by měl být označen jako „průměrná hodnota“, čímž se rozumí hodnota, která nejlépe vyjadřuje množství určité živiny obsažené v dané potravine a odráží přirozené výkyvy potravin, výkyvy v průběhu roku, spotřebitelské zvyklosti a jiné faktory, které mohou způsobit kolísání aktuálních hodnot. Uvedené hodnoty jsou průměrné hodnoty vycházející v jednotlivých případech z výsledků:

- a) analýzy výrobce dané potraviny;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 21.

⁽²⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

- b) výpočtu s použitím známých nebo skutečných průměrných hodnot použitých složek; nebo
- c) výpočtu s použitím obecně zjištěných a přijímaných údajů.

2. OBECNÉ ZÁSADY

Skutečné množství živiny ve výrobku se může lišit od hodnoty uvedené na etiketě v důsledku takových faktorů, jakými jsou například zdroj hodnot (hodnoty odvozené z literatury a vypočtené podle receptu místo provedení analýzy), přesnost analýzy, rozdílnost surovin, vliv zpracování, stabilita živin, podmínky skladování a doba skladování.

2.1. Přípustné odchylky a problematika bezpečnosti potravin

Při stanovování přípustných odchylek množství vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin včetně doplňků stravy je nutno zohlednit faktor bezpečnosti potravin. Nadměrný přívod vitaminů a minerálních látek by mohl vést k nepříznivým účinkům, a proto je nezbytné stanovit jejich nejvyšší přípustná množství při přidávání do potravin nebo používání jako složky doplňků stravy. Ustanovení pro stanovení nejvyššího přípustného množství vitaminů a minerálních látek jsou uvedena v nařízení (ES) č. 1925/2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin a ve směrnici 2002/46/ES o doplňcích stravy. Rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty může překročit nejvyšší přípustné množství vitaminů nebo minerálních látek přidávaných do potravin nebo obsažených v doplňcích stravy harmonizované na úrovni EU v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1925/2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin a v souladu s ustanoveními směrnice 2002/46/ES o doplňcích stravy. V takovém případě má toto nejvyšší přípustné množství přednost před rozmezím přípustných odchylek od uvedené hodnoty, a tudíž snižuje horní hranici rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

Pokud neexistují harmonizovaná pravidla týkající se nejvyšších přípustných množství v potravinách a doplňcích stravy, mohou členské státy stanovit vnitrostátní pravidla v souladu s články 34 a 36 Smlouvy o fungování Evropské unie. Měly by však při tom také dodržovat kritéria stanovená v nařízení (ES) č. 1925/2006 a ve směrnici 2002/46/ES. V případě, že rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty překročí nejvyšší přípustné množství stanovené členskými státy v rámci vnitrostátních pravidel v souladu s články 34 a 36 Smlouvy o fungování Evropské unie, u nichž by členské státy měly dodržovat rovněž kritéria stanovená v nařízení (ES) č. 1925/2006 a ve směrnici 2002/46/ES, lze zachovat současnou praxi řešení těchto otázek užívanou před schválením těchto pokynů.

Jakmile budou v právních předpisech EU stanovena harmonizovaná pravidla týkající se nejvyšších přípustných množství vitaminů a minerálních látek v potravinách a doplňcích stravy, bude nutno zvážit, zda by neměly být tyto pokyny revidovány.

2.2. Dodržování doby trvanlivosti

Naměřená hodnota by se měla po celou dobu trvanlivosti pohybovat v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

2.3. Uplatňování rozmezí přípustných odchylek uvedených v oddíle 3 a v oddíle 5.2 těchto pokynů

Přípustné odchylky pro účely nutričního označování jsou důležité proto, že vzhledem k přirozeným odchylkám a rozdílům vzniklým při výrobě a během skladování není možné, aby potraviny obsahovaly vždy přesně stejné množství energie a živin, které je uvedeno na etiketě. Množství živin v potravinách by se však od hodnot uvedených na etiketě nemělo lišit natolik, že by tyto odchylky mohly uvést spotřebitele v omyl.

Uvedené hodnoty by měly být průměrnými hodnotami vycházejícími v jednotlivých případech z výsledků

- a) analýzy výrobce dané potraviny;
- b) výpočtu s použitím známých nebo skutečných průměrných hodnot použitých složek; nebo
- c) výpočtu s použitím obecně zjištěných a přijímaných údajů.

Bez ohledu na způsob odvození údajů o výživové hodnotě by měli provozovatelé potravinářských podniků jednat v dobré víře tak, aby zajistili vysoký stupeň přesnosti těchto údajů o výživové hodnotě. Uvedené hodnoty by se měly zejména přibližovat průměrným hodnotám ve více šaržích potravin a neměly by být stanoveny na horní ani dolní hranici rozmezí přípustných odchylek. U živin, kde mají spotřebitelé obecně zájem o snížení jejich přívodu (např. tuky, cukry a sůl/sodík), by uvedené hodnoty neměly být stanoveny na dolní hranici rozmezí

přípustných odchylek, přičemž měřené či vypočtené průměrné hodnoty by byly vyšší než tato uvedená hodnota. Rovněž u živin, kde mají spotřebitelé obecně zájem na vyšším obsahu, by uvedené hodnoty neměly být stanoveny na horní hranici rozmezí přípustných odchylek, přičemž měřené či vypočtené průměrné hodnoty by byly nižší než tato uvedená hodnota.

2.4. Aspekty, které je nutno vzít v úvahu, když se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty

Pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty, měla by být konkrétně posouzena za účelem rozhodnutí, zda je nutno přijmout určitá opatření. Při těchto úvahách by měly být zohledněny například tyto aspekty:

- a) předmětná živina;
- b) rozsah odchylky;
- c) povaha odchylky (nahodnocení nebo podhodnocení) ve vztahu k předmětné živině;
- d) velké přirozené výkyvy živiny včetně její sezónnosti;
- e) zvláště vysoká rychlost rozkladu živin v některých matricích potravin;
- f) zvláště vysoká analytická variabilita živin v určité matici potravin;
- g) zvláště nízká homogenita výrobku vedoucí ke zvláště vysokým výkyvům obsahu živin ve výrobku, který není při postupech pro odběr vzorků kompenzován;
- h) soulad většiny vzorků z dané šarže s rozmezím přípustných odchylek, pokud jsou tyto údaje k dispozici;
- i) platnost postupu výrobce při stanovení uvedené hodnoty živin;
- j) celkové fungování vlastní monitorovací činnosti dané společnosti;
- k) předchozí problémy společnosti nebo předchozí sankce, které na ni byly uvaleny.

Tyto aspekty budou mít rovněž vliv na stupeň sankcí v případě, že budou považovány za nezbytné, ať už by se jednalo například o rozšíření pokyny, varování, oznámení o vynucování předpisů nebo pokuty.

Výrobci mohou být vyzváni, aby poskytli odůvodnění vysvětlující nedodržení přípustné odchylky a podrobné informace o konkrétních důvodech, proč k němu došlo.

3. PŘÍPUSTNÉ ODCHYLKY ÚDAJŮ O VÝŽIVOVÉ HODNOTĚ POTRAVIN KROMĚ DOPLŇKŮ STRAVY

Na údaje o výživové hodnotě živin, pro které se uvádějí výživová nebo zdravotní tvrzení podle nařízení (ES) č. 1924/2006 se stejně jako u přidávaných vitaminů a minerálních látek podle nařízení (ES) č. 1925/2006 mohou vztahovat jiné přípustné odchylky, které jsou uvedeny v oddíle 5.

Uvedené hodnoty přípustných odchylek zohledňují nejistotu měření přidruženou k naměřené hodnotě. Proto není při rozhodování o tom, zda je naměřená hodnota v souladu s uvedenou hodnotou, již nutné dále brát v úvahu nejistotu měření.

Tabulka 1: Přípustné odchylky pro potraviny kromě doplňků stravy včetně nejistoty měření

	Přípustné odchylky pro potraviny (včetně nejistoty měření)	
Vitaminy	+50 %**	-35 %
Minerální látky	+45 %	-35 %
Sacharidy	<10 g na 100 g:	±2 g
Cukry	10-40 g na 100 g:	±20 %
Bílkoviny	>40 g na 100 g:	±8 g
Vláknina		

Tuky	<10 g na 100 g: 10-40 g na 100 g: >40 g na 100 g:	±1,5 g ±20 % ±8 g
Nasycené mastné kyseliny Mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny) Polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny)	<4 g na 100 g: ≥4 g na 100 g:	±0,8 g ±20 %
Sodík	<0,5 g na 100 g: ≥0,5 g na 100 g:	±0,15 g ±20 %
Sůl	<1,25 g na 100 g: ≥1,25 g na 100 g:	±0,375 g ±20 %

** pro vitamin C v kapalinách lze akceptovat vyšší horní hranice přípustných odchylek

Příklad 1:

- Potravina, v jejíž výživových údajích je uveden obsah cukrů 8,5 g, avšak není uvedeno žádné výživové tvrzení týkající se cukrů.
 - Podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 8,45 až 8,54 g cukrů/100 g.
 - Dolní hranice přípustné odchylky: nižší hodnota (8,45) minus absolutní hodnota přípustné odchylky pro cukry dle oddílu 3, která činí 2 g; $8,45 - 2 = 6,45$ g/100 g; podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude dolní hranice přípustné odchylky rovnat 6,5 g/100 g.
 - Horní hranice přípustné odchylky: vyšší hodnota (8,54) plus absolutní hodnota přípustné odchylky pro cukry dle oddílu 3, která činí 2 g; $8,54 + 2 = 10,54$ g/100 g; podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 11 g/100 g.
 - Pokud úřední kontrola zjistí obsah cukrů:
 - v rozmezí 6,5 až 11 g/100 g, je konstatováno, že se tento výrobek nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 3,
 - mezi uvedenou hodnotou (8,5 g) a horním hranicí přípustné odchylky, je třeba zvážit kontrolu shody s oddílem 2.3,
- mimo rozmezí 6,5 až 11 g/100 g, je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady aspektů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

4. PŘÍPUSTNÉ ODCHYLKY PRO VITAMINY A MINERÁLNÍ LÁTKY V DOPLŇCÍCH STRAVY

Přípustné odchylky pro vitaminy a minerální látky v doplňcích stravy jsou nastaveny včetně zohlednění všech faktorů ovlivňujících výkvy: uvedené hodnoty přípustných odchylek berou v úvahu nejistotu měření přidruženou k naměřené hodnotě. Proto není při rozhodování o tom, zda je naměřená hodnota v souladu s uvedenou hodnotou, již nutné dále brát v úvahu nejistotu měření.

Tabulka 2: Přípustné odchylky pro doplňky stravy včetně nejistoty měření

	Přípustné odchylky pro doplňky stravy (včetně nejistoty měření)	
Vitaminy	+50 %**	-20 %
Minerální látky	+45 %	-20 %

** pro vitamin C v kapalinách lze akceptovat vyšší horní hranice přípustných odchylek

Příklad 2:

- Doplňek stravy, v jehož výživových údajích je uvedena kyselina listová v množství 125 µg na jednotku, avšak není uvedeno výživové tvrzení týkající se obsahu kyseliny listové.
- Podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 124,5 až 125,4 µg kyseliny listové na jednotku.
- Dolní hranice přípustné odchylky: nižší hodnota (124,5) minus absolutní hodnota přípustné odchylky pro vitaminy dle oddílu 4, která činí 20 % (20 % z 124,5 = 24,9); 124,5 – 24,9 = 99,6 µg na jednotku, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude dolní hranice přípustné odchylky rovnat 99,6 µg na jednotku.
- Horní hranice přípustné odchylky: vyšší hodnota (125,4) plus absolutní hodnota přípustné odchylky pro vitaminy dle oddílu 4, která činí 50 % (50 % z 125,4 = 62,7); 125,4 + 62,7 = 188,1 µg na jednotku, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 188 µg na jednotku.
- Pokud úřední kontrola zjistí obsah kyseliny listové:
- v rozmezí 99,6 až 188 µg na jednotku, je konstatováno, že se tento výrobek nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 4,
- mimo rozmezí 99,6 až 188 µg na jednotku, je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady aspektů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

**5. PŘÍPUSTNÉ ODCHYLKY PRO KONTROLU DODRŽOVÁNÍ MNOŽSTVÍ ŽIVIN A DALŠÍCH
LÁTEK V POROVNÁNÍ S MNOŽSTVÍM UVEDENÝM V NAŘÍZENÍ (ES) Č. 1924/2006
A PRO KONTROLU MNOŽSTVÍ VITAMINŮ A MINERÁLNÍCH LÁTEK,
POKUD JSOU DO POTRAVINY PŘIDÁVÁNY PODLE NAŘÍZENÍ (ES) Č. 1925/2006.**

Tento oddíl se týká živin a dalších látek, které jsou předmětem výživového nebo zdravotního tvrzení podle nařízení (ES) č. 1924/2006, a použije se na přidané vitaminy a minerální látky podle nařízení (ES) č. 1925/2006.

Kontrolní orgány členských států měří množství živin a dalších látek v potravinách za účelem kontroly shody výrobků používajících výživová a zdravotní tvrzení s množstvím živin a dalších látek uvedených v podmínkách pro používání těchto tvrzení. Podmínky pro používání výživových tvrzení jsou stanoveny v příloze k nařízení (ES) č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních a podmínky pro používání zdravotních tvrzení jsou stanoveny v prováděcích opatřeních schvalujících zdravotní tvrzení. Příkladem množství živin uvedených v příloze k nařízení (ES) č. 1924/2006 je množství tuku umožňující používat tvrzení „s nízkým obsahem tuku“, množství vitaminů nebo minerálních látek umožňující používat tvrzení „zdroj“ nebo množství stanovená pro různé látky v podmínkách pro použití zdravotních tvrzení. Všechna schválená výživová a zdravotní tvrzení s podmínkami pro jejich použití se zveřejňují v rejstříku Unie pro výživová a zdravotní tvrzení⁽¹⁾.

Kontrolní orgány členských států rovněž měří množství vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin podle nařízení (ES) č. 1925/2006 za účelem kontroly dodržování množství vitaminů a minerálních látek uváděných ve výživových údajích.

Bez ohledu na to, zda se použijí ustanovení oddílu 5.1, 5.2, 5.3 nebo 5.4, neměla by tato množství překročit nejvyšší přípustná množství vitaminů a minerálních látek harmonizovaná na úrovni EU v souladu s ustanoveními

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/nuhclaims/>

nařízení (ES) č. 1925/2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin a směrnice 2002/46/ES o doplňcích stravy. Pokud neexistují harmonizovaná pravidla týkající se nejvyšších přípustných množství v potravinách a doplňcích stravy, mohou členské státy stanovit vnitrostátní pravidla v souladu s články 34 a 36 Smlouvy o fungování Evropské unie. Měly by však při tom také dodržovat kritéria stanovená v nařízení (ES) č. 1925/2006 a ve směrnici 2002/46/ES. V případě, že rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty překročí nejvyšší přípustné množství stanovené členskými státy v rámci vnitrostátních pravidel v souladu s články 34 a 36 Smlouvy o fungování Evropské unie, u nichž by členské státy měly dodržovat rovněž kritéria stanovená v nařízení (ES) č. 1925/2006 a ve směrnici 2002/46/ES, lze zachovat současnou praxi řešení těchto otázek před schválením těchto pokynů.

5.1. Deklarované hodnoty živin nebo dalších látek, které jsou předmětem tvrzení, jsou stejné jako množství živin nebo dalších látek uvedené v podmínkách pro používání těchto tvrzení, nebo deklarované hodnoty vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin jsou stejné jako minimální přípustná množství vitaminů a minerálních látek, která musí být v potravinách obsažena podle ustanovení nařízení (ES) č. 1925/2006

Aby se zajistilo, že spotřebitelé nebudou uváděni v omyl výživovými a zdravotními tvrzeními, zvláště když je výživového a/nebo fyziologického účinku, který je předmětem tvrzení, dosaženo při určitém množství živiny nebo jiné látky, která je předmětem tvrzení, použije se na jedné straně deklarovaného množství živin nebo jiných látek uvedených v podmínkách pro používání tohoto tvrzení přípustná odchylka, která zahrnuje pouze nejistotu měření⁽¹⁾ a na druhé straně deklarovaného množství lze akceptovat přípustnou odchylku, která je větší než nejistota měření. Hladiny živin a jiných látek, kterým odpovídají určitá zdravotní a výživová tvrzení mohou být maximální i minimální. V případě, že je uvedena pouze maximální, ale nikoli minimální hladina, je u odchylek na straně maximálního množství uplatněna pouze nejistota měření, zatímco odchylka na straně minimálního množství může být akceptována v rozmezí přípustných odchylek uvedeném v tabulce 3 níže („přípustná odchylka na straně 1“ pro maximální množství a „přípustná odchylka na straně 2“ pro minimální množství). V případě, že je uvedena pouze minimální, ale nikoli maximální hladina, je u odchylek na straně minimálního množství uplatněna pouze nejistota měření, zatímco pro odchylky na straně maximálního množství může být akceptován horní limit přípustné odchylky uvedený v tabulce 3 níže („přípustná odchylka na straně 1“ pro minimální množství a „přípustná odchylka na straně 2“ pro maximální množství).

Pro vitaminy a minerální látky se u odchylek na minimální hladině použije pouze nejistota měření, zatímco pro odchylky na hladině maximálního množství může být akceptována kladná přípustná odchylka uvedená v tabulce 3 („přípustná odchylka na straně 1“). Kontrolní orgány členských států měří rovněž množství vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin podle nařízení (ES) č. 1925/2006 za účelem kontroly dodržování množství vitaminů a minerálních látek uváděných ve výživových údajích. Na dolní hranici, kterou se rozumí hodnoty nižší než deklarované hodnoty vitaminů nebo minerálních látek přidávaných do potravin, se uplatní přípustná odchylka zohledňující pouze nejistotu měření, zatímco odchylky od deklarovaných hodnot směrem nahoru mohou být akceptovány, pokud jsou nižší než kladná přípustná odchylka uvedená v tabulce 3 („přípustná odchylka na straně 1“).

⁽¹⁾ Pro každou analyzovanou hodnotu je stanovena nejistota měření.

Tabulka 3: Přípustné odchylky pro potraviny a doplňky stravy pro kontrolu dodržování souladu množství živin a dalších látek s množstvími uvedenými v nařízení (ES) č. 1924/2006 a pro kontrolu množství vitaminů a minerálních látek, pokud jsou do potravin přidávány v souladu s nařízením 1925/2006/ES

	Přípustné odchylky pro potraviny a doplňky stravy		
	přípustná odchylka na straně 1y (včetně nejistoty měření na dané straně, + nebo -)		přípustná odchylka na straně 2
Vitaminy	+50 %**		– nejistota měření
Minerální látky	+45 %		– nejistota měření
Sacharidy*	<10 g na 100 g:	+4 g	nejistota měření
Bílkoviny*	10-40 g na 100 g:	+40 %	nejistota měření
Vláknina*	>40 g na 100 g:	+16 g	nejistota měření
Cukry*	<10 g na 100 g:	-4 g	+ nejistota měření
	10-40 g na 100 g:	-40 %	+ nejistota měření
	>40 g na 100 g:	-16 g	+ nejistota měření
Tuky*	<10 g na 100 g:	-3 g	+ nejistota měření
	10-40 g na 100 g:	-40 %	+ nejistota měření
	>40 g na 100 g:	-16 g	+ nejistota měření
Nasycené mastné kyseliny*	<4 g na 100 g:	-1,6 g	+ nejistota měření
	≥4 g na 100 g:	-40 %	+ nejistota měření
Mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny)*, Polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny)*	<4 g na 100 g:	+1,6 g	- nejistota měření
	≥4 g na 100 g:	+40 %	- nejistota měření
Sodík	<0,5 g na 100 g:	-0,3 g	+ nejistota měření
	≥0,5 g na 100 g:	-40 %	+ nejistota měření
Sůl	<1,25 g na 100 g:	-0,75 g	+ nejistota měření
	≥1,25 g na 100 g:	-40 %	+ nejistota měření

* Neplatí pro dílčí kategorie

** pro vitamin C v kapalinách lze akceptovat vyšší hodnotu kladné přípustné odchylky

Příklad 3:

- Potravina s přídavkem vitaminu C s tvrzením „zdroj vitaminu C“, která neobsahuje přirozeně se vyskytující vitamin C.
- Podmínky pro používání tohoto tvrzení: 15 % denní referenční hodnoty přívodu (80 mg) na 100 g = 12 mg vitaminu C/100 g.
- Výživové údaje výrobku: vitamin C: 12 mg/100 g.
- Podle pravidel zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 11,5 až 12,4 mg vitaminu C /100 g.

Případ 1) Úřední kontrola zjistí obsah vitaminu C ve výši 9,6 mg/100 g, přidružená nejistota měření činí $\pm 1,92$ mg/100 g (pro účely této analýzy se předpokládá konkrétní nejistota měření 20 %): $9,6 + 1,92 = 11,52$; tento výrobek se tedy nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5.1.

Případ 2) Úřední kontrola zjistí obsah vitaminu C ve výši $9,5 \text{ mg} \pm 1,9 \text{ mg/100 g}$ (pro účely této analýzy se předpokládá konkrétní nejistota měření 20 %): tato hodnota je pod dolní hranicí rozmezí

přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5.1, přičemž je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady faktorů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

Případ 3) Úřední kontrola zjistí obsah vitamínu C ve výši 17 mg/100 g, který se nachází v horní části rozmezí přípustné odchylky podle kritérií stanovených v oddíle 5.1; horní hranice přípustné odchylky se rovná vyšší hodnotě (zde 12,4 mg) plus absolutní hodnota přípustné odchylky obsahu vitamínu C z tabulky 3, která činí 50 %; ($50 \% \times 12,4 = 6,2$); $12,4 + 6,2 = 18,6$ mg/100 g, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 19 mg/100 g.

Případ 4) Úřední kontrola zjistí obsah vitamínu C ve výši 23 mg/100 g, který se nachází nad horní hranicí přípustné odchylky podle kritérií stanovených v oddíle 5.1 (viz případ 3); je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady faktorů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

Příklad 4:

- Potravina s tvrzením „se sníženým obsahem tuků“, obsah tuků v podobném výrobku je 40 g.
- Podmínky pro použití tohoto tvrzení: alespoň 30% snížení obsahu tuků ve srovnání s podobným výrobkem.
- Výživové údaje výrobku: tuky: 28 g/100 g.
- Podle pravidel zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 27,5 až 28,4 g tuků/100 g.

Případ 1) Úřední kontrola zjistí obsah tuků ve výši 29 g/100 g, přidružená nejistota měření činí $\pm 0,87$ g/100 g (pro účely této analýzy se předpokládá konkrétní nejistota měření 3%); tento výrobek se tedy nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5 vzhledem k tomu, že zjištěná hodnota minus přidružená nejistota měření se nachází v akceptovatelném rozmezí uvedené hodnoty; $29 - 0,87 = 28,13$ g/100 g, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky tuků rovnat 28 g/100 g.

Případ 2) Úřední kontrola zjistí obsah tuků ve výši $30 \pm 0,9$ g/100 g (pro účely této analýzy se předpokládá konkrétní nejistota měření 3%); tato hodnota je nad horní hranicí přípustné odchylky vzhledem k tomu, že zjištěná hodnota minus přidružená nejistota měření se nenachází v akceptovatelném rozmezí uvedené hodnoty: $30 - 0,9 = 29,1$ g/100 g, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 29 g/100 g, přičemž je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady faktorů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

Případ 3) Úřední kontrola zjistí obsah tuků ve výši 20 g/100 g, který se nachází nad dolní hranicí rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5; dolní hranice přípustné odchylky se rovná nižší hodnotě (zde 27,5 g) minus (podle informací uvedených v tabulce 3) 40 % z 27,5, což se rovná 11 g; $27,5 - 11 = 16,5$ g/100 g, po zaokrouhlení 17 g/100 g.

Případ 4) Úřední kontrola zjistí obsah tuků ve výši 16 g/100 g, který se nachází pod dolní hranicí rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5 (viz případ 3); je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady faktorů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

5.2. Deklarované hodnoty živin nebo dalších látek, které jsou předmětem tvrzení, jsou vyšší než minimální hladiny, nebo jsou nižší než maximální hladiny stanovené v podmínkách pro používání těchto tvrzení o tolik, že pokud se uplatní přípustná odchylka od těchto deklarovaných hodnot podle tabulky 1 (pro potraviny kromě doplňků stravy) nebo tabulky 2 (pro doplňky stravy), nebude se celkové rozpětí přípustných odchylek překrývat s množstvím živin nebo dalších látek stanovených v podmínkách pro používání těchto tvrzení nebo, deklarované hodnoty vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin jsou vyšší než minimální množství vitaminů a minerálních látek, které musí být v potravinách obsaženy podle ustanovení nařízení (ES) č. 1925/2006,

o tolik, že pokud se uplatní přípustné odchylky od těchto deklarovaných hodnot podle tabulky 1, nebude se celkové rozmezí přípustných odchylek překrývat s minimálním množstvím vitaminů a minerálních látek, které musí být v potravinách obsaženy podle ustanovení nařízení (ES) č. 1925/2006

V tomto případě se použijí hodnoty přípustných odchylek z tabulky 1 pro potraviny kromě doplňků stravy a hodnoty přípustných odchylek z tabulky 2 pro doplňky stravy.

Příklad 5:

- Potravina s přídavkem vitaminu C bez uvedení jakéhokoli tvrzení (týkajícího se vitaminu C).
- Minimální množství vitaminu C, které musí být obsaženo ve 100 g výrobku: 15 % denní referenční hodnoty přívodu (80 mg) na 100 g = 12 mg vitaminu C/100 g.
- Výživové údaje výrobku: vitamin C: 24 mg/100 g.
- Podle pravidel zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 23,5 až 24,4 mg vitaminu C /100 g.
- Pokud se použijí přípustné odchylky pro vitamin C uvedené v tabulce 1 (–35 % + 50 %), vypočte se výsledná dolní hranice přípustné odchylky takto: nižší hodnota (23,5) minus 35 %; (35 % z 23,5 = 8,225 mg) = 15,275 mg/100 g, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude dolní hranice přípustné odchylky rovnat 15 mg/100 g; tato hodnota je vyšší než minimální požadované množství ve výrobku (12 mg/100 g), proto se použijí ustanovení objasněná v bodě 5.2 a uplatní se přípustná odchylka uvedená v tabulce 1.
- Horní hranice přípustné odchylky: vyšší hodnota (24,4) plus horní hranice přípustné odchylky pro vitamin C dle tabulky 1 v oddíle 3, která činí 50 % (50 % z 24,4 = 12,2 mg) = 36,6 mg/100 g; přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 37 mg/100 g.
- Pokud úřední kontrola zjistí obsah vitaminu C:
 - v rozmezí 15 až 37 mg/100 g, je konstatováno, že se tento výrobek nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5.2,
 - mezi uvedenou hodnotou a dolní hranicí přípustné odchylky, je třeba zvážit kontrolu shody s oddílem 2.3,
 - mimo rozmezí 15 až 37 mg/100 g, je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady aspektů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

5.3. Deklarované hodnoty živin nebo dalších látek, které jsou předmětem tvrzení, jsou vyšší než minimální množství nebo jsou nižší než maximální množství stanovené v podmínkách pro používání těchto tvrzení o tolik, že pokud se uplatní přípustná odchylka od těchto deklarovaných hodnot podle tabulky 1 (pro potraviny jiné než doplňky stravy) nebo tabulky 2 (pro doplňky stravy), bude se celkové rozmezí přípustných odchylek překrývat s množstvím živin nebo dalších látek stanovených v podmínkách pro používání těchto tvrzení, nebo deklarované hodnoty vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin jsou vyšší než minimální množství vitaminů a minerálních látek, které musí být v potravinách obsaženy podle ustanovení nařízení (ES) č. 1925/2006, o tolik, že pokud se uplatní přípustná odchylka od těchto deklarovaných hodnot podle tabulky, bude se celkové rozmezí přípustných odchylek překrývat s minimálním množstvím vitaminů a minerálních látek, které musí být v potravinách obsaženy podle ustanovení nařízení (ES) č. 1925/2006

V tomto případě, pokud se výživové a zdravotní tvrzení týká živin nebo dalších látek, se uplatní rozmezí přípustných odchylek celkového rozsahu uvedené jako „přípustná odchylka na straně 1“ v tabulce 3 pro minimální množství nebo maximální množství živin nebo dalších látek, které jsou předmětem tvrzení, jak je stanoveno v podmínkách pro používání těchto tvrzení.

Pro vitaminy a minerální látky přidávané do potravin podle nařízení (ES) č. 1925/2006 se uplatní rozmezí přípustných odchylek celkového rozsahu uvedené jako „přípustná odchylka na straně 1“ v tabulce 3 na minimální množství vitaminů a minerálních látek, které musí být v potravinách obsaženy podle ustanovení nařízení (ES) č. 1925/2006.

Rozsahy přípustných odchylek popsané v oddíle 5.3 zohledňují nejistotu měření přidruženou k naměřené hodnotě. Proto není při rozhodování o tom, zda je naměřená hodnota v souladu s uvedenou hodnotou, již nutné dále brát nejistotu měření v úvahu.

Příklad 6:

- Pevná potravina uvádějící tvrzení „s nízkým obsahem cukrů“.
- Podmínky pro použití tohoto tvrzení: maximální obsah 5 g cukrů na 100 g.
- Výživové údaje výrobku: cukry: 4,1 g/100 g.
- Podle pravidel zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 4,05 až 4,14 g cukrů /100 g.
- Pokud se použijí přípustné odchylky pro cukry uvedené v tabulce 1 (± 2 g), vypočte se výsledná horní hranice přípustné odchylky takto: horní hodnota (4,14) plus 2 g = 6,14 g/100 g, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 bude horní hranice přípustné odchylky 6,1 g/100 g; rozmezí přípustných odchylek uvedené v tabulce 1 by se podle podmínek pro používání tohoto tvrzení překrývalo s nejvyšším přípustným množstvím 5 g cukrů na 100 g. Proto se použijí ustanovení objasněná v bodě 5.3 a uplatní se celkový rozsah uvedený jako „přípustná odchylka na straně 1“ v tabulce 3 (-4 g) na nejvyšší přípustné množství cukrů, jak je stanoveno v podmínkách používání tohoto tvrzení (5 g). Podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 5,0 g a dolní hranice přípustné odchylky se bude rovnat 1,0 g.
- Pokud úřední kontrola zjistí obsah cukrů:
- – v rozmezí 1,0 až 5,0 g/100 g, je konstatováno, že se tento výrobek nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5.3,
- – mimo rozmezí 1,0 až 5,0 g/100 g, je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady aspektů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

5.4. Je uvedeno tvrzení o živinách nebo dalších látkách, které uvádí množství vyšší než minimální množství nebo nižší než maximální množství stanovené v podmínkách pro používání těchto tvrzení

Aby se zajistilo, že spotřebitelé nebudou uvedeni v omyl výživovými a zdravotními tvrzeními, použijí se v tomto případě ustanovení 5.1.

Příklad 7:

- Potravina s tvrzením „s vysokým obsahem vlákniny, obsahuje 12 g vlákniny na 100 g“, obsahuje pouze 2 g vlákniny na 100 kcal.
- Podmínky pro použití tohoto tvrzení: minimálně 6 g vlákniny/ 100 g.
- Výživové údaje výrobku: vláknina: 12 g/100 g.
- Podle pravidel zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 11,5 až 12,4 g vlákniny /100 g.
- V tomto tvrzení je uvedeno množství vlákniny, které je vyšší než minimální množství stanovené v podmínkách pro používání tohoto tvrzení (6 g/100 g). Proto se použijí ustanovení objasněná v oddíle 5.4, což znamená, že platí ustanovení oddílu 5.1.

Případ 1) Úřední kontrola zjistí obsah vlákniny ve výši 9,6 g/100 g, přidružená nejistota měření činí $\pm 1,92$ g/100 g (pro účely této analýzy se předpokládá konkrétní nejistota měření 20 %), $9,6 + 1,92 = 11,52$ g, nejistotou měření lze vysvětlit skutečnost, že zjištěná hodnota je nižší než uvedená hodnota; je konstatováno, že se tento výrobek nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5.1.

Případ 2) Úřední kontrola zjistí obsah vlákniny ve výši 8,1 g $\pm 1,62$ g/100 g (pro účely této analýzy se předpokládá konkrétní nejistota měření 20 %): $8,1 + 1,62 = 9,72$ g: tato hodnota je pod dolní hranicí přípustné odchylky podle kritérií stanovených v oddíle 5.1, přičemž je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady faktorů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

Případ 3) Úřední kontrola zjistí obsah vlákniny ve výši 14,5 g/100 g, který se nachází v horní části rozmezí přípustné odchylky podle kritérií stanovených v oddíle 5.1; horní hranice přípustné odchylky se rovná horní hodnotě (zde 12,4 g) plus absolutní hodnota přípustné odchylky pro množství vlákniny podle tabulky 3, která činí 40 %; ($40 \% \times 12,4 = 4,96$); $12,4 + 4,96 = 17,36$ g/100 g, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 17 g/100 g.

Případ 4) Úřední kontrola zjistí obsah vlákniny ve výši 18,1 g/100 g, který se nachází nad horní hranicí rozmezí přípustné odchylky podle kritérií stanovených v oddíle 5.1 (viz případ 3); je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady faktorů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

6. POKYNY PRO ZAOKROUHLOVÁNÍ VÝŽIVOVÝCH ÚDAJŮ POTRAVIN

Pokyny pro zaokrouhlování patří mezi faktory, které ovlivňují nastavení přípustných odchylek včetně počtu platných číslic nebo desetinných míst tak, aby nebyla implikována úroveň přesnosti, která neodpovídá pravdě. Pokyny pro zaokrouhlování uvedených hodnot by měly být zohledněny při odhadu, zda se hodnota, která byla určena v průběhu analýzy kontrolního orgánu, nachází v mezích přípustných odchylek.

Například uvedená hodnota bílkovin 12 g (není uvedeno žádné tvrzení o bílkovinách) by na základě pokynů pro zaokrouhlování mohla být jakoukoli hodnotou z intervalu od 11,5 g do 12,4 g odvozenou na základě výpočtu nebo analýzy.

- Na horní a dolní hranice hodnot, které by mohly být zaokrouhleny na uvedenou hodnotu, by měly být uplatněny hranice přípustných hodnot, v tomto případě 12,4 g a 11,5 g.
- V tomto případě by přípustná odchylka uvedená v oddíle 3 činila $\pm 20 \%$, z čehož vyplývá přípustná hodnota horní hranice vypočtená z hodnoty 12,4 g přičtením 20% , což se rovná celkem 14,88 g, po zaokrouhlení 15 g.
- Pokud je zjištěno, že analyzované množství se rovná 15 g, bude se mít za to, že splňuje limity přípustné odchylky, zatímco 16 g nikoli.

Dalším aspektem pravidel zaokrouhlování jsou množství živin, která lze považovat za zanedbatelná, a proto je lze v souladu s tabulkou 4 uvádět jako „0“ nebo jako „<x g“, přičemž místo „x“ se uvedou hodnoty pro konkrétní živiny. Na etiketě lze uvést rovněž informaci „Obsahuje zanedbatelné množství ...“.

Tabulka 4: Pokyny pro zaokrouhlování údajů o výživové hodnotě v nutričním označování potravin

Živina	Množství	Zaokrouhlování
Energetická hodnota		na nejbližší 1 kJ/kcal (ne na desetinná čísla)
Tuky*, sacharidy*, cukry*, bílkoviny*, vláknina*, polyoly*, škroby*	≥ 10 g na 100 g nebo ml	na nejbližší 1 g (ne na desetinná čísla)
	< 10 g a $> 0,5$ g na 100 g nebo ml	na nejbližší 0,1 g
	není obsaženo zjištěné množství nebo je koncentrace $\leq 0,5$ g na 100 g nebo ml	„0 g“ nebo „<0,5 g“ může být uvedeno
nasycené mastné kyseliny*, mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny)*, polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny)*	≥ 10 g na 100 g nebo ml	na nejbližší 1 g (ne na desetinná čísla)
	< 10 a $> 0,1$ g na 100 g nebo ml	na nejbližší 0,1 g
	není obsaženo zjištěné množství nebo je koncentrace $\leq 0,1$ g na 100 g nebo ml	lze uvést „0 g“ nebo „<0,1 g“
Sodík	≥ 1 g na 100 g nebo ml	na nejbližší 0,1 g

Živina	Množství	Zaokrouhlování
Sodík	<1 g a > 0,005 g na 100 g nebo ml	na nejbližší 0,01 g
	není obsaženo zjištěné množství nebo je koncentrace $\leq 0,005$ g na 100 g nebo ml	lze uvést „0 g“ nebo „<0,005 g“
Sůl	≥ 1 g na 100 g nebo ml	na nejbližší 0,1 g
	<1 g a > 0,0125 g na 100 g nebo ml	na nejbližší 0,01 g
	není obsaženo zjištěné množství nebo je koncentrace $\leq 0,0125$ g na 100 g nebo ml	lze uvést „0 g“ nebo „<0,01 g“
Vitaminy a minerální látky	vitamin A, kyselina listová, chlor, vápník, fosfor, hořčík, jod, draslík	3 platné číslice
	Všechny ostatní vitaminy a minerální látky	2 platné číslice

* Neplatí pro dílčí kategorie

SDĚLENÍ KOMISE O UPLATŇOVÁNÍ ZÁSADY UVÁDĚNÍ ÚDAJE O MNOŽSTVÍ SLOŽEK (QUID)

(2017/C 393/05)

Účelem tohoto sdělení Komise je poskytnout podnikům a vnitrostátním orgánům pokyny k použití zásady uvedení údaje o množství složek (QUID) v souvislosti s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011⁽¹⁾ o poskytování informací o potravinách spotřebitelům (dále jen „nařízení“). Toto sdělení nahrazuje a doplňuje pokyny o údajích o množství složek, které byly přijaty v souladu s článkem 7 směrnice Rady 79/112/EHS/21⁽²⁾.

Sdělení zohledňuje diskuse, které vedlo Generální ředitelství Komise pro zdraví a bezpečnost potravin (GR SANTE) s odborníky z členských států v rámci pracovní skupiny k nařízení (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům.

Tímto sdělením není dotčen výklad, který může poskytnout Soudní dvůr Evropské unie.

1. ÚVOD

1. V nařízení (EU) č. 1169/2011 (dále jen „nařízení“) je stanovena povinnost uvádět množství určitých složek nebo skupin složek používaných při výrobě nebo přípravě všech balených potravin (čl. 9 odst. 1 písm. d) a článek 22 nařízení).
2. Požadavek uvádět údaj o množství složek (QUID) se netýká potravin, které sestávají z jediné složky, protože množství jediné složky bude vždy 100 %.
3. Uvedení údaje o množství složek se nevyžaduje ani v dalších zvláštních případech balených potravin (příloha VIII nařízení). Kromě toho se uvedení údaje o množství složek nevyžaduje u „nebalených potravin“ (potravin, které se nabízejí bez obalu nebo jsou zabaleny v místě prodeje na žádost spotřebitele nebo zabaleny pro účely přímého prodeje), nepřijaly-li členské státy vnitrostátní pravidla, podle nichž je údaj o množství složek vyžadován i u těchto potravin (článek 44 nařízení).
4. Jelikož se zkratkou QUID rozumí uvádění údaje o množství složek, netýká se součástí, které se v potravinách vyskytují přirozeně a které nebyly přidány jako složky, např. kofein (v kávě) a vitaminy a minerální látky (v ovocných šťávách).

2. POVINNOST UVÁDĚT ÚDAJ O MNOŽSTVÍ SLOŽEK

5. Čl. 22 odst. 1 nařízení stanoví, že: „Množství složky nebo skupiny složek použité při výrobě nebo přípravě potraviny se uvede, pokud je dotčená složka nebo skupina složek:
 - a) uvedena v názvu potraviny nebo ji spotřebitelé s tímto názvem obvykle spojují;
 - b) v označení zdůrazněna slovy, vyobrazením nebo grafickým znázorněním, nebo;
 - c) důležitá pro charakterizaci potraviny a pro její odlišení od výrobků, s nimiž by mohla být zaměněna kvůli svému názvu nebo vzhledu.“
6. Pokud jde o čl. 22 odst. 1 písm. a) nařízení, toto ustanovení stanoví povinnost uvádět údaj o množství složky, pokud je složka uvedena v názvu potraviny, jako je například „pizza se šunkou a houbami“, „jahodový jogurt“, „lososová pěna“, „čokoládová zmrzlina“. V těchto případech je třeba uvést množství podtržené složky uvedené v názvu potraviny.
7. Čl. 22 odst. 1 písm. a) nařízení též stanoví povinnost uvést údaj o množství složky, pokud je v názvu potraviny uvedena skupina složek, jako jsou například zeleninové pirohy, rybí prsty, ořechový chléb, ovocný koláč. V těchto případech by se údaj o množství složek měl týkat celkového podílu zeleninové, rybí, ořechové nebo ovocné složky v dané potravine.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18

⁽²⁾ Úř. věst. L 33, 8.2.1979, s. 1.

8. Pokud jsou složky směsné⁽¹⁾, použije se následující ustanovení:
- Pokud je směsná složka obsažena v názvu potraviny (např. sušenky s krémovou náplní), měl by být uveden údaj o množství směsné složky (tj. krémové náplně).
 - Pokud je v názvu potraviny obsažena jedna ze složek směsné složky (např. sušenky s krémovou náplní s obsahem vajec), je třeba kromě množství směsné složky rovněž uvést údaj o množství této složky (tj. vajec).
9. Čl. 22 odst. 1 písm. a) nařízení rovněž stanoví povinnost uvádět údaj o množství složek, pokud nějakou složku nebo skupinu složek spotřebitelé s názvem dané potraviny obvykle spojují. Tato povinnost se nejčastěji týká případů, kdy jsou potraviny popsány svým vžitým názvem⁽²⁾ bez dalších popisných názvů⁽³⁾. V těchto případech lze jako vodítko pro rozhodování o tom, které složky budou pravděpodobně spojovány s potravinou označenou výlučně vžitým názvem, zvážit popisný název dané potraviny. Údaj o množství složek by pak měl uvádět určené hlavní nebo přínosné složky, protože ty jsou obvykle spotřebiteli spojovány s názvem potraviny.

Příklady:

Vžité názvy	Příklady popisných názvů	Údaj o množství složek
„Lancashire hot pot“	Skopové maso a brambory s cibulí, mrkví a výpekem	Skopové maso
„Chilli con carne“	Mleté hovězí maso s červenými fazolemi, rajčaty, paprikami, cibulí a chilli	Mleté hovězí maso
„Forloren skildpadde“	Telecí maso, kuličky z mletého masa a z rybího masa s cibulí, mrkví a omáčkou ze sherry	Telecí maso
„Boudoir“	Sušenky obsahující vejce	Vejce
„Brandade“	Pokrm z brambor a tresky	Treska
„Cassoulet“	Pokrm z bílých fazolí, párků a kusů masa	Maso
„Königinpastete“	Dušená směs z telecího masa s chřestem a houbami v krustě	Telecí maso
„Königsberger Klopse“	Kuličky z mletého masa s bílou omáčkou s kapary	Maso
„Gulaschsuppe“	Polévka s hovězím masem, cibulí a mletou paprikou	Hovězí maso
„Hutspot“	Pokrm převážně z mrkve a cibule	Mrkev a cibule
„Kåldolmar“	Závitek ze zelného listu plněný mletým masem a rýží	Maso
„Kroppkakor“	Koule z těsta vyrobeného z brambor a pšeničné mouky a naplněné smaženým a uzeným mletým vepřovým masem	Vepřové maso
„Janssonin kiusaus“ nebo „Janssons frestelse“	Pokrm z brambor a sardelí	Sardele

Toto ustanovení by však nemělo být vykládáno v tom smyslu, že každý název, pod nímž se potravina prodává, je v konečném důsledku spojován s určitou konkrétní složkou, což by mělo za následek, že je třeba pro tuto složku uvést údaj o jejím množství. Je třeba posoudit každý případ individuálně. Například není nezbytné uvádět množství jablek použitých při výrobě cideru. Obdobně toto ustanovení nestanoví automatickou povinnost uvádět množství masa ve výrobcích, jako je sušená šunka.

⁽¹⁾ Podle čl. 2. odst. 2 písm. h) nařízení se „směsnou složkou“ rozumí složka, která je sama vyrobena z více než jedné složky.

⁽²⁾ Vžitý název ve smyslu definice uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. o) nařízení (EU) č. 1169/2011.

⁽³⁾ Popisný název ve smyslu definice uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. p) nařízení (EU) č. 1169/2011.

10. Čl. 22 odst. 1 písm. b) nařízení stanoví, že: „Množství složky nebo skupiny složek použité při výrobě nebo přípravě potraviny se uvede, pokud je dotčená složka nebo skupina složek: [...] b) v označení zdůrazněna slovy, vyobrazením nebo grafickým znázorněním, [...]“
11. Podle čl. 22 odst. 1 písm. b) nařízení se povinnost uvádět údaj o množství složek týká:
- i) případů, kdy je konkrétní složka nebo skupina složek zdůrazněna na etiketě jinak než v názvu potraviny, např. v podobě informace v tomto znění:
 - „s obsahem kuřecího masa“
 - „vyrobena z másla“
 - „se smetanou“
 nebo kdy je zdůrazněna konkrétní složka nebo skupina složek použitím různé velikosti, barvy a/nebo stylu písma, které odkazuje na konkrétní složky jinde na etiketě než v názvu potraviny;
 - ii) v případech, kdy se vyobrazení použije k selektivnímu zdůraznění jedné nebo více složek, např.:
 - rybí casserole s výrazným vyobrazením nebo ilustrací pouze výběru rybích složek;
 - iii) v případech, kdy je složka zdůrazněna vyobrazením, které evokuje její původ, např.:
 - obrázek nebo kresba krávy za účelem zdůraznění mléčné složky: mléko, máslo.
12. U některých způsobů uvádění informací by se nemělo mít za to, že spadají do působnosti tohoto ustanovení. Například:
- pokud je uveden obrázek potraviny nabízené k prodeji; pokud vyobrazení má podobu „návrhu servírování“, jestliže je jasná povaha tohoto zobrazení a není jinak zdůrazňována prodávaná potravina a/nebo některá z jejích složek;
 - pokud obrázek znázorňuje všechny složky potraviny, aniž by některou konkrétní zdůrazňoval;
 - pokud v případě směsi potravin vyobrazení ukazuje, jak potravinu připravovat v souladu s pokyny, aniž by se zdůraznila jakákoliv konkrétní složka.
13. Čl. 22 odst. 1 písm. c) nařízení stanoví, že: „Množství složky nebo skupiny složek použité při výrobě nebo přípravě potraviny se uvede, pokud je dotčená složka nebo skupina složek: [...] c) důležitá pro charakterizaci potraviny a pro její odlišení od výrobků, s nimiž by mohla být zaměněna kvůli svému názvu nebo vzhledu.“
14. Účelem tohoto ustanovení je splnit požadavky spotřebitelů v členských státech, kde je složení určitých potravin regulováno a/nebo kde spotřebitelé spojují určité názvy s konkrétním složením.
- Spektrum potravin, které budou pravděpodobně tímto ustanovením dotčeny, je velmi úzké, jelikož záměrem tohoto ustanovení je zahrnout výrobky, jejichž složení by se mohlo v různých členských státech výrazně lišit, ale které jsou obvykle uváděny na trh pod tímtéž názvem.
- Mezi případy, které byly až dosud zjištěny během proběhnuvších diskusí s odborníky členských států, patří:
- majonéza,
 - marcipán.
 - Aby vznikla povinnost uvádět údaj o množství složek, musí být kumulativně splněny dvě podmínky. Složka nebo skupina složek musí být důležitá:
 - jak pro charakterizaci potraviny, tak
 - pro její odlišení od výrobků, s nimiž by mohla být zaměněna kvůli svému názvu nebo vzhledu.

3. VÝJIMKY Z POVINNOSTI UVÁDĚT ÚDAJ O MNOŽSTVÍ SLOŽEK

15. V příloze VIII nařízení jsou stanoveny případy, kdy není nutné uvádět údaj o množství složek.
16. Bod 1 písm. a) podbod i) přílohy VIII nařízení stanoví, že: „1. Uvedení množství se nevyžaduje: a) u složky nebo skupiny složek: i) jejichž čistá hmotnost po odkapání je uvedena v souladu s bodem 5 přílohy IX, [...]“.
- Bod 5 přílohy IX nařízení stanoví, že: „U pevných potravin v nálevu se při označování uvádí též čistá hmotnost této potraviny po odkapání. V případě potravin s glazurou se uvádí čistá hmotnost potraviny bez glazury.“

Pro účely tohoto bodu se „nálevem“ rozumí následující výrobky, popřípadě jejich směsi a rovněž tyto výrobky ve zmrazeném a hluboce zmrazeném stavu, pokud je kapalina při této úpravě pouze doplňkem základních složek, a není tedy rozhodujícím faktorem pro koupi: voda, vodné roztoky solí, lárk, vodné roztoky potravinářských kyselin, ocet, vodné roztoky cukrů, vodné roztoky jiných látek se sladivým účinkem, ovocné nebo zeleninové šťávy v případě ovoce či zeleniny.“

Proto v souladu s výše uvedenými ustanoveními nařízení je každý výrobek, u něhož je třeba uvést na etiketě čistou hmotnost po odkapání a čistou hmotnost podle bodu 5 přílohy IX, osvobozen od povinnosti uvádět samostatný údaj o množství složek. Množství složek nebo skupiny složek lze vypočítat z údaje o čisté hmotnosti po odkapání.

Příklady: tuňák ve vlastní šťávě, ananas ve sladkém nálevu.

Obdobně se týž princip jako ve výše uvedeném případě může uplatnit také tehdy, pokud jsou na etiketě výrobku v tekutině (nálevu), která není zahrnuta v bodě 5 přílohy IX (např. slunečnicový olej), dobrovolně uvedeny údaje o čisté hmotnosti po odkapání. Množství složek nebo skupiny složek lze vypočítat z údaje o čisté hmotnosti po odkapání. Proto by v těchto případech nemělo být nutné uvádět údaj o množství složek.

Tato výjimka neplatí v případě, že čistá hmotnost a čistá hmotnost po odkapání je uvedena pro výrobky obsahující směs složek, přičemž jedna nebo více složek je uvedena v názvu nebo nějak zdůrazněna. Množství každé složky nelze spočítat z již uvedených hmotnostních údajů.

Příklady: olivy a papriky v (tekutém) nálevu. V tomto případě je nutné uvést údaj o množství složek pro olivy a papriky zvlášť.

17. Bod 1 písm. a) podbod ii) přílohy VIII nařízení stanoví, že: „1. Uvedení množství se nevyžaduje: a) u složky nebo skupiny složek: [...] ii) jejichž množství již musí být na etiketě uváděno podle předpisů Unie; [...]“.

Předpisy Unie, na něž se v tomto bodu odkazuje, jsou uvedeny v tabulce níže. Údaj o množství složek není nutný, pokud právní předpisy již vyžadují uvedení množství dotčené složky nebo skupiny složek na etiketě. Avšak v případě nektarů a džemů vyrobených ze dvou či více druhů ovoce, které jsou každý zvlášť zdůrazněny na etiketě pomocí slov nebo obrázků nebo které jsou každý zvlášť součástí názvu potraviny, je rovněž nutné uvést množství nebo procentuální podíl těchto složek.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES ⁽¹⁾	Kávové a cikorkové extrakty (článek 2)
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/36/ES ⁽²⁾	Kakaové a čokoládové výrobky (článek 3)
Směrnice Rady 2001/112/ES ⁽³⁾	Ovocné šťávy a některé podobné produkty (čl. 3 odst. 7: podíl ovocné složky v nektarech)
Směrnice Rady 2001/113/ES ⁽⁴⁾	Ovocné džemy, rosoly a marmelády a kaštanový krém (článek 2)

18. Bod 1 písm. a) podbod iii) přílohy VIII nařízení stanoví, že: „Uvedení množství se nevyžaduje: a) u složky nebo skupiny složek: [...] iii) jež jsou použity v malém množství pro účely aromatizování; [...]“

Tuto výjimku je třeba chápat tak, že se netýká pouze „aromat“ ve smyslu definice uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008⁽⁵⁾: týká se veškerých složek (nebo skupin složek), které jsou užity v malém množství za účelem aromatizování potraviny (např. česnek, byliny, koření).

Nařízení neurčuje definici „malého množství“. Je třeba provést posouzení v každém jednotlivém případě.

Příklady: česnekový chléb, bramborové lupínky s příchutí krevetového koktejlu, bramborové lupínky s příchutí kuřecího masa.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 26.

⁽²⁾ Úř. věst. L 197, 3.8.2000, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 58.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 67.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34.

19. Bod 1 písm. a) podbod iv) přílohy VIII nařízení stanoví, že: „Uvedení množství se nevyžaduje: a) u složky nebo skupiny složek: [...] iv) které nejsou takové povahy, aby jejich uvedení v názvu potraviny mělo vliv na volbu spotřebitele v zemi prodeje, neboť rozdílné množství není podstatné pro charakterizaci potraviny nebo potravinu neodlišuje od podobných potravin; [...]“.

Toto ustanovení stanoví výjimku z povinnosti uvádět údaje o množství složek, pokud množství složky uvedené v názvu potraviny neovlivňuje rozhodnutí spotřebitele, zda potravinu koupí.

Výjimka se použije pouze tehdy, pokud se název složky nebo skupiny složek uvádí v názvu potraviny. Použije se také tehdy, pokud se na různých stranách obalu uvádí doslovné opakování znění použitého v názvu potraviny. Neměla by se použít, pokud je název složky zdůrazněn, a zejména pokud se daný název uvádí jinde než v názvu potraviny a v informacích, které upozorňují kupujícího na přítomnost složky.

Mezi druhy potravin, které podléhají této výjimce, může orientačně patřit:

- sladová whiskey/whisky a výrobky podobné obilné vodce,
- standardní likéry, součástí jejichž názvu je pouze složka, která byla použita k aromatizaci alkoholu,
- matolinové pálenky, ovocné destiláty a pálenky (s uvedením názvu ovoce) získané macerací a destilací a Geist (s uvedením názvu použitého ovoce nebo použité suroviny) ve smyslu bodů 6, 9, 16 a 17 přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008⁽¹⁾,
- sýrová omáčka,
- slané tyčinky,
- tyčinky s mákem,
- tyčinky se sezamem,
- pražená kukuřice,
- medové pivo.

20. Bod 1 písm. b) přílohy VIII nařízení stanoví, že: „Uvedení množství se nevyžaduje: b) pokud zvláštní předpisy Unie přesně stanoví množství složky nebo skupiny složek, aniž by stanovily jeho uvádění na etiketě; [...]“

Právní předpisy Unie neobsahují ustanovení, která by stanovila přesná množství složek, aniž by stanovila jejich uvádění na etiketě. V bodu 1 písm. b) přílohy VIII nařízení se vyžaduje „přesné množství“. Proto by tedy nemělo být považováno za důvod pro výjimku podle tohoto ustanovení stanovení minimálního množství složky.

21. Bod 1 písm. c) přílohy VIII nařízení stanoví, že: „Uvedení množství se nevyžaduje: c) v případech uvedených v části A bodech 4 a 5 přílohy VII.“

22. Část A bod 4 přílohy VII nařízení stanoví, že: „Směsi ovoce, zeleniny nebo hub použitých jako složky potraviny, ve kterých výrazně nepřevládá hmotnostní podíl žádné ze složek směsi a podíly složek se mohou měnit, smějí být uvedeny v seznamu složek společně pod označením ‚ovoce‘, ‚zelenina‘ nebo ‚houby‘, s dovětkem ‚v různém poměru‘, po němž bezprostředně následuje seznam přítomného ovoce, zeleniny nebo hub. V takovém případě se směs uvede v seznamu složek v souladu s čl. 18 odst. 1 v pořadí podle celkové hmotnosti přítomného ovoce, zeleniny nebo hub.“

V tomto případě není nutné uvést údaje o množství složek pro každou složku dané směsi, ve kterých výrazně nepřevládá hmotnostní podíl žádné ze složek a podíly složek se mohou měnit.

23. Část A bod 5 přílohy VII nařízení stanoví, že: „Směsi koření nebo bylin, ve kterých hmotnostní podíl žádného z nich výrazně nepřevládá, smějí být uvedeny v různém pořadí, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz ‚v různém poměru‘.“

V tomto případě není nutné uvádět údaje o množství složek pro každou složku dané směsi, ve kterých hmotnostní podíl žádné ze složek výrazně nepřevládá.

24. Bod 2 přílohy VIII nařízení stanoví, že: „Ustanovení čl. 22 odst. 1 písm. a) a b) se nepoužije v případě: a) složky nebo skupiny složek, na něž se vztahuje označení ‚se sladidlem (sladidly)‘ nebo ‚s cukrem (cukry)‘“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16.

a sladidlem (sladidly)’, pokud je toto označení připojeno k názvu potraviny podle přílohy III, nebo b) veškerých přidaných vitaminů a minerálních látek, pokud se na tuto látku vztahuje uvedení výživových údajů.“

Podle téže zásady by uvádění údaje o množství složek v souvislosti s čl. 22 odst. 1 písm. a) a b) nemělo být povinné pro jakékoliv přidané živiny nebo jiné látky s výživovým a fyziologickým účinkem, které jsou složkami doplňků stravy, pokud jsou uvedeny informace o živinách v souladu s článkem 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES⁽¹⁾.

4. ZPŮSOBY VYJÁDŘENÍ ÚDAJE O MNOŽSTVÍ SLOŽEK

25. Bod 3 písm. a) přílohy VIII nařízení stanoví, že: „Údaj o množství složky nebo skupiny složek: a) se vyjádří jako procentní podíl, který odpovídá množství složky nebo složek v okamžiku jejich použití [...]“.

Uvedené množství složky se vypočítá na základě výrobního postupu v okamžiku přidání složek, tj. podle stejné metody, která se použije k určení pořadí na seznamu složek (čl. 18 odst. 1 nařízení).

26. Bod 4 přílohy VIII nařízení uvádí řadu výjimek ze zásady uvedené v bodě 3 písm. a), které jsou významné zejména pro potraviny, které ztratily po úpravě vlhkost, pro těkavé složky a pro koncentrované a dehydratované potraviny a složky.

Konkrétně pak:

27. Bod 4 písm. a) přílohy VIII nařízení stanoví, že: „Odchylně od bodu 3 a) se v případě potravin, které ztratily po tepelné nebo jiné úpravě vlhkost, uvedené množství vyjádří jako procentní podíl odpovídající množství použité složky nebo použitých složek v hotovém výrobku, pokud toto množství nebo celkové množství všech složek uvedených na etiketě nepřekračuje 100 %. V tom případě se uvede množství na základě hmotnosti složky nebo složek použitých k přípravě 100 g konečného výrobku;“.

Údaj o množství složek u potravin, které po výrobě ztratily vlhkost (např. dorty, sušenky, koláče, sušené maso), musí vycházet z množství složky před úpravou, vyjádřeno jako procentní podíl množství konečného výrobku. Například:

V případě „butter cookie“ (máslových sušenek), kde se vyžaduje uvedení množství složky pouze u másla, musí být použit následující výpočet:

Hmotnost složky:

Mouka: 100g

Cukr: 40g

Máslo: 50g

Vejce: 10g

Celková hmotnost složek před úpravou: 200 g

Celková hmotnost konečného výrobku po pečení: 170 g

Výpočet pro účely uvedení údaje o množství másla v procentuální hodnotě: $(50/170) \cdot 100 = 29,4 \%$ másla.

Jelikož výsledek výpočtu pro uvedení údaje o množství másla nepřesahuje 100 %, musí být údaj o množství másla vyjádřen jako procentní podíl konečného výrobku (tj. 29,4 %).

Avšak v případě, že údaj o množství složky přesahuje ve vztahu ke konečnému výrobku 100 %, je třeba jej uvést na základě hmotnosti složky či složek použitých při výrobě 100 g konečného výrobku. Například:

U výrobků ze sušeného masa (salámů) vyrobených z vepřového masa, kde by bylo třeba uvést údaj o množství složky pouze u vepřového masa, musí výpočet vypadat takto:

Hmotnost složky: Vepřové maso: 120 g Sůl: 4,1 g

Sušené mléko: 3 g Jiné složky: 2,9 g.

Celková hmotnost složek před úpravou: 130 g Celková hmotnost konečného výrobku: 100 g

⁽¹⁾ Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.

Výpočet pro účely uvedení údaje o množství vepřového masa, vyjádřeno v procentuální hodnotě: $(120/100) \cdot 100 = 120 \%$ vepřového masa.

Jelikož výsledek výpočtu údaje o množství vepřového masa přesahuje 100 %, musí být procentní poměr nahrazen údajem vycházejícím z hmotnosti vepřového masa použitého k výrobě 100 g salámu (např. údaj o množství složky by mohl být vyjádřen takto: „Na výrobu 100 g salámu bylo použito 120 g vepřového masa“).

28. Bod 4 písm. b) přílohy VIII nařízení stanoví, že: „Odchylně od bodu 3 [...] b) se množství těkavých složek uvádí v závislosti na jejich hmotnostních podílech v konečném výrobku;“.

Uvedení údaje o množství složek týkajícího se těkavých složek (např. brandy v dortu nebo v pudinku) musí vycházet z množství složky před úpravou, vyjádřeno jako procentní podíl hmotnosti konečného výrobku.

29. Bod 4 písm. c) přílohy VIII nařízení stanoví, že: „Odchylně od bodu 3 [...] c) může být množství složek použitých v koncentrované nebo dehydratované formě a rekonstituovaných během zpracování uvedeno na základě jejich hmotnostních podílů před koncentrací nebo dehydratací;“.

Výše uvedenou výjimku je třeba chápat ve spojení s bodem 2 části A přílohy VII nařízení, která stanoví, že: „Složky používané v koncentrované nebo sušené podobě a rekonstituované během výroby/Tyto složky mohou být uvedeny v pořadí podle jejich hmotnosti stanovené před koncentrací nebo sušením“. Pokud tedy v této souvislosti provozovatel potravinářského podniku uvede složky za použití ustanovení bodu 2 části A přílohy VII, musí rovněž uvést údaj o množství složky v souladu s ustanovením bodu 4 písm. c) přílohy VIII.

30. Bod 4 písm. d) přílohy VIII nařízení stanoví, že: „Odchylně od bodu 3 [...] d) může být v případě koncentrovaných nebo dehydratovaných potravin, které mají být rekonstituovány přidáním vody, množství složek uvedeno na základě jejich hmotnostních podílů v obnoveném výrobku.“

Výše uvedenou odchylku je třeba číst ve spojení s bodem 3 části A přílohy VII nařízení, která stanoví, že: „Složky koncentrovaných nebo sušených potravin, které mají být rekonstituovány přidáním vody/Tyto složky mohou být uvedeny v pořadí podle jejich poměru v rekonstituovaném výrobku, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz ‚složky rekonstituovaného výrobku‘ nebo ‚složky hotového výrobku‘“. Pokud tedy v této souvislosti provozovatel potravinářského podniku uvede složky za použití ustanovení bodu 3 části A přílohy VII, musí rovněž uvést údaj o množství složky v souladu s ustanovením bodu 4 písm. d) přílohy VIII.

31. Údaj o množství složek by se měl týkat složek, které jsou uvedeny na seznamu složek. Množství složky označené např. jako „kuřecí maso“, „mléko“, „vejce“, „banán“ by mělo být uvedeno v syrovém stavu/nezpracované, jelikož použité názvy nijak nezmiňují zpracování, a tudíž implikují syrové, nezpracované potraviny. Množství složek určených názvy, z nichž vyplývá, že byly použity v jiném než syrovém/nezpracovaném stavu, např. „pečené kuře“, „sušené mléko“, „kandované ovoce“, by mělo být uvedeno podle užitého názvu.

32. Bod 1 části A přílohy VII nařízení stanoví, že přidaná voda a těkavé látky musí být uvedeny v seznamu v pořadí podle své hmotnosti v konečném výrobku. To však neplatí pro přidanou vodu v případě, že její množství nepřesáhne 5 % hmotnosti konečného výrobku. Tato výjimka se nevztahuje na maso, masné polotovary, nezpracované produkty rybolovu a nezpracované mlže.

Množství přidané vody nepřesahující 5 % však musí být zohledněno při výpočtu údaje o množství složky v případě složek potravin, do které byla voda přidána.

33. Množství uvedené na etiketě označuje průměrné množství složky nebo skupiny složek, které je třeba uvést. Průměrným množstvím se rozumí množství složky nebo skupiny složek, které se získá dodržáním výrobního postupu a osvědčených výrobních postupů se zohledněním běžné odchylky při výrobě na straně výrobce.

5. UMÍSTĚNÍ ÚDAJE O MNOŽSTVÍ SLOŽEK NA ETIKETĚ

34. Údaj o množství složek je povinný údaj uvedený v čl. 9 odst. 1 nařízení a musí být uveden na etiketě v souladu s pravidly stanovenými v článku 13 s názvem „Způsob uvádění povinných údajů“.

35. Bod 3 písm. b) přílohy VIII nařízení stanoví, že: „Údaj o množství složky nebo skupiny složek: [...] b) uvede se buď v názvu potraviny, nebo bezprostředně vedle tohoto názvu, nebo v seznamu složek společně s danou složkou nebo skupinou složek.“

36. V případě skupin složek, které nejsou zahrnuty v části B přílohy VII, a které tudíž nemohou být uvedeny samostatně na seznamu složek, musí být údaj o množství těchto skupin složek uveden buď v názvu potraviny, nebo bezprostředně vedle tohoto názvu.
37. V případě potravin, které jsou v současnosti vyňaty z povinnosti uvádět seznam složek, musí být údaj o množství složek uveden buď v názvu potraviny, nebo bezprostředně vedle tohoto názvu, není-li seznam složek uveden na etiketě dobrovolně. V takovém případě pak údaj o množství složek může být uveden na seznamu složek.

Prosinec 2012

INSTRUKCE PRO POSTUP PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ PŘI KONTROLE SHODY S PRÁVNÍMI PŘEDPISY EVROPSKÉ UNIE:

Směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin

a Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004

POKUD JDE O ANALYTICKÉ METODY POUŽÍVANÉ PŘI URČOVÁNÍ OBSAHU VLÁKNINY UDÁVANÉHO NA ETIKETĚ

Důležité upozornění

„Tento dokument nemá žádný oficiální legální status a v případě sporu nese konečnou odpovědnost za interpretaci práva Soudní dvůr Evropské unie“

Poznámka

Tento dokument není konečnou verzí, neustále se vyvíjí a bude aktualizován na základě praktických zkušeností příslušných orgánů nebo na základě poskytnutých informací

1. ÚVOD

1.1 Rozsah tohoto dokumentu

Tento dokument byl vypracován s cílem poskytnout kontrolním orgánům členských států a provozovatelům potravinářských podniků návod, jak postupovat při stanovení obsahu vlákniny udávaného na etiketě v souvislosti s výživovými údaji nebo výživovým označením.

1.2 Definice vlákniny

Výraz „vláknina“ byl definován ve směrnici Komise 2008/100/ES⁽¹⁾ ze dne 28. října 2008, kterou se mění směrnice Rady 90/496/EHS⁽²⁾ o nutričním označování potravin, pokud jde o doporučené denní dávky, převodní faktory pro energetickou hodnotu a definice, takto:

„Vlákninou se rozumí uhlovodíkové polymery se třemi nebo více monomerními jednotkami, které nejsou tráveny ani vstřebávány v tenkém střevu lidského organismu a náleží do těchto kategorií:

- jedlé uhlovodíkové polymery přirozeně se vyskytující v přijímané potravě;
- jedlé uhlovodíkové polymery, které byly získány z potravních surovin fyzikálními, enzymatickými nebo chemickými prostředky a které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky;
- jedlé uhlovodíkové polymery, které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky.“

Tato definice byla zahrnuta do Přílohy 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011/⁽³⁾ o poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Nařízení 1169/2011 bude platit od 13. prosince 2014 a současně bude zrušena směrnice 90/496/EHS.

Směrnice Komise 2008/100/ES kromě toho uvádí v níže uvedených bodech odůvodnění dodatečné informace týkající se vlákniny:

„(5) Vláknina je tradičně konzumována ve formě rostlinného materiálu a má jeden nebo více prospěšných fyziologických účinků: například zkracuje dobu průchodu střevy, zvyšuje objem stolice, je kvasitelná mikroflórou tlustého střeva, snižuje celkový krevní cholesterol, snižuje krevní hladiny LDL cholesterolu, snižuje postprandiální krevní glukózu nebo snižuje hladiny krevního inzulínu. Nejnovější vědecké důkazy dokládají, že podobných prospěšných fyziologických účinků lze dosáhnout prostřednictvím dalších uhlovodíkových polymerů, které nejsou stravitelné a v přijímané potravě se přirozeně nevyskytují. Z tohoto důvodu je vhodné, aby definice vlákniny zahrnovala uhlovodíkové polymery s jedním nebo více prospěšnými fyziologickými účinky.

(6) Uhlovodíkové polymery rostlinného původu, které vyhovují definici vlákniny, mohou být v rostlinách úzce svázány s ligninem nebo dalšími složkami, které nejsou na bázi uhlovodíků, například fenolovými sloučeninami, vosky, saponiny, fytázami, kutinem, fytosteroly. Tyto látky, jsou-li úzce svázány s uhlovodíkovými polymery rostlinného původu a extrahovány při analýze vlákniny s těmito uhlovodíkovými polymery, lze považovat za vlákninu. Jsou-li však tyto látky od uhlovodíkových polymerů odděleny a přidány do potravy, za vlákninu by být považovány neměly.“

2. METODY ANALÝZY VLÁKNINY

Definice vlákniny udává chemickou definici materiálů, které lze považovat za vlákninu (uhlovodíkové polymery se třemi nebo více monomerními jednotkami), a fyziologická kritéria vyjadřující, že tyto látky nejsou tráveny ani vstřebávány v tenkém střevu lidského organismu. Tuto definici splňuje celá řada látek. Takové jedlé látky, které se přirozeně vyskytují v přijímané potravě, jsou považovány za vlákninu. Jedlé látky splňující chemická a fyziologická kritéria uvedená v definici, které byly získány z potravních surovin fyzikálními, enzymatickými nebo chemickými prostředky nebo které byly vyrobeny synteticky a které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky, jsou rovněž považovány za vlákninu.

⁽¹⁾ Úř. věstník L 285, 29. 10. 2008, s. 9-12

⁽²⁾ Úř. věstník L 276, 6. 10. 1990, s. 40-44

⁽³⁾ Úř. věstník L 304, 22. 11. 2011, s. 18-63

Ve vědecké literatuře byla popsána celá řada vyhovujících analytických metod, které lze použít při určování vlákniny v potravinách. Obsah zjištěný pomocí analýzy by sloužil jako základ pro výživové označení vlákniny. Přijatá definice vlákniny zahrnuje velkou a heterogenní skupinu látek, pro kterou v současné době není k dispozici jediná metoda analýzy. Z tohoto důvodu byla stanovena celá řada metod, jak zjistit obsah vlákniny v potravinách.

Komise pro Codex Alimentarius na svém 34. zasedání v roce 2011 přijala seznam metod používaných k analýze vlákniny⁽¹⁾. Tento seznam představuje platformu pro metody zahrnuté v těchto instrukcích.

Tabulka 1 sumarizuje metody používané k analýze vlákniny. Oddíl 1 tabulky zahrnuje dvě obecné metody, jejichž prostřednictvím se měří jak frakce s vyšší molekulární hmotností (monomerní jednotky >9), tak i frakce s nižší molekulární hmotností (monomerní jednotky ≤ 9) vlákniny, čímž se více přibližují definici vlákniny než obecné metody uvedené v oddíle 2 tabulky, které nezahrnují frakci s nižší molekulární hmotností (monomerní jednotky ≤ 9) vlákniny. To znamená, že pokud jsou použity analytické metody uvedené v oddíle 2 tabulky, je-li naměřená hodnota nižší než udávaná hodnota, a jsou-li vzaty v úvahu odchylky vzniklé při analýze a tolerance obsahu vlákniny, mělo by se počítat s tím, že dojde k podhodnocení množství v důsledku použití metody, která nepokrývá monomerní jednotky nacházející se mezi hodnotami 3 a 9 nebo rozpustnou vlákninu s vyšší molekulární hmotností, která se nesráží alkoholem.

Oddíl 3 tabulky uvádí metody používané pro analýzu individuálních specifických komponent. Jsou-li obecné metody zkombinovány s metodami, které měří individuální specifické komponenty, mohou být určité složky vlákniny změřeny pomocí více než jedné metody. Při kombinování výsledků analýzy může být toto dvojí zkoumání korelováno (pokud je to možné).

V oddíle 4 jsou přehledně uvedeny další metody, které neprošly mezilaboratorními porovnávacími zkouškami podle mezinárodních pokynů AOAC (Association of Official Analytical Chemists)

Členské státy odpovídají za dodržování definice vlákniny jako celku a zejména, pokud jde o složky přirozeně se nevyskytující v přijímané potravě.

⁽¹⁾ REP11/CAC, ustanovení týkající se schválení analytických metod ve Standardech Kodexu, jak je uvádí REP11/MAS: Zpráva o 32. zasedání Kodexového výboru pro metody analýzy a vzorkování, Příloha III C, Kodexový výbor pro výživu a potraviny pro zvláštní výživové účely, metoda analýzy potravní vlákniny

Standard	Ustanovení	Metoda	Princip	Typ ⁽⁵⁾
Oddíl 1: Obecné metody, které měří jak frakci s vyšší molekulární hmotností (monomerní jednotky > 9), tak i frakci s nižší molekulární hmotností (monomerní jednotky ≤ 9)				
Všechny potraviny ⁽⁶⁾	Metoda použitelná pro určení obsahu vlákniny s vyšší i nižší molekulární hmotností. Metodu lze použít u potravin, v nichž se nevyskytují rezistentní škroby.	AOAC 2001.03 AACC Intl 32-41.01 (2002)	enzymaticko-gravimetrická metoda a kapalinová chromatografie	Typ I
Všechny potraviny ⁽⁷⁾	Metoda použitelná pro určení obsahu vlákniny s vyšší i nižší molekulární hmotností. Metodu lze použít u potravin, které mohou nebo nemusí obsahovat rezistentní škroby.	AOAC 2009.01 AACC Intl 32-45.01 (2009)	enzymaticko-gravimetrická metoda vysokotlaká kapalinová chromatografie	Typ I
Oddíl 2: Obecné metody, které neměří frakci s nižší molekulární hmotností (monomerní jednotky ≤ 9)				
Všechny potraviny ⁽⁶⁾	Metoda použitelná pro určení vlákniny – nezahrnuje frakci s nižší molekulární hmotností ⁽⁷⁾	AOAC 985.29 AACC Intl 32-05.01 (1991,1999)	enzymaticko-gravimetrická metoda	Typ I
Všechny potraviny ⁽⁶⁾	Metoda použitelná pro určení vlákniny – nezahrnuje frakci s nižší molekulární hmotností a zároveň zahrnuje určení rozpustné a nerozpustné vlákniny ⁽⁷⁾	AOAC 991.43 AACC Intl 32-07.01 (1999, 1991) NMKL 129, 2003	enzymaticko-gravimetrická metoda	Typ I
Všechny potraviny ⁽⁶⁾	Metoda použitelná pro určení vlákniny – nezahrnuje frakci s nižší molekulární hmotností v potravinách a v potravinářských produktech obsahujících více než 10% vlákniny a méně než 2% škrobu (například ovoce) ⁽⁷⁾	AOAC 993.21	gravimetrická metoda	Typ I
Všechny potraviny ⁽⁶⁾	Metoda použitelná pro určení vlákniny - nezahrnuje frakci s nižší molekulární hmotností ⁽⁷⁾ . Stanoví složení reziduí cukru u vláknitých polysacharidů, a rovněž obsah Klasonova ligninu ⁽⁷⁾	AOAC 994.13 AACC Intl 32-25.01 (1999, 1994) NMKL 162, 1998	enzymatická plynová chromatografie kolorimetrie, gravimetrická metoda	Typ I
Všechny potraviny ⁽⁶⁾	Nerozpustná vláknina v potravinách a potravinářských produktech ⁽⁷⁾	AOAC 991.42 (specifická pro nerozpustnou vlákninu) AACC Intl 32-20.01 (1999, 1982) NMKL	enzymaticko-gravimetrická metoda	Typ I

⁽⁵⁾ Typ metody uvedené v dokumentu: Codex Alimentarius Commission: Procedural Manual, 20. vydání, s. 63.
ftp://ftp.fao.org/codex/Publications/ProcManuals/Manual_20e.pdf

⁽⁶⁾ Uživatelé by měli konzultovat popis každé metody pro potravinové matrice, které byly zkoumány v rámci mezilaboratorní porovnávací studie v dokumentu Official Methods of Analysis of AOAC International

⁽⁷⁾ Kvantitativní ztráty inulinu, rezistentního škrobu, polydextrózy a rezistentních maltodextrinů - viz specifické metody.

Standard	Ustanovení	Metoda	Princip	Typ ¹
Všechny potraviny ⁽⁶⁾	Rozpustná vláknina v potravinách a potravinářských produktech ⁽⁷⁾	AOAC 993.19 (specifická pro rozpustnou vlákninu)	enzymaticko-gravimetrická metoda	Typ I
Oddíl 3: Metody, které měří individuální specifické komponenty (monomerní jednotky: je pokryt celý rozsah pro každý typ komponent)				
Všechny potraviny ⁽⁶⁾	1,3 (1,4) Beta-d glukany	AOAC 995.16 AACC Intl 32-23.01 (1999, 1995)	enzymatická metoda	Typ II
Všechny potraviny ⁽⁶⁾	Fruktany (oligofruktózy, inulin, hydrolyzovaný inulin, polyfruktózy, fruktooligosacharidy) (platí pro přidané fruktany)	AOAC 997.08 AACC Intl 32-31.01 (2001)	enzymatická metoda & metoda HPAEC-PAD	Typ II
Všechny potraviny ⁽⁶⁾	Fruktany (oligofruktózy, inulin, hydrolyzovaný inulin, polyfruktózy, fruktooligosacharidy) (neplatí pro vysoce depolymerizované fruktany)	AOAC 999.03 AACC Intl 32-32.01 (2001)	enzymatická metoda & kolorimetrie	Typ III
Všechny potraviny ⁽⁶⁾	Polydextróza	AOAC 2000.11 AACC Intl 32-28.01 (2001)	metoda HPAEC-PAD	Typ II
Všechny potraviny ⁽⁶⁾	Trans-galaktooligosacharidy	AOAC 2001.02 AACC Intl 32-33.01 (2001)	metoda HPAEC-PAD	Typ II
Všechny potraviny ⁽⁶⁾	Rezistentní škrob (doporučeno pro RS3)	AOAC 2002.02 AACC Intl 32-40.01 (2002)	enzymatická metoda	Typ II
Oddíl 4: Další metody, které neprošly mezilaboratorními porovnávacími zkouškami				
Buněčná stěna kvasinek	Nerozpustné glukany a mannany buněčné stěny kvasinek (pouze pro buněčnou stěnu kvasinek)	Eurasyp (European Association for speciality yeast product) – LM Bonanno. Biospringer – 2004 – online verze: http://www.eurasyp.org/public.technique.home.screen	chemická metoda & metoda HPAEC-PAD	Typ IV
Všechny potraviny	Fruktooligosacharidy (monomerní jednotky<5)	Ouarné et al. 1999 in Complex Carbohydrates in Foods, Edited by S. Sungsoo, L. Prosky & M. Dreher, Marcel Dekker Inc, New York	metoda HPAEC-PAD	Typ IV

⁽⁶⁾ Uživatelé by měli konzultovat popis každé metody pro potravinové matrice, které byly zkoumány v rámci mezilaboratorní porovnávací studie v dokumentu Official Methods of Analysis of AOAC International

⁽⁷⁾ Kvantitativní ztráty inulinu, rezistentního škrobu, polydextrózy a rezistentních maltodextrinů – viz specifické metody.

Standard	Ustanovení	Metoda	Princip	Typ ¹
Všechny potraviny	NSP (neškrobové polysacharidy) ⁽⁸⁾	Englyst H. N., Quigley M. E., Hudson G. (1994) Determination of dietary Fibre as non-starch polysaccharides with gas-liquid chromatographic high performance liquid chromatographic or spectrophotometric measurement of constituent sugars – Analyst 119, 1497-1507	kapalinová a plynová chromatografie	Typ IV

Seznam zkratk:

AACC Intl.	American Association of Cereal Chemists International (http://www.aaccnet.org/about)
AOAC	Association of Analytical Communities (http://www.aoac.org/)
HPAEC-PAD	Aniontová chromatografie s pulzní amperometrickou detekcí (High Performance Anion Exchange Chromatography with Pulsed Amperometric Detection)
RS3	Rezistentní škrob, který vzniká při vaření nebo chlazení potravin obsahujících škrob.

⁽⁸⁾ Kvantitativní ztráta rezistentního škrobu – viz specifické metody.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2018/775

ze dne 28. května 2018,

kterým se stanoví pravidla pro použití čl. 26 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, pokud jde o pravidla pro uvádění země původu nebo místa provenience primární složky potravin

(Text s významem pro EHP)

Ve znění:

Úřední věstník

		Č.	Strana	Datum
► M1	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2019/802 ze dne 17.. 2019	L 132	21	20.5.2019

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 8 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. Článek 26 nařízení (EU) č. 1169/2011 stanoví obecná pravidla a požadavky týkající se uvádění země původu nebo místa provenience potravin, které se použijí, aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy Unie.
2. Podle čl. 26 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1169/2011 je uvedení země původu nebo místa provenience povinné tehdy, pokud by opomenutí tohoto údaje mohlo uvádět spotřebitele v omyl ohledně skutečné země původu nebo místa provenience konečné potraviny, zejména pokud by informace připojená k potravině nebo etiketa jako celek jinak naznačovala, že potravina je z jiné země původu nebo místa provenience. Účelem tohoto článku je zamezit uvádění zavádějících informací o potravinách, které by naznačovaly určitý původ potraviny, je-li ve skutečnosti její pravý původ odlišný.
3. Ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011 stanoví, že je-li uváděna země původu nebo místo provenience potraviny a nejedná se o stejnou zemi nebo místo, z nichž pochází její primární složka, uvede se rovněž země původu nebo místo provenience dané primární složky, nebo se uvede, že země původu nebo místo provenience primární složky se liší od země původu nebo místa provenience potraviny. Dále stanoví, že použití uvedených požadavků závisí na přijetí prováděcího aktu.
4. Ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011 se týká případů, kdy se země původu nebo místo provenience uvádí povinně v souladu s čl. 26 odst. 2 písm. a) zmíněného nařízení, nebo dobrovolně prostřednictvím údajů, jako jsou prohlášení, výrazy, vyobrazení nebo symboly.
5. Dobrovolné údaje, jako jsou zeměpisná prohlášení obsažená v názvu potraviny nebo k němu připojená, mohou být rovněž součástí pojmenování produktu, jež jsou v souladu se zvláštními právními předpisy EU chráněna jako zeměpisná označení nebo jako ochranné známky.
6. Údaje o zemi původu nebo místě provenience potraviny, které jsou součástí pojmenování produktu, jež jsou chráněna jako zeměpisná označení podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012⁽²⁾,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

(EU) č. 1308/2013⁽³⁾, (ES) č. 110/2008⁽⁴⁾ nebo (EU) č. 251/2014⁽⁵⁾ nebo chráněna na základě mezinárodních dohod, spadají do působnosti čl. 26 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011. Vzhledem ke skutečnosti, že u těchto pojmenování produktu existuje úzká souvislost mezi vlastnostmi produktu a zeměpisným původem, že podléhají zvláštním pravidlům, včetně pravidel pro označování, a vzhledem ke zvláštní povaze těchto názvů jako práv duševního vlastnictví je nezbytné dále prozkoumat, jak by měl být v případě zmiňovaných názvů uváděn původ primární složky podle čl. 26 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011.

7. Údaje o zemi původu nebo místu provenience potravin, které jsou součástí zapsaných ochranných známek, spadají do působnosti čl. 26 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011. Ochrannou známkou může být jakékoli označení, zejména slova, včetně osobních jmen, kresby, písmena, číslice, barvy, tvar výrobku nebo obal výrobku, nebo zvuky, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků či služeb jiných podniků. Účelem ochranných známek je umožnit spotřebitelům v souvislosti s konkrétním výrobkem a/nebo službou identifikaci konkrétního obchodního zdroje či obchodního původu. S ohledem na zvláštní povahu a cíl ochranných známek je vhodné dále prozkoumat, jak by měl být v případě ochranných známek uváděn původ primární složky podle čl. 26 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011.
8. Vžitě a obecné názvy, včetně zeměpisných výrazů, které doslova označují původ, ale obecně nejsou chápány jako údaj o zemi původu nebo místu provenience potravin, by neměly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení.
9. Pro účely tohoto nařízení by identifikační označení připojená k potravině v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004⁽⁶⁾, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, neměla být považována za údaj o zemi původu nebo místu provenience.
10. Aby mohli spotřebitelé přijímat informovanější rozhodnutí, je nezbytné stanovit prostřednictvím tohoto nařízení zvláštní pravidla pro případy, kdy jsou země původu nebo místo provenience primární složky uvedeny. Zmíněná pravidla zajistí, aby taková informace byla dostatečně přesná a smysluplná.
11. Bylo by proto vhodné, aby se takový údaj pro primární složku poskytoval s odkazem na zeměpisnou oblast, jež by měla být spotřebiteli snadno srozumitelná. Používání smyšlených názvů pro regiony nebo jiné zeměpisné oblasti, které nejsou smysluplnou informací nebo by mohly uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečného místa provenience primární složky, by mělo být zakázáno.
12. Pokud je primární složka potravinou, na niž se vztahují zvláštní předpisy Unie o uvádění země původu nebo místa provenience, mohly by být tyto předpisy případně použity pro účely čl. 26 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) č. 1169/2011.
13. Pokud se provozovatelé potravinářských podniků například z důvodu různých nebo proměnlivých zdrojů dodávek a zvláštních výrobních postupů rozhodnou uvádět pouze to, že se země původu nebo místo provenience primární složky liší od země původu nebo místa provenience potravin, bude vhodné stanovit rámec, který zohlední různé skutečnosti při zpracování potravin. Příslušné údaje by měly zajistit srozumitelné informace pro spotřebitele.
14. Informace poskytnuté ohledně primární složky v souladu s tímto nařízením by měly doplňovat informace poskytnuté spotřebitelům o zemi původu nebo místu provenience potravin a měly by být dobře viditelné, snadno čitelné, a případně i nesmazatelné.
15. Pro použití tohoto nařízení by mělo být v souladu s článkem 47 nařízení (EU) č. 1169/2011, který stanoví, že veškerá nová opatření týkající se informací o potravinách se použijí vždy od 1. dubna kalendářního roku, stanoveno přiměřené přechodné období.
16. Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 (Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 14).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:**Článek 1****Oblast působnosti**

1. Toto nařízení stanoví podmínky použití čl. 26 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011 v případech, kdy se uvádí země původu nebo místo provenience potravin prostřednictvím údajů, jako jsou prohlášení, vyobrazení, symboly nebo výrazy označující místa nebo zeměpisné oblasti, s výjimkou zeměpisných výrazů, které jsou součástí vžitých a obecných názvů a doslova označují původ, ale obecně nejsou chápány jako údaj o zemi původu nebo místu provenience.
2. Toto nařízení se nevztahuje na zeměpisná označení chráněná na základě nařízení (EU) č. 1151/2012, nařízení (EU) č. 1308/2013, nařízení (ES) č. 110/2008 nebo nařízení (EU) č. 251/2014 nebo na základě mezinárodních dohod, ani na zapsané ochranné známky, pokud tyto známky představují označení původu, dokud nebudou přijata zvláštní pravidla týkající se použití čl. 26 odst. 3 na taková označení.

Článek 2**Údaj o zemi původu nebo místu provenience primární složky potravin**

Země původu nebo místo provenience primární složky, které nejsou stejné jako udávaná země původu nebo udávané místo provenience potravin, se uvádějí:

- a) s odkazem na jednu z těchto zeměpisných oblastí:
 - i) „EU“, „mimo EU“ nebo „EU a mimo EU“; nebo
 - ii) region nebo jakákoli jiná zeměpisná oblast, a to buď v rámci několika členských států, nebo v třetích zemích, pokud jsou jako takové definovány podle mezinárodního práva veřejného nebo dobře srozumitelné běžně informovanému průměrnému spotřebiteli; nebo
 - iii) rybolovná oblast FAO nebo mořský nebo sladkovodní subjekt, pokud jsou jako takové definovány podle mezinárodního práva nebo dobře srozumitelné běžně informovanému průměrnému spotřebiteli; nebo
 - iv) členský stát/členské státy nebo třetí země; nebo
 - v) region nebo jakákoli jiná zeměpisná oblast v členském státě nebo v třetí zemi dobře srozumitelná běžně informovanému průměrnému spotřebiteli; nebo
 - vi) země původu nebo místo provenience v souladu se zvláštními předpisy Unie použitelnými pro primární složku/složky jako takovou/takové;
- b) nebo prostřednictvím prohlášení:
 „(název primární složky/primárních složek) nepochází/nepocházejí z/ze (země původu nebo místo provenience potravin)“ nebo prostřednictvím podobného znění, které bude mít pro spotřebitele stejný význam.

Článek 3**Způsob uvádění informací**

1. Informace poskytované podle článku 2 se uvádějí písmem o velikosti, která není menší než minimální velikost písma stanovená v souladu s čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 1169/2011.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, pokud jsou země původu nebo místo provenience potravin uvedeny slovy, informace poskytované podle článku 2 se uvádějí ve stejném zorném poli jako údaje o zemi původu nebo místu provenience potravin a písmem, jehož střední výška představuje alespoň 75 % střední výšky písma, jímž je uvedena země původu nebo místo provenience potravin.
3. Aniž je dotčen odstavec 1, pokud jsou země původu nebo místo provenience potravin uvedeny jinak než slovy, informace poskytované podle článku 2 se uvádějí ve stejném zorném poli jako údaje o zemi původu nebo místu provenience potravin.

Článek 4

Vstup v platnost, datum použitelnosti a přechodná opatření

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Použije se ode dne 1. dubna 2020.

Potraviny uvedené na trh nebo označené přede dnem použitelnosti tohoto nařízení smějí být uváděny na trh až do vyčerpání zásob.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE**EVROPSKÁ KOMISE****SDĚLENÍ KOMISE o použití ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011****(2020/C 32/01)****1. ÚVOD**

V souladu s čl. 26 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům⁽¹⁾ (dále jen „nařízení“) platí, že je-li uváděna země původu nebo místo provenience potraviny a nejedná se o stejnou zemi nebo místo, z nichž pochází její primární složka, uvede se rovněž země původu nebo místo provenience dané primární složky, nebo se alespoň uvede, že se země původu nebo místo provenience primární složky liší od země původu nebo místa provenience potraviny.

Dne 28. května 2018 přijala Komise prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/775⁽²⁾ (dále jen „prováděcí nařízení“), které stanoví podmínky použití čl. 26 odst. 3 nařízení. Prováděcí nařízení zejména objasňuje a harmonizuje způsob, jakým musí být označován původ primární složky (primárních složek).

Účelem tohoto sdělení Komise je poskytnout provozovatelům potravinářských podniků a vnitrostátním orgánům pokyny k použití ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení. Toto sdělení je třeba vykládat ve spojení s dalšími příslušnými ustanoveními nařízení a prováděcího nařízení. Těmito pokyny není dotčen zejména zákaz poskytování zavádějících informací spotřebitelům stanovený v článku 7 nařízení. Toto sdělení objasňuje ustanovení, která jsou již obsažena v platných právních předpisech. Neukládá žádné další povinnosti nad rámec těch, které vyplývají z těchto právních předpisů, ani nezavádí další požadavky na dotčené provozovatele a příslušné orgány.

Toto sdělení má pouze pomoci občanům, provozovatelům podniků a příslušným vnitrostátním orgánům při použití čl. 26 odst. 3 nařízení a prováděcího nařízení. Pouze Soudní dvůr Evropské unie je oprávněn závazně vykládat právo Unie. Názory vyjádřené v tomto sdělení nemohou předjímat stanovisko, které Evropská komise případně zaujme před unijními a vnitrostátními soudy.

2. OTÁZKY TÝKAJÍCÍ SE OBLASTI PŮSOBNOSTI ČL. 26 ODS. 3 NAŘÍZENÍ

V čl. 26 odst. 3 prvním pododstavci nařízení jsou stanoveny dvě podmínky pro použití zvláštních požadavků na označování pro primární složky: 1) uvedení údaje o zemi původu nebo místu provenience konečné potraviny; a 2) uvedení informace, že se země původu nebo místo provenience potraviny liší od země původu nebo místa provenience primární složky.

Podle čl. 26 odst. 3 druhého pododstavce se zvláštní povinnosti týkající se označování obsažené v čl. 26 odst. 3 prvním pododstavci použijí pouze na případy, které spadají do oblasti působnosti prováděcího nařízení ve smyslu článku 1 prováděcího nařízení.

Oblast působnosti prováděcího nařízení má dvě omezení:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.

⁽²⁾ Úř. věst. L 131, 29.5.2018, s. 8.

Za prvé, čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení upřesňuje, že země původu nebo místo provenience potravin se uvádí „prostřednictvím údajů, jako jsou prohlášení, vyobrazení, symboly nebo výrazy označující místa nebo zeměpisné oblasti, s výjimkou zeměpisných výrazů, které jsou součástí vžitých a obecných názvů a doslova označují původ, ale obecně nejsou chápány jako údaj o zemi původu nebo místu provenience“.

Za druhé, čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení stanoví, že „zeměpisná označení chráněná na základě nařízení (EU) č. 1151/2012⁽¹⁾, nařízení (EU) č. 1308/2013⁽²⁾, nařízení (ES) č. 110/2008⁽³⁾ nebo nařízení (EU) č. 251/2014⁽⁴⁾ nebo na základě mezinárodních dohod“, jakož i zapsané ochranné známky, pokud tyto známky představují označení původu, nespádají do oblasti působnosti prováděcího nařízení. V 6. bodě odůvodnění prováděcího nařízení se s ohledem na tuto druhou výjimku vyjasňuje, že i když se čl. 26 odst. 3 nařízení v zásadě musí použít i na případy popsané v této druhé výjimce, příslušná prováděcí pravidla je nezbytné dále prozkoumat a budou přijata později.

2.1. Odkaz na provozovatele potravinářského podniku

2.1.1. Může název / obchodní firma a adresa provozovatele potravinářského podniku, které jsou uvedeny na etiketě, být důvodem k použití čl. 26 odst. 3 nařízení?

Podle 29. bodu odůvodnění a čl. 2 odst. 2 písm. g) nařízení údaje týkající se názvu, obchodní firmy nebo adresy provozovatele potravinářského podniku uvedené na etiketě nepředstavují údaj o zemi původu nebo místě provenience potravin ve smyslu nařízení. Odkazy na právní subjekt provozovatele potravinářského podniku proto v zásadě nejsou důvodem k použití čl. 26 odst. 3 nařízení.

Takové údaje by však mohly být považovány za zavádějící na základě článku 7 nařízení, pokud jde o skutečnou zemi původu nebo místo provenience potravin, jsou-li jasně zdůrazněny na obalu a byl-li konkrétní původ nebo místo provenience viditelně uveden a tento původ se liší od původu primární složky potravin. Příslušné vnitrostátní orgány by měly tyto případy posoudit s přihlédnutím ke všem informacím uvedeným na etiketě a k celé obchodní úpravě produktu.

2.2. Obchodní značky

2.2.1. Mohou být obchodní značky, které nejsou chráněny zapsanými ochrannými známkami, jak je uvedeno v čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení, důvodem k použití čl. 26 odst. 3 nařízení?

Ustanovení čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení upřesňuje, že ačkoli označení původu, která jsou součástí zapsaných ochranných známek, spadají do oblasti působnosti čl. 26 odst. 3 nařízení, prováděcí nařízení se na tato označení nevztahuje, dokud nebudou přijata zvláštní pravidla týkající se použití čl. 26 odst. 3 na taková označení. Normotvůrce EU uznal zvláštní povahu a cíle zapsaných ochranných známek, na něž se vztahují zvláštní právní předpisy Unie, a Komise proto bude dále zkoumat, jak musí být uvedeno označení původu primární složky, jež má být uvedeno podle čl. 26 odst. 3 nařízení, je-li to u těchto označení vyžadováno. Součástí této dočasné výjimky naproti tomu nejsou obchodní značky obsahující zeměpisná prohlášení, která jsou nezapsanými ochrannými známkami, a proto se na ně prováděcí nařízení vztahuje nad rámec povinností vyplývajících z čl. 26 odst. 3 nařízení.

2.3. Název potravin

2.3.1. Mají se vžité názvy obsahující zeměpisná prohlášení považovat za údaj o zemi původu nebo místu provenience potravin?

V čl. 2 odst. 2 písm. o) nařízení je „vžitý název“ definován jako název, který je v členském státě, kde se daná potrava prodává, přijat spotřebiteli jako název potravin, aniž by potřeboval další vysvětlení.

Podle 8. bodu odůvodnění a čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení vžité a obecné názvy, včetně zeměpisných výrazů, které doslova označují původ, ale obecně nejsou chápány jako údaj o zemi původu nebo místu provenience, do oblasti působnosti prováděcího nařízení nespádají. Tyto názvy často označují zeměpisné místo, region nebo

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 (Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 14).

zemi, kde se daná potravinu původně vyráběla nebo uváděla na trh, a časem se stala obecným/vžitým názvem pro určitou skupinu potravin. Pokud taková obecná označení a vžitá názvy nemají vliv na to, jak spotřebitel vnímá určitý zeměpisný původ dané potravin, jejich použití není důvodem k použití čl. 26 odst. 3 nařízení.

Příklad: frankfurtské párky.

Vzhledem k tomu, že se tato otázka týká pohledu spotřebitelů v každém jednotlivém členském státě a že existují významné rozdíly v tom, jak spotřebitelé tyto aspekty v různých státech EU vnímají, je třeba zvážit případ od případu, zda je pro spotřebitele specifický název jasně srozumitelný jako obecný/vžitý název.

2.3.2. Mají být zákonné názvy, které obsahují zeměpisné prohlášení, považovány za údaj o zemi původu nebo místu provenience potravin?

Podle čl. 2 odst. 2 písm. n) nařízení se „zákoným názvem“ rozumí název potravin stanovený v předpisech Unie, které se na ni vztahují, nebo při neexistenci těchto předpisů Unie název uvedený v právních a správních předpisech platných v členském státě, kde se daná potravin prodává konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování.

Jinými slovy, tyto názvy jsou kodifikovanými vžitými názvy, v jejichž případě normotvůrce považoval za důležité harmonizovat jejich používání a často složení výrobků, které definují, aby bylo zajištěno, že budou splněna očekávání spotřebitelů, pokud jde o charakteristiky potravin prodávaných pod specifickým názvem.

S ohledem na výše uvedené nelze zákonné názvy obsahující zeměpisné prohlášení považovat za označení původu ve smyslu čl. 26 odst. 3 nařízení, jestliže normotvůrce již čl. 26 odst. 3 zohlednil.

2.4. Různá prohlášení na etiketě

2.4.1. Mají být výrazy jako „vyrobeno v“, „made in“, „zhotoveno v“ a „výrobek (určité země)“, po nichž následuje zeměpisné prohlášení, považovány za údaj o zemi původu nebo místu provenience potravin?

Prohlášení jako „vyrobeno v (jméno země)“, „made in (jméno země)“, „zhotoveno v (jméno země)“ spotřebitelé spojují s označením původu ve smyslu čl. 26 odst. 3, a měla by proto být v zásadě považována za údaj o zemi původu nebo místu provenience potravin. Kromě toho tyto výrazy označují výrobní proces, což by v případě zpracovaných potravin mohlo odpovídat významu země původu pro účely nařízení, jak je definován v čl. 60 odst. 2 celního kodexu Unie⁽¹⁾, tj. poslední podstatné hospodářsky odůvodněné zpracování nebo opracování potravin, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.

Obdobně prohlášení „výrobek (určité země)“ spotřebitel obecně chápe jako označení původu ve smyslu čl. 26 odst. 3 nařízení. Kromě toho výraz „výrobek (určité země)“ rovněž pravděpodobně spotřebiteli naznačuje, že potravin jako celek, včetně jejích složek, pochází ze země uvedené na etiketě.

2.4.2 Mají být prohlášení jako „baleno v“ nebo „vyrobeno/zhotoveno X pro Y“, po nichž následuje jméno provozovatele potravinářského podniku a jeho adresa, považována za uvedení země původu nebo místa provenience potravin?

Prohlášení „baleno v“ jasně uvádí místo, kde byla potravin balena, a spotřebitel je obecně jako takové nevnímá jako označení původu ve smyslu čl. 26 odst. 3 nařízení. Z tohoto důvodu daný výraz nelze považovat za uvedení země původu nebo místa provenience potravin bez ohledu na to, že označuje zeměpisné místo.

Výrazy jako „vyrobeno/zhotoveno/baleno (kým)“ (jméno provozovatele potravinářského podniku, po němž následuje jeho adresa) nebo „vyrobeno/zhotoveno X pro Y“ výslovně označují příslušného provozovatele potravinářského podniku a obecně není pravděpodobné, že by spotřebiteli implikovaly označení původu potravin. Jak je uvedeno v bodě 2.1.1 tohoto sdělení, údaje týkající se názvu, obchodní firmy nebo adresy provozovatele potravinářského podniku uvedené na etiketě nepředstavují údaj o zemi původu nebo místě provenience potravin ve smyslu nařízení.

Na vnímání spotřebitelů však působí složky etikety jako celek, včetně obchodní úpravy výrobku jako celku. Proto je třeba při posuzování možné zavádějící povahy informací o potravině s ohledem na její původ vzít v úvahu celý obal.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (přepřpracované znění), (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

2.4.3. Mají být zkratky, vyobrazení nebo jakákoli jiná prohlášení doplněná dobrovolně pouze s cílem pomoci spotřebitelům, aby na vícejazyčných etiketách našli údaj v rodném jazyce, považovány za údaj o zemi původu nebo místu provenience potraviny?

Tyto údaje by neměly být považovány za označení původu, pokud je jasné, že se jedná o různé jazykové verze informací o potravinách uvedených na etiketě.

2.4.4. Mají být prohlášení jako „druh“, „typ“, „styl“, „receptura“, „inspirováno (čím, kým)“ nebo „à la“ včetně zeměpisného prohlášení považována za uvedení země původu nebo místa provenience potraviny?

Prohlášení jako „druh“, „typ“, „styl“, „receptura“, „inspirováno (čím, kým)“ nebo „à la“ obvykle odkazují na recepturu nebo zvláštní charakteristiky potraviny nebo jejího zpracování a jako taková by neměla být v zásadě považována za označení původu.

Při posuzování možného zavádějícího charakteru informací o potravině s ohledem na její původ však musí být brán v úvahu obal jako celek. Je třeba rovněž konstatovat, že v duchu článku 7 nařízení jsou výše uvedená prohlášení opodstatněná pouze v případě, že daná potravina má zvláštní charakteristiky či povahu, nebo prošla určitým výrobním postupem, který určuje deklarovaný odkaz na zeměpisné místo uvedené na etiketě.

2.4.5. Mohl by být za uvedení země původu nebo místa provenience potraviny považován národní symbol nebo barvy vlajky?

Z pohledu spotřebitele představují vlajky a/nebo mapy nejrelevantnější způsob, jakým je identifikováno označení původu. Jasné a viditelné vlajky a/nebo mapy odkazující na konkrétní zeměpisné území by proto měly být v zásadě považovány za označení původu, a být tedy důvodem k použití čl. 26 odst. 3 nařízení. Rovněž jiné národní symboly, jako je rozeznatelná národní památka, krajina nebo osoba, může spotřebitel vnímat jako označení původu potraviny. Avšak vzhledem k tomu, že to, jak je spotřebitel vnímá, závisí na konkrétním výrobku a konkrétní zemi, je třeba tato grafická znázornění posuzovat případ od případu. V této souvislosti by členské státy měly zejména vzít v úvahu umístění symbolů / grafického znázornění, jejich velikost, barvu, velikost písma a celkový kontext označení potraviny, tj. brát zřetel na to, aby označení jako celek nebylo pro spotřebitele matoucí, pokud jde o původ potraviny.

Pokud jde o obchodní značky, použití čl. 26 odst. 3 nařízení je nastíněno v bodě 2.2.1 tohoto sdělení.

Zvláštní pozornost by měla být věnována používání vyobrazení a dalších prohlášení, která odkazují na národní/místní událost, nebo národní/místní sportovní tým coby výraz holdu dané události. Vzhledem k jejich příležitostné povaze je třeba tyto údaje posuzovat případ od případu, aby se určilo, zda je důvod k použití čl. 26 odst. 3.

2.4.6. Mohou být důvodem k použití čl. 26 odst. 3 nařízení další prohlášení uvedená na etiketách potravin, jež nesou zeměpisná označení chráněná podle právních předpisů EU nebo na základě ochranných známek?

Dokud nebudou přijata zvláštní pravidla, prováděcí nařízení se nevztahuje na zeměpisná označení chráněná podle právních předpisů EU, ani na zapsané ochranné známky uvedené v čl. 1 odst. 2 dotčeného nařízení. V případech, kdy potravina rovněž nese další vizuální prohlášení, včetně těch, která odkazují na stejná nebo různá zeměpisná místa, by však tato prohlášení spadala do oblasti působnosti prováděcího nařízení, pokud budou splňeny podmínky čl. 26 odst. 3 nařízení.

2.5. Jaký je vzájemný vztah mezi ustanoveními prováděcího aktu a právními předpisy EU týkajícími se ekologických potravin?

Nařízení Rady (ES) č. 834/2007⁽¹⁾ („nařízení o ekologické produkci“) stanoví obecný rámec pro pravidla ekologické produkce, včetně ustanovení o používání výrazů označujících ekologickou produkci. Uvedené nařízení mimoto stanoví podmínky pro označování ekologických produktů a používání loga EU a požaduje, aby při užití takového loga byl uveden údaj o místě provenience, kde byly vyprodukovány zemědělské suroviny, z nichž se produkt skládá. Tato pravidla poskytnou spotřebiteli informace rovnocenné informacím, které jsou určeny v čl. 26 odst. 3.

Podle čl. 1 odst. 4 nařízení se toto použije, aniž jsou dotčeny požadavky na označování stanovené ve zvláštních předpisech Unie týkajících se určitých potravin. V této souvislosti je třeba ustanovení nařízení o ekologické produkci považovat za *lex specialis* a mají přednost před čl. 26 odst. 3 nařízení. Při užití loga EU pro ekologickou produkci se tudíž čl. 26 odst. 3 nařízení nepoužije.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1).

3. IDENTIFIKACE PRIMÁRNÍ SLOŽKY

Podle čl. 2 odst. 2 písm. q) nařízení se „primární složkou“ rozumí jedna nebo více složek potravin, které tvoří více než 50 % této potravin nebo které jsou pro spotřebitele obvykle spojeny s názvem potravin a u nichž je ve většině případů vyžadován údaj o množství.

3.1. Jak by měla být primární složka identifikována?

Pro účely čl. 26 odst. 3 nařízení jsou provozovatelé potravinářských podniků povinni poskytovat informace o primární složce (primárních složkách) dané potravin, a to na základě definice stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. q) nařízení.

Právní definice primární složky rozeznává dva druhy kritérií, podle nichž se určí primární složka potravin: a) kvantitativní, podle něž daná složka tvoří více než 50 % této potravin, a b) kvalitativní, podle něž je daná složka pro spotřebitele obvykle spojena s názvem potravin.

Při poskytování informací o primární složce (primárních složkách) potravin by provozovatelé potravinářských podniků měli vzít v úvahu různé prvky. Kromě kvantitativního složení potravin musí zejména pečlivě zvážit její zvláštní charakteristiky, povahu a obchodní úpravu etikety jako celek. Musí rovněž zvážit vnímání a očekávání spotřebitelů, pokud jde o informace poskytnuté o dané potravine. Provozovatelé potravinářských podniků by měli vzít v úvahu, zda označení původu konkrétní složky může podstatně ovlivnit rozhodnutí spotřebitelů o koupi a zda by neexistence takového označení původu spotřebitele uvedla v omyl.

Je třeba rovněž uvést, že v duchu článku 7 nařízení nesmí být poskytnuté informace týkající se označení původu primární složky zavádějící a v žádném případě by neměly obcházet ustanovení a cíle stanovené v čl. 26 odst. 3 nařízení.

Příslušné orgány členských států prosazují řádné provádění výše uvedených ustanovení nařízení.

3.2. Může mít potravina více než jednu primární složku? Pokud ano, měl by být u potravin, která obsahuje více než jednu primární složku, uveden původ všech primárních složek?

V čl. 2 odst. 2 písm. q) nařízení se v definici „primární složky“ uvádí, že primární složkou může být složka (za použití tvaru singuláru) nebo složky (za použití tvaru plurálu). Podle této formulace by se měl vyvodit závěr, že definice „primární složky“ umožňuje, aby měla potravina více než jednu primární složku.

Kromě toho z ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení vyplývá, že pokud provozovatel potravinářského podniku na základě této definice zjistí více než jednu primární složku, musí být uvedena země původu nebo místo provenience všech těchto primárních složek.

3.3. Může se stát, že z použití definice primární složky nevyplývá žádná primární složka potravin?

Pro účely čl. 26 odst. 3 nařízení je třeba nejprve posoudit, zda má být některá složka potravin na základě definice stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. q) nařízení považována za její primární složku. To znamená, že potravina nebude mít žádnou primární složku ve smyslu nařízení, pokud žádná z jejích složek netvoří více než 50 % této potravin, žádná z jejích složek není pro spotřebitele obvykle spojena s názvem potravin a není u ní ve většině případů vyžadován údaj o množství.

3.4. Vztahuje se čl. 26 odst. 3 nařízení, a tudíž i prováděcí nařízení, na jednosložkové produkty?

Ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení by se mohlo vztahovat na zpracovaný jednosložkový produkt, u něhož došlo k jeho poslednímu podstatnému zpracování na jiném místě než v zemi původu surovinové složky, nebo v případě, že byla složka získána z různých míst. Tato situace by vedla k použití čl. 26 odst. 3 nařízení v případě, že je uvedena země původu nebo místo provenience dané potravin a země původu nebo místo provenience primární složky (jediné složky) se liší od země původu nebo místa provenience potravin.

3.5. Pokud je spotřebitelům dobře známo, že primární složku potravin lze získat pouze ze zdrojů mimo EU, měl by být uváděn její původ?

Nařízení nestanoví žádné osvobození od povinnosti uvádět zemi původu nebo místo provenience primárních složek, pokud se liší od země původu nebo místa provenience potravin. Proto i v případě, že primární složku potravin lze získat pouze mimo EU a označení původu uvedené ve vztahu ke konečné potravine odkazuje na EU (nebo členský stát (členské státy)), musí být podle ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení uvedeno označení původu dané primární složky.

3.6. Je možné, aby primární složka byla směsnou složkou?

Podle čl. 2 odst. 2 písm. h) nařízení se „směsnou složkou“ rozumí složka, která je sama vyrobena z více než jedné složky.

Směsná složka spadá do oblasti působnosti čl. 26 odst. 3 nařízení, pokud splňuje podmínky definice primární složky stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. q) nařízení.

Pokud musí být v souladu s čl. 26 odst. 3 nařízení uvedeny informace o původu primární složky a primární složka je směsnou složkou, provozovatelé potravinářských podniků musí uvést informace v patřičném rozsahu, které nejlépe odpovídají konkrétní potravíně. V této souvislosti by měli vzít v úvahu zvláštní povahu dané potraviny, její složení a výrobní proces, chápání, očekávání a zájem ze strany spotřebitelů v souvislosti s označením původu primární složky v rámci směsné složky (místo, odkud primární složka v rámci směsné složky pochází, jako je místo sklizně nebo místo hospodaření), jakož i způsob, jakým jsou složky v rámci směsné složky uvedeny v seznamu složek.

Je třeba rovněž uvést, že v duchu článku 7 nařízení nesmí být informace poskytované ve vztahu k označení původu směsné složky zavádějící a v žádném případě by neměly obcházet ustanovení a cíle stanovené v čl. 26 odst. 3 nařízení.

Příslušné orgány členských států prosazují řádné provádění výše uvedených ustanovení nařízení.

4. ZEMĚPISNÉ ÚROVNĚ

Aby spotřebitelé mohli činit informovaná rozhodnutí, prováděcí nařízení stanoví zvláštní pravidla, která se použijí v případě, že je uvedena země původu nebo místo provenience primární složky na základě čl. 26 odst. 3 nařízení. Účelem těchto pravidel je zajistit, aby tyto informace byly dostatečně přesné a smysluplné.

Za tímto účelem čl. 2 písm. a) prováděcího nařízení harmonizuje zeměpisné oblasti, na něž musí označení původu primární složky odkazovat.

4.1. Bylo by možné uvést zemi původu nebo místo provenience téže primární složky odkazem na odlišné zeměpisné úrovně (např. „EU a Švýcarsko“)?

V článku 2 prováděcího nařízení je uveden seznam zeměpisných oblastí, na něž by údaj o primární složce měl odkazovat. Za účelem splnění požadavků čl. 26 odst. 3 nařízení musí provozovatelé potravinářských podniků zvolit jednu ze zeměpisných oblastí uvedených v čl. 2 písm. a) prováděcího nařízení. Ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že prováděcí nařízení neumožňuje pro jednu primární složku kombinovat různé zeměpisné úrovně, které jsou v něm uvedeny.

Příklady:

- „Švýcarsko“ odpovídá zeměpisné oblasti stanovené v čl. 2 písm. a) bodě iv). Naopak, „EU“ odpovídá zeměpisné oblasti stanovené v čl. 2 písm. a) bodě i). Tyto dvě úrovně čl. 2 písm. a) prováděcího nařízení neumožňuje kombinovat.

Provozovatelé potravinářských podniků však mohou doplnit údaje „EU“ a „mimo EU“ o další informace, jsou-li v souladu s obecnými požadavky stanovenými v nařízení, pokud jde o poskytování dobrovolných informací o potravinách (článek 36 nařízení). Tyto informace by zejména neměly uvádět v omyl nebo být matoucí. V této souvislosti mohou provozovatelé potravinářských podniků uvést „Švýcarsko“ jako další dobrovolnou informaci doplňující údaj „mimo EU“.

Příklad:

- „EU a mimo EU (Švýcarsko)“
- „EU (Španělsko) a mimo EU (Švýcarsko)“

4.2. Bylo by možné kombinovat členské státy a třetí země s cílem uvést zemi původu nebo místo provenience primární složky?

Ustanovení čl. 2 písm. a) bodu iv) prováděcího nařízení umožňuje uvést jako označení původu primární složky členský stát / členské státy nebo třetí země. To znamená, že provozovatelé mohou zvolit jeden z těchto údajů nebo oba.

5. UMÍSTĚNÍ A ZPŮSOB UVÁDĚNÍ INFORMACÍ

Informace poskytované ve vztahu k primární složce v souladu s nařízením by měly doplňovat informace poskytované spotřebitelům o zemi původu nebo místu provenience potraviny. Měly by být dobře viditelné a snadno čitelné, a je-li to vhodné, nesmazatelné. Za účelem dosažení tohoto cíle stanoví článek 3 prováděcího nařízení pravidla pro umístění a způsob uvádění daných informací.

5.1. Bylo by možné uvést zemi původu primární složky za použití kódů zemí?

Podle čl. 9 odst. 1 písm. i) nařízení se údaje o zemi původu nebo místu provenience povinně uvádějí v případech, které určuje článek 26 nařízení. Kromě toho čl. 9 odst. 2 nařízení stanoví, že údaje uváděné povinně podle čl. 9 odst. 1 nařízení se uvádějí slovy a čísly a mohou být rovněž vyjádřeny piktogramy nebo symboly.

Z ustanovení nařízení vyplývá, že země původu primární složky musí být vždy uvedena slovy. V tomto ohledu musí členské státy posoudit, zda lze některé kódy zemí považovat za slova. Kód země by zejména mohl být přijatelný, pokud lze důvodně očekávat, že jej spotřebitelé v zemi prodeje budou správně chápat a nebude pro ně zavádějící. Mohlo by se jednat například o zkratky jako „UK“, „USA“ nebo „EU“.

5.2. Obsahuje-li název produktu označení původu a název produktu se nachází na několika místech balení, mělo by se označení původu primární složky uvést u každého výskytu označení názvu na potravině? Tatáž otázka se týká grafických znázornění, jako jsou vlajky

V čl. 3 odst. 2 prováděcího nařízení se stanoví, že pokud jsou země původu nebo místo provenience potraviny uvedeny slovy, informace o původu primární složky se uvádějí ve stejném zorném poli jako údaje o zemi původu nebo místu provenience potraviny. Prováděcí nařízení neposkytuje flexibilitu, která by umožnila uvádět původ primární složky pouze jednou, pokud je na etiketě uvedeno označení původu konečné potraviny několikrát.

Z nařízení vyplývá, že označení původu primární složky musí být uvedeno pro spotřebitele jasným a viditelným způsobem, a to vždy ve stejném zorném poli jako označení původu výrobku, včetně vlajek. V případě, že se tedy na obalu opakuje obchodní označení obsahující označení původu nebo vlajky, musí být odpovídajícím způsobem zopakována rovněž informace o původu primární složky (primárních složek).

5.3. Vztahuje se čl. 13 odst. 3 nařízení rovněž na označení původu primární složky uvedené v souladu s ustanoveními prováděcího nařízení?

Článek 13 nařízení stanoví obecné zásady, jimiž se řídí způsob uvádění povinných údajů o potravinách stanovených v čl. 9 odst. 1 nařízení, a tudíž rovněž údajů o zemi původu nebo místu provenience v případech, které určuje článek 26 (čl. 9 odst. 1 písm. i) nařízení). Ustanovení článku 13 nařízení by se měla použít, aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy Unie týkající se určitých skupin potravin.

Prováděcí nařízení stanoví zvláštní požadavky na způsob uvádění informací o označení původu primární složky. Zejména článek 3 uvedeného nařízení stanoví, že se tyto informace uvádějí ve stejném zorném poli jako údaje o zemi původu nebo místu provenience potraviny a písmem, jehož střední výška představuje alespoň 75 % střední výšky písma, jímž je uvedena země původu potraviny. Dále stanoví, že informace o označení původu primární složky se v každém případě uvádějí písmem o velikosti, která není menší než 1,2 mm.

Výše uvedené zvláštní požadavky prováděcího nařízení by měly být doplněny horizontálními ustanoveními článku 13 nařízení, která by měla platit kumulativně.

V čl. 13 odst. 3 nařízení se stanoví výjimka, pokud jde o požadovanou velikost písma povinných údajů u malých balení (jejichž plocha je menší než 80 cm²). Vzhledem k tomu, že se ustanovení článku 13 nařízení vztahují na povinné údaje uvedené v čl. 9 odst. 1 nařízení, vztahují se rovněž na označení původu primární složky uvedené v souladu s čl. 26 odst. 3 nařízení. V případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha je menší než 80 cm², musí být střední výška písma uvedená v čl. 3 odst. 2 prováděcího nařízení nejméně 0,9 mm.

**Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce
nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah**

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1337/2013

ze dne 13. prosince 2013,

**kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011,
pokud jde o uvádění země původu nebo místa provenience u čerstvého, chlazeného
a zmrazeného vepřového, skopového, kozího a drůbežího masa**

(Úř. věst. L 335, 14.12.2013, s. 19)

Opraveno:

► **C1** Oprava, Úř. věst. L 37, 13.2.2015, s. 24 (1337/2013)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 8 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. V čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 1169/2011 se stanoví povinnost uvádět zemi původu nebo místo provenience na etiketě masa kódů kombinované nomenklatury uvedených na seznamu v příloze XI zmíněného nařízení, tj. u čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového, skopového, kozího a drůbežího masa.
2. Je třeba dosáhnout rovnováhy mezi potřebou informovat spotřebitele a dodatečnými náklady pro provozovatele a vnitrostátní orgány, které mají v konečném důsledku dopad na konečnou cenu produktu. Posouzení dopadů a studie, kterou Komise zadala, prozkoumaly několik možností, jak uvádět zemi původu nebo místo provenience s ohledem na nejdůležitější fáze života zvířat. Výsledky ukazují, že spotřebitelé požadují především informace ohledně místa, kde bylo zvíře chováno. Poskytování povinných informací o místě narození zvířete by naopak vyžadovalo zřízení nových systémů zpětného vysledování i na úrovni zemědělských podniků s příslušnými náklady z toho plynoucími, zatímco označení místa porážky lze provést za dostupnou cenu a poskytuje cenné informace pro spotřebitele. Pokud jde o zeměpisné značení, existují důkazy, že uvedení členského státu nebo třetí země by pro spotřebitele představovalo nejdůležitější informaci.
3. V rámci nařízení (EU) č. 1169/2011 je koncept „země původu“ potravin stanoven v souladu s články 23 až 26 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92⁽²⁾. Pro živočišné produkty se tento koncept týká země, ve které je produkt zcela vyroben nebo získán, čímž se při použití pro maso rozumí země, v níž se zvíře narodilo, bylo chováno a poráženo. Pokud se na výrobě potravin podílelo několik zemí, týká se tento koncept země, v níž u těchto produktů došlo k jejich poslednímu podstatnému a hospodářsky zdůvodněnému zpracování nebo opracování. Použití tohoto konceptu na případy, při kterých pochází maso ze zvířat narozených,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18..

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

chovaných a poražených v různých zemích, by však nevedlo k dostatečnému informování spotřebitelů o původu tohoto masa. Ve všech těchto případech je proto nezbytné zajistit na etiketě uvedení členského státu nebo třetí země, kde bylo zvíře chováno po dobu, která představuje podstatnou část obvyklého cyklu chovu pro každý druh, jakož i uvedení členského státu nebo třetí země, kde bylo zvíře poraženo. Pojem „původ“ by měl být vyhrazen pro maso získané ze zvířat narozených, chovaných a poražených, a proto zcela získaných v jednom členském státě nebo třetí zemi. zdůvodněnému zpracování nebo opracování. Použití tohoto konceptu na případy, při kterých pochází maso ze zvířat narozených, chovaných a poražených v různých zemích, by však nevedlo k dostatečnému informování spotřebitelů o původu tohoto masa. Ve všech těchto případech je proto nezbytné zajistit na etiketě uvedení členského státu nebo třetí země, kde bylo zvíře chováno po dobu, která představuje podstatnou část obvyklého cyklu chovu pro každý druh, jakož i uvedení členského státu nebo třetí země, kde bylo zvíře poraženo. Pojem „původ“ by měl být vyhrazen pro maso získané ze zvířat narozených, chovaných a poražených, a proto zcela získaných v jednom členském státě nebo třetí zemi.

4. V případech, kdy je zvíře chováno v několika členských státech či třetích zemích a dobu chovu nelze dodržet, by mělo být zajištěno odpovídající uvedení místa chovu, aby se mohlo lépe vyhovět potřebám spotřebitelů a zabránilo se zbytečné komplikovanosti etikety.
5. Kromě toho by měla být stanovena pravidla pro balení obsahující kusy masa ze stejných nebo různých druhů získaného ze zvířat chovaných a poražených v různých členských státech nebo třetích zemích.
6. Tento systém označování vyžaduje pravidla pro zpětné vysledování ve všech fázích produkce a distribuce masa, od porážky až po balení, aby byla zaručena souvislost mezi označeným masem a zvířetem nebo skupinou zvířat, ze kterých bylo maso získáno.
7. Je třeba stanovit zvláštní pravidla pro maso dovážené ze třetích zemí, kdy informace požadované pro označení nejsou k dispozici.
8. Co se týče mletého masa a ořezů, mělo by být provozovatelům vzhledem k povaze příslušných výrobních procesů umožněno využívat zjednodušený systém označení.
9. S ohledem na obchodní význam informací, které mají být podle tohoto nařízení poskytovány, by provozovatelé potravinářských podniků měli mít možnost doplnit k povinnému označení na etiketě další prvky odkazující na provenienci masa.
10. Jelikož jsou příslušná ustanovení nařízení (EU) č. 1169/2011 použitelná ode dne 13. prosince 2014 a článek 47 uvedeného nařízení stanoví použití prováděcích pravidel podle uvedeného nařízení od 1. dubna každého kalendářního roku, mělo by se toto nařízení začít používat od 1. dubna 2015.
11. Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Toto nařízení stanoví pravidla pro uvádění země původu nebo místa proveniencce na etiketě čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového masa, skopového nebo koziho masa a masa z drůbeže příslušných kódů kombinované nomenklatury uvedených na seznamu v příloze XI nařízení (EU) č. 1169/2011.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice „provozovatele potravinářského podniku“ v čl. 3 bodě 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002⁽¹⁾, definice „provozu“ v čl. 2 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004⁽²⁾ a definice „mletého masa“, „jatek“ a „bourárny/porcovny“ stanovené v bodech 1.13, 1.16 a 1.17 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004⁽³⁾.
2. Použijí se rovněž tyto definice:
 - a) „ořezy“ se rozumí malé kousky masa kódů kombinované nomenklatury uvedených na seznamu v příloze XI nařízení (EU) č. 1169/2011, uznané za vhodné k lidské spotřebě a získané výhradně z ořezávání při vykostování jatečně upravených těl nebo bourání/porcování masa;
 - b) „šarží“ se rozumí maso kódů kombinované nomenklatury uvedených na seznamu v příloze XI nařízení (EU) č. 1169/2011, získané z jednoho živočišného druhu, též s kostí, též bourané/porcované nebo mleté, které bylo bouráno/porcováno, mleto nebo baleno za téměř stejných podmínek.

Článek 3

Sledovatelnost

▼C1

▼B

1. Provozovatelé potravinářských podniků mají k dispozici a použijí ve všech fázích produkce a distribuce masa uvedeného v článku 1 systém identifikace a registrace.
2. Uvedený systém se používá tak, aby byla zaručena:
 - a) souvislost mezi masem a zvířetem nebo skupinou zvířat, ze kterých bylo maso získáno, přičemž během porážky za tuto souvislost odpovídají jatka, a
 - b) předávání informací týkajících se označení uvedených v člancích 5, 6 nebo 7 spolu s masem, provozovatelům v následujících fázích produkce a distribuce.

Každý provozovatel potravinářského podniku je odpovědný za provádění systému identifikace a registrace stanoveného v prvním pododstavci, a to ve fázi výroby a distribuce, ve které působí.

Provozovatel potravinářského podniku, který balí nebo značí maso v souladu s články 5, 6 nebo 7, zajistí vzájemnou souvislost mezi kódem šarže identifikujícím maso dodané spotřebiteli nebo zařízení společného stravování a příslušnou šarží nebo šaržemi masa, z nichž se balení nebo označená šarže skládá. Všechna balení se stejným kódem šarže musí odpovídat stejným označením v souladu s články 5, 6 nebo 7.

3. ►C1 Systém uvedený v odstavci 1 obsahuje zejména záznamy o dodání zvířat, jatečně upravených těl nebo kusů těl do provozu provozovatele potravinářského podniku a odeslání z něj a zajišťuje vzájemnou souvislost mezi dodáním a odesláním. ◄

Článek 4

Skupina zvířat

1. Velikost skupiny zvířat uvedené v článku 3 je dána:
 - a) počtem jatečně upravených těl bouraných/porcovaných společně a tvořících jednu šarži příslušné bourárny/porcovny v případě bourání/porcování jatečně upravených těl;
 - b) počtem jatečně upravených těl, jejichž maso tvoří jednu šarži příslušné bourárny/porcovny nebo zařízení na mletí masa v případě dalšího bourání/porcování nebo mletí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55).

2. Velikost šarže nesmí být větší než denní produkce jednoho provozu.
3. Kromě případu, kdy se použije článek 7, provozu, v nichž se maso bourá/porcuje nebo mele, zajistí při vytváření šarží, že všechna jatečně upravená těla v šarži odpovídají zvířatům, na jejichž maso se vztahuje totožné označení v souladu s čl. 5 odst. 1 nebo čl. 5 odst. 2.

Článek 5

Označování masa

1. Etiketa masa uvedeného v článku 1 a určeného pro dodání konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování obsahuje tyto údaje:
 - a) členský stát nebo třetí země, kde probíhal chov, s označením „Chov v: (název členského státu nebo třetí země)“ v souladu s těmito kritérii:
 - i) pro prasata:
 - pokud je poražené zvíře starší 6 měsíců, členský stát nebo třetí země, kde probíhala poslední, alespoň čtyřměsíční doba chovu,
 - pokud je poražené zvíře mladší 6 měsíců a jeho živá hmotnost je nejméně 80 kilogramů, členský stát nebo třetí země, kde probíhala doba chovu poté, co zvíře dosáhlo hmotnosti 30 kilogramů,
 - pokud je poražené zvíře mladší 6 měsíců a jeho živá hmotnost je nižší než 80 kilogramů, členský stát nebo třetí země, kde probíhala celá doba chovu;
 - ii) pro ovce a kozy: členský stát nebo třetí země, kde probíhala poslední, alespoň šestiměsíční doba chovu, nebo pokud je poražené zvíře mladší 6 měsíců, členský stát nebo třetí země, kde probíhala celá doba chovu,
 - iii) pro drůbež: členský stát nebo třetí země, kde probíhala poslední, alespoň jednoměsíční doba chovu, nebo pokud je poražené zvíře mladší než jeden měsíc, členský stát nebo třetí země, kde probíhala celá doba chovu poté, co bylo zvíře umístěno na výkrm;
 - b) členský stát nebo třetí země, kde došlo k porážce, s označením „Porážka v: (název členského státu nebo třetí země)“ a
 - c) kód šarže identifikující maso dodané spotřebiteli nebo zařízení společného stravování.

Pokud doby chovu uvedené v písmenu a) není dosaženo v žádném z členských států nebo třetích zemí, kde se zvíře chovalo, údaj uvedený v písmenu a) se nahradí údajem „Chov v: několik členských států EU“ nebo v případě, že maso nebo zvířata byla dovezena do Unie, údajem

„Chov v: několik zemí mimo EU“ nebo „Chov v: několik zemí EU a mimo EU“.

Pokud však doby chovu uvedené v písmenu a) není dosaženo v žádném z členských států nebo třetích zemí, kde se zvíře chovalo, údaj uvedený v písmenu a) lze nahradit údajem „Chov v: (seznam členských států nebo třetích zemí, kde se zvíře chovalo)“, jestliže provozovatel potravinářského podniku doloží ke spokojenosti příslušného orgánu, že zvíře bylo v těchto členských státech či třetích zemích chováno.

2. Údaje uvedené v písmenech a) a b) odstavce 1 lze nahradit údajem „Původ: (název členského státu nebo třetí země)“, jestliže provozovatel potravinářského podniku doloží ke spokojenosti příslušného orgánu, že maso uvedené v článku 1 bylo získáno ze zvířat narozených, chovaných a poražených v jednom členském státě nebo třetí zemi.
3. Pokud několik kusů masa ze stejných nebo různých druhů odpovídá různým údajům na etiketě v souladu s odstavci 1 a 2 a je předkládáno ve stejném balení pro spotřebitele nebo zařízení společného stravování, musí být na etiketě uveden:
 - a) seznam příslušných členských států nebo třetích zemí v souladu s odstavci 1 nebo 2, a to pro každý druh;
 - b) kód šarže identifikující maso dodané spotřebiteli nebo zařízení společného stravování.

Článek 6

Odchylka pro maso ze třetích zemí

Odchylně od čl. 5 odst. 1 písm. a) musí etiketa masa uvedeného v článku 1, které bylo dovezeno pro uvedení na trh Unie a pro které nejsou informace stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. a) k dispozici, obsahovat údaj „Chov v: mimo EU“ a „Porážka v: (název třetí země, kde bylo zvíře poráženo)“.

Článek 7

Odchylky pro mleté maso a ořezy

Odchylně od čl. 5 odst. 1 písm. a) a b), čl. 5 odst. 2 a článku 6, pokud jde o mleté maso a ořezy, lze použít tyto údaje:

- a) „Původ: EU“, pokud jsou mleté maso nebo ořezy vyrobeny výlučně z masa získaného ze zvířat narozených, chovaných a poražených v různých členských státech;
- b) „Chov a porážka v: EU“, pokud jsou mleté maso nebo ořezy vyrobeny výlučně z masa získaného ze zvířat chovaných a poražených v různých členských státech;
- c) „Chov a porážka v: mimo EU“, pokud jsou mleté maso nebo ořezy vyrobeny výlučně z masa dovezeného do Unie;
- d) „Chov v: mimo EU“ a „Porážka v: EU“, pokud jsou mleté maso nebo ořezy vyrobeny výlučně z masa získaného ze zvířat dovezených do Unie jako zvířata na porážku a poražených v jednom nebo několika členských státech;
- e) „Chov a porážka v: EU a mimo EU“, pokud jsou mleté maso nebo ořezy vyrobeny z:
 - i) masa získaného ze zvířat chovaných a poražených v jednom nebo několika členských státech a z masa dovezeného do Unie nebo
 - ii) masa získaného ze zvířat dovezených do Unie a poražených v jednom nebo několika členských státech.

Článek 8

Doplňkové dobrovolné informace na etiketě

Provozovatelé potravinářských podniků mohou údaje uvedené v člácích 5, 6 nebo 7 doplnit o doplňkové informace týkající se provenience masa.

Doplňkové informace uvedené v prvním pododstavci nesmí být v rozporu s údaji uvedenými v člácích 5, 6 nebo 7 a musí být v souladu s pravidly kapitoly V nařízení (EU) č. 1169/2011.

Článek 9

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 1. dubna 2015. Nepoužije se pro maso, které bylo na trh Unie uvedeno v souladu s právními předpisy před 1. dubnem 2015, a to až do spotřebování zásob.

Je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1760/2000

ze dne 17. července 2000

o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97

(Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1)

Ve znění:

Úřední věstník

		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006	L 363	1	20.12.2006
► <u>M2</u>	Nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013	L 158	1	10.6.2013
► <u>M3</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 653/2014 ze dne 15. května 2014	L 189	33	27.6.2014
► <u>M4</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016	L 84	1	31.3.2016

Ve znění:

Úřední věstník

		Č.	Strana	Datum
► <u>A1</u>	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 37 a 152 této smlouvy,
s ohledem na návrh Komise⁽¹⁾,
s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru⁽²⁾,
s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁽³⁾,
v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 376 E, 28.12.1999, s. 42.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. C 226, 8.8.2000, s. 9.

⁽⁴⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 12. dubna 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), Společný postoj Rady ze dne 6. června 2000 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 6. července 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

vzhledem k těmto důvodům:

1. Článek 19 nařízení Rady (ES) č. 820/97 ze dne 21. dubna 1997, kterým se stanoví systém identifikace a evidence skotu a které se týká označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa⁽¹⁾, stanoví, že by měl být zaveden systém povinného označování hovězího masa, který je závazný pro všechny členské státy od 1. ledna 2000. Tentýž článek rovněž stanoví, že na základě návrhu Komise by před tímto datem měla přijata obecná pravidla pro tento povinný systém.
2. Nařízení Rady (ES) č. 2772/1999 ze dne 21. prosince 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k systému povinného označování hovězího masa⁽²⁾, stanoví, že uvedená obecná pravidla se použijí pouze dočasně během nejdéle osmiměsíčního období, a to od 1. února do 31. srpna 2000.
3. V zájmu jasnosti je vhodné zrušit nařízení (ES) č. 820/97 a nahradit ho tímto nařízením.
4. V důsledku nestability trhu s hovězím masem a s výrobky z hovězího masa, kterou způsobila krizová situace v souvislosti s bovinní spongiformní encefalopatií, má transparentnost podmínek produkce a uvádění na trh příslušných produktů, zejména pokud jde o zpětné vysledování, pozitivní vliv na spotřebu hovězího masa. Za účelem udržet a posílit důvěru spotřebitelů v hovězí maso a za účelem vyvarovat se klamání spotřebitelů je nezbytné vytvořit rámec, který spotřebitelům zpřístupní informace pomocí dostatečného a jasného označení produktu.
5. Za tímto účelem je nutné, aby byl pro jednotlivé fáze produkce jednak zaveden účinný systém identifikace a evidence skotu a jednak pro jednotlivé fáze uvádění na trh zvláštní systém označování Společenství v odvětví hovězího masa založený na objektivních kritériích.
6. Na základě záruk, které mohou být díky tomuto zlepšení poskytnuty, bude rovněž dodržovány některé požadavky veřejného zájmu, zejména pokud jde o ochranu lidského zdraví a zdraví zvířat.
7. Výsledkem bude zvýšení důvěry spotřebitelů v jakost hovězího masa a výrobků z hovězího masa, zachování vyšší úrovně ochrany veřejného zdraví a posílení trvalé stability trhu s hovězím masem.
8. Čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu⁽³⁾ stanoví, že zvířata určená pro obchod uvnitř Společenství musí být identifikována v souladu s požadavky právních předpisů Společenství a musí být evidována takovým způsobem, který umožní zpětně zjištění zemědělského podniku, střediska nebo organizace původu nebo chovu. Tyto systémy identifikace a evidence by do 1. ledna 1993 měly být rozšířeny i na přesuny zvířat na území každého členského státu.
9. Článek 14 směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS⁽⁴⁾, stanoví, že identifikace a evidence těchto zvířat podle čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 90/425/EHS musí být s výjimkou případu jatečných zvířat a evidovaných koňovitých vykonány po provedení uvedených kontrol.
10. Správa některých režimů podpor Společenství v oblasti zemědělství vyžaduje individuální identifikaci některých druhů hospodářských zvířat. Systémy identifikace a evidence proto musí být vhodné pro použití a kontrolu takových individuálních identifikačních opatření.
11. Za účelem správného používání tohoto nařízení je nutné zajistit rychlou a účinnou výměnu informací mezi členskými státy. Ustanovení Společenství, která se k tomu vztahují, byla stanovena nařízením Rady (EHS) č. 1468/81 ze dne 19. května 1981 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného používání celních a zemědělských právních předpisů⁽⁵⁾ a směrnicí Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného používání veterinárních a zootechnických právních předpisů (89/608/EHS)⁽⁶⁾.
12. Současná pravidla týkající se identifikace a evidence skotu byla stanovena směrnicí Rady 92/102/EHS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 117, 7.5.1997, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 334, 28.12.1999, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29. Směrnice naposledy pozměněna směrnicí 92/118/EHS (Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 49).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56. Směrnice naposledy pozměněna směrnicí 96/43/ES (Úř. věst. L 162, 1.7.1996, s. 1).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 144, 2.6.1981, s. 1. Nařízení zrušené nařízením (ES) č. 515/97 (Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 351, 2.12.1989, s. 34.

ze dne 27. listopadu 1992 o identifikaci a evidenci zvířat⁽¹⁾ a nařízením (ES) č. 820/97. Zkušenosti ukázaly, že provádění směrnice 92/102/EHS pro skot nebylo zcela uspokojivé a vyžaduje další zlepšení. Je proto nutné přijmout zvláštní pravidla pro skot, aby se posílila ustanovení uvedené směrnice.

13. Za účelem zavedení zlepšeného identifikačního systému, který má být přijat, je nutné neklást nadměrné požadavky na producenty ve smyslu administrativních formalit. Pro její provádění musí být stanoveny reálné lhůty.
14. Pro účely rychlého a přesného vysledování zvířat v rámci kontroly režimu podpor Společenství by měl každý členský stát vytvořit vnitrostátní počítačovou databázi, která bude zaznamenávat totožnost zvířete, všechny zemědělské podniky na jeho území a přesuny zvířat v souladu se směrnicí Rady 97/12/ES ze dne 17. března 1997, kterou se mění a aktualizuje směrnice 64/432/EHS o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství⁽²⁾, která objasňuje veterinární požadavky týkající se této databáze.
15. Je důležité, aby každý členský stát přijal veškerá opatření, která mohou být případně nezbytná pro co nejrychlejší zajištění plné funkčnosti vnitrostátní počítačové databáze.
16. Je rovněž vhodné přijmout opatření s cílem vytvořit technické podmínky zaručující nejlepší možné spojení producenta s databází a komplexní využití databází.
17. S cílem vysledovat přesuny skotu by měla být zvířata označena ušní značkou v každém uchu a doprovázena zvířecím pasem během jakéhokoli přesunu. Vlastnosti ušní značky a zvířecího pasu by měly být stanoveny na úrovni Společenství. Zvířecí pas by měl být zpravidla vydán pro každé zvíře, kterému byla přidělena ušní značka.
18. Zvířata dovážená ze třetích zemí podle směrnice 91/496/EHS by měla podléhat stejným požadavkům na identifikaci.
19. Každé zvíře by mělo po celý život mít svou ušní značku.
20. Komise prošetřuje na základě prací prováděných Společným výzkumným střediskem možnost využití elektronických prostředků pro identifikaci zvířat.
21. Chovatelé zvířat, s výjimkou přepravců, by měli vést aktualizovanou evidenci zvířat chovaných v zemědělském podniku. Vlastnosti evidence by měly být stanoveny na úrovni Společenství. Příslušný orgán by měl mít na vyžádání přístup k těmto evidencím.
22. Členské státy mohou rozložit náklady plynoucí z těchto opatření na celé odvětví hovězího masa.
23. Je vhodné stanovit příslušný orgán nebo příslušné orgány pro používání jednotlivých hlav tohoto nařízení.
24. Je vhodné zavést systém povinného označování hovězího masa, který je závazný pro všechny členské státy. Podle tohoto povinného systému by měli hospodářské subjekty a organizace, které uvádějí na trh hovězí maso, uvádět na štítku údaje o hovězím masu a o místě porážky zvířete nebo zvířat, ze kterého/kterých toto hovězí maso pochází.
25. Systém povinného označování hovězího masa by měl být rozšířen od 1 ledna 2002. Podle tohoto povinného systému by měly hospodářské subjekty a organizace, které uvádějí na trh hovězí maso, uvádět na štítku i údaje o původu, zejména místo narození, výkrmu a porážky zvíře nebo zvířata, ze kterého/kterých hovězí maso pochází.
26. Doplnující údaje k údajům o místě narození, výkrmu a porážky zvíře nebo zvířata, ze kterého/kterých hovězí maso pochází, mohou být uvedeny podle systému nepovinného označování hovězího masa.
27. Systém nepovinného označování založený na původu by měl být v platnosti od 1. ledna 2002, přičemž se rozumí, že doplňující údaje o přesunech skotu ve Společenství se vyžadují pouze u zvířat narozených po 31. prosinci 1997.
28. Systém povinného označování hovězího masa by se měl vztahovat i na hovězí maso dovážené do Společenství. Mělo by se však vzít v úvahu, že hospodářské subjekty nebo organizace ze třetích zemí nemusí mít k dispozici všechny údaje, které jsou požadovány pro označování hovězího masa vyprodukovaného ve Společenství. Je proto nezbytné stanovit minimum údajů, u kterých musí třetí země zajistit, aby byly na štítku uvedeny.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 355, 5.12.1992, s. 32. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 1994.

⁽²⁾ Úř. věst. L 109, 25.4.1997, s. 1.

29. Hospodářským subjektů nebo organizací, které vyrábějí a uvádějí na trh mleté maso a které nejsou schopny poskytnout všechny údaje požadované podle systému povinného označování hovězího masa, musí být uděleny výjimky umožňující poskytnout pouze minimum údajů.
30. Cílem označování je poskytnout co největší transparentnost při uvádění hovězího masa na trh.
31. Ustanovení tohoto nařízení se nesmí dotknout nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin⁽¹⁾.
32. Pro všechny údaje jiné než ty, které spadají pod systém povinného označování hovězího masa, by měl být také vytvořen systém Společenství pro označování hovězího masa, a s ohledem na různorodost popisů hovězího masa uváděného na trh ve Společenství je nejprůstřednější řešením vznik systému nepovinného označování hovězího masa. Účinnost takového systému nepovinného označování závisí na možnosti vysledování jakéhokoli označeného hovězího masa zpět ke zvířeti nebo zvířatům, z nichž pochází označené maso. Opatření pro označování přijatá hospodářskými subjekty nebo organizacemi by měla podléhat zadávacím podmínkám, které by měly být předány příslušnému orgánu ke schválení. Hospodářské subjekty a organizace by měly být oprávněny označovat hovězí maso pouze tehdy, pokud štítek obsahuje jejich jméno nebo jejich identifikační logo. Příslušné orgány členských států by měly být v případě pochybení oprávněny odebrat jejich schválení jakýmkoli zadávacím podmínkám. Za účelem zajistit uznání zadávacích podmínek označování v celém Společenství je nutné zavést výměnu informací mezi členskými státy.
33. Hospodářské subjekty a organizace, které dovážejí do Společenství hovězí maso ze třetích zemí, mohou rovněž usilovat o označování svých produktů podle systému nepovinného označování. Měla by být přijata ustanovení, která by pokud možno zaručila, aby opatření pro označování dováženého hovězího masa byla stejně spolehlivá jako opatření pro označování hovězího masa ze Společenství.
34. Přejít od opatření podle hlavy II nařízení (ES) č. 820/97 k opatřením tohoto nařízení může působit potíže, kterými se toto nařízení nezabývá. S cílem vyřešit tento problém by měla mít Komise možnost přijmout nezbytná přechodná opatření. Komise by také měla být oprávněna řešit v případě potřeby specifické praktické problémy.
35. Aby byla zaručena spolehlivost opatření stanovených tímto nařízením, je nutné zavázat členské státy k povinnosti provádět odpovídající a účinná kontrolní opatření. Těmito kontrolami by neměly být dotčeny žádné kontroly, které může provádět Komise analogicky podle článku 9 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽²⁾.
36. V případě porušení ustanovení tohoto nařízení by měly být uloženy přiměřené sankce.
37. Opatření nezbytná pro provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999, o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (1999/468/ES)⁽³⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

Identifikace a evidence skotu

Článek 1

1. Každý členský stát vytvoří v souladu s touto hlavou systém identifikace a evidence skotu.
2. Tato hlava se použije, aniž jsou dotčeny příslušné právní předpisy Společenství stanovené pro účely eradikace nebo tlumení nálezů a aniž je dotčena směrnice 91/496/EHS a nařízení (EHS) č. 3508/92⁽⁴⁾. Směrnice 92/102/EHS, která se vztahuje výhradně na skot, však nadále nepoužije od data, ke kterému musí být zvířata identifikována v souladu s touto hlavou.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 144, 2.6.1981, s. 1. Nařízení zrušené nařízením (ES) č. 515/97 (Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 351, 2.12.1989, s. 34.

⁽³⁾ Úř. věst. L 355, 5.12.1992, s. 32. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 1994.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 355, 5.12.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1036/1999 (Úř. věst. L 127, 21.5.1999, s. 4).

Článek 2

Pro účely této hlavy se rozumí:

- „zvířetem“ skot ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) a c) směrnice 64/432/EHS⁽¹⁾,
- „zemědělským podnikem“ jakékoli zařízení, stavba nebo v případě chovu pod širým nebem místo na území stejného členského státu, kde jsou zvířata ve smyslu tohoto nařízení držena, chována nebo kde se s nimi zachází,
- „držitelem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba odpovědná za zvířata trvale nebo dočasně, během přepravy nebo na trhu,
- „příslušným orgánem“ ústřední orgán nebo orgány členského státu příslušný(é) a pověřený(é) prováděním veterinárních kontrol a prováděním této hlavy, nebo v případě kontroly premií orgány pověřené prováděním nařízení (EHS) č. 3508/92.

Článek 3

Systém identifikace a evidence skotu zahrnuje toto:

- a) ušní značky pro individuální identifikaci zvířat;
- b) počítačové databáze;
- c) zvířecí pasy;
- d) jednotlivé evidence vedené v každém zemědělském podniku.

Komise a příslušný orgán dotyčného členského státu mají přístup ke všem informacím spadajícím do této hlavy. Členské státy a Komise přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby všechny příslušné strany včetně organizací spotřebitelů majících zájem a uznaných členským státem měly přístup k těmto údajům, pokud je zaručena důvěrnost a ochrana údajů předepsaná vnitrostátními právními předpisy.

Článek 4

1. Všechna zvířata zemědělského podniku, která jsou narozena po 31. prosinci 1997 nebo jsou po tomto datu určena pro obchod uvnitř Společenství, by měla být identifikována ušní značkou schválenou příslušným orgánem a připevněnou na každé ucho. Obě ušní značky mají stejný identifikační kód, který umožní identifikovat každé zvíře a zemědělský podnik, kde se zvíře narodilo. Odchylně od výše uvedeného požadavku mohou být zvířata, která jsou narozena před 1. lednem 1998 nebo jsou po tomto datu určena pro obchod uvnitř Společenství, identifikována v souladu se směrnicí 92/102/EHS až do 1. září 1998.

Odchylně od prvního pododstavce mohou být zvířata, která jsou narozena před 1. lednem 1998 nebo jsou po tomto datu určena pro obchod uvnitř Společenství se záměrem okamžité porážky, identifikována v souladu se směrnicí 92/102/EHS až do 1. září 1999.

Skot určený pro kulturní a sportovní události (s výjimkou veletrhů a výstav) může být místo ušních značek označen identifikačním systémem, který skýtá rovnocenné záruky a který je schválen Komisí.

2. Ušní značka připevněná ve lhůtě, kterou stanoví členský stát po narození zvířete a každopádně předtím, než zvíře opustí zemědělský podnik, ve kterém se zvíře narodilo. Tato lhůta nesmí být delší než 30 dní do 31. prosince 1999 a delší než 20 dní po tomto datu.

Komise však může na žádost členského státu a postupem podle čl. 23 odst. 2 stanovit, za jakých okolností mohou členské státy tuto lhůtu prodloužit.

Žádné zvíře narozené po 31. prosinci 1997 nesmí opustit zemědělský podnik, pokud není identifikováno v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Všechna zvířata dovážena ze třetí země, která prošla kontrolami podle směrnice 91/496/EHS a která zůstávají na území Společenství, jsou ve lhůtě, kterou má stanovit členský stát, a která není delší než 20 dní od uvedených

⁽¹⁾ Úř. věst. č. 121, 29.7.1964, s. 1977/64. Směrnice aktualizovaná směrnicí 97/12/ES (Úř. věst. L 109, 25.4.1997, s. 1) a naposledy pozměněná směrnicí 98/99/ES (Úř. věst. L 358, 31.12.1998, s. 107).

kontrol, v každém případě před opuštěním zemědělského podniku, identifikována v zemědělském podniku určení ušní značkou, která splňuje požadavkům tohoto článku,

Není však nutné identifikovat zvíře, pokud jsou zemědělským podnikem určení jatka členského státu, kde jsou takové kontroly provedeny, a zvíře je poraženo během 20 dní po provedení kontroly.

Původní identifikace provedená třetí zemí se zaznamená do počítačové databáze podle článku 5 nebo, pokud není tato databáze ještě plně funkční, do evidencí podle článku 3 společně s identifikačním kódem přiděleným členským státem určení.

4. Všechna zvířata z jiného členského státu se ponechají jejich původní ušní značku.
5. Žádná ušní značka nemůže být odebrána nebo nahrazena bez souhlasu příslušného orgánu.
6. Ušní značky jsou přiděleny zemědělskému podniku, rozděleny a připevněny na zvířata postupem podle příslušného orgánu.
7. Nejpozději 31. prosince 2001 rozhodnou Evropský parlament a Rada na základě zprávy Komise doprovázené jakýmkoli návrhy a v souladu s postupem podle článku 95 Smlouvy o možnosti zavedení elektronického identifikace na základě pokroku dosaženého v této oblasti.

Článek 5

Příslušný orgán členských států vytvoří počítačovou databázi v souladu s články 14 a 18 směrnice 64/432/EHS.

Počítačové databáze jsou plně funkční nejpozději od 31. prosince 1999 a od té doby uchovávají všechny údaje požadované podle výše uvedené směrnice.

Článek 6

1. Od 1. ledna 1998 vydá příslušný orgán pro každé zvíře, které má být identifikováno podle článku 4, zvířecí pas, a to do 14 dní od oznámení jeho narození, nebo v případě zvířat dovezených ze třetích zemí do 14 dní od oznámení jejich nové identifikace příslušným členským státem podle čl. 4 odst. 3. Za stejných podmínek může příslušný orgán vydat zvířecí pas pro zvířata z jiného členského státu. V tomto případě je zvířecí pas doprovázející zvíře při jeho dovozu odevzdán příslušnému orgánu, který ho vrátí členskému státu, který ho vydal.

Komise však může na žádost členského státu a postupem podle čl. 23 odst. 2 stanovit, za jakých okolností mohou členské státy tuto lhůtu prodloužit.

2. Zvířecí pas doprovází zvíře při každém jeho přesunu.
3. Odchylně od první věty odstavce 1 a od odstavce 2 členské státy:
 - které disponují počítačovou databází, kterou Komise považuje za plně funkční v souladu s článkem 5, mohou stanovit, že zvířecí pas může být vydán pouze pro zvířata určená pro obchod uvnitř Společenství a že zvířecí pas doprovází tato zvířata pouze v případě, když se přesunují z území příslušného členského státu na území jiného členského státu; a v tomto případě obsahuje zvířecí pas údaje založené na počítačové databázi.

V těchto členských státech je zvířecí pas doprovázející zvíře dovážené z jiného členského státu odevzdán při dovozu zvířete příslušnému orgánu;

 - mohou až do 1. ledna 2000 povolit vydání společných zvířecích pasů pro stáda, která se přesunují uvnitř příslušného členského státu, pokud mají zvířata z těchto stád stejný původ a stejné místo určení a jsou doprovázena veterinárním osvědčením.
4. V případě smrti zvířete vrátí jeho chovatel zvířecí pas příslušnému orgánu, a to do sedmi dnů po smrti zvířete. Pokud je zvíře posláno na jatka, je provozovatel jatek odpovědný za vrácení zvířecího pasu příslušnému orgánu.
5. V případě zvířat vyvážených do třetích zemí je zvířecí pas odevzdán posledním chovatelem zvířete příslušnému orgánu v místě vývozu.

Článek 7

1. Každý chovatel zvířat, s výjimkou přepraveců:
 - vede aktualizovanou evidenci,
 - jakmile je počítačová databáze plně funkční, nahlásí příslušnému orgánu veškeré přesuny zvířat ze zemědělského podniku a do zemědělského podniku a všechna narození a úhyny zvířat v zemědělském podniku spolu s daty těchto událostí, a to ve lhůtě stanovené členským státem v rozmezí tří až sedmi dnů od výskytu události. Komise však může na žádost členského státu a postupem podle čl. 23 odst. 2 stanovit, za jakých okolností mohou členské státy tuto lhůtu prodloužit, a rovněž může stanovit zvláštní pravidla pro přemísťování skotu při vyhánění na letní pastviny v různých horských oblastech.
2. V souladu s článkem 6 vyplní každý chovatel zvířete zvířecí pas bezprostředně po dovozu zvířete do zemědělského podniku a bezprostředně před odvozem zvířete ze zemědělského podniku a zajistí, aby zvířecí pas zvíře doprovázel.
3. Každý chovatel poskytne na žádost příslušného orgánu veškeré informace o původu, identifikaci a případně i místa určení zvířat, která vlastnil, choval, přepravoval, uvedl na trh nebo porazil.
4. Evidence je ve formátu schváleném příslušným orgánem, je veden ručně nebo na počítači a měl by být na žádost příslušného orgánu kdykoliv k dispozici během minimálního období, které určí příslušný orgán a které nesmí být kratší než tři roky.

Článek 8

Členské státy určí orgán příslušný pro zajištění dodržování této hlavy. Členské státy uvědomí o existenci tohoto orgánu ostatní členské státy a Komisi.

Článek 9

Členské státy mohou požadovat po chovatelích náhradu nákladů vynaložených na systémy podle článku 3 a kontroly stanovené v této hlavě.

Článek 10

Prováděcí pravidla k této hlavě se přijmou řídicím postupem podle čl. 23 odst. 2. Tato opatření se týkají zejména:

- a) ustanovení o ušních značkách;
- b) ustanovení o zvířecím pasu;
- c) ustanovení o evidenci;
- d) minimální kontroly, které mají být provedeny;
- e) používání správních postihů;
- f) přechodných opatření nezbytných pro snadnější používání této hlavy.

HLAVA II

Označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa

Článek 11

Hospodářské subjekty nebo organizace podle článku 12, které

- je na základě oddílu I této hlavy povinny označovat hovězí maso na všech fázích uvádění na trh,

- si na základě oddílu II této hlavy přejí označovat hovězí maso v místě prodeje takovým způsobem, aby byly poskytnuty informace jiné než ty, které jsou stanoveny článkem 13 týkající se některých vlastností nebo podmínek produkce označeného masa nebo zvířete, ze kterého pochází,

▼ **M3** tak učiní v souladu s touto hlavou.

Tato hlava se použije, aniž jsou dotčeny příslušné právní předpisy Společenství, zejména pokud jde o hovězí maso.

Článek 12

Pro účely této hlavy se rozumí:

1. „hovězí masem“ všechny produkty kódů KN 0201, 0202, 0206 10 95 a 0206 29 91;
2. „označováním“ připevňování štítku na jednotlivý kus nebo jednotlivé kusy masa nebo na jejich obal nebo v případě nebalených produktů poskytnutí příslušných informací v písemné a viditelné formě spotřebiteli v místě prodeje;
3. „organizací“ skupina hospodářských subjektů ze stejného odvětví nebo z různých odvětví obchodu s hovězím masem;
4. „mletým masem“ vykostěné maso, které bylo rozemleto na kousky a obsahuje méně než 1 % soli a které spadá pod kódy KN 0201, 0202, 0206 10 95 a 0206 29 91;
5. „ořezem“ malé kousky masa, jež jsou uznány za vhodné pro lidskou spotřebu a jsou získány výhradně z ořezávání při vykostování jatečně upravených těl nebo bourání či porcování masa;
- ▼ **B** 6. „bouraným masem“ maso rozkrájené na malé kostky, plátky nebo jiné dílčí části, které nevyžadují, aby je hospodářský subjekt před zakoupením konečným spotřebitelem dále porcoval, a které může tento spotřebitel přímo použít. Tato definice nepokrývá mleté maso a ořez.

ODDÍL I

Systém povinného označování hovězího masa ve společenství

Článek 13

Obecná pravidla

1. Hospodářské subjekty a organizace, které uvádějí hovězí maso na trh ve Společenství, ho označí v souladu s tímto článkem.

Systém povinného označování zaručuje vztah jednak mezi identifikací jatečně upravených těl, čtvrtí jatečně upravených těl nebo kusů masa a jednak mezi jednotlivým zvířetem nebo, pokud to dostačuje k ověření pravdivosti údajů na štítku, příslušnou skupinou zvířat.

2. Štítek obsahuje tyto údaje:

- a) referenční číslo nebo referenční kód zajišťující vztah mezi masem a zvířetem nebo zvířaty. Tímto číslem může být identifikační číslo jednotlivého zvířete, ze kterého hovězí maso pochází, nebo identifikační číslo skupiny zvířat;
- b) schvalovací číslo jatek, ve kterých bylo zvíře nebo skupina zvířat poražena, a členský stát nebo třetí země, ve kterém se jatka nacházejí. Údaj zní: „Poraženo v (název členského státu nebo třetí země) (schvalovací číslo)“;
- ▼ **B** c) schvalovací číslo bourárny, která provedla bourání jatečně upraveného těla nebo skupiny jatečně upravených těl, a členský stát nebo třetí země, ve které se bourárna nachází. Údaj zní: „Bouráno v (název členského státu nebo třetí země) (schvalovací číslo)“.

5. ► **M3** a) Hospodářské subjekty a organizace rovněž uvedou na štítcích: ◀

- i) členský stát nebo třetí zemi narození;

- ii) členské státy nebo třetí země, kde probíhal výkrm;
 - iii) členský stát nebo třetí země, kde byla provedena porážka;
 - b) Pokud však hovězí maso pochází ze zvířat narozených, chovaných a poražených:
 - i) ve stejném členském státě, údaj zní: „Původ: (název členského státu)“;
 - ii) ve stejné třetí zemi, údaj zní: „Původ: (název třetí země)“.
6. S cílem zabránit zbytečnému opakování označení uvedeného na štítku hovězího masa členských států či třetích zemí, kde probíhal chov, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b týkající se zjednodušeného provedení v případě velmi krátkého pobytu zvířete v členském státě nebo třetí zemi narození či porážky.
- Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme pravidla pro maximální velikost a složení skupiny zvířat uvedené v odstavci 1 a odst. 2 písm. a) při zohlednění omezení, pokud jde o homogenitu skupin zvířat, z nichž toto bourané maso či ořez pochází. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 23 odst. 2.

Článek 14

Odchyly od systému povinného označování

Odchylně od čl. 13 odst. 2 písm. b) a c) a od čl. 13 odst. 5 písm. a) bodů i) a ii) uvádí hospodářský subjekt nebo organizace, která vyrábí mleté hovězí maso, na štítku slova „Vyrobeno v (název členského státu nebo třetí země)“ podle toho, kde bylo maso vyrobeno, a „Původ“, pokud příslušný stát nebo příslušné státy nejsou státem, kde bylo maso vyrobeno.

Povinnost stanovená v čl. 13 odst. 5 písm. a) bodu iii) se použije pro uvedené maso od data použití tohoto nařízení.

Příslušné hospodářské subjekty nebo organizace však mohou na štítek k mletému hovězímu masu doplnit:

▼M3

- jeden nebo více údajů stanovených v článku 13, a/nebo
- datum výroby masa.

S cílem zajistit plnění horizontálních právních předpisů o označování v tomto oddílu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, kterými na základě zkušeností s mletým masem stanoví pravidla rovnocenná pravidlům uvedeným v prvních třech pododstavcích tohoto článku pro hovězí ořez nebo bourané hovězí maso.

Článek 15

Povinné označování hovězího masa ze třetích zemí

Odchylně od článku 13 musí být hovězí maso dovážené na území Unie, pro které nejsou k dispozici všechny informace uvedené v článku 13, opatřeno štítkem s údaji:

„Původ: mimo EU“ a „Poraženo v: (název třetí země)“.

▼B

ODDÍL II

▼M3

Nepovinné označování

Článek 15a

Obecná pravidla

Jiné informace o potravinách než ty, které jsou uvedeny v článcích 13, 14 a 15 a které hospodářské subjekty či organizace uvádějící hovězí maso na trh uvádějí dobrovolně na štítcích, musí být objektivní, ověřitelné příslušnými orgány a srozumitelné spotřebitelům.

Tyto informace musí být v souladu s horizontálními právními předpisy o označování, a především s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011⁽¹⁾

Jestliže hospodářské subjekty či organizace, které uvádějí hovězí maso na trh, poruší povinnosti uvedené v prvním a druhém pododstavci, uloží příslušný orgán v souladu s článkem 22 přiměřené sankce.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, pokud jde o definice a požadavky vztahující se na pojmy nebo kategorie pojmů, které mohou být uváděny na štítcích baleného čerstvého a zmrazeného hovězího a telecího masa.

▼ **B**

ODDÍL III

▼ **M3**

Obecná ustanovení

HLAVA III

▼ **M4**

Společná ustanovení

Článek 22

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění dodržování ustanovení tohoto nařízení.
Prováděním stanovených kontrol nejsou dotčeny kontroly, které může provádět Komise podle článku 9 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95.
Jakékoli sankce, které uloží členský stát hospodářskému subjektu nebo organizaci uvádějící hovězí maso na trh, musí být účinné, odrazující a přiměřené.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, pokud hospodářské subjekty a organizace uvádějící hovězí maso na trh označily hovězí maso, aniž by splnily své povinnosti stanovené v hlavě II, členské státy případně a v souladu se zásadou proporcionality nařídí odstranění hovězího masa z trhu. Členské státy mohou kromě sankcí uvedených v odstavci 1:
 - a) v případě, že dané maso splňuje příslušné veterinární a hygienické předpisy, povolit, aby takové hovězí maso:
 - i) bylo uvedeno na trh poté, co bylo řádně označeno v souladu s požadavky Unie; nebo
 - ii) bylo odesláno přímo ke zpracování na produkty jiné než produkty uvedené v čl. 12 bodu 1;
 - b) nařídit pozastavení nebo odebrání schválení uděleného dotčeným hospodářským subjektům a organizacím.
3. Odborníci Komise v součinnosti s příslušnými orgány:
 - a) ověří, zda členské státy splňují podmínky tohoto nařízení;
 - b) provádějí kontroly na místě, aby se přesvědčili, že kontroly byly provedeny v souladu s tímto nařízením.
4. Členský stát, na jehož území je kontrola na místě prováděna, poskytne odborníkům Komise veškerou pomoc, kterou mohou požadovat při provádění svých úkolů. Výsledky provedených kontrol se projednají s příslušným orgánem příslušného členského státu, než bude vypracována a rozeslána závěrečná zpráva. Součástí této zprávy jsou případná doporučení pro členské státy, jak zlepšit dodržování ustanovení tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

▼M3

Článek 22a

Příslušné orgány

Členské státy určí příslušný orgán nebo orgány odpovídající za dodržování tohoto nařízení a veškerých aktů přijatých Komisí na jeho základě.

Komisi a ostatní členské státy informují o identitě těchto orgánů

▼M4

Článek 22b

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 13 odst. 6, čl. 14 odst. 4 a článku 15a je Komisi svěřena na dobu pěti let ode dne 20. dubna 2016. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejné dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 13 odst. 6, čl. 14 odst. 4 a článku 15a kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 13 odst. 6, čl. 14 odst. 4 a článku 15a vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 23

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je pro prováděcí akty přijímané podle čl. 13 odst. 6 tohoto nařízení nápomocen Stálý výbor pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002⁽¹⁾.

▼M4

Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²⁾.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Má-li být stanovisko výboru získáno písemným postupem, je tento postup ukončen bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě stanovené pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádá prostá většina členů výboru.

Článek 23a

Zpráva a legislativní vývoj

Do:

- 18. července 2019 v případě ustanovení o nepovinném označování a
- 18. července 2023 v případě ustanovení o elektronické identifikaci

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼**B** předloží Komisi Evropskému parlamentu a Radě odpovídající zprávy zabývající se prováděním a dopadem tohoto nařízení, které v prvním případě obsahují možnost přezkoumat ustanovení o nepovinném označování a v druhém případě popisují technickou a ekonomickou proveditelnost uplatňování povinné elektronické identifikace v celé Unii. K těmto zprávám v případě potřeby připojí vhodné legislativní návrhy.

Článek 24

1. Nařízení (ES) č. 820/97 se zrušuje.
2. Odkazy na nařízení (ES) č. 820/97 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze.

Článek 25

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Použije se na hovězí maso ze zvířat poražených 1. září 2000 a později.

▼**M3** Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

PŘÍLOHA I

IDENTIFIKAČNÍ ZNAČKY

- a) BĚŽNÁ UŠNÍ ZNAČKA
S ÚČINNOSTÍ OD 18. ČERVENCE 2019:
- b) ELEKTRONICKÝ IDENTIFIKÁTOR VE FORMĚ ELEKTRONICKÉ UŠNÍ ZNAČKY
- c) ELEKTRONICKÝ IDENTIFIKÁTOR VE FORMĚ BACHOROVÉHO BOLUSOVÉHO ODPOVÍDAČE
- d) ELEKTRONICKÝ IDENTIFIKÁTOR VE FORMĚ INJEKČNĚ ZAVÁDĚNÉHO ODPOVÍDAČE.

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce
nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1925/2006

ze dne 20. prosince 2006

o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin

(Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26)

Ve znění:

		Č.	Úřední věstník	
			Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 108/2008 ze dne 15. ledna 2008	L 39	11	13.2.2008
► <u>M2</u>	Nařízení Komise (ES) č. 1170/2009 ze dne 30. listopadu 2009	L 314	36	1.12.2009
► <u>M3</u>	Nařízení Komise (EU) č. 1161/2011 ze dne 14. listopadu 2011	L 296	29	15.11.2011
► <u>M4</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011	L 304	18	22.11.2011
► <u>M5</u>	Nařízení Komise (EU) č. 119/2014 ze dne 7. února 2014	L 39	44	8.2.2014
► <u>M6</u>	Nařízení Komise (EU) 2015/403 ze dne 11. března 2015	L 67	4	12.3.2015
► <u>M7</u>	Nařízení Komise (EU) 2017/1203 ze dne 5. července 2017	L 173	9	6.7.2017
► <u>M8</u>	Nařízení Komise (EU) 2019/649 ze dne 24. dubna 2019	L 110	17	25.4.2019
► <u>M9</u>	Nařízení Komise (EU) 2019/650 ze dne 24. dubna 2019	L 110	21	25.4.2019
► <u>M10</u>	Nařízení Komise (EU) 2021/468 ze dne 18. března 2021	L 96	6	19.3.2021
► <u>M11</u>	Nařízení Komise (EU) 2022/860 ze dne 1. června 2022	L 151	37	2.6.2022
► <u>M11</u>	Nařízení Komise (EU) 2022/2340 ze dne 30. listopadu 2022	L 310	7	1.12.2022

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,
s ohledem na návrh Komise,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru⁽¹⁾,
v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁽²⁾,
vzhledem k těmto důvodům:

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 44.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 26. května 2005 (Úř. věst. C 117 E, 18.5.2006, s. 206), společný postoj Rady ze dne 8. prosince 2005 (Úř. věst. C 80 E, 4.4.2006, s. 27) a postoj Evropského parlamentu ze dne 16. května 2006 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 12. října 2006..

1. Existuje široký okruh živin a jiných složek, které mohou být použity při výrobě potravin, jež zahrnují mimo jiné vitaminy, minerální látky včetně stopových prvků, aminokyseliny, esenciální mastné kyseliny, vlákninu, různé rostliny a bylinné výtažky. Přidávání těchto látek do potravin upravují v členských státech různé vnitrostátní předpisy, které brání volnému pohybu těchto výrobků, vytvářejí nerovné podmínky hospodářské soutěže, a tím přímo ovlivňují fungování vnitřního trhu. Je tedy nezbytné přijmout předpisy Společenství harmonizující vnitrostátní předpisy týkající se přidávání vitaminů, minerálních látek a některých dalších látek do potravin.
2. Cílem tohoto nařízení je upravit přidávání vitaminů a minerálních látek do potravin a používání některých dalších látek nebo složek obsahujících látky jiné než vitaminy nebo minerální látky, které se přidávají do potravin nebo se používají při výrobě potravin za podmínek, jejichž důsledkem je požívání množství, které podstatně překračuje v rozumné míře předpokládaná množství požívaná za běžných podmínek spotřeby při vyvážené a pestré stravě nebo které by mohlo představovat jiné možné nebezpečí pro spotřebitele. Při neexistenci konkrétních pravidel Společenství ohledně zákazu nebo omezení používání látek nebo složek obsahujících látky jiné než vitaminy nebo minerální látky podle tohoto nařízení nebo podle jiných konkrétních předpisů Společenství mohou platit související vnitrostátní pravidla, aniž by byla dotčena ustanovení Smlouvy.
3. Některé členské státy vyžadují povinné přidávání některých vitaminů a minerálních látek do některých běžných potravin z důvodů péče o veřejné zdraví. Tyto důvody mohou platit na celostátní nebo dokonce regionální úrovni, avšak v současné době by neopravňovaly k harmonizaci předpisů o povinném přidávání živin v celém Společenství. Pokud by to však bylo vhodné, mohly by tyto předpisy být přijaty na úrovni Společenství. Mezitím by bylo užitečné shromáždit informace o těchto vnitrostátních opatřeních.
4. Vitaminy a minerální látky mohou výrobci do potravin přidávat na základě svého rozhodnutí, nebo je musí jako výživné látky přidávat na základě zvláštních právních předpisů Společenství. Mohou být rovněž přidávány z technologických důvodů jako přísady, barviva, aromatické látky nebo pro jiné podobné účely včetně povolených enologických postupů a procesů, které jsou stanoveny příslušnými právními předpisy Společenství. Toto nařízení by se mělo použít, aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy Společenství pro přidávání vitaminů a minerálních látek do konkrétních výrobků nebo skupin výrobků nebo jejich používání v nich anebo přidávání těchto látek za účely, které nejsou předmětem tohoto nařízení.
5. Vzhledem k tomu, že prostřednictvím směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy⁽¹⁾ byla přijata podrobná pravidla o doplňcích stravy s obsahem vitaminů a minerálních látek, neměla by se ustanovení tohoto nařízení týkající se vitaminů a minerálních látek vztahovat na doplňky stravy.
6. Vitaminy a minerální látky přidávají výrobci do potravin z celé řady důvodů včetně obnovení jejich obsahu, pokud se tento v procesu výroby, skladování nebo manipulace snížil, nebo z důvodu zajištění výživové hodnoty odpovídající potravinám, které mají nahradit.
7. Přiměřená a pestrá strava poskytuje za běžných okolností lidskému organismu veškeré živiny nezbytné pro jeho normální vývoj a pro udržení dobrého zdraví v množstvích, která byla stanovena a doporučena na základě obecně uznávaných vědeckých údajů. Průzkumy však prokázaly, že tohoto ideálního stavu není dosahováno u všech vitaminů a minerálních látek, ani u všech skupin obyvatelstva v rámci Společenství. Zdá se, že potraviny obohacené vitaminy a minerálními látkami nezanedbatelným způsobem přispívají k přijímání těchto živin, takže se lze domnívat, že kladně přispívají k celkovému přísunu živin.
8. Lze prokázat, že se v současné době ve Společenství, třebaže jen zřídka, vyskytují případy nedostatku živin. Změny společensko-hospodářské situace ve Společenství a způsobu života některých skupin obyvatelstva vedly k odlišným požadavkům na výživu a měnícím se stravovacím návykům. To následně způsobilo změny v požadavcích na přísun energie a živin různých skupin obyvatelstva a vedlo k tomu, že tyto skupiny obyvatelstva přijímaly menší množství některých vitaminů a minerálních látek, než je v daném členském státě doporučeno. Nové vědecké poznatky kromě toho poukazují na skutečnost, že v případě některých živin by přijímání většího než dosud doporučovaného množství mohlo lépe přispět k udržení optimálního zdravotního stavu.
9. Do potravin by mělo být povoleno přidávání pouze těch vitaminů a minerálních látek, které se v dané stravě obvykle nacházejí, jsou konzumovány jako její součást a považují se za nezbytné živiny; to však neznamená, že jejich přidávání je nezbytné. Je třeba zamezit možným sporům, pokud jde o identitu těchto nezbytných živin. Proto je vhodné vytvořit pozitivní seznam těchto vitaminů a minerálních látek.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51. Směrnice ve znění směrnice Komise 2006/37/ES (Úř. věst. L 94, 1.4.2006, s. 32).

10. Chemické látky využívané jako zdroj vitaminů a minerálních látek, které se mohou přidávat do potravin, by měly být bezpečné a také biologicky dostupné, tj. pro organismus prospěšné. Z tohoto důvodu by měl být vytvořen také pozitivní seznam těchto látek. Pozitivní seznam by měl zahrnovat látky, které na základě výše uvedených kritérií bezpečnosti a biologické dostupnosti schválil Vědecký výbor pro potraviny ve stanovisku vydaném dne 12. května 1999 a které smějí být použity při výrobě potravin určených pro kojence a děti, jiných potravin určených pro zvláštní výživu nebo doplňků stravy. Přestože se chlorid sodný (kuchyňská sůl) mezi látkami na tomto seznamu nevyskytuje, smí se i nadále používat jako přísada při přípravě jídla.
11. Aby se udržel krok s vědeckotechnickým rozvojem, je důležité tyto seznamy v případě potřeby pohotově revidovat. Tyto revize by představovaly prováděcí opatření technické povahy a jejich přijetí by mělo být pro zjednodušení a urychlení postupů svěřeno Komisi.
12. Potraviny obohacené o vitaminy a minerální látky výrobci většinou propagují a spotřebitelé je mohou vnímat jako výrobky, které jsou ve srovnání s podobnými nebo jinými výrobky, do nichž tyto živiny přidány nebyly, fyziologicky hodnotnější nebo mají ze zdravotního či výživového hlediska jinou přednost. To může spotřebitele vést k rozhodnutím, která mohou být jinak nežádoucí. Aby bylo možné čelit tomuto případnému nežádoucímu účinku, je vhodné u výrobků, které lze obohatit o vitaminy a minerální látky, zavést další omezení vedle omezení, která by přirozeně vyplývala z technologických důvodů nebo by byla nutná z bezpečnostních důvodů, je-li stanoven nejvyšší přípustný obsah vitaminů a minerálních látek. Obsah určitých látek ve výrobku, například alkoholu, by byl v této souvislosti vhodným kritériem pro zákaz přidávání vitaminů a minerálních látek. Veškeré výjimky ze zákazu přidávání vitaminů a minerálních látek do alkoholických nápojů by se měly omezit na ochranu tradičních vinných receptur, přičemž by dotyčné výrobky byly oznámeny Komisi. Neměly by se uvádět žádné údaje o prospěšnosti přidávání vitaminů nebo minerálních látek pro výživu nebo zdraví. Aby spotřebitel nebyl uveden v nejistotu ohledně přirozené výživové hodnoty čerstvých potravin, nemělo by být dovoleno čerstvé potraviny obohacovat o vitaminy ani minerální látky.
13. Účelem tohoto nařízení není upravovat používání vitaminů a minerálních látek ve stopových množstvích jakožto ukazatelů pravosti používaných za účelem boje proti podvodům.
14. Nadměrný příjem vitaminů a minerálních látek může vést k nepříznivým zdravotním účinkům, a proto je nezbytné podle potřeby stanovit nejvyšší přípustná množství pro přidávání těchto látek do potravin. Tato množství musí zajistit, aby bylo běžné používání těchto výrobků podle pokynů k použití poskytnutých výrobcem a v rámci pestré stravy pro spotřebitele bezpečné. Proto by měla být stanovena celková nejvyšší přípustná bezpečná množství pro vitaminy a minerální látky, které jsou v potravinách obsaženy v přírodní podobě nebo jsou do potravin přidávány z jakéhokoli důvodu, včetně technologických.
15. Z toho důvodu by měla být přijata celková nejvyšší přípustná bezpečná množství a případně další podmínky omezující přidávání těchto látek do potravin, které by zohlednily nejvyšší bezpečné úrovně stanovené vědeckým posouzením rizik založeným na obecně uznávaných vědeckých údajích a možný příjem těchto látek z jiných potravin. Náležitá pozornost by měla být rovněž věnována referenčním příjmům vitaminů a minerálních látek u obyvatelstva. Pokud je nutné u určitých vitaminů a minerálních látek stanovit omezení týkající se potravin, do nichž mohou být přidávány (například přidávání jódu do soli), je třeba stanovit jako prioritu obnovení jejich obsahu, pokud byl během zpracovávání, skladování nebo manipulace snížen, a zajištění podobné výživové hodnoty, jakou mají potraviny, které mají být těmito potravinami nahrazeny.
16. Vitaminy a minerální látky přidávané do potravin by měly být v potravinách nakonec přítomny v určitém minimálním množství. V opačném případě by jejich příliš malé a zanedbatelné množství v těchto obohacených potravinách nebylo pro spotřebitele žádným přínosem a bylo by zavádějící. Stejná zásada je základem požadavku, aby tyto živiny byly obsaženy v potravinách v dostatečném množství, jestliže mají být uvedeny v rámci nutričního označení. Proto by bylo vhodné, aby minimální množství vitaminů a minerálních látek obsažená v potravinách, do nichž byly tyto vitaminy a minerální látky přidány, odpovídala významným množstvím živin vyžadovaným pro jejich uvedení v rámci nutričního označení, pokud odpovídající výjimky nestanoví jinak.
17. Stanovení nejvyšších přípustných množství a veškerých podmínek pro používání těchto látek na základě uplatňování zásad a kritérií stanovených v tomto nařízení a přijetí minimálních množství by představovaly prováděcí opatření technické povahy a jejich přijetí by mělo být pro zjednodušení a urychlení postupů svěřeno Komisi.

18. Obecná ustanovení a definice pro označování jsou uvedeny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy⁽¹⁾. Toto nařízení by se tedy mělo omezit na nezbytná doplňující ustanovení. Ta by se měla rovněž použít, aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin⁽²⁾.
19. Vzhledem k výživovému významu výrobků obohacených o vitaminy a minerální látky a k jejich možnému dopadu na stravovací návyky a celkový příjem živin by měl být spotřebitel schopen posoudit celkovou výživovou kvalitu těchto výrobků. Z toho důvodu by mělo být nutriční označování potravin, odchylně od článku 2 směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin⁽³⁾, povinné.
20. Běžná a pestrá strava obsahuje mnoho složek, které zase obsahují mnoho látek. Příjem těchto látek nebo složek vyplývajících z jejich obvyklého a tradičního používání v běžné stravě nevyvolává obavy a není třeba ho upravovat. Některé látky jiné než vitaminy a minerální látky nebo složky obsahující tyto látky se do potravin přidávají jako výtažky nebo koncentráty a mohou vést k výrazně vyššímu příjmu, než by měl být při konzumaci přiměřené a pestré stravy. Bezpečnost takových postupů je v některých případech sporná a výhody nejsou zřejmé; z toho důvodu je třeba tyto postupy upravit. Je vhodné, aby v takových případech provozovatelé potravinářských podniků odpovědní za bezpečnost potravin uváděných na trh nesli důkazní břemeno ve věci bezpečnosti těchto výrobků.
21. Vzhledem ke zvláštní povaze potravin, do nichž jsou přidávány vitaminy a minerální látky, by měly být kromě prostředků, které mají kontrolní subjekty běžně k dispozici, umožněny další prostředky, aby se usnadnila účinná kontrola těchto výrobků.
22. Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajištění účinného fungování vnitřního trhu v souvislosti s přidáváním vitaminů, minerálních látek a některých dalších látek do potravin při poskytování vysoké úrovně ochrany spotřebitele, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
23. Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽⁴⁾,

PŘIJALI TOTO NAŘÍZENÍ:

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení sblíží právní a správní předpisy členských států, které upravují přidávání vitaminů, minerálních látek a některých dalších látek do potravin, za účelem zajištění účinného fungování vnitřního trhu při současném zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele.
2. Ustanovení tohoto nařízení týkající se vitaminů a minerálních látek se nevztahují na doplňky stravy, na něž se vztahuje směrnice 2002/46/ES.
3. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení právních předpisů Společenství, která se týkají
 - a) potravin určených pro zvláštní výživu, a neexistují-li zvláštní ustanovení, požadavků na složení těchto výrobků, které nezbytně vyplývají ze zvláštních výživových potřeb osob, pro něž jsou určeny;
 - b) nových potravin a nových složek potravin;
 - c) geneticky modifikovaných potravin;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/89/ES (Úř. věst. L 308, 25.11.2003, s. 15).

⁽²⁾ Viz stranu 9 tohto úředního věstníka.

⁽³⁾ Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2003/120/ES (Úř. věst. L 333, 20.12.2003, s. 51).

- d) potravinářských přídatných látek a aromatických látek;
- e) povolených enologických postupů a procesů.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „úřadem“ Evropský úřad pro bezpečnost potravin, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽¹⁾;
2. „další látkou“ jiná látka než vitamín nebo minerální látka, která má nutriční nebo fyziologický účinek.

KAPITOLA II

PŘIDÁVÁNÍ VITAMINŮ A MINERÁLNÍCH LÁTEK

Článek 3

Požadavky na přidávání vitaminů a minerálních látek

1. Do potravin smějí být při dodržení pravidel stanovených v tomto nařízení přidávány pouze vitaminy nebo minerální látky uvedené v seznamu obsaženém v příloze I ve formách uvedených v seznamu obsaženém příloze II.
2. Vitaminy a minerální látky lze přidávat do potravin ve formě biologicky přijatelné pro lidské tělo bez ohledu na to, zda jsou v nich běžně obsaženy, aby se zejména vzalo v úvahu,
 - a) že u obyvatelstva nebo u určitých skupin obyvatelstva existuje nedostatek jednoho nebo více vitaminů nebo minerálních látek, který je možné klinicky nebo subklinicky prokázat nebo pro nějž svědčí předpokládané malé množství přijímání živin, nebo
 - b) že je možné zlepšit stav výživy obyvatelstva nebo určitých skupin obyvatelstva nebo napravit případné nedostatky v příjmu vitaminů nebo minerálních látek v potravě způsobené změnami stravovacích návyků, nebo
 - c) že došlo k pokroku u obecně uznávaných vědeckých poznatků o úloze vitaminů a minerálních látek ve výživě a z toho vyplývajících vlivů na zdraví.
3. Změny seznamů uvedených v odstavci 1 tohoto článku se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3 s přihlédnutím ke stanovisku úřadu.

▼M1

Ze závažných naléhavých důvodů může Komise použít postup pro naléhavé případy stanovený v čl. 14 odst. 4 k vypuštění vitaminu nebo minerální látky ze seznamů uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Před provedením těchto změn Komise konzultuje dotčené osoby, zejména provozovatele potravinářských podniků a sdružení spotřebitelů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 575/2006 (Úř. věst. L 100, 8.4.2006, s. 3).

▼B

Článek 4

Omezení týkající se přidávání vitaminů a minerálních látek

Vitaminy a minerální látky se nesmějí přidávat do

- a) nezpracovaných potravin, například ovoce, zeleniny, masa, drůbeže a ryb;
- b) nápojů obsahujících více než 1,2 % obj. alkoholu, s výjimkou a odchylně od čl. 3 odst. 2 výrobků
 - i) uvedených v čl. 44 odst. 6 a 13 nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem⁽¹⁾, a
 - ii) které byly uvedeny na trh před přijetím tohoto nařízení, a
 - iii) které některý z členských států oznámí Komisi v souladu s článkem 11,

pokud na nich nejsou uvedena výživová a zdravotní tvrzení.

▼M1

Opatření k určení dalších potravin nebo skupin potravin, do nichž se nesmějí přidávat některé vitaminy nebo minerální látky a jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, mohou být přijata regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3 s ohledem na vědecké důkazy při zohlednění jejich výživové hodnoty.

▼B

Článek 5

Kritéria pro čistotu

▼M1

1. Opatření stanoví kritéria pro čistotu forem vitaminů a minerálních látek uvedených v příloze II, a jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3, pokud se nepoužijí podle odstavce 2 tohoto článku.

▼B

2. Použijí se kritéria pro čistotu forem vitaminů a minerálních látek uvedených v příloze II, která stanoví právní předpisy Společenství pro jejich použití při výrobě potravin pro účely, na které se nevztahuje toto nařízení.
3. Na formy vitaminů a minerálních látek uvedené v příloze II, pro něž právní předpisy Společenství nestanoví kritéria pro čistotu, se až do přijetí zvláštních předpisů vztahují obecně uznávaná kritéria pro čistotu doporučená mezinárodními subjekty a lze zachovat vnitrostátní pravidla stanovující přísnější kritéria pro čistotu.

Článek 6

Podmínky pro přidávání vitaminů a minerálních látek

▼M1

1. Je-li do potravin přidáván vitamin nebo minerální látka, nesmí celkové množství daného vitaminu nebo minerální látky v prodávané potravine v žádném případě přesáhnout nejvyšší přípustné množství. Opatření, kterými se uvedené množství stanoví a jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3. Komise může za tímto účelem předložit návrh opatření pro nejvyšší přípustné množství do 19. ledna 2009. U koncentrovaných a sušených výrobků je nejvyšší přípustné množství stanoveno jako množství, jež je v nich obsaženo v okamžiku, kdy jsou připraveny ke spotřebě podle pokynů výrobce.
2. Případné podmínky omezující nebo zakazující přidávání určitého vitaminu nebo minerální látky do potravin nebo do skupiny potravin, a jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení včetně jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3.
3. Nejvyšší přípustná množství podle odstavce 1 a podmínky podle odstavce 2 se stanoví s ohledem na
 - a) nejvyšší bezpečné úrovně vitaminů a minerálních látek stanovené vědeckým posouzením rizik založeným na obecně uznávaných vědeckých údajích, přičemž se podle potřeby zohlední různý stupeň citlivosti různých skupin spotřebitelů; a
 - b) příjem vitaminů a minerálních látek z jiných zdrojů stravy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2165/2005 (Úř. věst. L 345, 28.12.2005, s. 1).

4. Při stanovení nejvyšších přípustných množství podle odstavce 1 a podmínek podle odstavce 2 se také náležitě zohlední referenční příjem vitaminů a minerálních látek pro obyvatelstvo.
5. Při stanovení nejvyšších přípustných množství podle odstavce 1 a podmínek podle odstavce 2 pro vitaminy a minerální látky, jejichž referenční příjem u obyvatelstva se blíží nejvyšší bezpečné úrovni, se podle potřeby zohlední
 - a) podíl jednotlivých výrobků na celkové výživě obyvatelstva obecně nebo na výživě určitých skupin obyvatelstva,
 - b) výživový profil výrobku stanovený na základě nařízení (ES) č. 1924/2006.

▼ **M1**

6. Přidání vitaminu nebo minerální látky do potravin musí vést k přítomnosti daného vitaminu nebo minerální látky v potravine alespoň ve významném množství, je-li stanoveno v příloze směrnice 90/496/EHS. Odchylně od výše uvedených významných množství se opatření, kterými se stanoví nejnížší přípustná množství včetně případných nižších množství pro určité potraviny nebo skupiny potravin a jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3 tohoto nařízení.

▼ **B**

Článek 7

Označování, obchodní úprava a reklama

▼ **M1**

1. Označení, obchodní úprava a reklama u potravin, do kterých byly přidány vitaminy a minerální látky, nesmějí obsahovat žádnou zmínku uvádějící ani naznačující, že vyvážená a pestrá strava nemůže zajistit odpovídající množství živin. Pokud je to vhodné, může být pro konkrétní živinu regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3 přijata odchylka, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení.

▼ **B**

2. Označování, obchodní úprava a reklama u potravin, do nichž byly přidány vitaminy a minerální látky, nesmějí uvádět v omyl ani klamat spotřebitele ohledně výživové hodnoty potravin, která by mohla být důsledkem přidání těchto živin.

▼ **M4**

3. Výživové označování výrobků, do kterých byly přidány vitaminy a minerální látky a na něž se vztahuje toto nařízení, je povinné. Poskytované údaje musí obsahovat informace podle čl. 30 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům⁽¹⁾ a celkové množství obsažených vitaminů a minerálních látek v okamžiku jejich přidání do potravin.

▼ **B**

4. Označení výrobků, do nichž byly přidány vitaminy a minerální látky, může obsahovat poznámku o tomto přidání za podmínek stanovených v nařízení (ES) č. 1924/ 2006.
5. Tento článek se použije, aniž jsou dotčena jiná ustanovení právních předpisů v oblasti potravin týkající se zvláštních skupin potravin.
6. Prováděcí pravidla k tomuto článku mohou být stanovena postupem podle čl. 14 odst. 2.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18

KAPITOLA III

PŘIDÁVÁNÍ NĚKTERÝCH DALŠÍCH LÁTEK

Článek 8

Látky podléhající zakazu, omezení nebo přezkumu Společenství

1. Pokud se do potravin přidává nebo při výrobě potravin používá jiná látka než vitaminy nebo minerální látky anebo složka obsahující jinou látku než vitaminy a minerální látky za podmínek, které by vedly k požívání této látky v množství, které podstatně překračuje množství v rozumné míře předpokládaná při požívání za běžných podmínek spotřeby při vyvážené a pestré stravě nebo které by mohlo představovat jiné možné nebezpečí pro spotřebitele, použije se postup podle tohoto článku.
- ▼M1 2. Komise může z vlastního podnětu nebo na základě informací poskytnutých členskými státy přijmout rozhodnutí, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, a to vždy po posouzení dostupných informací úřadem a regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3, zařadit, je-li to nutné, látku nebo složku do přílohy III. Zejména
 - a) pokud byl zjištěn škodlivý účinek na zdraví, zařadí se látka nebo složka látku obsahující
 - i) do části A přílohy III a její přidávání do potravin nebo její použití při výrobě potravin se zakáže nebo
 - ii) do části B přílohy III a její přidávání do potravin nebo její použití při výrobě potravin se povolí pouze za podmínek stanovených v uvedené části;
 - b) pokud je zjištěn možný škodlivý účinek na zdraví, ale ještě není vědecky prokázán, zařadí se látka do části C přílohy III.

Ze závažných naléhavých důvodů může Komise použít postup pro naléhavé případy stanovený v čl. 14 odst. 4 k zařazení látky nebo složky do části A nebo B přílohy III.
- ▼B 3. Předpisy Společenství týkající se určitých potravin mohou stanovit omezení nebo zákaz používání některých jiných látek než těch, které jsou uvedeny v tomto nařízení.
4. Provozovatelé potravinářských podniků nebo jiné zúčastněné osoby mohou kdykoli předložit úřadu k posouzení dokumentaci obsahující vědecké údaje prokazující bezpečnost látky uvedené v části C přílohy III za podmínek jejího použití v potravinách nebo ve skupině potravin a vysvětlující účel takového použití. Úřad o předložení neprodleně uvědomí členské státy a Komisi a dokumentaci jim zpřístupní. ▼M1
5. Do čtyř let ode dne zařazení látky na seznam do části C přílohy III se regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3 a se zřetelem na stanovisko úřadu ke všem dokumentacím předloženým k posouzení podle odstavce 4 tohoto článku přijme rozhodnutí, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, zda bude používání dané látky uvedené na seznamu v části C přílohy III obecně povoleno, nebo zda bude tato látka zařazena na seznam v části A nebo B přílohy III.

Ze závažných naléhavých důvodů může Komise použít postup pro naléhavé případy stanovený v čl. 14 odst. 4 za účelem zařazení látky nebo složky do části A nebo B přílohy III.
- ▼B 6. Komise přijme postupem podle čl. 14 odst. 2 prováděcí pravidla k tomuto článku včetně pravidel pro předkládání dokumentace uvedené v odstavci 4 tohoto článku.

KAPITOLA IV

OBEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 9

Rejstřík Společenství

1. Komise zřídí a vede rejstřík Společenství týkající se přidávání vitaminů, minerálních látek a některých dalších látek do potravin (dále jen „rejstřík“)
2. Rejstřík zahrnuje
 - a) vitaminy a minerální látky, které mohou být přidány do potravin, uvedené v příloze I,
 - b) formy vitaminů a minerálních látek, které mohou být přidány do potravin, uvedené v příloze II,
 - c) nejvyšší a nejnižší přípustná množství vitaminů a minerálních látek, která mohou být přidána do potravin, a veškeré s tím související podmínky stanovené v souladu s článkem 6,
 - d) informace o vnitrostátních předpisech uvedených v článku 11 pro povinné přidávání vitaminů a minerálních látek,
 - e) veškerá omezení přidávání vitaminů a minerálních látek stanovená v článku 4,
 - f) látky, pro něž byla předložena dokumentace v souladu s čl. 17 odst. 1 písm. b),
 - g) informace o látkách uvedených v příloze III a o důvodech pro jejich zařazení do zmíněné přílohy,
 - h) informace o látkách uvedených v části C přílohy III, jejichž použití je obecně povoleno podle čl. 8 odst. 5.
3. Rejstřík je přístupný veřejnosti.

Článek 10

Volný pohyb zboží

Aniž je dotčena Smlouva, a zejména její články 28 a 30, nesmějí členské státy obchodování s potravinami, které jsou v souladu s tímto nařízením a akty Společenství přijatými k jeho provedení, omezit ani zakázat prostřednictvím uplatňování neharmonizovaných vnitrostátních předpisů o přidávání vitaminů a minerálních látek do potravin.

Článek 11

Vnitrostátní předpisy

1. Do 19. července 2007 uvědomí členské státy Komisi o platných vnitrostátních předpisech o povinném přidávání vitaminů a minerálních látek a o výrobcích, na které se vztahuje odchylka obsažená v čl. 4 písm. b).
2. Pokud se některý členský stát v případě neexistence předpisů Společenství domnívá, že je nutné přijmout nové právní předpisy
 - a) týkající se povinného přidávání vitaminů a minerálních látek do určitých potravin nebo skupin potravin nebo
 - b) týkající se zákazu nebo omezení používání některých jiných látek při výrobě určitých potravin,
 oznámí to Komisi postupem podle článku 12.

Článek 12

Oznamovací postup

1. Pokud členský stát považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy, oznámí zamýšlená opatření Komisi a ostatním členským státům a uvede důvody pro jejich přijetí.
2. Komise se poradí s výborem uvedeným v čl. 14 odst. 1, pokud se domnívá, že je tato konzultace užitečná, nebo pokud o ni požádá členský stát, a vydá k zamýšleným opatřením stanovisko.
3. Dotyčný členský stát může přijmout zamýšlená opatření šest měsíců po oznámení uvedeném v odstavci 1 za předpokladu, že stanovisko Komise není nepříznivé.

Vydá-li Komise nepříznivé stanovisko, rozhodne postupem podle čl. 14 odst. 2 a před uplynutím lhůty uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce, zda smějí být zamýšlená opatření provedena. Komise může vyžadovat, aby byly v zamýšlených opatřeních provedeny změny.

Článek 13

Ochranná opatření

1. Pokud má některý členský stát závažné důvody se domnívat, že výrobek ohrožuje lidské zdraví, ačkoli je v souladu s tímto nařízením, může uplatňování dotčených ustanovení na svém území pozastavit nebo omezit. Neprodleně o tom vyrozumí ostatní členské státy a Komisi a uvede důvody pro své rozhodnutí.
2. Rozhodnutí se přijme postupem podle čl. 14 odst. 2, případně po obdržení stanoviska úřadu. Komise může tento postup zahájit z vlastního podnětu.
3. Členský stát uvedený v odstavci 1 může zachovat uvedené pozastavení nebo omezení, dokud mu není oznámeno rozhodnutí podle odstavce 2.

▼**M1**

Článek 14

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1, 2 a 6 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

▼**B**

Článek 15

Monitoring

Pro usnadnění účinného monitoringu potravin, do nichž byly přidány vitaminy a minerální látky, a potravin obsahujících látky uvedené v částech B a C přílohy III mohou členské státy požadovat, aby výrobce nebo osoba, která tyto potraviny na jejich území uvádí na trh, toto uvedení na trh oznámily příslušnému orgánu tím, že mu předají vzor označení použitého u výrobku. V tom případě mohou být rovněž požadovány informace o stažení výrobku z trhu.

*Článek 16***Hodnocení**

Do 1. července 2013 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadu uplatňování tohoto nařízení, zejména pokud jde o vývoj na trhu potravin, do kterých jsou přidávány vitaminy a minerální látky, o jejich spotřebu, o nutriční příjmy u obyvatelstva, o změny ve stravovacích návycích a o přidávání některých dalších látek, spolu s případnými návrhy změn tohoto nařízení, které považuje za nezbytné. V souvislosti s tím poskytnou členské státy Komisi nutné významné informace do 1. července 2012. Prováděcí pravidla k tomuto článku budou přijata postupem podle čl. 14 odst. 2.

*Článek 17***Přechodná opatření**

1. Odchylně od čl. 3 odst. 1 mohou členské státy na svém území do 19. ledna 2014 povolit použití vitaminů a minerálních látek neuvedených v příloze I nebo ve formách neuvedených v příloze II, pokud
 - a) se dotýčná látka používá jako doplněk k potravinám uváděným na trh Společenství k 19. lednu 2007 a
 - b) úřad nevydá nepříznivé stanovisko k používání této látky nebo k jejímu používání v dané formě při výrobě potravin na základě dokumentace podporující použití dané látky, kterou mají Komisi předložit členské státy do 19. ledna 2010.
2. Do 19. ledna 2014 mohou členské státy v souladu s ustanoveními Smlouvy nadále uplatňovat stávající vnitrostátní omezení nebo zákazy pro obchod s potravinami, do nichž byly přidány vitaminy a minerální látky, jež nejsou uvedeny na seznamu v příloze I nebo jež jsou ve formách neuvedených v příloze II.
3. Členské státy mohou v souladu s ustanoveními Smlouvy nadále uplatňovat stávající vnitrostátní předpisy o nejvyšších a nejnižších přípustných množstvích vitaminů a minerálních látek uvedených v příloze I přidávaných do potravin a o podmínkách platných pro takové přidání, a to až do přijetí odpovídajících opatření Společenství v souladu s článkem 6 nebo podle jiných zvláštních předpisů Společenství.

*Článek 18***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. července 2007.

Potraviny uvedené na trh nebo opatřené etiketou před 1. červencem 2007, které nejsou v souladu s tímto nařízením, mohou na trhu zůstat do data jejich spotřeby, ne však déle než do 31. prosince 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

PŘÍLOHA I.

VITAMINY A MIERÁLNÍ LÁTKY, KTERÉ MOHOU BÝT PŘIDÁVÁNY DO POTRAVIN

Vitaminy

vitamin A	kyselina pantothenová
vitamin D	vitamin B6 (pyridoxin)
vitamin E	kyselina listová
vitamin K	vitamin B12 (kobalamin)
vitamin B1 (thiamin)	biotin
vitamin B2 (riboflavin)	vitamin C
niacin	

Minerální látky

vápník	draslík
hořčík	selen
železo	chrom
měď	molybden
jód	fluor
zinek	chlor
mangan	fosfor
sodík	

▼ **M2**

Bór

PŘÍLOHA II

FORMY VITAMINŮ A MINERÁLNÍCH LÁTEK, KTERÉ MOHOU BÝT PŘIDÁVÁNY DO POTRAVIN

1. Formy vitaminů

VITAMIN A	VITAMIN K
retinol	fyllochinon (fytomenadion)
retinyl-acetát	menachinon ^(*)
retinyl-palmitát	
β-karoten	VITAMIN B1
	thiamin-hydrochlorid
VITAMIN D	thiamin-mononitrát
cholecalciferol	
ergocalciferol	VITAMIN B2
	riboflavin
VITAMIN E	riboflavin-5'-fosfát, sodná sůl
D-α-tokoferol	nikotinamid
DL-α-tokoferol	
D-α-tokoferyl-acetát	NIACIN
DL-α-tokoferyl-acetát	kyselina nikotinová
D-α-tokoferyl-sukcinát	nikotinamid

^(*) Menachinon vyskytující se zejména jako menachinon-7 a v menší míře jako menachinon-

KYSELINA PANTOTHENOVÁ

D-pantothenát vápenatý
D-pantothenát sodný
dexpanthenol

VITAMIN B6

pyridoxin-hydrochlorid
pyridoxin-5'-fosfát pyridoxin-dipalmitát

KYSELINA LISTOVÁ

kyselina pteroylmonoglutamová
L-methylfolát vápenatý

VITAMIN B12

kyanokobalamin
hydroxokobalamin

BIOTIN

D-biotin

VITAMIN C

L-askorbová kyselina
L-askorbát sodný
L-askorbát vápenatý
L-askorbát draselný
L-askorbyl-6-palmitát

1. Minerální látky

uhličitan vápenatý
chlorid vápenatý
citrát-malát vápenatý
vápenaté soli kyseliny citrónové
glukonan vápenatý
glycerofosfát vápenatý
mléčnan vápenatý
vápenaté soli kyseliny trihydrogenfosforečné
hydroxid vápenatý
jablečnan vápenatý
oxid vápenatý
síran vápenatý

▼M7

vápenatá sůl fosforylovaných oligosacharidů

▼M2

octan hořečnatý
uhličitan hořečnatý
chlorid hořečnatý
hořečnaté soli kyseliny citrónové
glukonan hořečnatý
glycerofosfát hořečnatý
hořečnaté soli kyseliny trihydrogenfosforečné
mléčnan hořečnatý
hydroxid hořečnatý
oxid hořečnatý
citrát draselno-hořečnatý
síran hořečnatý
bisglycinát železnatý
uhličitan železnatý
citrát železnatý

citrát amono-železitý
glukonan železnatý
fumarát železnatý
difosforečnan sodno-železitý
mléčnan železnatý
síran železnatý

▼M3

fosforečnan železnatoamonný
železito-sodná sůl EDTA

▼M2

difosforečnan železitý
sacharát železitý
elementární železo (karbonylové železo a elektrolyticky nebo vodíkem redukované železo)
uhličitan měďnatý
citrát měďnatý
glukonan měďnatý
síran měďnatý
komplex mědi s lysinem
jodid sodný
jodičnan sodný
jodid draselný
jodičnan draselný
octan zinečnatý
bisglycinát zinečnatý
chlorid zinečnatý
citrát zinečnatý
glukonan zinečnatý
mléčnan zinečnatý
oxid zinečnatý
uhličitan zinečnatý

síran zinečnatý		hydrogenuhličitan draselný
uhličitan manganatý		uhličitan draselný
chlorid manganatý		chlorid draselný
citrát manganatý		citrát draselný
glukonan manganatý		glukonan draselný
glycerofosfát manganatý		glycerofosfát draselný
síran manganatý		mléčnan draselný
hydrogenuhličitan sodný		hydroxid draselný
uhličitan sodný		draselné soli kyseliny trihydrogenfosforečné
citrát sodný		chlorid chromitý a jeho hexahydrát
glukonan sodný		síran chromitý a jeho hexahydrát
mléčnan sodný	▼ M3	
hydroxid sodný s		chrom-pikolinát
odné soli kyseliny trihydrogenfosforečné	▼ M5	
kvasnice obohacené selenem ^(**)		mléčnan chromitý
selenan sodný	▼ M2	
hydrogenseleničitan sodný		molybdenan amonný
seleničitan sodný		molybdenan sodný
fluorid sodný		kyselina boritá
fluorid draselný		boritan sodný

▼ **B**

PŘÍLOHA III

LÁTKY, JEJICHŽ POUŽÍVÁNÍ V POTRAVINÁCH JE ZAKÁZÁNO, OMEZENO NEBO PODLÉHÁ PŘEZKUMU SPOLEČENSTVÍ

Část A – Látky podléhající zákazu

▼ **M10**

Aloe-emodin a všechny přípravky, v nichž je tato látka přítomna

Danthron a všechny přípravky, v nichž je tato látka přítomna

▼ **M6**

„Emodin a všechny přípravky, v nichž je tato látka přítomna

▼ **M10**

Chvojník (*Ephedra* spp.) a přípravky z něj pocházející z druhů rodu *Ephedra*

▼ **M9**

Přípravky z listu druhu *Aloe* obsahující deriváty hydroxyanthracenu

Kůra bujarníku johimbe a přípravky z ní pocházející z bujarníku johimbe (*Pausinystalia johimbe* (K. Schum.) Pierre ex Beille)

(**) Kvasnice obohacené selenem vyprodukované v kultuře za přítomnosti seleničitanu sodného jako zdroje selenu a obsahující v sušené formě, která je uváděna na trh, ne více než 2,5 mg Se/g. Převládajícím organickým typem selenu v kvasnicích je selenomethionin (mezi 60 a 85 % celkového obsahu extrahovaného selenu ve výrobku). Obsah ostatních organických sloučenin selenu včetně selenocysteinu nepřesahuje 10 % celkového obsahu extrahovaného selenu. Obsah anorganického selenu obvykle nepřesahuje 1 % celkového obsahu extrahovaného selenu -

▼B

Část B Látky podléhající omezení

▼M12

Látka podléhající omezení	Podmínky použití	Dodatečné požadavky
Extrakty ze zeleného čaje obsahující (-)-epigallokatechin-3-gallát ⁽¹⁾	Denní porce potravin musí obsahovat méně než 800 mg (-)-epigallokatechin-3-gallátu	Na etiketě musí být uveden maximální počet porcí potravin ke každodenní konzumaci a varování před konzumací 800 mg (-)-epigallokatechin-3-gallátu nebo více za den. Na etiketě musí být uveden obsah (-)-epigallokatechin-3-gallátu v jedné porci potravin. Etiketa musí obsahovat tato upozornění: „Výrobek byste neměli konzumovat, pokud tentýž den konzumujete jiné výrobky, které obsahují zelený čaj.“ „Výrobek by neměly konzumovat těhotné nebo kojící ženy a děti mladší 18 let.“ „Výrobek byste neměli konzumovat nalačno“.
Monakoliny z červené fermentované rýže	Jednotlivá porce výrobku ke každodenní konzumaci musí obsahovat méně než 3 mg monakolinů z červené fermentované rýže.	Na etiketě musí být uveden počet jednotlivých porcí výrobku ke každodenní konzumaci a varování před konzumací 3 mg monakolinů nebo více za den. Na etiketě musí být uveden obsah monakolinů v porci výrobku. Etiketa musí obsahovat tato upozornění: „Výrobek by neměly konzumovat těhotné a kojící ženy, děti mladší 18 let a dospělí ve věku nad 70 let.“ „Pokud máte zdravotní problémy, poraďte se ohledně konzumace tohoto výrobku s lékařem.“; „Výrobek byste neměli konzumovat, pokud užíváte léky ke snížení hladiny cholesterolu.“; „Výrobek byste neměli konzumovat, pokud již konzumujete jiné výrobky, které obsahují červenou fermentovanou rýži.“
Transmastné kyseliny jiné než transmastné kyseliny přirozeně se vyskytující v tucích živočišného původu	Maximálně 2 g na 100 g tuku v potravinách určených pro konečného spotřebitele a v potravinách určených pro maloobchod	Provozovatelé potravinářských podniků, kteří dodávají jiným provozovatelům potravinářských podniků potraviny určené pro konečné spotřebitele ani pro maloobchod, musí zajistit, aby provozovatelé potravinářských podniků, kterým jsou potraviny dodávány, měli informace o množství transmastných kyselin, jiných než transmastných kyselin přirozeně se vyskytujících v tucích živočišného původu, pokud toto množství přesahuje 2 g na 100 g tuku.

▼M8

^(*) kromě vodných extraktů ze zeleného čaje obsahujících (-)-epigallokatechin-3-gallát, které mají po rekonstituci v nápojích složení srovnatelné s tradičními odvary ze zeleného čaje.

- ▼B **Část C – Látky podléhající přezkumu Společenství**
- ▼M12 Extrakty ze zeleného čaje obsahující (-)-epigallokatechin-3-gallát⁽⁴⁾
- ▼M11 Monakoliny z červené fermentované rýže
- ▼M8 Přípravky z kůry *Rhamnus frangula* L., *Rhamnus purshiana* DC. obsahující deriváty hydroxyanthracenu
Přípravky z listu nebo plodu *Cassia senna* L. obsahující deriváty hydroxyanthracenu
Přípravky z kořene nebo oddenku *Rheum palmatum* L., *Rheum officinale* Baillon a jejich kříženců obsahujících deriváty hydroxyanthracenu
- ▼M9

⁽¹⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 575/2006 (Úř. věst. L 100, 8.4.2006, s. 3).

⁽²⁾ Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2165/2005 (Úř. věst. L 345, 28.12.2005, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18

^(*) Menachinon vyskytující se zejména jako menachinon-7 a v menší míře jako menachinon-6.

^(*) Kvasnice obohacené selenem vyprodukované v kultuře za přítomnosti seleničitanu sodného jako zdroje selenu a obsahující v sušené formě, která je uváděna na trh, ne více než 2,5 mg Se/g. Převládajícím organickým typem selenu v kvasnicích je selenomethionin (mezi 60 a 85 % celkového obsahu extrahovaného selenu ve výrobku). Obsah ostatních organických sloučenin selenu včetně selenocysteinu nepřesahuje 10 % celkového obsahu extrahovaného selenu. Obsah anorganického selenu obvykle nepřesahuje 1 % celkového obsahu extrahovaného selenu.

⁽⁴⁾ kromě vodných extraktů ze zeleného čaje obsahujících (-)-epigallokatechin-3-gallát, které mají po rekonstituci v nápojích složení srovnatelné s tradičními odvary ze zeleného čaje.

▼B

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce
nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1924/2006

ze dne 20. prosince 2006

o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin ◀

(Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 107/2008 ze dne 15. ledna 2008	L 39	8	13.2.2008
► <u>M2</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 109/2008 ze dne 15. ledna 2008	L 39	14	13.2.2008
► <u>M3</u>	Nařízení Komise (EU) č. 116/2010 ze dne 9. února 2010	L 37	16	10.2.2010
► <u>M4</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011	L 304	18	22.11.2011
► <u>M5</u>	Nařízení Komise (EU) č. 1047/2012 ze dne 8. listopadu 2012	L 310	36	9.11.2012

Opraveno:

- C1 Oprava, Úř. věst. L 12, 18.1.2007, s. 3 (1924/2006)
- C2 Oprava, Úř. věst. L 25, 30.1.2008, s. 12 (1924/2006)
- C3 Oprava, Úř. věst. L 86, 28.3.2008, s. 34 (1924/2006)

▼B

▼C3

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

▼C1

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,
s ohledem na návrh Komise,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁽¹⁾,
v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁽²⁾,
vzhledem k těmto důvodům:

⁽¹⁾ Úř. věst. C 110, 30.4.2004, s. 18.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 26. května 2005 (Úř. věst. C 117 E, 18.5.2006, s. 187), společný postoj Rady ze dne 8. prosince 2005 (Úř. věst. C 80 E, 4.4.2006, s. 43) a postoj Evropského parlamentu ze dne 16. května 2006 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 12. října 2006.

1. Ve Společenství stoupá počet potravin, u nichž se při označování a v reklamě používají výživová a zdravotní tvrzení. K zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitelů a usnadnění výběru potravin by měly být produkty, včetně dovážených produktů, uvedené na trh bezpečné a měly by být náležitě označeny. Různorodá a vyvážená strava je základním předpokladem dobrého zdraví a jednotlivé výrobky mají z hlediska celkového stravování relativní význam.
2. Rozdíly mezi vnitrostátními předpisy, které se týkají těchto tvrzení, mohou bránit volnému pohybu potravin a vytvářet nerovné podmínky hospodářské soutěže. Tím přímo ovlivňují fungování vnitřního trhu. Je proto nutné přijmout pravidla Společenství pro používání výživových a zdravotních tvrzení při označování potravin.
3. Obecná ustanovení o označování potravin jsou uvedena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy⁽¹⁾. Směrnice 2000/13/ES obecně zakazuje používání údajů, které by kupujícího uváděly v omyl nebo které připisují potravinám léčebné vlastnosti. Toto nařízení by mělo doplnit obecné zásady směrnice 2000/13/ES a stanovit zvláštní ustanovení pro používání výživových a zdravotních tvrzení při označování potravin, které mají být jako takové dodány spotřebiteli.
4. Toto nařízení by se mělo vztahovat na všechna výživová a zdravotní tvrzení, která se objevují v obchodních sděleních, mimo jiné v obecně zaměřené reklamě na potraviny a v propagačních kampaních, jako například těch, které jsou zcela nebo zčásti podporovány orgány veřejné moci. Nemělo by se vztahovat na tvrzení, která se objevují v jiných než obchodních sděleních, jako jsou výživová doporučení nebo jiná doporučení vydávaná orgány a subjekty veřejného zdraví, ani na jiná než obchodní sdělení a informace v tisku a ve vědeckých publikacích. Toto nařízení by se mělo vztahovat i na ochranné známky a další obchodní značky, které je možné chápat jako výživová nebo zdravotní tvrzení.
5. Druhové popisy (názvy), které se již tradičně používají k označení určité zvláštnosti skupiny potravin či nápojů, z níž by mohl vyplývat nějaký účinek na lidské zdraví, jako jsou například „zaživací“ likér nebo bonbon „proti kašli“, by měly být vyňaty z oblasti působnosti tohoto nařízení.
6. Výživová tvrzení jiná než příznivá nespádají do oblasti působnosti tohoto nařízení; členské státy, které zamýšlejí zavést vnitrostátní systém jiných než příznivých výživových tvrzení, by měly tento systém oznámit Komisi a ostatním členským státům v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti⁽²⁾.
7. Na mezinárodní úrovni přijal Codex Alimentarius v roce 1991 obecná doporučení týkající se tvrzení a v roce 1997 doporučení pro používání výživových tvrzení. Komise Codex Alimentarius schválila změnu těchto doporučení v roce 2004. Tato změna spočívá v tom, že do doporučení z roku 1997 byla zahrnuta zdravotní tvrzení. Patříčným způsobem jsou zohledňovány definice a podmínky uvedené v doporučeních, která Codex Alimentarius vydal.
8. Možnost používat tvrzení „s nízkým obsahem tuku“ pro roztíratelné tuky stanovená v nařízení Rady (ES) č. 2991/94 ze dne 5. prosince 1994, kterým se stanovují normy pro roztíratelné tuky⁽³⁾, by měla být přizpůsobena ustanovením tohoto nařízení co nejdříve. Do té doby se nařízení (ES) č. 2991/94 použije na produkty, které spadají do jeho oblasti působnosti.
9. Existuje celá řada živin a jiných látek, jež mají výživový nebo fyziologický účinek, například vitaminy, minerální látky včetně stopových prvků, aminokyseliny, esenciální mastné kyseliny, vláknina, různé rostliny a bylinné výtažky, které se mohou vyskytovat v potravinách a které mohou být předmětem tvrzení. Proto je třeba stanovit obecné zásady pro všechna tvrzení uváděná na potravinách s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitelů, poskytnout spotřebitelům nezbytné informace, aby se mohli rozhodnout na základě důkladné znalosti skutečností, a vytvořit rovné podmínky hospodářské soutěže v potravinářském průmyslu.
10. Potraviny, které jsou propagovány pomocí tvrzení, mohou spotřebitelé vnímat jako produkty, které jsou ve srovnání s podobnými nebo jinými produkty, do nichž se tyto živiny a jiné látky nepři dávají, z výživového, fyziologického nebo jiného zdravotního hlediska hodnotnější. To by mohlo spotřebitele vést k rozhodnutím, která přímo ovlivní jejich celkový příjem jednotlivých živin nebo jiných látek způsobem, který by byl v rozporu s vědeckými podklady. Aby byl tento potenciální nežádoucí účinek vyloučen, je vhodné zavést některá omezení, pokud jde o produkty, na nichž jsou uváděna tvrzení. V této

⁽¹⁾ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/89/ES (Úř. věst. L 308, 25.11.2003, s. 15).

⁽²⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

⁽³⁾ Úř. věst. L 316, 9.12.1994, s. 2.

souvislostijšou vhodnými kritérii pro určení, zda mohou být na produktu uvedena tvrzení, takové faktory, jako je přítomnost některých látek nebo výživový profil produktu. Ačkoli je používání takových kritérií na vnitrostátní úrovni oprávněné, aby bylo spotřebitelům umožněno činit informovaná rozhodnutí z výživového hlediska, může vést k překážkám obchodu uvnitř Společenství, a proto by mělo být na úrovni Společenství harmonizováno. Do oblasti působnosti tohoto nařízení by neměly spadat informace a sdělení o zdraví, které podporují upozornění orgánů členských států a Společenství na nebezpečí vyplývající ze zneužívání alkoholu.

11. Cílem používání výživových profilů jako kritéria by bylo vyhnout se situaci, kdy výživová nebo zdravotní tvrzení zastírají celkovou výživovou hodnotu potraviny, což by mohlo klamat spotřebitele, kteří se v rámci vyvážené stravy snaží vybírat si zdravé potraviny. Výživové profily podle tohoto nařízení by měly být určeny výhradně pro stanovení okolností, za kterých mohou být tvrzení uváděna. Měly by být založeny na všeobecně uznávaných vědeckých poznatcích týkajících se vztahu mezi stravou a zdravím. Profily by však měly také umožnit inovaci produktu a zohlednit různorodost stravovacích návyků a tradic a skutečnost, že jednotlivé produkty mohou hrát v celkové stravě důležitou úlohu.
12. Při stanovování výživových profilů by se mělo přihlížet k obsahu různých živin a látek s výživovým nebo fyziologickým účinkem, zejména látek, jako jsou tuky, nasycené tuky, transmastné kyseliny, sůl/sodík a cukry, jejichž nadměrný příjem v celkové stravě se nedoporučuje, a polynenasycené a mononenasycené tuky, využitelné sacharidy jiné než cukry, vitaminy, minerální látky, bílkoviny a vláknina. Při stanovování výživových profilů by se mělo přihlížet k různým kategoriím potravin a k místu a úloze těchto potravin v celkové stravě a měla by se věnovat patřičná pozornost různým stravovacím zvyklostem a návykům v členských státech. Pro některé potraviny nebo kategorie potravin může být v závislosti na jejich úloze a významu při stravování obyvatel nezbytné stanovit výjimky z požadavku dodržovat stanovené výživové profily. Jednalo by se o složité technické úkoly a přijetím příslušných opatření by měla být pověřena Komise, přičemž by měla přihlížet k názorům Evropského úřadu pro bezpečnost potravin.
13. Doplnky stravy, jak jsou definovány ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy⁽¹⁾, v kapalné formě a o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových se pro účely tohoto nařízení nepovažují za nápoje.
14. V současné době existuje velké množství tvrzení, která se používají při označování potravin a v reklamě v některých členských státech a která se vztahují k látkám, jejichž příznivý vliv nebyl prokázán nebo o nichž se v současnosti nedospělo k dostatečné vědecké shodě. Je nutno zajistit, aby bylo u látek, které jsou předmětem tvrzení, prokázáno, že mají příznivý výživový nebo fyziologický účinek.
15. K zajištění pravdivosti uváděných tvrzení je nezbytné, aby látka, která je předmětem tvrzení, byla v konečném produktu obsažena v dostatečném množství nebo aby v něm nebyla obsažena nebo byla obsažena v přiměřeně sníženém množství, aby bylo dosaženo výživového či fyziologického účinku uváděného v tvrzení. Látka by také měla být pro organismus využitelná. Kromě toho by případně značné množství látky, která má uváděný výživový nebo fyziologický účinek, mělo být obsaženo v takovém množství potraviny, o němž lze důvodně předpokládat, že bude konzumováno.
16. Je důležité, aby tvrzení týkající se potravin byla pro spotřebitele srozumitelná, a je vhodné chránit všechny spotřebitele před klamavými tvrzeními. Nicméně Soudní dvůr Evropských společenství při rozhodování ve věcech týkajících se reklamy od přijetí směrnice Rady 84/450/EHS ze dne 10. září 1984 o klamavé a srovnávací reklamě⁽²⁾ shledal nezbytným posuzovat vliv na pomyslného běžného spotřebitele. Toto nařízení, v souladu se zásadou proporcionality a pro zajištění účinné ochrany v něm obsažené, vychází z pojmu průměrného spotřebitele, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory, jak je vykládán Soudním dvorem; toto nařízení však obsahuje také ustanovení, jejichž účelem je předcházet zneužívání spotřebitelů, kteří jsou svým charakterem obzvláště zranitelní klamavými tvrzeními. Zaměřuje-li se určité tvrzení na určitou skupinu spotřebitelů, jako jsou například děti, je žádoucí, aby se dopad takového tvrzení hodnotil z pohledu průměrného člena dané skupiny. Pojem průměrného spotřebitele není statistickým pojmem. Pro stanovení typické reakce průměrného spotřebitele v daném případě budou muset vnitrostátní soudy a orgány vycházet z vlastního úsudku, s přihlédnutím k judikatuře Soudního dvora.
17. Při používání výživových a zdravotních tvrzení by hlavním aspektem, na nějž je nutno brát zřetel, mělo být

⁽¹⁾ Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51. Směrnice ve znění směrnice Komise 2006/37/ES (Úř. věst. L 94, 1.4.2006, s. 32).

⁽²⁾ Úř. věst. L 250, 19.9.1984, s. 17. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

vědecké zdůvodnění a provozovatelé potravinářských podniků by jejich používání měli odůvodnit. Tvzení by měla být vědecky zdůvodněna s přihlédnutím ke všem dostupným vědeckým údajům a po zvážení důkazů.

18. Výživové nebo zdravotní tvrzení by nemělo být uváděno, pokud je v rozporu s obecně uznávanými výživovými a zdravotními zásadami nebo pokud nabádá k nadměrné konzumaci jakékoli potraviny či ji ospravedlňuje nebo pokud znevažuje dobré stravovací návyky.
19. Vzhledem k pozitivnímu dojmu, který vyvolávají potraviny označené výživovými a zdravotními tvrzeními, a možnému vlivu těchto potravin na stravovací návyky a celkový příjem živin by spotřebitel měl být schopen posoudit jejich celkovou výživovou hodnotu. Proto by mělo být nutriční označování povinné a mělo by se vztahovat na všechny potraviny, na nichž jsou uváděna zdravotní tvrzení.
20. Vzhledem k pozitivnímu dojmu, který vyvolávají potraviny označené výživovými a zdravotními tvrzeními, a možnému vlivu těchto potravin na stravovací návyky a celkový příjem živin by spotřebitel měl být schopen posoudit jejich celkovou výživovou hodnotu. Proto by mělo být nutriční označování povinné a mělo by se vztahovat na všechny potraviny, na nichž jsou uváděna zdravotní tvrzení.
21. Obecná ustanovení týkající se nutričního označování jsou obsažena ve směrnici Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin⁽¹⁾. Pokud je podle uvedené směrnice údaj o výživové hodnotě uveden při označování, obchodní úpravě nebo v reklamě, s výjimkou obecně zaměřené reklamní akce, mělo by být nutriční označování povinné. Pokud se výživové tvrzení vztahuje na cukry, nasycené mastné kyseliny, vlákninu nebo sodík, měla by se uvádět tvrzení obsažená ve skupině 2, jak je stanoveno v čl. 4 odst. 1 směrnice 90/496/EHS. Za účelem dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele by se tato povinnost poskytovat informace obsažené ve skupině 2 měla obdobně použít i v případě uvádění zdravotních tvrzení, s výjimkou obecně zaměřené reklamy.
22. Je také třeba vytvořit seznam schválených výživových tvrzení a konkrétních podmínek pro jejich použití na základě podmínek použití těchto tvrzení, které byly dohodnuty na vnitrostátní nebo mezinárodní úrovni a stanoveny v právních předpisech Společenství. Na všechna tvrzení, u nichž lze mít za to, že mají pro spotřebitele stejný význam jako výživová tvrzení uvedená ve výše zmíněném seznamu, by se měly vztahovat stejné podmínky použití, jaké jsou v seznamu uvedeny. Například na tvrzení týkající se přídavku vitaminů a minerálních látek jako „s...“, „získaný...“, „přidaný...“ nebo „obohacený...“ by se měly vztahovat podmínky stanovené pro tvrzení „zdroj ...“. Seznam by měl být pravidelně aktualizován, aby byl zohledňován vědecký a technický rozvoj. Kromě toho je v případě srovnávacích tvrzení nutné, aby měl konečný spotřebitel možnost jasně rozpoznat, které produkty jsou srovnávány.
23. Podmínkami pro tvrzení jako „bez laktózy“ nebo „bez lepku“, určená pro skupinu spotřebitelů se specifickými poruchami, by se měla zabývat směrnice Rady 89/398/EHS ze dne 3. května 1989 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se potravin určených pro zvláštní výživu⁽²⁾. Kromě toho uvedená směrnice stanoví možnost, aby na potravinách pro běžnou spotřebu bylo uvedeno, zda jsou vhodné k použití pro tyto skupiny spotřebitelů, pokud splňují podmínky takového tvrzení. Dokud nebudou stanoveny podmínky pro taková tvrzení na úrovni Společenství, mohou členské státy zachovat nebo přijmout příslušná vnitrostátní opatření.
24. Použití zdravotních tvrzení by mělo být ve Společenství schváleno až po provedení vědeckého hodnocení na nejvyšší možné úrovni. Pro zajištění harmonizovaného vědeckého hodnocení těchto tvrzení je nutné, aby tato hodnocení prováděl Evropský úřad pro bezpečnost potravin. Žadatel by měl mít možnost na požádání získat přístup ke svému spisu, aby zkontroloval stav řízení.
25. Kromě faktorů souvisejících se stravou existuje mnoho dalších faktorů, které mohou ovlivnit psychologické a behaviorální funkce. Sdělení o těchto funkcích je tedy velmi složité a je obtížné poskytnout souhrnnou, pravdivou a smysluplnou zprávu v krátkém tvrzení, které se má používat při označování potravin a v reklamě. Je proto vhodné, aby se pro použití psychologických a behaviorálních tvrzení vyžadovalo vědecké zdůvodnění.
26. Vzhledem ke směrnici Komise 96/8/ES ze dne 26. února 1996 o potravinách pro nízkoenergetickou výživu ke snižování hmotnosti⁽¹⁾, která zakazuje, aby označování, obchodní úprava a reklama produktů, na které se vztahuje tato směrnice, obsahovaly jakoukoli zmínku o rychlosti nebo míře úbytku hmotnosti, které mohou být výsledkem jejich používání, je vhodné rozšířit toto omezení na všechny potraviny.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2003/120/ES (Úř. věst. L 333, 20.12.2003, s. 51).

⁽²⁾ Úř. věst. L 186, 30.6.1989, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

27. Zdravotní tvrzení jiná než tvrzení o snížení rizika onemocnění a o vývoji a zdraví dětí, založená na všeobecně uznávaných vědeckých poznatcích, by měla podléhat jinému druhu hodnocení a schvalování. Je proto nutné po konzultaci s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin přijmout seznam takovýchto schválených tvrzení platný pro Společenství. Dále by taková zdravotní tvrzení, která jsou založená na nově vyvinutých vědeckých poznatcích, měla podléhat zrychlenému typu schvalování, aby se tím stimulovala inovace.
28. Pro udržení kroku s vědeckotechnickým rozvojem je třeba výše uvedený seznam v případě potřeby neprodleně upravovat. Tyto úpravy jsou prováděcími opatřeními technické povahy a jejich přijetí by mělo být pro zjednodušení a urychlení postupu svěřeno Komisi.
29. Stravovací režim je jedním z mnoha faktorů ovlivňujících výskyt některých lidských onemocnění. Propuknutí těchto onemocnění mohou ovlivnit také jiné faktory, jako je věk, genetická predispozice, úroveň tělesné aktivity, konzumace tabáku a dalších návykových látek, vystavení vlivům životního prostředí a stres. Na tvrzení o snížení rizika onemocnění by se proto měly vztahovat zvláštní požadavky ohledně označování.
30. K zajištění pravdivosti, srozumitelnosti, spolehlivosti a užitečnosti zdravotních tvrzení pro spotřebitele při volbě zdravé stravy by ve stanovisku Evropského úřadu pro bezpečnost potravin a v následných řízeních měla být zohledněna formulace a prezentace zdravotních tvrzení.
31. V některých případech nemůže vědecké hodnocení rizik samo o sobě poskytnout všechny informace, z nichž by mělo vycházet rozhodnutí o řízení rizik. Proto by měly být zohledněny další opodstatněné a pro danou záležitost důležité faktory.
32. Z důvodu transparentnosti a za účelem zabránění mnohonásobným žádostem týkajícím se tvrzení, která již byla posouzena, je třeba, aby Komise vytvořila a aktualizovala veřejný rejstřík obsahující seznamy těchto tvrzení.
33. Za účelem podnícení výzkumu a vývoje v zemědělsko-potravinářském průmyslu je vhodné chránit investice novátorů do shromažďování informací a údajů na podporu žádostí podaných podle tohoto nařízení. Tato ochrana by však měla být časově omezená, aby nedocházelo ke zbytečnému opakování studií a zkoušek a aby se usnadnil přístup k tvrzením pro malé a střední podniky, které mají zřídka finanční kapacitu na provádění výzkumné činnosti.
34. Malé a střední podniky představují významný přínos pro evropský potravinářský průmysl z hlediska kvality a zachování různých stravovacích zvyklostí. Pro usnadnění provádění tohoto nařízení by Evropský úřad pro bezpečnost potravin měl včas poskytnout vhodné technické pokyny a nástroje, zejména malým a středním podnikům.
35. Vzhledem ke zvláštní povaze potravin, na kterých jsou uváděna tvrzení, by kontrolním subjektům měly být k dispozici kromě běžně dostupných prostředků další prostředky, aby se usnadnila účinná kontrola těchto produktů.
36. Jsou zapotřebí přiměřená přechodná opatření, aby se provozovatelé potravinářských podniků mohli přizpůsobit požadavkům tohoto nařízení.
37. Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajistit účinné fungování vnitřního trhu, pokud jde o výživová a zdravotní tvrzení, při poskytování vysoké úrovně ochrany spotřebitele, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle. Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 6.3.1996, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení uvádí v soulad právní a správní předpisy v členských státech, které se týkají výživových a zdravotních tvrzení, aby bylo zajištěno účinné fungování vnitřního trhu a zároveň i vysoká míra ochrany spotřebitele.
2. Toto nařízení se vztahuje na výživová a zdravotní tvrzení, která jsou uváděna v obchodních sděleních, ať už při označování a obchodní úpravě potravin nebo v reklamách týkajících se potravin, které mají být takto dodány konečnému spotřebiteli.

▼**M1**

V případě potravin, které nejsou předem baleny (včetně čerstvých výrobků, jako je ovoce, zelenina nebo chléb), určených pro prodej konečnému spotřebiteli nebo zařízením veřejného stravování a v případě potravin balených v místě prodeje na žádost kupujícího nebo potravin, které jsou předem baleny s cílem okamžitého prodeje, se nepoužijí článek 7 a čl. 10 odst. 2 písm. a) a b). Vnitrostátní předpisy se mohou používat až do přijetí opatření Společenství, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení včetně jeho doplněním, regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

▼**C1**

Toto nařízení se vztahuje také na potraviny určené k dodání do restaurací, nemocnic, škol, jídelen a obdobných zařízení veřejného stravování.

3. Ochranná známka, obchodní značka nebo reklamní název, které lze považovat za výživová a zdravotní tvrzení, mohou být při označování a obchodní úpravě potravin nebo v reklamách na potraviny použity, aniž by prošly schvalovacími řízeními podle tohoto nařízení, pokud je takové označení, obchodní úprava nebo reklama doplněna o odpovídající výživové a zdravotní tvrzení, které je v souladu s tímto nařízením.

▼**M1**

4. Pro druhové popisy (názvy), které se již tradičně používají k označení určité zvláštnosti skupiny potravin či nápojů, z níž by mohl vyplývat nějaký účinek na lidské zdraví, může být přijata odchylka od odstavce 3, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, a to regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3 na žádost dotyčných provozovatelů potravinářských podniků. Žádost se zasílá příslušnému vnitrostátnímu orgánu členského státu, který ji bezodkladně postoupí Komisi. Komise přijme a zveřejní pravidla pro provozovatele potravinářských podniků, podle nichž se tyto žádosti podávají, aby se zajistilo, že se žádosti vyřizují průhledně a během přiměřené doby.

▼**C1**

5. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčeny tyto právní předpisy Společenství:
 - a) směrnice 89/398/EHS a přijaté směrnice, které se vztahují na potraviny pro zvláštní výživu,
 - b) směrnice Rady 80/777/EHS ze dne 15. července 1980 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se využívání a prodeje přírodních minerálních vod⁽¹⁾,
 - c) směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě⁽²⁾,
 - d) směrnice 2002/46/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 229, 30.8.1980, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003.

⁽²⁾ Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí:
 - a) definice pojmů „potravina“, „provozovatel potravinářského podniku“, „uvádění na trh“ a „konečný spotřebitel“ stanovené v článku 2 a v čl. 3 bodech 3, 8 a 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽¹⁾;
 - b) definice pojmu „doplňěk stravy“ stanovená ve směrnici 2002/46/ES;
 - c) definice pojmů „nutriční označování“, „bílkoviny“, „sacharidy“, „cukry“, „tuky“, „nasycené mastné kyseliny“, „mononenasycené mastné kyseliny“, „polynenasycené mastné kyseliny“ a „vláknina“ stanovené ve směrnici 90/496/EHS;
 - d) definice pojmu „označení“ stanovená v čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 2000/13/ES.
2. Použijí se rovněž tyto definice:
 - 1) „tvrzením“ se rozumí jakékoli sdělení nebo znázornění, které není podle právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů povinné, včetně obrázkového, grafického nebo symbolického znázornění v jakékoli podobě, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že potravina má určité vlastnosti;
 - 2) „živinou“ se rozumí bílkovina, sacharid, tuk, vláknina, sodík, vitamíny a minerální látky uvedené v příloze směrnice 90/496/EHS a látky, které patří do jedné z těchto kategorií nebo tvoří její součást;
 - 3) „jinou látkou“ se rozumí látka jiná než živina, která má výživový nebo fyziologický účinek;
 - 4) „výživovým tvrzením“ se rozumí každé tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že potravina má určité prospěšné výživové vlastnosti v důsledku
 - a) energetické (kalorické) hodnoty, kterou
 - i) poskytuje,
 - ii) poskytuje ve snížené či zvýšené míře nebo
 - iii) neposkytuje, nebo
 - d) živin či jiných látek, které
 - i) obsahuje,
 - ii) obsahuje ve snížené či zvýšené míře nebo
 - iii) neobsahuje;
 - 4) „zdravotním tvrzením“ se rozumí každé tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že existuje souvislost mezi kategorií potravin, potravinou nebo některou z jejích složek a zdravím;
 - 5) „tvrzením o snížení rizika onemocnění“ se rozumí každé zdravotní tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že spotřeba určité kategorie potravin, potraviny nebo některé z jejích složek významně snižuje riziko vzniku určitého lidského onemocnění;
 - 6) „úřadem“ se rozumí Evropský úřad pro bezpečnost potravin, zřízený nařízením (ES) č. 178/2002.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 575/2006 (Úř. věst. L 100, 8.4.2006, s. 3).

KAPITOLA II

OBECNÉ ZÁSADY

Článek 3

Obecné zásady pro všechna tvrzení

Výživová a zdravotní tvrzení lze při označování a obchodní úpravě potravin a v reklamě na potraviny uváděné na trh ve Společenství používat pouze v případě, že jsou v souladu s tímto nařízením.

Aniž jsou dotčeny směrnice 2000/13/ES a 84/450/EHS, nesmějí výživová a zdravotní tvrzení

- a) být nepravdivá, dvojsmyslná nebo klamavá;
- b) vyvolávat pochybnosti o bezpečnosti nebo výživové přiměřenosti jiných potravin;
- c) nabádat k nadměrné konzumaci určité potraviny nebo nadměrnou konzumaci omlouvat;
- ▼**M1** d) uvádět nebo naznačovat, ani z nich nesmí vyplývat, že vyvážená a různorodá strava nemůže obecně zajistit přiměřené množství živin. Odchytky za účelem změny jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním v případě živin, jejichž dostatečné množství nemůže být vyváženou a různorodou stravou zajištěno, včetně podmínek jejich použití, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3 s přihlédnutím ke zvláštním podmínkám v členských státech;
- ▼**C1** e) odkazovat na změny tělesných funkcí, které by mohly u spotřebitelů vzbuzovat strach nebo které by mohly zneužívat jejich strachu, pomocí textu nebo prostřednictvím obrazového, grafického či symbolického znázornění.

Článek 4

Podmínky používání výživových a zdravotních tvrzení

- ▼**M1** 1. Do 19. ledna 2009 Komise stanoví konkrétní výživové profily, včetně výjimek, které musí potraviny nebo určité kategorie potravin splňovat, aby mohly uvádět výživová nebo zdravotní tvrzení, a podmínky používání výživových nebo zdravotních tvrzení pro potraviny nebo určité kategorie potravin u určitých výživových profilů. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

▼**C1** Výživové profily potravin nebo určitých kategorií potravin se stanoví zejména s ohledem na

- a) množství některých živin a jiných látek obsažených v potravine, jako jsou tuky, nasycené mastné kyseliny, transmastné kyseliny, cukry a sůl/sodík;
- b) úlohu a význam potraviny (nebo kategorií potravin) a přínos ke stravě populace obecně nebo případně ke stravě některých rizikových skupin, včetně dětí;
- c) celkovou výživovou skladbu potraviny a přítomnost živin, u kterých byl vědecky prokázán účinek na zdraví.

Výživové profily vycházejí z vědeckých poznatků o stravě a výživě a jejich vztahu ke zdraví.

Při stanovení výživových profilů Komise požádá úřad, aby do dvanácti měsíců poskytl odpovídající vědecké podklady, které se zaměří zejména na

- i) posouzení toho, zda by profily měly být stanoveny pro potraviny obecně, nebo pro kategorie potravin, nebo pro obojí;
- ii) výběr a vyváženost živin, které mají být vzaty v úvahu;
- iii) výběr referenčního množství nebo základu pro profily;
- iv) přístup k výpočtu profilů a
- v) proveditelnost a testování navrženého systému.

Při stanovení výživových profilů Komise konzultuje dotčené osoby, zejména provozovatele potravinářských podniků a sdružení spotřebitelů.

▼M1

Výživové profily a podmínky jejich používání, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se aktualizují s ohledem na související vědecký pokrok regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3 a po konzultaci s dotčenými osobami, zejména provozovateli potravinářských podniků a sdruženími spotřebitelů.

▼C1

2. Odchylně od odstavce 1 jsou výživová tvrzení

- a) týkající se sníženého obsahu tuků, nasycených mastných kyselin, transmastných kyselin, cukrů a soli/sodíku přípustné bez odkazu na profil specifické živiny nebo specifických živin, na které se dané tvrzení vztahuje, pokud odpovídají podmínkám stanoveným v tomto nařízení;
- b) přípustná tam, kde jedna živina překročí nutriční profil, pokud se informace o konkrétní živině objeví v těsné blízkosti, na stejné straně a stejně výrazně jako dané tvrzení. Tato informace je uvedena ve znění: „Vysoký obsah⁽¹⁾“.

3. Na nápojích s obsahem alkoholu vyšším než 1,2 % objemových nesmějí být uváděna zdravotní tvrzení.

Pokud jde o výživová tvrzení, připouštějí se pouze výživová tvrzení týkající se nízkého obsahu alkoholu nebo sníženého obsahu alkoholu či energetické hodnoty na nápojích s obsahem alkoholu vyšším než 1,2 % objemových.

4. Neexistují-li konkrétní pravidla Společenství pro výživová tvrzení týkající se nízkého obsahu alkoholu nebo sníženého obsahu nebo nepřítomnosti alkoholu nebo snížené nebo nulové energetické hodnoty u nápojů, které za běžných okolností alkohol obsahují, lze v souladu s ustanoveními Smlouvy použít příslušná vnitrostátní pravidla.

▼M1

5. Opatření, kterými se určí potraviny nebo kategorie potravin jiné než uvedené v odstavci 3, u nichž má být omezeno nebo zakázáno používání výživových nebo zdravotních tvrzení, a jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, mohou být přijata regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3 na základě vědeckých poznatků.

▼C1

Článek 5

Obecné podmínky

1. Používání výživových a zdravotních tvrzení je přípustné pouze při splnění těchto podmínek:

- a) na základě všeobecně uznávaných vědeckých poznatků bylo prokázáno, že přítomnost, nepřítomnost nebo snížený obsah živiny nebo jiné látky, k níž se tvrzení vztahuje, v potravině nebo kategorii potravin má příznivý výživový nebo fyziologický účinek;
- b) živina nebo jiná látka, k níž se tvrzení vztahuje,
 - i) je v konečném produktu obsažena ve významném množství, které je vymezeno v právních předpisech Společenství, nebo pokud takové předpisy neexistují, v množství, které vyvolává uváděný výživový nebo fyziologický účinek, stanovený na základě všeobecně uznávaných vědeckých poznatků; nebo
 - ii) je nebo není přítomna ve sníženém množství, které vyvolává uváděný výživový nebo fyziologický účinek, stanovený na základě všeobecně uznávaných vědeckých poznatků;
- c) případně se živina nebo jiná látka, k níž se tvrzení vztahuje, vyskytuje ve formě, kterou lidský organismus může využít;
- d) množství produktu, o němž lze důvodně předpokládat, že bude konzumováno, poskytuje významné množství živiny nebo jiné látky, k níž se tvrzení vztahuje, jak je vymezeno v právních předpisech Společenství, nebo pokud takové předpisy neexistují, významné množství, které vyvolá uváděný výživový nebo fyziologický účinek, prokázaný na základě všeobecně uznávaných vědeckých poznatků;
- e) jsou splněny zvláštní podmínky stanovené v kapitole III nebo případně v kapitole IV.

2. Použití výživových a zdravotních tvrzení je přípustné pouze tehdy, jestliže lze očekávat, že průměrný spotřebitel příznivému účinku vyjádřenému v daném tvrzení porozumí.

⁽¹⁾ Název živiny překračující nutriční profil.

3. Výživová a zdravotní tvrzení se vztahují k potravinám ve stavu, kdy jsou připraveny ke spotřebě podle pokynů výrobce.

Článek 6

Vědecké zdůvodnění tvrzení

1. Výživová a zdravotní tvrzení musí být založena na všeobecně uznávaných vědeckých poznatcích a jsou jejich prostřednictvím zdůvodněna.
2. Provozovatel potravinářského podniku, který uvádí výživové nebo zdravotní tvrzení, musí použít tohoto tvrzení zdůvodnit
3. Příslušné orgány členských států mohou provozovatele potravinářského podniku nebo osobu, která produkt uvádí na trh, požádat o předložení veškerých náležitých podkladů a údajů, které dokládají soulad s tímto nařízením.

Článek 7

Údaje o výživové hodnotě

▼M4

Výživové označování výrobků, u nichž je uvedeno výživové nebo zdravotní tvrzení, je povinné s výjimkou obecně zaměřené reklamy. Poskytované údaje musí obsahovat údaje vymezené v čl. 30 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům⁽¹⁾. Týká-li se výživové nebo zdravotní tvrzení živiny uvedené v čl. 30 odst. 2 nařízení (EU) č. 1169, musí být její obsah uveden v souladu s články 31 až 34 zmíněného nařízení.

Ve stejném zorném poli jako výživové označení musí být uvedeno množství látky nebo látek, k nimž se vztahuje výživové nebo zdravotní tvrzení, jež se neobjevuje ve výživovém označení, vyjádřené v souladu s články 31, 32 a 33 nařízení (EU) č. 1169. Měrné jednotky použité k vyjádření množství látky musí být vhodné pro jednotlivé dotčené látky.

▼C1

V případě doplňků stravy se údaje o výživové hodnotě poskytují v souladu s článkem 8 směrnice 2002/46/ES.

KAPITOLA III

VÝŽIVOVÁ TVRZENÍ

Článek 8

Zvláštní podmínky

1. Výživová tvrzení jsou přípustná pouze tehdy, pokud jsou uvedena v příloze a jsou v souladu s podmínkami stanovenými v tomto nařízení.
2. Změny přílohy se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3 a případně po konzultaci s úřadem. Ve vhodných případech Komise spolu s dotčenými osobami, zejména provozovateli potravinářských podniků a sdruženími spotřebitelů, posoudí, jak jsou daná tvrzení vnímána a chápána.

▼M1

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.

▼C1

Článek 9

Srovnávací tvrzení

1. Aniž je dotčena směrnice 84/450/EHS, smějí se srovnávat pouze potraviny stejné kategorie, s přihlédnutím k sortimentu potravin dané kategorie. Uvede se rozdíl v množství živiny nebo energetické hodnotě a srovnání se vztahuje na stejné množství potravin.
2. Srovnávací výživová tvrzení porovnávají složení dotyčné potraviny se sortimentem potravin stejné kategorie, jejichž složení neumožňuje uvést určité tvrzení, včetně potravin jiných obchodních značek.

KAPITOLA IV

ZDRAVOTNÍ TVRZENÍ

Článek 10

Zvláštní podmínky

1. Zdravotní tvrzení jsou zakázána, pokud neodpovídají obecným požadavkům v kapitole II a zvláštním požadavkům v této kapitole a pokud nejsou schválena v souladu s tímto nařízením a obsažena v seznamu schválených tvrzení stanovených v článcích 13 a 14.
2. Zdravotní tvrzení jsou přípustná pouze tehdy, pokud jsou na označení, nebo pokud takové označení neexistuje, v obchodní úpravě a reklamě uvedeny tyto informace:
 - a) sdělení o významu různorodé a vyvážené stravy a zdravého životního stylu,
 - b) množství potraviny a způsob konzumace potřebné k dosažení uvedeného příznivého účinku,
 - c) případně sdělení určené osobám, které by se měly vyhnout konzumaci této potraviny, a
 - d) vhodné varování, pokud nadměrná konzumace daného produktu může ohrozit zdraví.
3. Odkaz na obecné, nespécifické příznivé účinky živiny nebo potraviny na celkové dobré zdraví a duševní a tělesnou pohodu je přípustný pouze tehdy, pokud je doplněn zvláštním zdravotním tvrzením, které je uvedeno v seznamech podle článku 13 nebo 14.
4. Pokud je to vhodné, budou pokyny pro provádění tohoto článku přijaty postupem podle čl. 25 odst. 2 a v případě potřeby po konzultaci s dotčenými osobami, zejména provozovateli potravinářských podniků a sdruženími potřebitelů.

Článek 11

Vnitrostátní sdružení odborníků v oblasti lékařství, výživy nebo dietologie a charitativní organizace

Neexistují-li zvláštní pravidla Společenství týkající se doporučení nebo schvalování vnitrostátními sdruženími odborníků v oblasti lékařství, výživy nebo dietologie a charitativními organizacemi v oblasti zdraví, lze použít odpovídající vnitrostátní pravidla v souladu s ustanoveními Smlouvy.

Článek 12

Omezení používání některých zdravotních tvrzení

Nejsou přípustná tato zdravotní tvrzení:

- a) tvrzení, která naznačují, že nekonzumováním dané potraviny by mohlo být ohroženo zdraví;
- b) tvrzení, která odkazují na míru nebo množství úbytku hmotnosti;
- c) tvrzení, která odkazují na doporučení jednotlivých lékařů nebo dalších odborníků ve zdravotnictví a sdružení, která nejsou uvedena v článku 11.

Článek 13

Zdravotní tvrzení jiná než tvrzení odkazující na snížení rizika onemocnění a na rozvoj a zdraví dětí

1. Zdravotní tvrzení, která popisují nebo odkazují na
 - a) význam živiny nebo jiné látky pro růst a vývoj organismu a jeho fyziologické funkce, nebo
 - b) psychologické a behaviorální funkce, nebo
 - c) aniž je dotčena směrnice 96/8/ES, snižování nebo kontrolu hmotnosti nebo snížení pocitu hladu či zvýšení pocitu sytosti anebo na snížení množství energie obsažené ve stravě
 a která jsou uvedena v seznamu podle odstavce 3, smějí být uvedena, aniž projdou řízeními podle článků 15 až 19, pokud jsou
 - i) založena na všeobecně uznávaných vědeckých poznatcích a
 - ii) dobře srozumitelná průměrnému spotřebiteli.
2. Členské státy poskytnou Komisi do 31. ledna 2008 seznamy tvrzení podle odstavce 1 spolu s podmínkami, které se na ně vztahují, a odkazy na odpovídající vědecké zdůvodnění.
3. Po konzultaci s úřadem přijme Komise regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3 do 31. ledna 2010 seznam schválených tvrzení, jenž má za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, platných pro Společenství podle odstavce 1 a veškeré nezbytné podmínky používání těchto tvrzení.
4. Jakékoli změny seznamu podle odstavce 3, které jsou založeny na všeobecně uznávaných vědeckých poznatcích a jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3 z podnětu Komise nebo na žádost některého členského státu a po konzultaci s úřadem.
5. Jakákoli tvrzení doplněná do seznamu podle odstavce 3, která jsou založena na nejnovějších vědeckých poznatcích nebo která zahrnují požadavek na ochranu údajů, jež jsou předmětem průmyslového vlastnictví, se přijímají v řízení podle článku 18, vyjma tvrzení týkajících se vývoje a zdraví dětí, která se schvalují postupem podle článků 15, 16, 17 a 19.

Článek 14

Tvrzení o snížení rizika onemocnění a tvrzení týkající se vývoje a zdraví dětí

1. Odchylně od čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2000/13/ES smějí být uvedena následující tvrzení, pokud bylo v řízení podle článků 15, 16, 17 a 19 tohoto nařízení schváleno jejich zahrnutí do seznamu takových schválených tvrzení platných pro Společenství společně se všemi nezbytnými podmínkami používání takových tvrzení:
 - a) tvrzení o snížení rizika onemocnění;
 - b) tvrzení týkající se vývoje a zdraví dětí.
2. Kromě obecných požadavků stanovených v tomto nařízení a zvláštních požadavků odstavce 1 pro tvrzení o snížení rizika onemocnění musí být na označení, nebo pokud takové označení neexistuje, v obchodní úpravě nebo reklamě obsažen také údaj uvádějící, že se na vzniku onemocnění, na které tvrzení odkazuje, podílí více rizikových faktorů a že úprava jednoho z těchto rizikových faktorů může nebo nemusí mít příznivý účinek.

Článek 15

Žádost o schválení

1. Odkazuje-li se na tento článek, podávají se žádosti o schválení v souladu s následujícími odstavci.
2. Žádost se zasílá příslušnému vnitrostátnímu orgánu členského státu.
 - a) Příslušný vnitrostátní orgán

- i) písemně potvrdí obdržení žádosti, a to do čtrnácti dnů od obdržení. V potvrzení se uvede datum obdržení žádosti;
 - ii) uvědomí neprodleně úřad a
 - iii) zpřístupní úřadu žádost a veškeré doplňující informace poskytnuté žadatelem.
- b) Úřad
- i) neprodleně o žádosti uvědomí ostatní členské státy a Komisi a zpřístupní jim žádost a veškeré doplňující informace poskytnuté žadatelem;
 - ii) zpřístupní veřejnosti souhrnné informace o žádosti uvedené v odst. 3 písm. g).
3. Žádost musí obsahovat tyto údaje:
- a) jméno a adresu žadatele;
 - b) živinu nebo jinou látku nebo potravinu či kategorii potravin, k nimž se má zdravotní tvrzení vztahovat, a jejich specifické vlastnosti;
 - c) kopii studií, které byly provedeny s ohledem na dané zdravotní tvrzení, včetně nezávislých vzájemně přezkoumaných studií, a veškeré jiné dostupné materiály, na jejichž základě je možné prokázat, že dotyčné zdravotní tvrzení je v souladu s kritérii stanovenými v tomto nařízení;
 - d) případně uvedení informací, které by měly být považovány za údaje, jež jsou předmětem průmyslového vlastnictví, spolu s ověřitelným zdůvodněním;
 - e) kopii dalších vědeckých studií, které jsou významné pro dotyčné zdravotní tvrzení;
 - f) návrh na formulaci zdravotního tvrzení, o jehož schválení se žádá, případně včetně zvláštních podmínek používání;
 - g) souhrnné informace o žádosti.
4. Komise po konzultaci s úřadem stanoví postupem podle čl. 25 odst. 2 prováděcí pravidla k tomuto článku, včetně pravidel pro zpracování a podání žádosti.
5. Komise zpřístupní v úzké spolupráci s úřadem příslušné technické pokyny a nástroje jako pomoc provozovatelům potravinářských podniků, zejména malých a středních podniků, při zpracovávání a podávání žádostí o vědecké hodnocení.

Článek 16

Stanovisko úřadu

1. Při vypracování svého stanoviska se úřad snaží dodržet lhůtu pěti měsíců ode dne obdržení platné žádosti. Kdykoli si úřad od žadatele vyžádá doplňující informace, jak je stanoveno v odstavci 2, prodlouží se tato lhůta až o dva měsíce ode dne, kdy žadatel požadované informace předloží.
2. Úřad nebo příslušný vnitrostátní orgán prostřednictvím úřadu může případně žadatele vyzvat, aby ve stanovené lhůtě doplnil další údaje k žádosti.
3. Pro vypracování stanoviska úřad ověří,
 - a) zda je zdravotní tvrzení podloženo vědeckými poznatky;
 - b) zda je formulace zdravotního tvrzení v souladu s kritérii stanovenými v tomto nařízení.
4. V případě, že stanovisko doporučí schválení zdravotního tvrzení, musí toto stanovisko obsahovat tyto údaje:
 - a) jméno a adresu žadatele;
 - b) živinu nebo jinou látku nebo potravinu či kategorii potravin, k nimž se má zdravotní tvrzení vztahovat, a jejich specifické vlastnosti;
 - c) návrh formulace zdravotního tvrzení, případně včetně zvláštních podmínek používání;
 - d) případně podmínky používání nebo omezení používání dané potravinu nebo doplňující sdělení nebo varování, která mají být uvedena spolu se zdravotním tvrzením na označení nebo v reklamě.

5. Úřad předloží své stanovisko Komisi, členským státům a žadateli spolu se zprávou o vyhodnocení zdravotního tvrzení a odůvodněním stanoviska a s uvedením informací, z nichž stanovisko vychází.
6. V souladu s čl. 38 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002 úřad stanovisko zveřejní.
Žadatel nebo veřejnost může do 30 dnů od zveřejnění stanoviska podat Komisi připomínky.

Článek 17

Schválení Společenství

1. Do dvou měsíců po obdržení stanoviska úřadu předloží Komise výboru podle čl. 23 odst. 2 návrh rozhodnutí o seznamu schválených zdravotních tvrzení, přičemž zohlední stanovisko úřadu, veškeré příslušné právní předpisy Společenství a další opodstatněné faktory důležité z hlediska posuzované záležitosti. Pokud návrh rozhodnutí není v souladu se stanoviskem úřadu, poskytne Komise vysvětlení důvodů těchto rozdílů.
2. Každý návrh rozhodnutí o změně seznamu schválených zdravotních tvrzení obsahuje další údaje uvedené v čl. 16 odst. 4.
3. Konečné rozhodnutí o žádosti, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.
▼M1
Pokud však žadatel žádá o ochranu údajů, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a Komise navrhuje omezit používání tvrzení ve prospěch žadatele,
 - a) přijímá se rozhodnutí o schválení tvrzení regulativním postupem podle čl. 25 odst. 2. V tom případě zaniká platnost schválení, pokud je uděleno, po pěti letech;
 - b) před uplynutím pětileté lhůty, jestliže tvrzení stále splňuje podmínky stanovené tímto nařízením, předloží Komise návrh opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a jež směřují ke schválení tvrzení bez omezení používání, o kterém se rozhodne regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.
4. Komise neprodleně vyrozumí žadatele o rozhodnutí, které přijala, a zveřejní podrobnosti svého rozhodnutí v Úředním věstníku Evropské unie.
5. Zdravotní tvrzení obsažená v seznamech podle článků 13 a 14 smí použít v souladu s podmínkami, které se na ně vztahují, každý provozovatel potravinářského podniku, pokud jejich použití není omezeno v souladu s článkem 21.
6. Udělením schválení se nesnižuje obecná občanskoprávní a trestní odpovědnost žádného provozovatele potravinářského podniku ve vztahu k dotyčné potravíně.

▼C1

▼M1

Článek 18

Tvrzení uvedená v čl. 13 odst. 5

1. Provozovatel potravinářského podniku, který zamýšlí použít zdravotní tvrzení neuvedené v seznamu podle čl. 13 odst. 3, může požádat o doplnění tohoto tvrzení do seznamu.
2. Tato žádost se podává příslušnému orgánu členského státu, který do čtrnácti dnů písemně potvrdí obdržení této žádosti. V potvrzení uvede datum obdržení žádosti. Žádost musí obsahovat údaje uvedené v čl. 15 odst. 3 a odůvodnění.
3. Žádosti, které jsou zpracovány řádně v souladu s pokyny uvedenými v čl. 15 odst. 5, a veškeré informace, které žadatelé poskytl, se neprodleně zasílají úřadu k vědeckému hodnocení a členským státům a Komisi pro informaci. Úřad vydá stanovisko do pěti měsíců ode dne obdržení žádosti. Tato lhůta může být prodloužena nejvýše o jeden měsíc, pokud úřad považuje za nutné požádat žadatele o dodatečné informace. V tomto případě předloží žadatel požadované informace do patnácti dnů ode dne obdržení žádosti úřadu.
Řízení stanovená v čl. 16 odst. 3 písm. a) a b) a v čl. 16 odst. 5 a 6 se použijí obdobně.
4. Pokud se úřad po vypracování vědeckého hodnocení vysloví pro doplnění daného tvrzení do seznamu uvedeného v čl. 13 odst. 3, rozhodne Komise o žádosti do dvou měsíců od obdržení stanoviska úřadu,

▼**M1**

příčemž zohlední stanovisko úřadu, veškeré příslušné právní předpisy Společenství a další opodstatněné faktory důležité z hlediska posuzované záležitosti a konzultuje členské státy.

5. Pokud se úřad vysloví proti doplnění tvrzení do seznamu uvedeného v odstavci 4, přijme se rozhodnutí o žádosti, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

Pokud však žadatel žádá o ochranu údajů, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a Komise navrhuje omezit používání tvrzení ve prospěch žadatele,

- a) přijímá se rozhodnutí o schválení tvrzení regulativním postupem podle čl. 25 odst. 2. V tom případě zaniká platnost schválení, pokud je uděleno, po pěti letech;
- b) před uplynutím pětileté lhůty, jestliže tvrzení stále splňuje podmínky stanovené tímto nařízením, předloží Komise návrh opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a jež směřují ke schválení tvrzení bez omezení používání, o kterém se rozhodne regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

▼**C1**

Článek 19

Změna, pozastavení a zrušení platnosti schválení

1. Žadatel nebo uživatel tvrzení obsaženého v některém ze seznamů podle článků 13 a 14 může požádat o změnu tohoto seznamu. Řízení stanovená v článcích 15 až 18 se použijí obdobně.
2. Úřad vydá z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu nebo Komise stanovisko, zda zdravotní tvrzení, které je obsaženo v některém ze seznamů podle článků 13 a 14, nadále splňuje podmínky stanovené v tomto nařízení.

Stanovisko předá neprodleně Komisi, členským státům a případně původnímu žadateli o schválení dotyčného tvrzení. V souladu s čl. 38 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002 úřad stanovisko zveřejní.

Žadatel nebo uživatel anebo veřejnost může do 30 dnů od zveřejnění stanoviska předložit Komisi připomínky.

Komise co nejdříve posoudí stanovisko úřadu a všechny obdržené připomínky. Schválení může být případně změněno nebo jeho platnost může být pozastavena nebo zrušena v řízeních podle článků 17 a 18.

KAPITOLA V

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

Rejstřík Společenství

1. Komise vytvoří a spravuje rejstřík Společenství pro výživová a zdravotní tvrzení při označování potravin (dále jen „rejstřík“).
2. Rejstřík obsahuje
 - a) výživová tvrzení a podmínky jejich použití, jak je uvedeno v příloze,
 - b) omezení přijatá v souladu s čl. 4 odst. 5,
 - c) schválená zdravotní tvrzení a podmínky jejich použití stanovené v čl. 13 odst. 3 a 5, čl. 14 odst. 1, čl. 19 odst. 2, článku 21, čl. 24 odst. 2 a čl. 28 odst. 6 a vnitrostátní opatření uvedená v čl. 23 odst. 3,
 - d) seznam zamítnutých zdravotních tvrzení a důvody jejich zamítnutí.

Zdravotní tvrzení schválená na základě údajů, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, jsou zapsána do zvláštní přílohy rejstříku spolu s těmito informacemi:

- 1) den, kdy Komise zdravotní tvrzení schválila, a jméno původního žadatele, kterému bylo schválení uděleno;
- 2) skutečnost, že Komise schválila zdravotní tvrzení na základě údajů, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a jeho používání je omezeno;
- 3) v případech uvedených v čl. 17 odst. 3 druhém pododstavci a v čl. 18 odst. 5 druhém pododstavci skutečnost, že zdravotní tvrzení jsou schválena na omezenou dobu.

▼M1

▼C1

3. Rejstřík je přístupný veřejnosti.

Článek 21

Ochrana údajů

1. Vědecké údaje a jiné informace obsažené v žádosti, které jsou požadovány podle čl. 15 odst. 3, nesmějí být po dobu pěti let ode dne udělení schválení použity ve prospěch dalšího žadatele, pokud se tento žadatel s předchozím žadatelem nedohodl, že tyto údaje a informace mohou být použity, jestliže
 - a) předchozí žadatel při podání žádosti prohlásil, že vědecké údaje a jiné informace jsou předmětem průmyslového vlastnictví; a
 - b) předchozí žadatel měl při podání žádosti výhradní právo používat údaje, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví; a
 - c) zdravotní tvrzení by nebylo bývalo mohlo být schváleno, aniž by předchozí žadatel předložil údaje, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví.
2. Před uplynutím období pěti let stanoveného v odstavci 1 nemá žádný pozdější žadatel právo odkazovat na údaje, které předchozí žadatel označil za údaje, jež jsou předmětem průmyslového vlastnictví, pokud a dokud Komise nepřijme rozhodnutí, zda by tvrzení mohlo nebo bylo bývalo mohlo být zahrnuto do seznamu stanoveného v článku 14 nebo případně v článku 13, aniž by byly předloženy údaje označené předchozím žadatelem za údaje, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví.

Článek 22

Vnitrostátní právní předpisy

Aniž je dotčena Smlouva, a zejména její články 28 a 30, nesmějí členské státy obchodování potravinami, které splňují podmínky tohoto nařízení, ani reklamu na takové potraviny omezit ani zakázat prostřednictvím uplatňování neharmonizovaných vnitrostátních předpisů o tvrzeních uváděných na některých potravinách nebo na potravinách obecně.

Článek 23

Oznamování

1. Pokud členský stát považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy, oznámí zamýšlená opatření Komisi a ostatním členským státům a uvede důvody pro jejich přijetí.
2. Komise konzultuje Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002 (dále jen
3. „výbor“), pokud se domnívá, že je tato konzultace užitečná, nebo pokud o ni požádá členský stát, a vydá k zamýšleným opatřením stanovisko.
4. Dotyčný členský stát může přijmout zamýšlená opatření šest měsíců po oznámení uvedeném v odstavci 1 za předpokladu, že stanovisko Komise není nepříznivé.

Vydá-li Komise nepříznivé stanovisko, rozhodne postupem podle čl. 25 odst. 2 a před uplynutím lhůty uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce, zda smějí být zamýšlená opatření provedena. Komise může vyžadovat, aby byly v zamýšlených opatřeních provedeny změny.

Článek 24

Ochranná opatření

1. Pokud má členský stát závažné důvody se domnívat, že určité tvrzení není v souladu s tímto nařízením nebo že vědecké zdůvodnění podle článku 6 není dostatečné, může na svém území dočasně pozastavit používání takového tvrzení.
Vyrozmí o tom ostatní členské státy a Komisi a uvede důvody pro pozastavení.
2. Rozhodnutí se přijme postupem podle čl. 25 odst. 2, případně po obdržení stanoviska úřadu.
Komise může tento postup zahájit z vlastního podnětu.
3. Členský stát uvedený v odstavci 1 může zachovat uvedené pozastavení, dokud mu není oznámeno rozhodnutí podle odstavce 2.

▼M1

Článek 25

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

▼C1

Článek 26

Monitoring

Pro usnadnění účinného monitoringu potravin, na nichž jsou uvedena výživová a zdravotní tvrzení, mohou členské státy požadovat, aby výrobce nebo osoba, která tyto potraviny na jejich území uvádí na trh, oznámili příslušnému orgánu toto uvedení na trh tím, že mu předají vzor označení použitého u produktu.

Článek 27

Hodnocení

Do 19. ledna 2013 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení, zejména o vývoji na trhu s potravinami, na nichž jsou uváděna výživová a zdravotní tvrzení, a o tom, jak spotřebitelé těmto tvrzením rozumějí, spolu s případnými návrhy změn tohoto nařízení. Zpráva musí rovněž obsahovat hodnocení dopadu tohoto nařízení na výběr stravy a potenciální dopad na nadváhu a nepřenositelné nemoci.

Článek 28

Přechodná opatření

1. Potraviny uvedené na trh nebo opatřené etiketou přede dnem použitelnosti tohoto nařízení, které nejsou v souladu s tímto nařízením, smějí být uváděny na trh do konce doby trvanlivosti, avšak nejdéle do 31. července 2009 s ohledem na čl. 4 odst. 1 mohou být potraviny uvedeny na trh nejpozději dvacet čtyři měsíce po přijetí příslušných výživových profilů a podmínek jejich použití.
2. Produkty označené ochrannou známkou nebo obchodní značkou existující před 1. lednem 2005, které nejsou v souladu s tímto nařízením, smějí být nadále uváděny na trh do 19. ledna 2022 a po tomto dni se použije toto nařízení.
3. Výživová tvrzení, která byla používána v členském státě před 1. lednem 2006 v souladu s vnitrostátními právními předpisy upravujícími tato tvrzení a která nejsou uvedena v příloze, smějí být nadále používána do 19. ledna 2010, přičemž odpovědnost nesou provozovatelé potravinářských podniků, aniž je dotčeno přijetí ochranných opatření uvedených v článku 24.
4. Pro výživová tvrzení v podobě obrázkového, grafického nebo symbolického znázornění odpovídajícího obecným zásadám tohoto nařízení, která nejsou uvedena v příloze a používají se podle konkrétních podmínek a kritérií stanovených ve vnitrostátních právních předpisech nebo pravidlech, platí:
 - a) členské státy sdělí Komisi do 31. ledna 2008 tato výživová tvrzení a použitelné vnitrostátní právní předpisy nebo pravidla spolu s vědeckými údaji na podporu těchto právních předpisů nebo pravidel,
 - b) Komise přijme regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3 rozhodnutí o používání těchto tvrzení; tato rozhodnutí mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení.

▼M1

▼C1

Výživová tvrzení neschválená tímto postupem smějí být nadále používána po dobu dvanácti měsíců po přijetí uvedeného rozhodnutí.

5. Zdravotní tvrzení podle čl. 13 odst. 1 písm. a) smějí být uváděna ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost až do přijetí seznamu uvedeného v čl. 13 odst. 3, přičemž odpovědnost nesou provozovatelé potravinářských podniků, pokud jsou tato tvrzení v souladu s tímto nařízením a s platnými vnitrostátními právními předpisy upravujícími tato tvrzení a není dotčeno přijetí ochranných opatření uvedených v článku 24.
6. ►M2 Pro zdravotní tvrzení jiná než tvrzení uvedená v čl. 13 odst. 1 písm. a) a v čl. 14 odst. 1 písm. a), která byla používána v souladu s vnitrostátními právními předpisy přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost, platí: ◄
 - a) zdravotní tvrzení podléhající v členském státě hodnocení a schvalování se schvalují takto:
 - i) členské státy sdělí Komisi do 31. ledna 2008 tato tvrzení spolu se zprávou hodnotící vědecké údaje na podporu daného tvrzení,

▼ **M1**

- ii) Komise přijme regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3 po konzultaci s úřadem rozhodnutí o používání zdravotních tvrzení schválených tímto způsobem; tato rozhodnutí mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním.

▼ **C1**

Zdravotní tvrzení neschválená tímto postupem smějí být nadále používána po dobu šesti měsíců po přijetí uvedeného rozhodnutí;

- b) zdravotní tvrzení nepodléhající v členském státě hodnocení a schvalování: tato tvrzení smějí být nadále používána, pokud je podána žádost podle tohoto nařízení před 19. lednem 2008, a zdravotní tvrzení neschválená tímto postupem smějí být nadále používána po dobu šesti měsíců od přijetí rozhodnutí podle čl. 17 odst. 3.

Článek 29

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. července 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

PŘÍLOHA

Výživová tvrzení a podmínky, které se na ně vztahují

S NÍZKOU ENERGETICKOU HODNOTOU

Tvrzení, že se jedná o nízkoenergetickou potravinu, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 40 kcal (170 kJ)/100 g v případě potravin pevné konzistence nebo více než 20 kcal (80 kJ)/100 ml v případě tekutin. V případě stolních sladidel se použije limit 4 kcal (17 kJ) na porci, se sladivými vlastnostmi odpovídajícími 6 g sacharózy (přibližně 1 kávová lžička sacharózy).

SE SNÍŽENOU ENERGETICKOU HODNOTOU

Tvrzení, že se jedná o potravinu se sníženou energetickou hodnotou, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, je-li energetická hodnota snížena alespoň o 30 %, a současně je nutné uvést vlastnost nebo vlastnosti, díky nimž má potravina sníženou celkovou energetickou hodnotu.

BEZ ENERGETICKÉ HODNOTY

Tvrzení, že se jedná o potravinu bez energetické hodnoty, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 4 kcal (17 kJ)/100 ml. V případě stolních sladidel se použije limit 0,4 kcal (1,7 kJ) na porci, se sladivými vlastnostmi odpovídajícími 6 g sacharózy (přibližně 1 kávová lžička sacharózy).

S NÍZKÝM OBSAHEM TUKU

Tvrzení, že se jedná o nízkotučnou potravinu, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 3 g tuku na 100 g v případě potravin pevné konzistence nebo 1,5 g tuku na 100 ml v případě tekutin (1,8 g tuku na 100 ml v případě polotučného mléka).

BEZ TUKU

Tvrzení, že se jedná o potravinu bez tuku, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 0,5 g tuku na 100 g nebo 100 ml. Tvrzení vyjádřená jako „X % bez tuku“ jsou však zakázána.

S NÍZKÝM OBSAHEM NASYCENÝCH TUKŮ

Tvrzení, že se jedná o potravinu s nízkým obsahem nasycených tuků, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud celkový obsah nasycených mastných kyselin a transmastných kyselin v produktu nepřesahuje 1,5 g na 100 g v případě potravin pevné konzistence nebo 0,75 g na 100 ml v případě tekutin, přičemž v žádném z těchto případů nesmí celkový obsah nasycených mastných kyselin a transmastných kyselin představovat více než 10 % energetické hodnoty.

BEZ NASYCENÝCH TUKŮ

Tvrzení, že se jedná o potravinu bez nasycených tuků, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud celkový obsah nasycených tuků a transmastných kyselin nepřesahuje 0,1g nasycených tuků na 100 g nebo 100 ml.

S NÍZKÝM OBSAHEM CUKRŮ

Tvrzení, že se jedná o potravinu s nízkým obsahem cukrů, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 5 g cukrů na 100 g v případě potravin pevné konzistence nebo 2,5 g cukrů na 100 ml v případě tekutin.

BEZ CUKRŮ

Tvrzení, že se jedná o potravinu bez cukrů, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 0,5 g cukrů na 100 g nebo 100 ml.

BEZ PŘÍDAVKU CUKRŮ

Tvrzení, že do potraviny nebyly přidány cukry, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud nebyly do produktu přidány žádné monosacharidy ani disacharidy ani žádná jiná potravinová složka používaná pro své sladivé vlastnosti. Pokud se cukry v potravine vyskytují přirozeně, mělo by být na etiketě rovněž uvedeno: „OBSAHUJE PŘIROZENĚ SE VYSKYTUJÍCÍ CUKRY“.

S NÍZKÝM OBSAHEM SODÍKU/SOLI

Tvrzení, že se jedná o potravinu s nízkým obsahem sodíku/soli, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 0,12 g sodíku nebo rovnocenné množství soli na 100 g nebo 100 ml. V případě vod jiných než přírodních minerálních vod spadajících do působnosti směrnice 80/777/EHS by tato hodnota neměla být vyšší než 2 mg sodíku na 100 ml.

S VELMI NÍZKÝM OBSAHEM SODÍKU/SOLI

Tvrzení, že se jedná o potravinu s velmi nízkým obsahem sodíku/soli, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 0,04 g sodíku nebo rovnocenné množství soli na 100 g nebo 100 ml. Toto tvrzení nelze použít v případě přírodních minerálních vod a jiných vod.

BEZ SODÍKU/BEZ SOLI

Tvrzení, že se jedná o potravinu bez sodíku nebo bez soli, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 0,005 g sodíku nebo rovnocenné množství soli na 100 g.

▼M5**BEZ PŘÍDAVKU SODÍKU/SOLI**

Tvrzení uvádějící, že do potraviny nebyl přidán sodík/sůl, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud nebyl do produktu přidán žádný sodík/sůl ani žádná jiná složka, do které byl přidán sodík/sůl, a výrobek neobsahuje více než 0,12 g sodíku nebo rovnocenné množství soli na 100 g nebo 100 ml.

▼C1**ZDROJ VLÁKNINY**

Tvrzení, že se jedná o potravinu, která je zdrojem vlákniny, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, obsahuje-li produkt alespoň 3 g vlákniny na 100 g nebo alespoň 1,5 g na 100 kcal.

S VYSOKÝM OBSAHEM VLÁKNINY

Tvrzení, že se jedná o potravinu s vysokým obsahem vlákniny, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, obsahuje-li produkt alespoň 6 g vlákniny na 100 g nebo alespoň 3 g na 100 kcal.

ZDROJ BÍLKOVIN

Tvrzení, že se jedná o potravinu, která je zdrojem bílkovin, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud bílkoviny představují alespoň 12 % energetické hodnoty potraviny.

S VYSOKÝM OBSAHEM BÍLKOVIN

Tvrzení, že se jedná o potravinu s vysokým obsahem bílkovin, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud bílkoviny představují alespoň 20 % energetické hodnoty potraviny.

ZDROJ [NÁZEV VITAMINU/VITAMINŮ] NEBO [NÁZEV MINERÁLNÍ LÁTKY/MINERÁLNÍCH LÁTEK]

Tvrzení, že se jedná o potravinu, která je zdrojem vitaminů nebo minerálních látek, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, obsahuje-li produkt alespoň významné množství vitaminů nebo minerálních látek, jak je uvedeno v příloze směrnice 90/496/EHS, nebo množství uvedené v odchylkách stanovených v článku 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitaminů, minerálních látek a některých dalších látek do potravin⁽¹⁾.

S VYSOKÝM OBSAHEM [NÁZEV VITAMINU/VITAMINŮ] NEBO [NÁZEV MINERÁLNÍ LÁTKY/MINERÁLNÍCH LÁTEK]

Tvrzení, že se jedná o potravinu s vysokým obsahem vitaminů nebo minerálních látek, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, obsahuje-li produkt alespoň dvojnásobek hodnoty „zdroje [NÁZEV VITAMINU/VITAMINŮ] nebo [NÁZEV MINERÁLNÍ LÁTKY/MINERÁLNÍCH LÁTEK]“.

OBSAHUJE [NÁZEV ŽIVINY NEBO JINÉ LÁTKY]

Tvrzení, že potravina obsahuje určitou živinu nebo jinou látku, pro které nejsou v tomto nařízení stanoveny zvláštní podmínky, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, splňuje-li produkt všechna příslušná ustanovení tohoto nařízení, a zejména článek 5. Pro vitaminy a minerální látky se použijí podmínky vztahující se na tvrzení „zdroj...“.

SE ZVÝŠENÝM OBSAHEM [NÁZEV ŽIVINY]

Tvrzení, že obsah jedné nebo více živin jiných než vitaminů a minerálních látek byl zvýšen, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, splňuje-li produkt podmínky platné pro tvrzení „zdroj ...“ a zvýšení obsahu představuje ve srovnání s podobným produktem alespoň 30 %.

SE SNÍŽENÝM OBSAHEM [NÁZEV ŽIVINY]

Tvrzení, že byl obsah jedné nebo více živin snížen, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud snížení obsahu představuje alespoň 30 % ve srovnání s podobným produktem, s výjimkou mikroživin, pro něž je přijatelný 10 % rozdíl referenčních hodnot stanovených ve směrnici 90/496/EHS, a sodíku nebo rovnocenné hodnoty soli, pro něž je přijatelný 25 % rozdíl.

▼M5

Tvrzení „se sníženým obsahem nasycených tuků“ a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze v těchto případech:

- a) pokud je celkový obsah nasycených mastných kyselin a transmastných kyselin v produktu označeném tímto tvrzením alespoň o 30 % nižší než celkový obsah nasycených mastných kyselin a transmastných kyselin v podobném produktu a
- b) pokud je obsah transmastných kyselin v produktu označeném tímto tvrzením stejný jako u podobného produktu nebo nižší.

▼M5

Tvrzení „se sníženým obsahem cukrů“ a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud je energetická hodnota produktu označeného tímto tvrzením stejná jako energetická hodnota podobného produktu nebo nižší.

▼C1

LIGHT/LITE (LEHKÝ)

Tvrzení, že se jedná o produkt „light“ nebo „lite“, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, musí splňovat stejné podmínky, jako jsou podmínky stanovené pro výraz „se sníženým obsahem“; toto tvrzení musí být také doplněno informací o vlastnosti nebo vlastnostech, díky nimž se jedná o produkt „light“ nebo „lite“.

PŘIROZENĚ/PŘIROZENÝ

Pokud potravina přirozeně splňuje podmínky stanovené v této příloze pro použití výživového tvrzení, lze před daným tvrzením použít slovo „přirozeně/přirozený“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26.

▼ M3 ZDROJ OMEGA-3 MASTNÝCH KYSELIN

Tvrzení, že se jedná o potravinu, která je zdrojem omega-3 mastných kyselin, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, obsahuje-li produkt alespoň 0,3 g kyseliny alfa-linolenové na 100 g a na 100 kcal nebo alespoň 40 mg celkového obsahu kyseliny eikosapentaenové a kyseliny dokosahexaenové na 100 g a na 100 kcal.

S VYSOKÝM OBSAHEM OMEGA-3 MASTNÝCH KYSELIN

Tvrzení, že se jedná o potravinu s vysokým obsahem omega-3 mastných kyselin, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, obsahuje-li produkt alespoň 0,6 g kyseliny alfa-linolenové na 100 g a na 100 kcal nebo alespoň 80 mg celkového obsahu kyseliny eikosapentaenové a kyseliny dokosahexaenové na 100 g a na 100 kcal.

S VYSOKÝM OBSAHEM MONONENASYCENÝCH TUKŮ

Tvrzení, že se jedná o potravinu s vysokým obsahem mononenasycených tuků, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, je-li alespoň 45 % mastných kyselin přítomných v produktu odvozených od mononenasycených tuků a představují-li mononenasycené tuky více než 20 % energetické hodnoty produktu.

S VYSOKÝM OBSAHEM POLYNENASYCENÝCH TUKŮ

Tvrzení, že se jedná o potravinu s vysokým obsahem polynenasycených tuků, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, je-li alespoň 45 % mastných kyselin přítomných v produktu odvozených od polynenasycených tuků a představují-li polynenasycené tuky více než 20 % energetické hodnoty produktu.

S VYSOKÝM OBSAHEM NENASYCENÝCH TUKŮ

Tvrzení, že se jedná o potravinu s vysokým obsahem nenasycených tuků, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, je-li alespoň 70 % mastných kyselin přítomných v produktu odvozených od nenasycených tuků a představují-li nenasycené tuky více než 20 % energetické hodnoty produktu.

14. prosince 2007

PROVÁDĚCÍ POKYNY K NAŘÍZENÍ Č. 1924/2006 O VÝŽIVOVÝCH A ZDRAVOTNÍCH TVRZENÍCH PŘI OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN. ZÁVĚRY STÁLÉHO VÝBORU PRO POTRAVINOVÝ ŘETĚZEC A ZDRAVÍ ZVÍŘAT

ÚVOD

Nařízení (ES) č. 1924/2006^(*) Evropského parlamentu a Rady o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (dále jen „Nařízení“) bylo přijato dne 20. prosince 2006. Toto Nařízení stanoví harmonizovaná pravidla pro používání výživových a zdravotních tvrzení a přispívá k vysoké úrovni ochrany spotřebitele. Zajišťuje, aby každé tvrzení uvedené v označení potravin v EU bylo jasné, správné a odůvodněné a aby spotřebitelům umožňovalo činit poučené a smysluplné volby. Cílem Nařízení je také záruka spravedlivé hospodářské soutěže a posílení a ochrana inovací v oblasti potravin.

V souladu s neformální pracovní praxí Generální ředitelství Komise pro zdraví a ochranu spotřebitele zřídilo pracovní skupinu z expertů členských států s úkolem posoudit řadu problémů spojených s prováděním Nařízení, zejména pokud se týká klasifikace tvrzení.

Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat schválil na své schůzi dne 14. prosince 2007 následující závěry.

Cílem předloženého dokumentu je pomáhat zúčastněným stranám lépe pochopit a správně používat Nařízení, a to jednoduchým způsobem. Tento dokument však nemá žádný formální právní status a v případě sporu spočívá odpovědnost za výklad práva na Soudním dvoru.

1. SOUČINNOST S JINÝMI PRÁVNÍMI PŘEDPISY SPOLEČENSTVÍ

Nařízení (ES) č. 1924/2006 se vztahuje na používání tvrzení, kterými se podle definice pro tvrzení uvedené v Nařízení rozumí „jakékoli sdělení nebo znázornění, které není podle právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů povinné [...]“. Tvrzení, tj. dobrovolně uváděná sdělení, je proto třeba odlišovat od údajů povinného označování, požadovaných jinými právními předpisy Společenství nebo vnitrostátními právními předpisy.

1.1. Součinnost s ustanoveními Společenství, předepsanými směrnicí 89/398/EHS a přijatými směrnicemi, které se týkají potravin určených pro zvláštní výživu (PARNUTS)

Čl. 1 odst. 5 Nařízení stanoví, že se použije, aniž jsou dotčena ustanovení Společenství, předepsaná mezi jiným směrnicí 89/398/EHS a specifickými směrnicemi, které se vztahují na potraviny pro zvláštní výživu (PARNUTS).

Směrnice 89/398/EHS obsahuje obecné ustanovení, že označení potravin pro zvláštní výživu by mělo popisovat konkrétní výživové vlastnosti produktů. Dále pak směrnice 2006/141/ES o počáteční a pokračovací kojenecké výživě, kterou se mění směrnice 1999/21/ES, stanoví zvláštní pravidla pro výživová a zdravotní tvrzení uváděná na produktech kojenecké výživy. **Jedinými povolenými tvrzeními pro kojeneckou výživu jsou tvrzení uvedená v příloze IV směrnice 2006/141/ES** a měla by být používána v souladu s podmínkami v ní předepsanými. Podle třetího pododstavce čl. 4 odst. 1 směrnice 89/398/EHS je seznam výživových a zdravotních tvrzení přijímán metodou komitologie, v případě potřeby po konzultacích s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (EFSA).

Protože podobná ustanovení nejsou stanovena pro **pokračovací kojeneckou výživu, řídí se výživová a zdravotní tvrzení na takových produktech nařízením (ES) č. 1924/2006**. Ostatní potraviny, jejichž označení upravují směrnice PARNUTS na základě směrnice 89/398/EHS, jmenovitě **obilné příkrmy pro kojence a malé děti (směrnice Komise 2006/125/ES)**, mohou nést tvrzení, **schválené podle nařízení 1924/2006**, protože citované směrnice neobsahují specifická ustanovení o používání výživových a zdravotních tvrzení.

Povinné prvky v označení, obchodní úpravě nebo reklamě na potraviny určené pro zvláštní výživu, požadované směrnicí 89/398/EHS nebo specifickými směrnicemi PARNUTS, přijatými na základě směrnice 89/398/EHS, tj. popis konkrétních výživových vlastností těchto potravin nebo účelu, pro který jsou určené, jsou přirozeně mimo rozsah působnosti nařízení 1924/2006.

(*) Úř. věst. L 12, 18.1.2007, s. 3.

1.2. Součinnost s nařízením (ES) č. 258/97 o nových potravinách a nových složkách potravin a relevantní opatření

Nařízení (ES) č. 258/97 definuje nové potraviny jako „*potraviny a složky potravin, které nebyly před 15. květnem 1997 ve významné míře používány ve Společenství k lidské spotřebě*“. Nařízení (ES) č. 258/97 určuje podrobná pravidla pro schvalování nových potravin a nových složek potravin.

Žádost o schválení nových potravin se podává na základě Nařízení (ES) č. 258/97. Každá žádost o tvrzení týkající se nové potraviny, o jejíž povolení bylo požádáno, se podává samostatně a v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1924/2006 o tvrzeních.

Nařízení (ES) č. 258/97 rovněž stanoví možnost povinného označení v případě nových potravin nebo nových složek potravin. Jak se však uvádí v části I, povinné údaje požadované právem Společenství, nejsou považovány za tvrzení a nepatří do působnosti Nařízení, které se vztahuje jen na tvrzení uváděná dobrovolně. Například údaje týkající se obsahu cholesterolu v produktech obsahujících fytosteroly, fytostanoly nebo jejich estery, požadované nařízením Komise (ES) č. 608/2004 o označování potravin a složek potravin s takovými přidanými sloučeninami, nespádají do působnosti nařízení (ES) 1924/2006.

2. SROVNÁVACÍ TVRZENÍ

Výživová tvrzení jsou přípustná, jen pokud jsou uvedena v příloze nařízení (ES) č. 1924/2006 (čl. 8, odst. 1).

2.1. Ustanovení Nařízení

Srovnávací tvrzení se řídí článkem 9 Nařízení.

1. Aniž je dotčena směrnice 84/450/EHS, smějí se srovnávat pouze potraviny stejné kategorie, s přihlédnutím k sortimentu potravin dané kategorie. Uvede se rozdíl v množství živiny a/nebo energetické hodnotě a srovnání se vztahuje na stejné množství potraviny.
2. Srovnávací výživová tvrzení porovnávají složení dotyčné potraviny se sortimentem potravin stejné kategorie, jejichž složení neumožňuje uvést určité tvrzení,

Bod 21 úvodní části (správně bod 20 – pozn. překladatele) vysvětluje, že „*kromě toho je v případě srovnávacích tvrzení nutné, aby měl konečný spotřebitel možnost jasně rozpoznat, které produkty jsou srovnávány*“.

Jedinými srovnávacími tvrzeními, uvedenými v příloze, jsou tyto: „*se zvýšeným obsahem [název živiny]*“, „*se sníženým obsahem [název živiny]*“, „*se sníženou energetickou hodnotou*“ a „*lehký*“, pro které jsou v příloze Nařízení stanovené specifické podmínky:

SE ZVÝŠENÝM OBSAHEM [NÁZEV ŽIVINY]

Tvrzení, že obsah jedné nebo více živin jiných než vitaminů a minerálních látek byl zvýšen, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, splňuje-li produkt podmínky platné pro tvrzení "zdroj..." a zvýšení obsahu představuje ve srovnání s podobným produktem alespoň 30 %.

SE SNÍŽENÝM OBSAHEM [NÁZEV ŽIVINY]

Tvrzení, že byl obsah jedné nebo více živin snížen, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud snížení obsahu představuje alespoň 30 % ve srovnání s podobným produktem, s výjimkou mikroživin, pro něž je přijatelný 10 % rozdíl referenčních hodnot stanovených ve směrnici 90/496/EHS, a sodíku nebo rovnocenné hodnoty soli, pro něž je přijatelný 25 %

SE SNÍŽENOU ENERGETICKOU HODNOTOU

Tvrzení, že se jedná o potravinu se sníženou energetickou hodnotou, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, je-li energetická hodnota snížena alespoň o 30 %, a současně je nutné uvést vlastnost nebo vlastnosti, díky nimž má potravina sníženou celkovou energetickou hodnotu.

LEHKÝ

Tvrzení, že se jedná o produkt „lehký“ („light“ nebo „lite“), a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, musí splňovat stejné podmínky, jako jsou podmínky stanovené pro výraz „se sníženým obsahem“; toto tvrzení musí být také doplněno informací o vlastnosti nebo vlastnostech, díky nimž se jedná o produkt „lehký“ ("light" nebo „lite").

2.2. Pokyny k používání srovnávacích tvrzení

Srovnávacími tvrzeními jsou výživová tvrzení.

Je třeba poznamenat, že tvrzení typu „stejně jako“ nebo jakákoli tvrzení, která mají stejný význam, nejsou považována za srovnávací tvrzení, protože článek 9 stanoví, že srovnávací tvrzení by mělo uvádět **rozdíl** v množství živiny nebo energetické hodnoty. Tvrzení typu „stejně jako“ není navíc obsaženo v příloze Nařízení a není proto přípustné.

Rovněž tvrzení „super lehký“ („super light“) není zahrnuto v příloze, a proto není přípustné.

2.2.1. Kategorie potravin

Čl. 9 odst. 1 omezuje používání srovnávacích tvrzení jen mezi potravinami stejné kategorie, aby se zabránilo srovnávání potravin s rozdílnou výživovou hodnotou (např. mezi mlékem a máslem). Nařízení však neposkytuje definici kategorií potravin.

Srovnávané produkty by proto měly být potravinami, které patří do skupiny potravin, jež jsou si podobné svou výživovou hodnotou.

Některé skupiny potravin jsou příliš rozsáhlé, aby mohly být považovány za kategorie potravin pro účely tohoto ustanovení, a určitá srovnání by mohla být zavádějící. Například potravinová kategorie „mléčné výrobky“ by byla příliš široká a umožňovala by nesprávné srovnávání obsahu tuku v sýru s obsahem tuku v mléce. Proto by v takovém případě měly být pro účely tohoto ustanovení považovány za „kategorie“ jen „sýry“ nebo „mléko“.

Potraviny podobné z pohledu celkové výživové hodnoty mohou být také alternativami spotřeby, například margarín a máslo, které jsou oba produkty s obsahem tuku. Pojem potravinová kategorie by proto měl přihlížet také k obvyklé příležitosti spotřeby a/nebo účelu spotřeby.

Spotřebitelé mohou mít zájem o srovnávání určitých výrobků a jejich alternativ. V takových případech, s cílem zabránit uvedení spotřebitele v omyl a vzít v úvahu vysvětlení podané v bodě 21 úvodní části Nařízení, by článek 3 vyžadoval, aby byl výslovně zmíněn referenční produkt.

2.2.2. Referenční produkt

Odstavec 2 článku 9 stanoví, že při srovnávání by měl být brán v úvahu sortiment potravin stejné kategorie, včetně potravin jiných obchodních značek. Účelem toho je zabránit situaci, kdy by srovnání s jediným produktem mohlo uvést spotřebitele v omyl, protože jeden produkt nemusí reprezentovat danou kategorii produktů. Například potravinářská společnost by mohla jako referenční použít produkt, který má vyšší energetickou hodnotu než průměrný produkt dané potravinové kategorie. Lehká verze produktu by pak mohla mít jen 30 % energetické hodnoty takového referenčního produktu, ale srovnání by mohlo být zavádějící, protože předmětný produkt by nereprezentoval produkty dané kategorie na trhu.

Pokud reprezentuje produkty své kategorie, může se pro srovnávání použít i specifický značkový produkt. Jinými slovy, pokud má specifický značkový produkt složení reprezentující trh, už samotný název produktu slouží jako reference pro srovnání, v němž jde o tvrzení „lehký“. Například „X lehký“, kdy X znamená standardní produkt, poskytuje informace o referenčním produktu.

2.2.3. Významné srovnání

Podle čl. 9 odst. 2, se záměrem neuvést spotřebitele v omyl, tedy nebudou hospodářské subjekty moci používat tvrzení typu „se sníženým obsahem“, když je sice dosaženo 30procentního snížení, ale rozdíl mezi standardní a lehkou verzí by neměl žádný význam s ohledem na celkový příjem příslušné živiny. Nebude například možné použít tvrzení „se sníženým obsahem tuku“ u chleba. Z podobných důvodů a kvůli požadavku na významné množství platí pro tvrzení „zvýšený obsah [název živiny]“ podmínka, že potravina nesoucí tvrzení „zvýšený obsah [název živiny]“ by měla splňovat podmínky tvrzení „je zdrojem“.

2.2.4. Údaj o rozdílu v množství živiny a/nebo energetické hodnoty

Článek 9 požaduje údaj o rozdílu v množství živiny a/nebo energetické hodnoty. Rozdíl může být vyjádřen v procentech nebo v absolutní hodnotě. Když se použije tvrzení „lehký“ nebo „se sníženým obsahem“, musí být uvedena vlastnost nebo vlastnosti, která činí (které činí) potravinu „lehkou“ nebo „se sníženým obsahem“. Jediný údaj může splnit požadavky jak článku 9, tak podmínky pro použití tvrzení „lehký“ nebo „se sníženým obsahem“. Například etiketa s tvrzením „lehký – o 50 % méně cukru“. Jestliže je nějaká živina ze složení produktu vyjmuta, může být tato skutečnost sdělena tvrzením, které poukáže na nepřítomnost živiny. Například „lehký – bez cukru“.

3. KLASIFIKACE TVRZENÍ

Následující definice jsou převzaty z článku 2 Nařízení.

"Výživovým tvrzením" se rozumí každé tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že potravina má určité prospěšné výživové vlastnosti v důsledku:

- a) *energetické (kalorické) hodnoty, kterou*
 - i) *poskytuje,*
 - ii) *poskytuje ve snížené či zvýšené míře nebo*
 - iii) *neposkytuje a/nebo*
- b) *živin či jiných látek, které*
 - i) *obsahuje,*
 - ii) *obsahuje ve snížené nebo zvýšené míře nebo*
 - iii) *neobsahuje.*

„Zdravotním tvrzením“ se rozumí každé tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že existuje souvislost mezi kategorií potravin, potravinou nebo některou z jejích složek a zdravím.

"Tvrzením o snížení rizika onemocnění" se rozumí každé zdravotní tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že spotřeba určité kategorie potravin, potravin nebo některé z jejích složek významně snižuje riziko vzniku určitého lidského onemocnění.

3.1. Výživová tvrzení / zdravotní tvrzení

První otázka klasifikace se týká tvrzení „obsahuje [název živiny nebo jiné látky]“.

Podle ustanovení přílohy Nařízení se na toto tvrzení vztahuje tato podmínka:

OBSAHUJE [NÁZEV ŽIVINY NEBO JINÉ LÁTKY]

Tvrzení, že potravina obsahuje určitou živinu nebo jinou látku, pro které nejsou v tomto nařízení stanoveny zvláštní podmínky, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, splňuje-li produkt všechna příslušná ustanovení tohoto nařízení, a zejména článek 5. Pro vitaminy a minerální látky se použijí podmínky vztahující se na tvrzení "zdroj...".

Tvrzení typu „obsahuje“ je sice obvykle výživovým tvrzením, ale v některých případech odkazuje výraz „obsahuje“ na skupiny látek se specifickým funkčním účinkem. V takových případech jsou tvrzení typu „obsahuje“ zdravotním tvrzením a musí být podle toho schvalována.

Účelem následujících příkladů je vysvětlit lépe rozdíl mezi oběma kategoriemi tvrzení, která používají výraz „obsahuje“:

Tvrzení je výživovým tvrzením, jestliže při jmenování látky nebo kategorie látek používá jen informace zakládající se na faktech.

Příklad: „obsahuje lykopen“; „obsahuje lutein“.

Tvrzení je zdravotním tvrzením, jestliže při jmenování látky nebo kategorie látek uvádí popis nebo údaj o funkci nebo předpokládaném účinku na zdraví.

Například: „obsahuje antioxidanty“ (funkcí je účinek antioxidantů); „obsahuje probiotika/ prebiotika“ (odkaz na probiotika/ prebiotika naznačuje zdravotní prospěch);

Stejně tak tvrzení, která se odvolávají na funkci v popisu živiny nebo látky (například ve formě přívlastku látky), by měla být rovněž klasifikována jako zdravotní tvrzení.

Příklad: „s prebiotickou vlákninou“ nebo „obsahuje prebiotickou vlákninu“.

Je třeba poznamenat, že na všechna tvrzení se vztahují obecné zásady stanovené v člancích 3 a 5. V případě tvrzení typu „obsahuje“ to znamená, že látka, která je předmětem tvrzení, je přítomná ve významném množství a že byl prokázán její prospěšný výživový nebo fyziologický účinek. Použití zdravotních nebo výživových tvrzení vede navíc k povinnosti poskytnout podle článku 7 Nařízení výživové informace podle směrnice 90/496/EHS.

3.2. Klasifikace tvrzení jako zdravotních tvrzení

Nařízení obsahuje následující definici zdravotních tvrzení:

Zdravotním tvrzením se rozumí každé tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že existuje souvislost mezi kategorií potravin, potravinou nebo některou z jejích složek a zdravím.

Nařízení rozlišuje různé typy zdravotních tvrzení a poskytuje rozdílné postupy, které je třeba zvolit při jejich hodnocení a schvalování:

„Tvrzeními podle článku 13“ jsou zdravotní tvrzení, která popisují nebo odkazují na:

- a) význam živiny nebo jiné látky pro růst a vývoj organismu a jeho fyziologické funkce, nebo
- b) psychologické a behaviorální funkce, nebo
- c) aniž je dotčena směrnice 96/8/ES, snižování nebo kontrolu hmotnosti nebo snížení pocitu hladu či zvýšení pocitu sytosti anebo na snížení množství energie obsažené ve stravě.

Ta jsou zde dále uváděna jako „funkční tvrzení“.

Na základě národních seznamů, které mají členské státy poskytnout do 31. ledna 2008, projedná Komise věc s EFSA a přijme nejpozději do 31. ledna 2010 seznam přípustných tvrzení Společenství.

Tvrzení vycházející z nových vědeckých poznatků a/nebo obsahující žádost o ochranu autorizovaných údajů jsou předmětem schvalovacího postupu stanoveného v článku 18. Od

února 2008 mohou členské státy zasílat platné žádosti na adresu EFSA, který v souladu s čl. 18 odst. 3 provede vědecké vyhodnocení*.

„Tvrzeními podle článku 14“ jsou

- tvrzení odkazující na vývoj a zdraví dětí,
- tvrzení o snížení rizika onemocnění.

Zdravotní tvrzení, která odkazují na snížení rizika onemocnění nebo na vývoj a zdraví dětí: žádosti mohou být podávány od 1. července 2007, tj. ode dne použitelnosti Nařízení*.

3.2.1. Hraniční případy mezi „funkčními tvrzeními“ a „tvrzeními o snížení rizika onemocnění“

Nařízení poskytuje následující definici:

„Tvrzením o snížení rizika onemocnění“ se rozumí každé zdravotní tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že spotřeba určité kategorie potravin, potravin nebo některé z jejích složek významně snižuje riziko vzniku určitého lidského

Jestliže tvrzení zmiňuje faktor snížení rizika, který je všeobecně uznávaný na základě vědeckých poznatků, mělo by být považováno za tvrzení podle článku 14 pouze v případě když uvádí nebo naznačuje snížení rizika nebo z něj snížení rizika vyplývá. Ostatní případy je třeba považovat za „funkční tvrzení“, tj. za tvrzení podle jedné z kategorií uvedených v článku 13 Nařízení.

Následující tabulka shrnuje kritéria pro rozlišování případů, kdy jsou zmíněny faktory rizika onemocnění:

Tvrzení odkazuje na:	Klasifikace
– normální tělesnou funkci – rizikový faktor onemocnění, bez uvedení, naznačení nebo vyplývajícího snížení rizika – Příklad: udržuje [uvedení normální tělesné funkce]	Článek 13
– snížení faktoru rizika onemocnění, s uvedením nebo bez uvedení názvu onemocnění - Příklad: snižuje [uvedení rizikového faktoru]	Článek 14

(*) Žádosti by měly být předkládány podle pokynů EFSA uvedených v „Opinion of the Panel on dietetic products, nutrition and allergies (NDA) on a request from the Commission related to scientific and technical guidance for the preparation and presentation of the application for authorisation of a health claim“ (Stanovisko Vědecké komise pro dietetické výrobky, výživu a alergie (NDA), vypracované na žádost Komise o vědecké a technické pokyny pro přípravu a předložení žádosti o schválení zdravotního tvrzení). http://www.efsa.europa.eu/EFSA/Scientific_Opinion/nda_op_ej530_guidance_%20health_claim_en.pdf

3.2.2. Hranice mezi tvrzeními odvolávajícími se na vývoj a zdraví dětí a ostatními zdravotními tvrzeními

Článek 14 se vztahuje na tvrzení, která se odvolávají na „vývoj a zdraví dětí“. Výraz „dětí“, který není v Nařízení definován, by měl být chápán jako výraz zahrnující období až do ukončení růstu. Jako orientační věkový limit může posloužit věk 18 let, tento údaj ale nemá sloužit pro definici dětí v rámci Nařízení.

Potravinové právo Společenství poskytuje definici kojenců a malých dětí v článku 2 směrnice Komise 2006/141/ES o počáteční a pokračující kojenecké výživě, jmenovitě takto:

- „*kojenci*“ se rozumí děti do 12 měsíců,
- „*malými dětmi*“ se rozumí děti od jednoho do tří let.

Kojenci a malé děti jsou podskupinami dětí, tj. pro účely uvedené v článku 14 Nařízení.

Za tvrzení podle článku 14 by měla být považována tato tvrzení:

- Zdravotní tvrzení, která se odvolávají až v ýhr adn ě na vývoj a zdraví dětí a v jejichž případech platí vědecké zdůvodnění jen pro děti. V tomto případě je vědecké zdůvodnění založeno na datech získaných ze studií prováděných s dětmi.

Příklad: „vápník je prospěšný pro růst dětí“.

- Zdravotní tvrzení uváděná na produktech určených výhradně pro děti, jako je pokračovací výživa, obilné příkrmy a potraviny pro kojence a malé děti, definovaná ve směrnici 2006/141/ES a ve směrnici 2006/125/ES, by měla být považována za tvrzení podle článku 14.

Za tvrzení podle článku 13 by měla být považována tato tvrzení:

- Tvrzení odkazující na význam živiny nebo jiné látky pro růst, vývoj organismu a jeho fyziologické funkce v případě, kdy se vědecké zdůvodnění vztahuje na celou dobu života, nebo nejen na populační skupinu dětí. V tomto případě by měly žádosti, stanoviska EFSA a podmínky pro použití tvrzení přesně specifikovat skupinu spotřebitelů, pro kterou je tvrzení vědecky zdůvodněné a platné.

Příklad: v případě odkazu typu „pro děti a těhotné ženy“ je tvrzení podle článku 13 možné, jen když vědecké zdůvodnění platí pro populační skupinu dětí a zároveň i pro populační skupinu těhotných žen.

3.2.3. Účinek klasifikace podle článku 13 nebo 14

Výše popisovaná klasifikace se provádí hlavně na základě vědeckých poznatků, předložených k jejímu odůvodnění. Žadatel by měl klasifikaci tvrzení navrhnout na základě dat, která jeho žádost obsahuje. Problém se zařazením může pomoci vyřešit kontakt s orgány členských států.

Klasifikace nemá žádný vliv na úroveň zdůvodnění, které je pro schválení potřebné. Úprava a obsah složky s vědeckými podklady jsou pro oba tyto typy tvrzení stejné.

Za výjimečných okolností může o klasifikaci rozhodnout vědecké vyhodnocení úřadu EFSA. Například vědecké zdůvodnění vycházející z klinických zkoušek prováděných jen s dětmi by vždy vedlo k zařazení tvrzení do působnosti článku 14, zatímco vědecké zdůvodnění vycházející z klinických zkoušek prováděných s dalšími skupinami populace nemusí automaticky vést k zařazení tvrzení do působnosti článku 13. Jestliže EFSA dospěje k závěru, že tvrzení je vědecky zdůvodněné jen pro děti, mělo by být tvrzení považováno za tvrzení podle článku 14.

NÁRODNÍ DOPORUČENÍ PŘÍSTUPU K NĚKTERÝM OZNAČENÍM POTRAVIN ZEJMÉNA VE VZTAHU K NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) Č. 1924/2006 ZE DNE 20. PROSINCE 2006 O VÝŽIVOVÝCH A ZDRAVOTNÍCH TVRZENÍCH

při označování potravin

Ze dne 21. 11. 2013

Aktualizováno dne: 6. 6. 2016 – doplněny body 2.7 až 2.17
21. 8. 2017 – doplněny body 2.18 až 2.25
– upraveny body 2.1 a 2.6

ÚVOD:

Tento dokument představuje neoficiální doporučení přístupu k některým označením používaných při označování potravin ve vztahu k platným právním předpisům a zejména k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin. Dokument byl vypracován na základě konsensu zástupců těchto institucí: Ministerstva zemědělství, Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva průmyslu a obchodu, Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Státní veterinární správy, Státního zdravotního ústavu, Rady pro televizní a rozhlasové vysílání a Potravinářské komory ČR. Cílem dokumentu je pomáhat zúčastněným stranám jednotně přistupovat k některým označením uváděným na potravinách. Tento dokument nemá žádný formální právní status a v případě sporu spočívá odpovědnost za výklad práva na soudu.

Pokud jde o označení výživovým nebo zdravotním tvrzením, je jeho uvedení ve spojitosti s potravinou možné pouze za splnění podmínek nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin a uvedení označení výživové hodnoty.

Použité právní předpisy, jiné dokumenty a jejich zkratky:

- Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o potravinách“);
- Vyhláška č. 113/2005 Sb., o označování potravin a tabákových výrobků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 113/2005 Sb.“);
- Vyhláška č. 54/2004 Sb., o potravinách určených pro zvláštní výživu a o způsobu jejich použití, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 54/2004 Sb.“);
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (dále jen „nařízení (EU) č. 1169/2011“);
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových zdravotních tvrzeních při označování potravin, v platném znění (dále jen „nařízení (ES) č. 1924/2006“);
- Nařízení Komise (EU) č. 432/2012 ze dne 16. května 2012, kterým se zřizuje seznam schválených zdravotních tvrzení při označování potravin jiných než tvrzení o snížení rizika a vývoji a zdraví dětí (dále jen „nařízení (EU) č. 432/2012“);
- Prováděcí pokyny k nařízení č. 1924/2006 o výživových zdravotních tvrzeních při označování potravin – Závěry Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat (dále jen „prováděcí pokyny“);
- Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 24. ledna 2013, kterým se přijímají pokyny pro provádění zvláštních podmínek pro zdravotní tvrzení stanovených v článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 (2013/63/EU) (dále jen „rozhodnutí 2013/63/EU“);
- Registr výživových a zdravotních tvrzení EU: <http://ec.europa.eu/nuhclaims> (dále jen „registr“).

- Seznam **zdravotních tvrzení týkajících se rostlin** - tzv. „on hold seznam“:
<http://www.szu.cz/tema/bezpecnost-potravin/zdravotni-tvrzeni?highlightWords=zdravotn%C3%AD+tvrzen%C3%AD>

1. Shrnutí doporučení k aplikaci principu flexibility při používání zdravotních tvrzení:

- Zdravotní tvrzení se mají týkat pouze živin, látek, potravin nebo kategorií potravin, na jejichž základě byly povoleny, a nikoli výrobků, které je obsahují.
- Použitý text by se měl co nejvíce blížit textům schváleným.
- Modifikovaný text musí mít pro spotřebitele stejný význam jako původní schválený – nesmí deklarovat „silnější“ účinky než schválené tvrzení.
- Prospěšný účinek deklarovaný ve formě modifikovaného tvrzení musí být srozumitelný pro průměrného spotřebitele.
- Modifikované tvrzení nesmí implikovat léčebné účinky.
- Upravená formulace zdravotního tvrzení nesmí obsahovat odkazy na příznaky nedostatku či symptomy.
- Odkazování na úryvky stanovisek EFSA používat velmi opatrně, aby nebyly zavádějící.
- Posuzování, zda je zdravotní tvrzení přijatelné či nikoli, bude prováděno případ od případu s ohledem na kontext a celkovou prezentaci zdravotního tvrzení.

2. Přístup k označením:

2.1. „Plus vápník“, „s vápníkem“, „obsahuje vápník“, „+ vápník“ a podobné

Označení je považováno za výživové tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam jako v příloze I nařízení (ES) č. 1924/2006 uvedené výživové tvrzení „zdroj [název vitamínu/vitaminů] nebo název [minerální látky/minerálních látek]“.

Při používání výživových tvrzení je obecně slovní flexibilita přípustná, avšak znění musí mít pro spotřebitele stejný význam jako jedno z povolených výživových tvrzení uvedených v příloze nařízení (ES) č. 1924/2006.

Termíny „plus vitamin nebo minerální látka“, „+ vitamin nebo minerální látka“ a podobné, které navozují dojem, že byl vitamin nebo minerální látka do potravin přidán, nelze uvádět na potravinách, které není možné obohacovat nebo do kterých nebyl vitamin nebo minerální látka přidán, ale jsou v potravině přítomny přirozeně.

2.2. „Obsahuje probiotika/prebiotika“, „obsahuje probiotickou vlákninu“, „s bifidokulturou“

Označení nejsou považována za zdravotní tvrzení. Označování jsou považována za výživová tvrzení.

Použití tvrzení je možné za splnění podmínek pro užití tvrzení „obsahuje (název živiny nebo jiné látky)“ uvedeného v příloze nařízení (ES) č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin.

Přístup k tomuto označení může být v jiných členských státech EU odlišný.

2.3. „Obsahuje antioxidanty“

Označení jsou považována za zdravotní tvrzení na základě nařízení (ES) č. 1924/2006 a prováděcích pokynů.

Tvrzení je zdravotním tvrzením, jestliže při jmenování látky nebo kategorie látek se uvádí popis nebo údaj o funkci nebo předpokládaném účinku na zdraví. Odkaz na antioxidanty poukazuje na antioxidační funkci obsažených vitamínů nebo minerálních látek. Zdravotní tvrzení je možné použít pouze v případě, že je uvedeno v seznamu schválených zdravotních tvrzení.

2.4. „Obsahuje inulin“

Označení je považováno za výživové tvrzení.

Při jeho použití je nutné splnit podmínky stanovené pro výživové tvrzení „obsahuje [název živiny nebo jiné látky]“ uvedené v příloze I nařízení (ES) č. 1924/2006.

2.5. „Se sníženým obsahem cholesterolu“

Jedná se o neschválené a tudíž nepovolené výživové tvrzení.

V kontextu nařízení (ES) č. 1924/2006 je cholesterol považován za „jinou látku“. Vzhledem k tomu, že se tvrzení „se sníženým obsahem [název živiny]“ vztahuje pouze na živiny a nikoliv na jiné látky, jedná se o neschválené a tudíž nepovolené výživové tvrzení.

2.6. „Glykemický index s číselnou hodnotou“

Označení není považováno za výživové ani zdravotní tvrzení.

Označení „Glykemický index s číselnou hodnotou“ vyjádřenou konkrétním číselným údajem není považováno za výživové ani zdravotní tvrzení. Jedná se o dobrovolnou informaci nad rámec povinně poskytovaných údajů. Pokud je takové označení uvedeno, musí být podle ustanovení čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 1169/2011, možné jeho pravdivost prokázat. Použití termínu „s nízkým glykemickým indexem“ je považováno za neschválené výživové tvrzení, které je v rozporu s nařízením (ES) č. 1924/2006.

2.7. "Zdravá potravina"

Označení je považováno za nespecifické zdravotní tvrzení, které musí být doplněno specifickým zdravotním tvrzením. V souladu s článkem 1 odst. 3 kapitoly 1 nařízení (ES) č. 1924/2006 ochranná známka, obchodní značka nebo reklamní název, které lze považovat za výživová a zdravotní tvrzení, mohou být při označování a obchodní úpravě potravin nebo v reklamách na potraviny použity, aniž by prošly schvalovacími řízeními podle tohoto nařízení, pokud je takové označení, obchodní úprava nebo reklama doplněna o odpovídající výživové a zdravotní tvrzení, které je v souladu s tímto nařízením. Podle článku 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 1924/2006 musí být nespecifické zdravotní tvrzení, za které lze text "zdravá potravina" považovat, doplněno schváleným zdravotním tvrzením. Na základě výše uvedeného by mělo být logo "Zdravá potravina" doplněno specifickým zdravotním tvrzením v souladu s výše uvedenými články nařízení.

2.8. "Zdravá (název potraviny)", "Pro dobré zdraví", "Cesta ke zdraví", "Denně pro zdraví", "Pro vaše zdraví" a podobné

Označení je považováno za nespecifické zdravotní tvrzení na základě čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) 1924/2006 a odst. 3 rozhodnutí (2013/63/EU). Při použití nespecifického zdravotního tvrzení je nutné toto tvrzení doplnit nejméně jedním schváleným specifickým zdravotním tvrzením. Konkrétními případy může být označení "zdravý jogurt" nebo jogurt pro vaše zdraví" doplněné specifickým tvrzením z nařízení (EU) č. 432/2012

2.9. "Fit/Fitness", "Active", "Wellness" a podobné

Označení není považováno za zdravotní ani za výživové tvrzení. Označení je považováno za prosté sdělení.

2.10. "Zdravý životní styl"

Sdělení o významu různorodé a vyvážené stravy a zdravého životního stylu je povinnou informací, která musí doprovázet zdravotní tvrzení dle požadavku článku 10 odst. 2 písmo a) nařízení (ES) č. 1924/2006. Zdůrazňuje, že spotřebitelé by si měli být vědomi skutečnosti, že tato konkrétní potravina by měla být součástí různorodé a vyvážené stravy a neměla by být konzumována nadměrně nebo v rozporu s dobrými stravovacími návyky, a že konzumace potraviny nesoucí takové zdravotní tvrzení v rámci různorodé a vyvážené stravy tvoří pouze jeden aspekt zdravého životního stylu. Pokud je toto sdělení uvedeno, na potravině samostatně, není považováno za zdravotní tvrzení a přístup je stejný jako v případě označení "Fit/Fitness" a "Wellness".

2.11. "zdravější (název potraviny)"

Jedná se o nepovolené srovnávací zdravotní tvrzení. Srovnávací zdravotní tvrzení nejsou uvedena na seznamu povolených zdravotních tvrzení, a proto není možné je používat.

2.12. K označení "DIA", "vhodné pro diabetiky"

Článek 32 preambule nařízení EP a Rady (EU) č. 609/2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti uvádí, že co se týká zvláštních ustanovení pro potraviny pro osoby s poruchami metabolismu sacharidů (diabetes), zpráva Komise určená Evropskému parlamentu a Radě ze dne 26. června 2008 o potravinách pro osoby s poruchami metabolismu sacharidů (diabetes) dospěla k závěru, že pro stanovení zvláštních požadavků na složení potravin pro tyto osoby chybí vědecký základ. Osoby s poruchami metabolismu sacharidů mohou konzumovat všechny potraviny za předpokladu, že budou informovány o energetické hodnotě potraviny a o obsahu cukrů v této potravíně, kdy na základě těchto informací budou schopny samy upravovat příjem cukru a sestavit vhodný jídelníček. Současně platí, že by si měly vybírat zdravou výživu, přičemž by měly být schopny tak činit z běžných potravin. Na základě výše uvedeného jsou označení "DIA", "vhodné pro diabetiky" považována za označení, která nejsou v souladu s ustanovením čl. 7 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 1169/2011.

Zpráva Evropské komise je dostupná na webové stránce:

<http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2008/CS/1-2008-392-CS-F1-1.Pdf>

2.13. Možnost použití zdravotních tvrzení podle čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1924/2006 i na potravinách určených pro děti a např. i na počáteční a pokračovací kojenecké výživě v návaznosti na zdravotní tvrzení podle čl. 14 odst. 1 písm. b).

Na počáteční kojenecké výživě lze zdravotní tvrzení uvádět pouze v rozsahu § 6 odst. 5 vyhlášky č. 54/2004 Sb., o potravinách určených pro zvláštní výživu a o způsobu jejich použití. Použití zdravotních tvrzení podle čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1924/2006 na pokračovací kojenecké výživě a výživě pro malé děti je možné za předpokladu splnění podmínek užití pro konkrétní zdravotní tvrzení. Výživové nebo zdravotní tvrzení na pokračovací kojenecké výživě a výživě pro malé děti lze použít za podmínek stanovených nařízením (ES) č. 1924/2006 (§ 9 odst. 2, písm. c) vyhláška č. 54/2004 Sb.).

2.14. Srovnávací tvrzení

V souladu s článkem 9 kapitoly 1 nařízení (ES) č. 1924/2006 srovnávací tvrzení, aniž je dotčena směrnice 84/450/EHS, směřjí se srovnávat pouze potraviny stejné kategorie, s přihlédnutím k sortimentu potravin dané kategorie. Uvede se rozdíl v množství živiny nebo energetické hodnotě a srovnání se vztahuje na stejné množství potraviny. Srovnávací výživová tvrzení porovnávají složení dotyčné potraviny se sortimentem potravin stejné kategorie včetně potravin jiných obchodních značek. Na základě výše uvedených ustanovení by mělo být složení výrobku, který je označen srovnávacím výživovým tvrzením, primárně porovnáno s klasickým výrobkem daného provozovatele potravinářského podniku a s podobným výrobkem jiných obchodních značek. Srovnány by měly být podobné výrobky např. výrobky bez příchutě, výrobky s příchutí a podobně. Jde-li například o situaci, kdy by OVESNÁ KAŠE LIGHT označená výživovým tvrzením „-30%“ a „light“ měla větší energetickou hodnotu a vyšší obsah cukrů než OVESNÁ KAŠE od téže firmy, lze na tento případ nahlížet jako na nekalou obchodní praktiku podle § 5 zákona č. 634/1992 Sb. o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

2.15. Lze u přípravku obsahujícího β-karoten (nemá žádné schválené zdravotní tvrzení) uvést, že je provitaminem vitamínu A a dále vyjmenovat zdravotní tvrzení schválená na vitamín A?

β-karoten je dle nařízení EP a Rady (ES) č. 1925/2006, v platném znění přílohy II jednou z forem vitamínu A, která může být do potravin přidávána. Zdravotní tvrzení schválené pro vitamín A tak může být použito za předpokladu, že bude β-karoten přepočten na vitamín A a jeho množství bude odpovídat podmínkám pro použití daného zdravotního tvrzení.

2.16. Tvrzení k tzv. krabičkovým dietám

Tvrzení použitá ve vztahu k "dietnímu programu" jsou mimo působnost nařízení (ES) č. 1924/2006. Je však nutné vždy posuzovat každé uvedené tvrzení individuálně a zároveň v kontextu celkového označování. V případě, že je výživové nebo zdravotní tvrzení uvedeno ve vztahu ke konkrétní potravíně (krabičce) je nutné postupovat podle podmínek nařízení (ES) č. 1924/2006.

2.17. "Se zvýšeným obsahem aminokyseliny L-leucin"

Označení je považováno za výživové tvrzení. Při jeho užití je nutné splnit podmínky pro užití výživového tvrzení "se zvýšeným obsahem (název živiny)" uvedeného v seznamu výživových tvrzení podle nařízení (ES) č. 1924/2006.

2.18. Možnost použití výživových a zdravotních tvrzení dle nařízení (ES) č. 1924/2006 při označování minerálních vod

Nařízením (ES) č. 1924/2006 lze použít obecně na všechny potraviny tedy i na přírodní minerální vody. Pouze v případě, že se tvrzení týká látky, pro kterou je stanoven limit v nařízení (ES) č. 1924/2006 a odlišný limit zvláštním požadavkem směrnice 2009/54/ES, se aplikuje specifický požadavek směrnice, která je transponována do vyhlášky č. 275/2004 Sb., o požadavcích na jakost a zdravotní nezávadnost balených vod a o způsobu jejich úpravy, ve znění pozdějších předpisů.

2.19. Možné označení zdravotními tvrzeními u doplňků stravy určených na klouby s vitamínem C

V současné době není podle nařízení (ES) č. 1924/2006, schváleno žádné zdravotní tvrzení týkající se účinků kolagenu. Z tohoto důvodu lze zdravotní tvrzení vztahovat jen k vitamínu C. Z celkového vyznění tvrzení musí být jasné, že účinky jsou připisovány vitamínu C a nikoli kolagenu. V případě, že by byly doplňky stravy na klouby s vitamínem C označeny nespécifickým zdravotním tvrzením, které se týká kloubů nebo pojivové tkáně, musí být tato tvrzení dále doplněna minimálně jedním schváleným zdravotním tvrzením k vitamínu C:

Vitamin C přispívá k normální tvorbě kolagenu pro normální funkci kostí.

Vitamin C přispívá k normální tvorbě kolagenu pro normální funkci chrupavek.

Použití slova „vaziva“, pro která není v souvislosti s vitamínem C schváleno žádné zdravotní tvrzení, není možné.

2.20. Podmínky použití výživového tvrzení: „zdroj omega-3 mastných kyselin“ a podobných tvrzení, pro jejichž použití je podmínkou přítomnost nejenom jedné látky, případně více látek v určitém poměru / množství

Tvrzení, že se jedná o potravinu, která je zdrojem omega-3 mastných kyselin a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, obsahuje-li produkt alespoň 0,3 g kyseliny alfa-linolenové na 100 g a na 100 kcal nebo alespoň 40 mg celkového obsahu kyseliny eikosapentaenové a kyseliny dokosaheptaenové na 100 g a na 100 kcal. V blízkosti tabulky výživových hodnot se uvede údaj o množství omega-3 mastných kyselin v souladu ustanovením článku 7 nařízení (ES) č. 1924/2006. Údaj o množství jednotlivých mastných kyselin není nutné v označení uvádět z toho důvodu, že schválené výživové tvrzení deklaruje „zdroj omega-3 mastných kyselin“ a nikoliv zdroj jednotlivých mastných kyselin. Pro účely kontroly dozorového orgánu, musí mít PPP k dispozici dokumentaci potvrzující množství omega mastných kyselin ve výrobku. Ověření pravdivosti tvrzení provádí dozorový orgán laboratorním vyšetřením stanovující množství kyseliny alfa-linolenové nebo celkový obsah kyseliny eikosapentaenové a dokosaheptaenové.

2.21. Možnost označení potravin pro sportovce v souvislosti s nabytím účinnosti nařízení (EU) č. 609/2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009

V souvislosti s nabytím účinnosti nařízení (EU) č. 609/2013 (dne 20. 7. 2016) proběhne novelizace vyhlášky č. 54/2004 Sb. o potravinách určených pro zvláštní výživu a o způsobu jejich použití, kdy kategorie potravin pro sportovce a při zvýšeném tělesném výkonu bude zrušena. Potraviny tohoto typu bude nutné převést do jiných kategorií, kterými mohou být například doplňky stravy nebo obohacené potraviny. Označení „potraviny pro sportovce“ bude považováno za obecné sdělení, které musí splňovat zejména podmínky článku 7 nařízení EP a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, v platném znění.

Podrobnější informace k vybraným druhům potravin je možné najít na následující webové stránce:

http://www.mzcr.cz/Verejne/dokumenty/vybrane-druhy-potravin-obecna-informace_12368_3461_5.html

2.22. Přístup k léčebným tvrzením uvedených na seznamu On Hold

Léčebná tvrzení uvedená na seznamu On Hold v anglické i české verzi překladu jsou v rozporu s článkem 7 odst. 3 nařízení EP a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování

informací o potravinách spotřebitelům, v platném znění. Ten stanoví, že s výhradou odchylek stanovených v právních předpisech Unie, které se vztahují na přírodní minerální vody a na potraviny určené pro zvláštní výživu, nesmějí informace o potravině připisovat jakékoli potravině vlastnosti umožňující zabránit určité lidské nemoci, zmírnit ji nebo ji vyléčit, ani na tyto vlastnosti odkazovat. Dle uvedeného ustanovení není možné taková tvrzení i přes skutečnost, že jsou součástí seznamu On Hold, při označování potravin používat.

2.23. Možnost použití termínu „Fat burner – spalovač tuku“

Označení je považováno za nespecifické zdravotní tvrzení na základě čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) 1924/2006. Při použití nespecifického zdravotního tvrzení je nutné toto tvrzení doplnit nejméně jedním relevantním schváleným specifickým zdravotním tvrzením.

2.24. Možnost použití termínu „na pročištění“

Označení je považováno za nespecifické zdravotní tvrzení na základě čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) 1924/2006. Při použití nespecifického zdravotního tvrzení je nutné toto tvrzení doplnit nejméně jedním relevantním schváleným specifickým zdravotním tvrzením.

2.25. Přístup k tvrzení „s nízkou energetickou hodnotou“ v případě, že je dále při označení výrobku nesoulad mezi přepočtem kcal a kJ

V případě, že je splněna jedna z hodnot uvedená v podmínkách schváleného výživového tvrzení „s nízkou energetickou hodnotou“, jsou podmínky uvedení jmenovaného tvrzení považovány za splněné.

Tvrzení, že se jedná o nízkoenetickou potravinu, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 40 kcal (170 kJ)/100 g v případě potravin pevné konzistence nebo více než 20 kcal (80 kJ)/100 ml v případě tekutin. V případě stolních sladidel se použije limit 4 kcal (17 kJ) na porci, se sladivými vlastnostmi odpovídajícími 6 g sacharózy (přibližně 1 kávová lžička sacharózy).

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) Č. 828/2014

ze dne 30. července 2014

o požadavcích na poskytování informací o nepřítomnosti či sníženém obsahu lepku v potravinách spotřebitelům**(Text s významem pro EHP)****EVROPSKÁ KOMISE,**

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům⁽¹⁾, a zejména na čl. 36 odst. 3 písm. d) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. Lidé postižení celiakií trpí trvalou nesnášenlivostí lepku. Pšenice (tj. všechny druhy Triticum, jako jsou pšenice tvrdá, pšenice špalda a pšenice khorasan), žito a ječmen byly označeny jako zrniny, které podle vědeckých zpráv obsahují lepek. Lepek obsažený v těchto zrninách může mít nepříznivé účinky na zdraví osob s nesnášenlivostí lepku, a proto by se jeho konzumaci tyto osoby měly vyhýbat.
2. Informace o nepřítomnosti či sníženém obsahu lepku v potravinách by měly pomoci osobám s nesnášenlivostí lepku identifikaci a volbu pestré stravy při stravování doma i mimo domov.
3. Nařízení Komise (ES) č. 41/2009⁽²⁾ stanoví harmonizovaná pravidla pro informace poskytované spotřebitelům o nepřítomnosti lepku (tvrzení „bez lepku“) nebo o sníženém obsahu lepku (tvrzení „velmi nízký obsah lepku“) v potravinách. Pravidla uvedeného nařízení jsou podložena vědeckými údaji a zaručují, aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl nebo mateni na základě informací o nepřítomnosti či sníženém obsahu lepku v potravinách, poskytnutých různými způsoby.
4. V souvislosti s revizí právních předpisů týkajících se potravin určených pro zvláštní výživu se nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013⁽³⁾ zrušuje nařízení (ES) č. 41/2009 ode dne 20. července 2016. Měloby se zajistit, aby v souladu s požadavky stanovenými v čl. 36 odst. 2 nařízení (EU) č. 1169/2011 bylo poskytování informací o nepřítomnosti či sníženém obsahu lepku v potravinách po tomto datu i nadále podloženo příslušnými vědeckými údaji a aby se neuskutečňovalo různými způsoby, což by mohlo spotřebitele uvádět v omyl nebo být pro ně matoucí. Proto je nutné, aby byly v Unii zachovány jednotné podmínky pro uplatňování těchto požadavků na informace o potravinách poskytované provozovateli potravinářských podniků, pokud jde o nepřítomnost či snížený obsah lepku v potravinách, a tyto podmínky by měly vycházet z nařízení (ES) č. 41/2009.
5. Některé potraviny byly speciálně vyrobeny, připraveny a/nebo zpracovány tak, aby v nich byl snížen obsah lepku v jedné nebo v několika složkách obsahujících lepek nebo aby v nich byly nahrazeny složky obsahující lepek jinými složkami, jež jsou přirozeně bezlepkové. Jiné potraviny jsou vyrobeny výhradně ze složek, které jsou přirozeně bezlepkové.
6. Odstranění lepku ze zrnin obsahujících lepek představuje značné technické těžkosti a ekonomická omezení, a proto je výroba zcela bezlepkových potravin při použití těchto zrnin obtížná. V důsledku toho mnohé potraviny speciálně zpracované tak, aby v nich byl snížen obsah lepku v jedné nebo v několika složkách obsahujících lepek, jež jsou na trhu, mohou obsahovat nízká zbytková množství lepku.
7. Většina osob s nesnášenlivostí lepku může do své stravy zařadit oves, aniž by pocítily nepříznivé účinky na své zdraví. Tato otázka je předmětem pokračujícího studia a zkoumání vědců. Velkým problémem je však

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 41/2009 ze dne 20. ledna 2009 o složení a označování potravin vhodných pro osoby s nesnášenlivostí lepku (Úř. věst. L 16, 21.1.2009, s. 3).⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnice Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009 (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 35).

kontaminace ovsa pšenicí, žitem nebo ječmenem, ke které může dojít během sklizně, přepravy, skladování a zpracování. Proto je třeba přihlídnout k riziku kontaminace výrobků obsahujících oves lepkem, pokud jde o příslušné informace o těchto potravinářských výrobcích poskytované provozovateli potravinářských podniků.

8. Různé osoby s nesnášenlivostí lepku mohou snášet různě malá množství lepku ve vymezeném rozsahu. Aby spotřebitelé na trhu našli potraviny odpovídající jejich potřebám a citlivosti, měla by existovat nabídka výrobků s různě nízkým obsahem lepku v tomto vymezeném rozsahu. Je nicméně důležité, aby jednotlivé výrobky byly řádně označeny, čímž se současně s pomocí informačních kampaní podporovaných členskými státy zajistí jejich správné užití osobami s nesnášenlivostí lepku.
9. Mělo by být možné, aby potraviny, které jsou speciálně vyrobeny, připraveny a/nebo zpracovány tak, aby v nich byl snížen obsah lepku jedné nebo několika složek obsahujících lepek nebo aby v nich byly nahrazeny složky obsahující lepek jinými složkami, jež jsou přirozeně bezlepkové, byly označeny výrazy uvádějícími buď nepřítomnost lepku („bez lepku“) nebo snížený obsah lepku („velmi nízký obsah lepku“) v souladu s ustanoveními tohoto nařízení. Rovněž by mělo být možné, aby na těchto potravinách byl uveden údaj informující spotřebitele o tom, že se jedná o potravinu speciálně připravenou pro osoby s nesnášenlivostí lepku.
10. Mělo by být rovněž možné, aby potraviny obsahující složky, jež jsou přirozeně bezlepkové, byly označeny výrazy uvádějícími nepřítomnost lepku, a to v souladu s ustanoveními tohoto nařízení a jsou-li splněny obecné podmínky pro uvádění nezavádějících informací stanovených v nařízení (EU) č. 1169/2011. Informace o potravinách by zejména neměly být zavádějící vyvoláváním dojmu, že dotčená potravina má zvláštní charakteristiky, pokud všechny podobné potraviny mají tyto stejné charakteristiky.
11. Směrnice Komise 2006/141/ES⁽¹⁾ zakazuje použití složek obsahujících lepek při výrobě počáteční a pokračovací kojenecké výživy. Použití tvrzení „velmi nízký obsah lepku“ nebo „bez lepku“ při uvádění informací o těchto výrobcích by mělo být zakázáno vzhledem k tomu, že se podle tohoto nařízení tato tvrzení používají pro uvedení obsahu lepku v množství nepřesahujícím 100 mg/kg pro označení „velmi nízký obsah lepku“ a 20 mg/kg pro označení „bez lepku“.
12. Pro účely tohoto nařízení by měla být vhodným způsobem zohledněna norma Codex Alimentarius pro potraviny pro zvláštní výživu osob s nesnášenlivostí lepku⁽²⁾.
13. Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Cíl a předmět

Toto nařízení se použije na poskytování informací o nepřítomnosti či sníženém obsahu lepku v potravinách spotřebitelům.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- a) „lepkem“ se rozumí bílkovinná frakce z pšenice, žita, ječmene, ovsa nebo jejich kříženců a derivátů, vůči které mají některé osoby nesnášenlivost a která je nerozpustná ve vodě a 0,5 M roztoku chloridu sodného;
- b) „pšenicí“ se rozumí jakýkoli druh *Triticum*.

⁽¹⁾ Směrnice Komise 2006/141/ES ze dne 22. prosince 2006 o počáteční a pokračovací kojenecké výživě a o změně směrnice 1999/21/ES (Úř. věst. L 401, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ CODEX STAN 118-1979.

*Článek 3***Informace pro spotřebitele**

1. Jsou-li pro poskytování informací o nepřítomnosti či sníženém obsahu lepku v potravinách spotřebitelům použita tvrzení, musí být tyto informace uvedeny pouze prostřednictvím tvrzení a v souladu s podmínkami podle přílohy.
2. Informace o potravinách uvedené v odstavci 1 mohou být doprovázeny tvrzeními „vhodné pro osoby s nesnášenlivostí lepku“ nebo „vhodné pro celiaky“.
3. Informace o potravinách uvedené v odstavci 1 mohou být doprovázeny tvrzeními „speciálně připravená pro osoby s nesnášenlivostí lepku“ nebo „speciálně připravená pro celiaky“, pokud je daná potravina speciálně vyrobena, připravena a/nebo zpracována tak:
 - a) aby v ní byl snížen obsah lepku jedné nebo několika složek obsahujících lepek; nebo
 - b) aby v ní byly nahrazeny složky obsahující lepek jinými složkami, jež jsou přirozeně bezlepkové.

*Článek 4***Počáteční a pokračovací kojenecká výživa**

Poskytování informací o nepřítomnosti či sníženém obsahu lepku v počáteční a pokračovací kojenecké výživě podle definice ve směrnici 2006/141/ES se zakazuje.

*Článek 5***Vstup v platnost a použitelnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Použije se ode dne 20. července 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech. V Bruselu dne 30. července 2014.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PŘEHLED ZÁKLADNÍCH PŘÍMO POUŽITELNÝCH PŘEDPISŮ EVROPSKÉ UNIE SOUVISEJÍCÍCH S POTRAVINOVÝM PRÁVEM K 1. 1. 2023

1. OBECNÉ

Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 931/2011 ze dne 19. září 2011 o požadavcích na sledovatelnost stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 pro potraviny živočišného původu, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 o nákazách zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat („právní rámec pro zdraví zvířat“) - účinnost 2. dubna 2021.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2020/692 ze dne 30. ledna 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o pravidla pro vstup zásilek některých zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie a jejich přemísťování a manipulaci s nimi po vstupu.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2021/690 ze dne 28. dubna 2021, kterým se zavádí program pro vnitřní trh, pro konkurenceschopnost podniků včetně malých a středních podniků, pro oblast rostlin, zvířat, potravin a krmiv a pro evropskou statistiku (Program pro jednotný trh) a kterým se zrušují nařízení (EU) č. 99/2013, (EU) č. 1287/2013, (EU) č. 254/2014 a (EU) č. 652/2014.

2. ÚŘEDNÍ KONTROLY

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu).

Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1375 ze dne 10. srpna 2015, kterým se stanoví zvláštní předpisy pro úřední kontroly trichinel v mase, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnic Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) v platném znění - účinnost 14. prosinec 2019.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2021/1697 ze dne 13. července 2021, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848, pokud jde o kritéria pro uznání kontrolních orgánů a kontrolních subjektů, jež jsou příslušné provádět kontroly ekologických produktů ve třetích zemích, a pro zrušení jejich uznání.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2021/1698 ze dne 13. července 2021, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 o procesní požadavky na uznávání kontrolních orgánů a kontrolních subjektů, které jsou příslušné provádět kontroly hospodářských subjektů a skupin hospodářských subjektů certifikovaných jako ekologické a ekologických produktů ve třetích zemích, a o pravidla pro dohled nad těmito subjekty a pro jejich kontroly a další opatření, která mají tyto kontrolní orgány a kontrolní subjekty provádět.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2022/160 ze dne 4. února 2022, kterým se stanoví jednotná minimální četnost některých úředních kontrol za účelem ověření souladu s požadavky Unie týkajícími se zdraví zvířat podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a kterým se zrušují nařízení (ES) č. 1082/2003 a (ES) č. 1505/2006.

3. BEZPEČNOST A ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOST

Nařízení Rady (EHS) č. 2219/89 ze dne 18. července 1989 o zvláštních podmínkách pro vývoz potravin a krmiv po jaderné havárii nebo jiném případě radiační mimořádné situace, v platném znění.

Nařízení Rady (EHS) č. 315/93 ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) č. 37/2010 ze dne 22. prosince 2009 o farmakologicky účinných látkách a jejich klasifikaci podle maximálních limitů reziduí v potravinách živočišného původu, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) č. 284/2011 ze dne 22. března 2011, kterým se stanoví zvláštní podmínky a podrobné postupy dovozu plastového kuchyňského nádobí z polyamidu a melaminu pocházejícího nebo zasílaného z Čínské lidové republiky a čínské zvláštní administrativní oblasti Hongkong, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2015/949 ze dne 19. června 2015, kterým se schvalují předvývozní kontroly prováděné některými třetími zeměmi u některých potravin, pokud jde o přítomnost některých mykotoxinů, v platném znění.

Nařízení Rady (Euratom) 2016/52 ze dne 15. ledna 2016, kterým se stanoví nejvyšší přípustné úrovně radioaktivní kontaminace potravin a krmiv po jaderné havárii nebo jiném případě radiační mimořádné situace a zrušují nařízení (Euratom) č. 3954/87 a nařízení Komise (Euratom) č. 944/89 a (Euratom) č. 770/90, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2018/555 ze dne 9. dubna 2018 o koordinovaném víceletém kontrolním programu Unie pro roky 2019, 2020 a 2021 s cílem zajistit dodržování maximálních limitů reziduí pesticidů v potravinách rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a vyhodnotit expozici spotřebitelů těmto reziduům pesticidů.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2020/1158 ze dne 5. srpna 2020 o podmínkách dovozu potravin a krmiv pocházejících ze třetích zemí po havárii jaderné elektrárny v Černobylu.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2021/1469 ze dne 10. září 2021, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2020/2235, pokud jde o doplnění nového vzorového osvědčení pro produkty živočišného původu, které pocházejí z Unie, jsou přemisťovány do třetí země nebo území a po vykládce, skladování a překládce v uvedené třetí zemi nebo území jsou přemisťovány zpět do Unie, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2021/404, pokud jde o seznam třetích zemí, z nichž je do Unie povolen vstup produktů živočišného původu pocházejících ze třetí země nebo území a vracejících se do Unie ze třetí země nebo území, a kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2021/405, pokud jde o seznam třetích zemí nebo jejich regionů, z nichž je do Unie povolen vstup produktů živočišného původu a určitého zboží pocházejících ze třetí země nebo jejího regionu a vracejících se do Unie ze třetí země nebo jejího regionu.

Prováděcí nařízení (EU) č. 2021/1533 ze dne 17. září 2021 kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz krmiv a potravin pocházejících nebo odesílaných z Japonska po havárii v jaderné elektrárně Fukušima a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2016/6/EU.

Nařízení Komise (EU) č. 2022/1616 ze dne 15. září 2022 o materiálech a předmětech z recyklovaných plastů určených pro styk s potravinami a o zrušení nařízení (ES) č. 282/2008.

4. HLUBOCE ZMRAZENÉ POTRAVINY

Nařízení Komise (ES) č. 37/2005 ze dne 12. ledna 2005 o sledování teplot v přepravních prostředcích, úložných a skladovacích prostorech pro hluboce zmrazené potraviny určené k lidské spotřebě, v platném znění.

5. HOVĚŽÍ MASO

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 1825/2000 ze dne 25. srpna 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 566/2008 ze dne 18. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o uvádění masa dvanáctiměsíčního nebo mladšího skotu na trh, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2017/1182 ze dne 20. dubna 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o klasifikační stupnice Unie pro jatečně upravená těla skotu, prasat a ovcí a o ohlašování tržních cen některých kategorií jatečně upravených těl a živých zvířat.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2022/160 ze dne 4. února 2022, kterým se stanoví jednotná minimální četnost některých úředních kontrol za účelem ověření souladu s požadavky Unie týkajícími se zdraví zvířat podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a kterým se zrušují nařízení (ES) č. 1082/2003 a (ES) č. 1505/2006.

6. VEPŘOVÉ MASO

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1337/2013 ze dne 13. prosince 2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, pokud jde o uvádění země původu nebo místa provenience u čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového, skopového, kozího a drůbežího masa.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2017/1182 ze dne 20. dubna 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o klasifikační stupnice Unie pro jatečně upravená těla skotu, prasat a ovcí a o ohlašování tržních cen některých kategorií jatečně upravených těl a živých zvířat.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2022/160 ze dne 4. února 2022, kterým se stanoví jednotná minimální četnost některých úředních kontrol za účelem ověření souladu s požadavky Unie týkajícími se zdraví zvířat podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a kterým se zrušují nařízení (ES) č. 1082/2003 a (ES) č. 1505/2006.

7. DRŮBEŽÍ MASO

Nařízení Komise (ES) č. 543/2008 ze dne 16. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro drůbeží maso, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1337/2013 ze dne 13. prosince 2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, pokud jde o uvádění země původu nebo místa provenience u čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového, skopového, kozího a drůbežího masa.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2022/160 ze dne 4. února 2022, kterým se stanoví jednotná minimální četnost některých úředních kontrol za účelem ověření souladu s požadavky Unie týkajícími se zdraví zvířat podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a kterým se zrušují nařízení (ES) č. 1082/2003 a (ES) č. 1505/2006.

8. KOZY A OVCE

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1337/2013 ze dne 13. prosince 2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, pokud jde o uvádění země původu nebo místa provenience u čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového, skopového, kozího a drůbežího masa.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2017/1182 ze dne 20. dubna 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o klasifikační stupnice Unie pro jatečně upravená těla skotu, prasat a ovcí a o ohlašování tržních cen některých kategorií jatečně upravených těl a živých zvířat.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2022/160 ze dne 4. února 2022, kterým se stanoví jednotná minimální četnost některých úředních kontrol za účelem ověření souladu s požadavky Unie týkajícími se zdraví zvířat podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a kterým se zrušují nařízení (ES) č. 1082/2003 a (ES) č. 1505/2006.

9. KLASIFIKAČNÍ STUPNICE

Rozhodnutí komise 2005/1/ES, kterým se schvalují metody třídění jatečně upravených těl prasat v České republice.

Nařízení Rady (ES) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2017/1182 ze dne 20. dubna 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o klasifikační stupnice Unie pro jatečně upravená těla skotu, prasat a ovcí a o ohlašování tržních cen některých kategorií jatečně upravených těl a živých zvířat.

10. VEJCE

Nařízení Komise (ES) č. 589/2008 ze dne 23. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro vejce, v platném znění.

Nařízení Rady (ES) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2022/160 ze dne 4. února 2022, kterým se stanoví jednotná minimální četnost některých úředních kontrol za účelem ověření souladu s požadavky Unie týkajícími se zdraví zvířat podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a kterým se zrušují nařízení (ES) č. 1082/2003 a (ES) č. 1505/2006.

11. MLÉKO A MLÉČNÉ VÝROBKY

Nařízení Komise (ES) č. 445/2007 ze dne 23. dubna 2007, kterým se stanovují některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2991/94, kterým se stanovují normy pro roztíratelné tuky, a nařízení Rady (EHS) č. 1898/87 o ochraně označení používaných při uvádění mléka a mléčných výrobků na trh, v platném znění.

Nařízení Rady (ES) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2018/150 ze dne 30. ledna 2018, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2016/1240, pokud jde o metody analýzy a hodnocení jakosti mléka a mléčných výrobků způsobilých pro veřejnou intervenci a podporu soukromého skladování.

12. OLEJE A TUKY

Nařízení Komise (EHS) č. 2568/91 ze dne 11. července 1991 o charakteristikách olivového oleje a olivového oleje z pokrutin a o příslušných metodách analýzy, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) (ES) č. 445/2007 ze dne 23. dubna 2007, kterým se stanovují některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2991/94, kterým se stanovují normy pro roztíratelné tuky, a nařízení Rady (EHS) č. 1898/87 o ochraně označení používaných při uvádění mléka a mléčných výrobků na trh.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 29/2012 ze dne 13. ledna 2012 o obchodních normách pro olivový olej, v platném znění.

Nařízení Rady (ES) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.

13. RYBY

Nařízení Rady (EHS) č. 1536/92 ze dne 9. června 1992, kterým se stanoví společné obchodní normy pro konzervované pravé a nepravé tuňáky, v platném znění.

Nařízení Rady (ES) č. 2406/96 ze dne 26. listopadu 1996 o stanovení společných obchodních norem pro některé produkty rybolovu, v platném znění.

Nařízení Rady (EHS) č. 2136/89 ze dne 21. června 1989 o stanovení společných obchodních norem pro konzervované sardinky a obchodních názvů pro konzervované sardinky a výrobky typu sardinek, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1420/2013 ze dne 17. prosince 2013 o zrušení nařízení (ES) č. 347/96, (ES) č. 1924/2000, (ES) č. 1925/2000, (ES) č. 2508/2000, (ES) č. 2509/2000, (ES) č. 2813/2000, (ES) č. 2814/2000, (ES) č. 150/2001, (ES) č. 939/2001, (ES) č. 1813/2001, (ES) č. 2065/2001, (ES) č. 2183/2001, (ES) č. 2318/2001, (ES) č. 2493/2001, (ES) č. 2306/2002, (ES) č. 802/2006, (ES) č. 2003/2006, (ES) č. 696/2008 a (ES) č. 248/2009 po přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 o společné organizaci trhu s produkty rybolovu a akvakultury, v platném znění.

14. OVOCE, ZELENINA

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1333/2011 ze dne 19. prosince 2011, kterým se stanoví obchodní normy pro banány, pravidla pro kontrolu dodržování těchto obchodních norem a požadavky na oznamování v odvětví banánů, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/892 ze dne 13. března 2017, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny, v platném znění.

15. LIHOVINY

Nařízení Komise (ES) č. 2870/2000 ze dne 19. prosince 2000, kterým se stanoví referenční metody Společenství používané pro rozbor lihovin, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 936/2009 ze dne 7. října 2009, kterým se provádějí dohody mezi Evropskou unií a třetími zeměmi o vzájemném uznávání některých lihovin, v platném znění.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2021/1235 ze dne 12. května 2021, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787 o pravidla týkající se žádostí o zápis zeměpisných označení lihovin, změn specifikace produktu, zrušení zápisu a rejstříku.

16. AROMATIZOVANÁ VÍNA, VINNÉ NÁPOJE

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, v platném znění.

17. PŘÍDATNÉ LÁTKY, ENZYMY, LÁTKY URČENÉ K AROMATIZACI

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2065/2003 ze dne 10. listopadu 2003 o kouřových aromatických přípravcích používaných nebo určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1331/2008 ze dne 16. prosince 2008, kterým se stanoví jednotné povolovací řízení pro potravinářské přídatné látky, potravinářské enzymy a látky určené k aromatizaci potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzimech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nařízení (ES) č. 258/97, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) č. 257/2010 ze dne 25. března 2010, kterým se stanoví program pro přehodnocení schválených potravinářských přídatných látek v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 o potravinářských přídatných látkách, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) č. 234/2011 ze dne 10. března 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1331/2008, kterým se stanoví jednotné povolovací řízení pro potravinářské přídatné látky, potravinářské enzymy a látky určené k aromatizaci potravin, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) č. 231/2012 ze dne 9. března 2012, kterým se stanoví specifikace pro potravinářské přídatné látky uvedené v přílohách II a III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 872/2012 ze dne 1. října 2012, kterým se přijímá seznam aromatických látek, jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2232/96, a kterým se tento seznam vkládá do přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 a kterým se zrušuje nařízení Komise (ES) č. 1565/2000 a rozhodnutí Komise 1999/217/ES, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) č. 873/2012 ze dne 1. října 2012 o přechodných opatřeních týkajících se seznamu aromat a výchozích materiálů Unie uvedeného v příloze I nařízení (ES) č. 1334/2008, v platném znění.

18. VÝŽIVOVÁ A ZDRAVOTNÍ TVRZENÍ

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) č. 432/2012 ze dne 16. května 2012, kterým se zřizuje seznam schválených zdravotních tvrzení při označování potravin jiných než tvrzení o snížení rizika onemocnění a o vývoji a zdraví dětí, v platném znění.

Sválená zdravotní tvrzení týkající se snížení rizika onemocnění a vývoje a zdraví dětí je možné najít v Evropském registru schválených a neschválených výživových a zdravotních tvrzení (viz http://ec.europa.eu/food/safety/labelling_nutrition/claims/register/public/?event=register.home)

19. VITAMÍNY A MINERÁLNÍ LÁTKY

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin, v platném znění.

20. POTRAVINY URČENÉ PRO KOJENCE A MALÉ DĚTI, POTRAVINÁCH PRO ZVLÁŠTNÍ LÉKAŘSKÉ ÚČELY A POŽADAVKY NA POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ O NEPŘÍTOMNOSTI ČI SNÍŽENÉM OBSAHU LEPKU

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 828/2014 ze dne 30. července 2014 o požadavcích na poskytování informací o nepřítomnosti či sníženém obsahu lepku v potravinách spotřebitelům, v platném znění.

21. GMO

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1981/2006, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1830/2003 ze dne 22. září 2003 týkající se sledovatelnosti a označování geneticky modifikovaných organismů a sledovatelnosti potravin a krmiv vyrobených z geneticky modifikovaných organismů, a kterým se mění směrnice č. 2001/18/ES, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 65/2004 ze dne 14. ledna 2004, kterým se zřizuje systém tvorby a přiřazování jednoznačných identifikačních kódů pro geneticky modifikované organismy, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 641/2004 ze dne 6. dubna 2004 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003, pokud jde o žádosti o povolení nových geneticky modifikovaných potravin a krmiv, o oznámení stávajících produktů a o náhodnou nebo technicky nevyhnutelnou přítomnost geneticky modifikovaného materiálu s příznivým hodnocením rizika, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 503/2013 ze dne 3. dubna 2013 o žádostech o povolení geneticky modifikovaných potravin a krmiv v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 a o změně nařízení Komise (ES) č. 641/2004 a (ES) č. 1981/2006, v platném znění.

22. POTRAVINY NOVÉHO TYPU

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 ze dne 25. listopadu 2015 o nových potravinách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 a nařízení Komise (ES) č. 1852/2001, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2468 ze dne 20. prosince 2017, kterým se stanoví administrativní a vědecké požadavky na tradiční potraviny ze třetích zemí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 o nových potravinách.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2469 ze dne 20. prosince 2017, kterým se stanoví administrativní a vědecké požadavky na žádosti uvedené v článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 o nových potravinách.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2470 ze dne 20. prosince 2017, kterým se zřizuje seznam Unie pro nové potraviny v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 o nových potravinách.

23. EKOLOGICKÉ ZEMĚDĚLSTVÍ

Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU, v platném znění.

24. ZVLÁŠTNÍ DOVOZNÍ PODMÍNKY PRO DOVOZ PRODUKTŮ NEŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU DO ZEMÍ EU

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách, v platném znění.

2010/315/: Rozhodnutí Komise ze dne 8. června 2010, kterým se zrušuje rozhodnutí 2006/601/ES o mimořádných opatřeních týkajících se nepovoleného geneticky modifikovaného organismu „LL RICE 601“ v produktech z rýže a stanoví se namátkové testy nepřítomnosti tohoto organismu v produktech z rýže (oznámeno pod číslem K(2010) 3527) (Text s významem pro EHP) .

Prováděcí rozhodnutí Komise 2011/884/EU ze dne 22. prosince 2011 o mimořádných opatřeních týkajících se nepovolené geneticky modifikované rýže v produktech z rýže pocházejících z Číny a o zrušení rozhodnutí 2008/289/ES, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 853/2014 ze dne 5. srpna 2014 o zrušení nařízení (ES) č. 1151/2009, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz slunečnicového oleje pocházejícího nebo zasílaného z Ukrajiny, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/170 ze dne 4. února 2015 o zrušení nařízení (ES) č. 1135/2009, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz určitých výrobků pocházejících nebo odesílaných z Číny, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2019/1793 ze dne 22. října 2019 o dočasném zintenzivnění úředních kontrol a mimořádných opatření upravujících vstup určitého zboží z určitých třetích zemí do Unie, kterým se provádějí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a (ES) č. 178/2002 a kterým se zrušují nařízení Komise (ES) č. 669/2009, (EU) č. 884/2014, (EU) 2015/175, (EU) 2017/186 a (EU) 2018/1660.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2020/1158 ze dne 5. srpna 2020 o podmínkách dovozu potravin a krmiv pocházejících ze třetích zemí po havárii jaderné elektrárny v Černobylu.

25. MATERIÁLY A PŘEDMĚTY URČENÉ PRO STYK S POTRAVINAMI

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 1895/2005 ze dne 18. listopadu 2005 o omezení použití některých epoxyderivátů v materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 2023/2006 ze dne 22. prosince 2006 o správné výrobní praxi pro materiály a předměty určené pro styk s potravinami, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 450/2009 ze dne 29. května 2009 o aktivních a inteligentních materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) č. 10/2011 ze dne 14. ledna 2011 o materiálech a předmětech z plastů určených pro styk s potravinami, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) č. 284/2011 ze dne 22. března 2011, kterým se stanoví zvláštní podmínky a podrobné postupy dovozu plastového kuchyňského nádobí z polyamidu a melaminu pocházejícího nebo zasílaného z Čínské lidové republiky a čínské zvláštní administrativní oblasti Hongkong, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) č. 2022/1616 ze dne 15. září 2022 o materiálech a předmětech z recyklovaných plastů určených pro styk s potravinami a o zrušení nařízení (ES) č. 282/2008.

26. TRADIČNÍ SPECIALITY, ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ A OZNAČENÍ PŮVODU

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, v platném znění.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 ze dne 18. prosince 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, pokud jde o stanovení symbolů Unie pro chráněná označení původu, chráněná zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality a o některá pravidla pro původ, procesní pravidla a další přechodná pravidla, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (ES) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zem. produktů a potravin.

Tradiční speciality

Nařízení Komise (EU) č. 161/2011 ze dne 21. února 2011 o zápisu názvu do rejstříku zaručených tradičních specialit „**Liptovská saláma**“/„**Liptovský salám**“ (ZTS).

Nařízení Komise (EU) č. 160/2011 ze dne 21. února 2011 o zápisu názvu do rejstříku zaručených tradičních specialit „**Lovecký salám**“/„**Lovecká saláma**“ (ZTS).

Nařízení Komise (EU) č. 159/2011 ze dne 21. února 2011 o zápisu názvu do rejstříku zaručených tradičních specialit **Spišské párky** (ZTS).

Nařízení Komise (EU) č. 158/2011 ze dne 21. února 2011 o zápisu názvu do rejstříku zaručených tradičních specialit „**Špekáčky**“/„**Špekačky**“ (ZTS).

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2018/506 ze dne 26. března 2018 o zápisu názvu do rejstříku zaručených tradičních specialit „**Pražská šunka**“ (ZTS).

Zeměpisná označení a označení původu

Nařízení Komise (ES) č. 240/2007 ze dne 6. března 2007, kterým se zapisují některé názvy do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Štramberské uši (CHZO)** – Aceite Monterrubio (CHOP) – Alfajor de Medina Sidonia (CHZO).

Nařízení Komise (ES) č. 503/2007 ze dne 8. května 2007 o zápisu určitých názvů do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Pohořelický kapr (CHOP)** – **Žatecký chmel (CHOP)** – Pomme du Limousin (CHOP) – Tome des Bauges (CHOP).

Nařízení Komise (ES) č. 989/2007 ze dne 23. srpna 2007 o zápisu určitých názvů do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Barèges-Gavarnie (CHOP) – **Hořické trubičky (CHZO)**).

Nařízení Komise (ES) č. 982/2007 ze dne 21. srpna 2007 o zapsání některých názvů do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Pimentón de la Vera (CHOP) – **Karlovarský suchar (CHZO)** – Riso di Baraggia Biellese e Vercellese (CHOP)).

Nařízení Komise (ES) č. 1018/2007 ze dne 30. srpna 2007 o zapsání názvu do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Lomnické suchary (CHZO)**.

Nařízení Komise (ES) č. 1407/2007 ze dne 29. listopadu 2007 o zapsání názvu do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Třeboňský kapr (CHZO)**.

Nařízení Komise (ES) č. 112/2008 ze dne 6. února 2008 o zápisu určitých názvů do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Nošovické kysané zelí (CHOP)**, **Pardubický perník (CHZO)**, Aceite del Baix Ebre-Montsià nebo Oli del Baix Ebre-Montsià (CHOP).

Nařízení Komise (ES) č. 433/2008 ze dne 20. května 2008 o zapsání názvu do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Český kmín (CHOP)**.

Nařízení Komise (ES) č. 483/2008 ze dne 30. května 2008 o zápisu určitých názvů do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Σταφίδα Ζακύνθου (Stafida Zakynthou) (CHOP), Miód wrzosowy z Borów Dolnośląskich (CHZO), **Chodské pivo (CHZO)**).

Nařízení Komise (ES) č. 656/2008 ze dne 10. července 2008 o zápisu určitých názvů do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Chamomilla Bohemica (CHOP)**, Vlaams-Brabantse tafeldruif (CHOP), Slovenská parenica (CHZO), Cipollotto Nocerino (CHOP).

Nařízení Komise (ES) č. 676/2008 ze dne 16. července 2008 o zápisu určitých názvů do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení Ail de la Drôme (CHZO), **Všestarská cibule (CHOP)**, Slovenská bryndza (CHZO), Ajo Morado de Las Pedroñeras (CHZO), Gamoneu nebo Gamonedo (CHOP), Alheira de Vinhais (CHZO), Presunto de Vinhais nebo Presunto Bísaro de Vinhais (CHZO).

Nařízení Komise (ES) č. 1014/2008 ze dne 16. října 2008 o zápisu určitých názvů do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **České pivo (CHZO)**, Cebreiro (CHOP).

Nařízení Komise (ES) č. 367/2009 ze dne 5. května 2009 o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Znojenské pivo (CHZO)**.

Nařízení Komise (ES) č. 417/2009 ze dne 20. května 2009 o zapsání názvu do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Mariánskolázeňské oplatky (CHZO)**.

Nařízení Komise (ES) č. 647/2009 ze dne 23. července 2009 o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Brněnské pivo nebo Starobrněnské pivo (CHZO)**.

Nařízení Komise (ES) č. 961/2009 ze dne 14. října 2009 o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Březnický ležák (CHZO)**.

Nařízení Komise (ES) č. 1054/2009 ze dne 5. listopadu 2009 o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Černá Hora (CHZO)**.

Nařízení Komise (EU) č. 702/2010 ze dne 4. srpna 2010 o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Olomoucké tvarůžky (CHZO)**.

Nařízení Komise (EU) č. 24/2010 ze dne 13. ledna 2010 o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Jihočeská Niva (CHZO)**.

Nařízení Komise (EU) č. 32/2010 ze dne 14. ledna 2010 o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Jihočeská Zlatá Niva (CHZO)**.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 744/2011 ze dne 28. července 2011 o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Karlovarské oplatky (CHZO)**.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 745/2011 ze dne 28. července 2011 o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Karlovarské trojhránky (CHZO)**.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 434/2012 ze dne 16. května 2012 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Chelčicko – Lhenické ovoce (CHZO)**.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 1263/2013 ze dne 28. listopadu 2013 o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Valašský frgál (CHZO)**.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 ze dne 18. prosince 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, pokud jde o stanovení symbolů Unie pro chráněná označení původu, chráněná zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality a o některá pravidla pro původ, procesní pravidla a další přechodná pravidla, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (ES) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zem. produktů a potravin.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2021/147, ze dne 2. února 2021 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení **Český modrý mák (CHZO)**.

INFOGRAFIKY PRO SPOTŘEBITELE – JAK SE VYZNAT V ETIKETÁCH?

<https://www.bezpecnostpotravin.cz/stranka/infografiky.aspx>

Na této webové stránce jsou přístupné infografiky vysvětlující správné označování potravin a infografiky popisující jednotlivá témata bezpečnosti potravin. Tyto infografiky jsou určeny spotřebitelům. Jejich účelem je výchova spotřebitele v problematice označování potravin. Infografiky jsou zpracovány pro: maso, masné výrobky, mléko, mléčné výrobky, vejce, majonézy a tatarské, nápoje, pivo, džem, med a sterilovanou zeleninu.

VÍŠ, CO JÍŠ?

MASO

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

Údaj o zemi, ve které probíhala podstatná část chovu zvířete a jeho porážka. Pokud bylo zvíře narozeno, chováno a poraženo v jedné zemi, pak lze tuto informaci označit na obalu souhrnně jako "původ" (např. "původ: Česká republika").

Datum použitelnosti se uvádí u potravin, které snadno podléhají zkáze. Po uplynutí data použitelnosti se potravina nepovažuje za bezpečnou a nesmí být prodávána.

Kód identifikující potravinu. Údaj je důležitý pro zpětné vysledování potraviny či suroviny. Kód šarže může být zastoupen datem minimální trvanlivosti nebo datem použitelnosti, pokud je datum vyjádřeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak přímo stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny.

Údaj o množství se uvádí v gramech nebo kilogramech.

Pro jednoznačnou identifikaci povahy potraviny musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definován právním předpisem.

» **Označování země původu** je povinné pro vepřové, drůbeží, hovězí, kozi a skopové maso. Tato povinnost se vztahuje na balené, zabalené i nebalené maso.

» U **nebaleného** hovězího, vepřového, drůbežího, kožho a skopového masa se povinné informace o původu uvádějí v těsné blízkosti nebaleného masa.

» Pokud je na obalu uvedeno, že se jedná o **masný polotovár**, znamená to, že do potraviny byly přidány další složky, jako např. voda nebo přídatné látky (např. polyfosfáty). Na masném polotovarů musí být uvedeno složení.

» Na etiketě můžete nalézt **další údaje** jako např. cena, cena za jednotku, označení typu obalu a také čárový kód, který je pouze dobrovolným údajem.

Označení třídy jakosti. Drůbeží maso se zařazuje do třídy jakosti A nebo B.

Identifikační značka je informací o schváleném podniku, ve kterém došlo k poslední hygienické podstatné manipulaci s potravinou, nikoli informací o zemi původu.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora a pod.

Text letáku je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

HOVĚZÍ MASO

VÍŠ, CO JÍ Š?

Pro jednoznačnou identifikaci povahy potraviny musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definovaný právním předpisem.

Pokud bylo zvíře narozeno, chováno a poráženo v jedné zemi, pak lze tuto informaci označit na obalu souhrnně jako „**původ: ...**“, např. „**Původ: Česká republika**“.

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak přímo stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny. V případě hovězího masa stanovuje podmínky skladování legislativa.

Údaj o množství se u hovězího masa uvádí v gramech nebo kilogramech.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora apod.

Identifikační číslo zvířete zajišťuje vztah mezi masem a zvířetem. Tímto číslem může být identifikační číslo jednotlivého zvířete nebo identifikační číslo skupiny zvířat, ze kterých hovězí maso pochází.

Schvalovací čísla boudární a porážky jsou povinnými údaji a slouží k jednoznačné identifikaci provozů, ve kterých bylo s masem manipulováno.

Identifikační značka je informací o schváleném podniku, ve kterém došlo k poslední hygienicky podstatné manipulaci s masem, nikoli informací o zemi původu masa.

Kód šarže je u masa povinný údaj, který je důležitý pro zpětné vysledování potraviny, pokud není datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

Datum použitelnosti se uvádí u potravin, které snadno podléhají zkáze. Po uplynutí data použitelnosti se potravina nepovažuje za bezpečnou a nesmí být prodávána ani konzumována.

» **Označování země původu** je povinné mimo hovězího masa také u vepřového, drůbežního, kozího a skopového. Povinnost uvedení této informace se vztahuje na balené, zabalené bez přítomnosti spotřebitele i nebalené maso.

» **Povinné označování původu masa** se vztahuje pouze na nezpracované čerstvé maso, tj. chlazené nebo mražené. Maso může být v půlkách, čtvrtích, dělené na části, plátkované, vykostěné, rozsekané, krájené, mleté, rozmražené apod. Povinné označení původu masa se nevztahuje na maso, které bylo zpracováno tak, že byla změněna jeho podstata (tepelně upravené, sušené, marinované, uzené apod.), tj. nevztahuje se na masné výrobky a masné polotovary.

» V případě nebaleného masa se povinné **údaje o původu** uvedou v těsné blízkosti masa. Údaj o zemi nebo místu původu může být poskytnut v těsné blízkosti skupiny potravin viditelně a snadno čitelně jako souhrnná informace vztahující se ke skupině potravin, kdy z této informace bude jasné a srozumitelně zřejmá souvislost mezi poskytnutými údaji a konkrétními potravinami.

» Pokud je na obalu uvedeno, že se jedná o **masný polotovar**, znamená to, že byly do potraviny přidány další látky, zejména voda nebo přídatné látky, např. polyfosfáty. Na výrobku musí být uvedeno jeho složení.

» Na etiketě jsou uvedeny **další povinné údaje**, jako např. označení typu obalu apod.

» **K dobrovolným údajům** na etiketě patří např. čárový kód.

Text látky je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

ŠUNKA

VÍŠ, CO JÍŠ?

Pro jednoznačnou identifikaci povahy potraviny musí být na obalu označen **základní název**. Tím se rozumí název, který je definovaný právním předpisem.

Informace o složení se uvádí slovy „Složení“, za kterým následují složky seřazené sestupně podle hmotnosti stanovené v okružníku jejich použití při výrobě.

Přidávané látky se uvádějí ve formátu název skupiny, přídavné látky následované E-kódem nebo plným názvem přídavné látky.

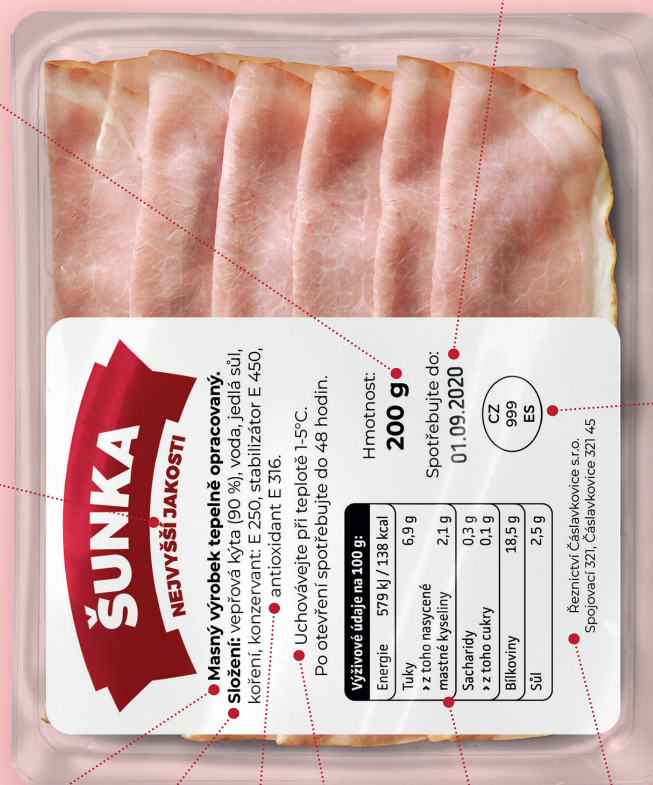
Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak přímo stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny.

Od prosince 2016 se musí uvádět na etiketě výrobku **výživové údaje**. Od této povinnosti je osvobozeno například čerstvé maso, ovoce, zelenina, nebalené potraviny, pokrm, výrobky od malých výrobců apod.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora ap.

Označení třídy jakosti. Třídy jakosti u šunek jsou standardní, výběrová a nejvyšší jakosti

Údaje o **čistém množství** se u masných výrobků uvádí v gramech nebo kilogramech.

Identifikační značka je informací schválenému podniku, ve kterém došlo k poslední hygienicky podstatné manipulaci s potravinou, nikoli informací o zemi původu.

- » **Šunka z vepřového masa** je vyrobena pouze z vepřové kýty či masa vepřové kýty.
- » Pokud je šunka vyrobena z **jíného než vepřového masa**, musí být v názvu označena živočišným druhem a částí jatečného těla, ze kterého pochází (např. kuřecí prsní šunka).
- » Šunky třídy nejvyšší jakosti a třídy výběrové jsou **celosvalové**, u šunek třídy standardní lze při výrobě použít zrněnou surovinu.
- » Šunka se dle **obsahu čistých svalových bílkovin** dělí na:
 - **Šunku nejvyšší jakosti** (min. 16 %)
 - **Šunku výběrovou** (min. 13 %)
 - **Šunku standardní** (min. 10 %)
- » Se snižujícím se **podílem svalových bílkovin** se ve výrobku zvyšuje podíl vody.
- » Do **šunky nejvyšší jakosti** se nesmí přidávat vláknina, barviva, škrob (vč. škrobu modifikovaného fyzikálně či enzymy), rostlinné a jiné živočišné bílkoviny a další látky, které zvyšují obsah bílkovin ve výrobku.
- » Pokud masný výrobek má **nejedlé střívko**, musí být tato skutečnost **uvedena na obale** (např. textem „střívko není jedlé“).
- » Na etiketě můžete nalézt **další údaje** jako například cena, cena za jednotku, označení typu obalu a také čárový kód, který je pouze dobrovolným údajem.

Datum použitelnosti se uvádí u potravin, které snadno podléhají zkáze. Po uplynutí data použitelnosti se potravina nepovažuje za bezpečnou a nesmí být prodávána.

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

Text letáku je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

PÁREK

VÍŠ, CO JÍŠ?

Pokud se na etiketě vyskytuje údaj **o „mase“**, rozumí se jím kosterní svalovina savců a nikoliv tuk, krev, kůže nebo strojně oddělené maso.

Informace o složení se uvádí slovem „Složení“, za kterým následují složky seřazené sestupně podle hmotnosti stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě potraviny. Pokud masný výrobek má **nejedlé střívk**, musí být tato skutečnost **uvedena na obale** (např. textem „střívk není jedlé“).

Pokud byla **trvanlivost výrobku prodloužena** pomocí některého z balících plynů (např. oxid uhličitý, dusík), musí být tato skutečnost na obalu uvedena.

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak přímo stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny. U párků stanovuje teplotu skladování výrobce.

Od prosince 2016 se musí uvádět na etiketě balených potravin **výživové údaje**. Od této povinnosti je osvobozeno např. čerstvé maso, ovoce, zelenina, nebalené potraviny, pokrmy, výrobky od malých výrobců apod.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora apod.

Datum použitelnosti se uvádí u potravin, které snadno podléhají zkáze. Po uplynutí data použitelnosti se potravina nepovažuje za bezpečnou a nesmí být prodávána ani konzumována.

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datum použitelnosti nebo datum minimální trvanlivosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

Po jednoznačnou **identifikaci povahy potraviny** musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definovaný právním předpisem.

Přídavné látky se uvádějí ve formátu názvu skupiny přídavné látky následovaný E-kódem nebo plným názvem přídavné látky.

Údaj o čistém množství se u masných výrobků uvádí v gramech nebo kilogramech.

- » **Teplé opracování masným výrobkem** se rozumí masný výrobek, u kterého bylo ve všech částech dosaženo minimálního účinku odpovídajícího působení teploty + 70 °C po dobu 10 minut (např. špekáčky, páčky, máské salámy, tlacenky, jaternice, šunkový salám, Anglická slanina, Kladenská pečeně).
- » **Teplé neopracování masným výrobkem** se rozumí masný výrobek určený k přímé spotřebě bez další úpravy, u níž ve všech částech neproběhlá tepelná opracování surovin ani výrobky odpovídající působení teploty + 70 °C po dobu 10 minut (např. Čajovka, Mětský salám).
- » **Trvanlivým tepelně opracovaným masným výrobkem** se rozumí masný výrobek, u kterého bylo ve všech částech dosaženo minimálního účinku odpovídajícího působení teploty + 70 °C po dobu 10 minut a navazujícím technologickým opracováním, zráním, uzením nebo sušením za definovaných podmínek došlo k poklesu aktivity vody na hodnotu $a_{w(\max)} = 0,93$ a k prodloužení minimální doby trvanlivosti na 21 dní při teplotě skladování + 20 °C.
- » **Fermentovaným trvanlivým masným výrobkem** se rozumí zpracovaný masný výrobek tepelně neopracovaný, určený k přímé spotřebě, u kterého v průběhu fermentace, zrání, sušení, popřípadě uzení za definovaných podmínek došlo ke snížení aktivity vody na hodnotu $a_{w(\max)} = 0,93$, s minimální dobou trvanlivosti 21 dní při teplotě + 20 °C.
- » **Pro vybrané masné výrobky** (špekáčky, Kabanos, Vídeňský párek, Lahůdkový párek, Debrčinský párek, Jemný párek, Šunkový salám, Junior salám, Český salám, Ostravská klobása, Vysočina, Turistický salám, Seiský salám, Poličan, Lovecký salám, Dunajská klobása, Paprikáš, Herkules, Drbež špekáček, Kulec párek jemný, Drbež debrčinský párek, Drbež vídeňský párek, Drbež šunkový salám, Drbež Gothažský salám, Drbež Junior salám, Hovězí maso ve vlastní šťávě, Vepřové maso ve vlastní šťávě, Luncheon meat, Játrová paštika, Játrový sýr, Pasta z uzeného masa, Bůčková pomazánka, Lečo s klobásou, Hovězí na divoko, Maďarský guláš, Chlupářský guláš, Šunka) jsou národními vyhláškami specifikovány požadavky na složení (např. obsah masa, obsah tuku) či senzorické vlastnosti. Tyto názvy nelze použít pro výrobky, které stanoveným požadavkům nevyhovují. Kompletní seznam výrobků, pro které jsou stanoveny národní kvalitativní požadavky, naleznete ve vyhlášce č. 69/2016 Sb., o požadavcích na maso, masné výrobky, produkty rybolovu a akvakultury a výrobky z nich, vejsa a výrobky z nich.
- » **Ve složení masných výrobků se uvádí podíl použitého masa**. S tím také souvisí i uvádění živočišného druhu u názvu výrobku. V názvu výrobku lze použít název zvířete jen tehdy, je-li maso uvedeného druhu zvířete obsaženo z více než 50 % z celkového obsahu masa (např. hovězí klobása). Pokud je obsah uvedeného masa menší než 50 % z celkového obsahu masa, pak se masný výrobek označí „s (názvem živočišného druhu)“ (např. klobása s hovězím masem).
- » **Maso, které je uvedeno ve složení výrobku, nezahrnuje maso strojně oddělené**. Maso strojně oddělené se uvádí jako samostatná složka. Strojně odděleným masem (SOM) označován někdy jako separované maso, mechanicky oddělené maso (MOM) nebo také separát, se rozumí produkt získaný strojním oddělením zbytků masa, které zůstaly po vykostění na kostech. Toto maso se konzistencí podobá mletému masu. SOM se nesmí používat k přípravě mletého masa, ale může se používat do teplé opracovaných masných výrobků, pokud to u některého není výslovně zakázáno. V České republice je národní legislativou zakázáno použití separátu u některých druhů výrobků (např. do špekáček, Vysočiny, Debrčinských párků, Šunkového či Gothažského salámu a dalších).
- » Česká republika má v současné době zaregistrováno několik masných výrobků pod evropskou značkou **„Zaručené tradiční speciality“**. Tuto značku mohou získat pouze potraviny a zemědělské produkty, které jsou vyráběny tradičními metodami více než 30 let. Jsou to **Tradiční špekáčky, Pražská šunka, Liptovský salám, Tradiční Lovecký salám a Špišské páčky**.
- » Na etiketě jsou uvedeny **další povinné údaje**, jako např. označení typu obalu apod.
- » **K dobrovolným údajům** na etiketě patří např. čárový kód.

Text látky je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

VYSOČINA

VÍŠ, CO JÍŠ?

Informace o složení se uvádějí slovně „Složení“, za kterým následují složky seřazené sestupně podle hmotnosti stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě potraviny. Pokud masný výrobek má **nejedlé střívků**, musí být tato skutečnost **uvedena na obale** (např. textem „střívků není jedlé“).

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak přímo stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny. Trvanlivé masné výrobky mají minimální dobu trvanlivosti 21 dnů při teplotě skladování do + 20 °C.

Od prosince 2016 se **musí uvádět** na etiketě balených **potravin výživové údaje**. Od této povinnosti je osvobozeno např. čerstvé maso, ovoce, zelenina, nebalené potraviny, pokrm, výrobky od malých výrobců apod.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora apod.

Tepečně opracované trvanlivé masné výrobky je možné označit jak **datem minimální trvanlivosti** (např. Vysočina prodávána vcelku), tak **datem použitelnosti** (např. u Vysočiny krájené na plátky).

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datum minimální trvanlivosti nebo datem použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

Pro **jednoznačnou identifikaci** **Přidatné látky** se uvádějí ve **povahy potraviny** musí být na formátu název skupiny přidatné látky následovaný E-kódem nebo obalu označen **zákonný název** vyjadřuje jako množství masa použitého na výrobu 100 g konečného výrobku. Tím se rozumí název, který je plným názvem přidatné látky definovaný právním předpisem.

- » **Tepečně opracovaný masný výrobek** se rozumí masný výrobek, u kterého bylo ve všech částech dosaženo minimálního tepelného účinku odpovídajícího působení teploty + 70 °C po dobu 10 minut (např. špekáčky, párky, měkké salámy, tláčenky, jatérnice, dušené šunký, anglická slanina, kladenská pečeně).
- » **Tepečně neopracovaný masný výrobek** se rozumí masný výrobek určený k přímé spotřebě bez další úpravy, u něhož ve všech částech neproběhlo tepelné opracování suroviny ani výrobku odpovídající působení teploty + 70 °C po dobu 10 minut (např. čajovky, měkký salám).
- » **Trvanlivým tepelně opracovaným masným výrobkem** se rozumí masný výrobek, u kterého bylo ve všech částech dosaženo minimálního tepelného účinku odpovídajícího působení teploty + 70 °C po dobu 10 minut a navazujícím technologickým opracováním, zráním, uzením nebo sušením za definovaných podmínek došlo k poklesu aktivity vody na hodnotu $a_{w(\text{masa})} = 0,93$ a k prodloužení minimální doby trvanlivosti na 21 dní při teplotě skladování + 20 °C.
- » **Fermentovaný trvanlivým masným výrobkem** se rozumí zpracovaný masný výrobek tepelně neopracovaný, určený k přímé spotřebě, u kterého v průběhu fermentace, zrání, sušení, popřípadě uzení za definovaných podmínek došlo ke snížení aktivity vody na hodnotu $a_{w(\text{masa})} = 0,93$, s minimální dobou trvanlivosti 21 dní při teplotě + 20 °C.
- » **Pro vybrané masné výrobky** (Špekáčky, Kabanos, Vídeňský párk, Lahůdkový párk, Debrceňský párk, jemný párk, Šunkový salám, Gothačský salám, Junior salám, Český salám, Ostravská klobása, Vysočina, Turistický salám, Selský salám, Poličan, Lovecký salám, Dunajská klobása, Paprikáš, Herkulus, Drubež šunkový salám, Drubež Gothačský salám, Drubež Junior salám, Hovězí maso ve vlastní šťávě, Vepřové maso ve vlastní šťávě, Luncheon meat, Játrová paštika, Játrový sýr, Pašta z uzeného masa, Bůčková pomazánka, Lečo s klobásou, Hovězí na divoko, Maďarský guláš, Chalupářský guláš, Šunka) jsou národní legislativou specifikovány požadavky na složení (např. obsah masa, obsah tuku) či senzorické vlastnosti. Tyto názvy nelze použít pro výrobky, které stanoveným požadavkům nevyhovují. Kompletní seznam výrobků, pro které jsou stanoveny národní kvalitativní požadavky, naleznete ve vyhlášce č. 69/2016 Sb., o požadavcích na maso, masné výrobky, produkty výrobou a akvakultury a výrobky z nich, ve zveřejněných výrobcích z nich.
- » **Ve složení masných výrobků se uvádí podíl použitého masa.** S tím také souvisí i uvádění živočišného druhu v názvu výrobku. V názvu výrobku lze použít název zvířete jen tehdy, je-li maso uvedeného druhu obsaženo z více než 50 % z celkového obsahu masa (např. hovězí klobása). Pokud je obsah uvedeného masa menší než 50 % z celkového obsahu masa, pak se masný výrobek označí „s (název živočišného druhu)“ (např. klobása s hovězím masem).
- » **Maso, které je uvedeno ve složení výrobku, nezahrnuje maso strojně oddělené.** Maso strojně oddělené se uvádí jako samostatná složka. Strojně odděleným masem (SOM) označovaným někdy jako separené maso, mechanicky oddělené maso (MOM) nebo také separením, se rozumí produkt získaný strojním oddělením zbytků masa, které zůstaly po vykostění na kostech. Toto maso se konzistencí podobá mletému masu. SOM se nesmí používat k přípravě mletého masa, ale může se používat do tepelně opracovaných masných výrobků, pokud to u některého není výslovně zakázáno. V České republice je národní legislativou zakázáno použití separátu do některých druhů výrobků (např. do Špekáčků, Vysočiny, Debrceňských párků, Šunkového či Gothačského salámu a dalších).
- » Česká republika má v současné době zaregistrováno několik masných výrobků pod evropskou značkou „**Zaručená tradiční specialita**“. Tuto značku mohou získat pouze potraviny a zemědělské produkty, které jsou vyráběny tradičními metodami více než 30 let; jsou to výrobky vybraných tradičních **Liptovský salám, Tradiční Lovecký salám a Špekáčky, Pražská šunka, Uptovský salám, Tradiční Selský salám a Společné párky.**
- » Na etiketě jsou uvedeny **další povinné údaje**, jako např. označení typu obalu apod.
- » **K dobrovolným údajům** na etiketě patří např. čárový kód.

Text etikety je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

Údaj o čistém množství se u masných výrobků uvádí v gramech nebo kilogramech.

Identifikační značka je informací o schváleném podniku, ve kterém došlo k poslední hygienicky podstatné manipulaci s potravinou, nikoli informací o zemi původu.

Výživové údaje na 100 g:		Hmotnost	
Energie		200 g	
2063 kJ / 499 kcal		Spotřebujte do:	
z toho nasycené		01.09.2020	
mastné kyseliny		14,8 g	
z toho cukry		1,2 g	
Bílkoviny		0,8 g	
Sůl		17,6 g	
3,5 g		999	
Reznický šedlákovičie s.r.o.		ES	
Lentkovič 321 45			

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

MLÉKO

VÍŠ, CO JÍŠ?

K názvu potraviny se povinně připojují informace o fyzikálním stavu nebo o určitém způsobu úpravy potraviny.

Trvanlivé mléko se označí **datem minimální trvanlivosti**. Po uplynutí data minimální trvanlivosti je možné potravinu prodávat za předpokladu, že je prodávána odděleně a doprovázena informací, že je po uplynutí data minimální trvanlivosti. Potravinu je možné stále konzumovat.

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datum, minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak přímo stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny.

Od prosince 2016 se musí uvádět na etiketě výrobku **výživové údaje**. Od této povinnosti je osvobozeno např. čerstvé maso, ovoce, zelenina, nebalené potraviny, pokrmy, výrobky od malých výrobců apod. Údaj o **obsahu tuku** slouží také jako informace o klasifikaci mléčných výrobků.

Identifikační značka je informací o schváleném podniku, ve kterém došlo k poslední hygienicky podstatné manipulaci s potravinou, nikoli informací o zemi původu.

Údaj o množství se u tekutých mléčných výrobků uvádí v mililitrech, centilitrech nebo litrech.

Pro jednoznačnou identifikaci povahy potraviny musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definovaný právním předpisem.

Údaj o **obsahu tuku, tuku v sušině nebo sušiny** slouží pro rozřazení mléčných výrobků.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodávce, distributora apod.

» Označit potravinu jako „**mléko**“ lze pouze v případě kravského mléka. Pokud mléko pochází od jiného druhu zvířete, musí být tento druh v názvu označen (např. ovčí mléko, kozi mléko, apod.). Syrové mléko může prodávat pouze farmář v místě produkce anebo prostřednictvím automatu, přičemž v místě prodeje musí být uvedena informace, že mléko má být před konzumací tepelně ošetřeno.

» Mléko, které nebylo podrobeno tepelnému ošetření nad 40 °C nebo jinému zásahu s rovnocenným účinkem, se označuje jako **syrové mléko**.

» Jako čerstvé mléko se označí mléko, které bylo ošetřeno do teploty 125 °C.

» Mléko se **dle obsahu tuku** dělí na:

- **Plnotučné nestandardizované** (min. 3,5 % tuku), což je mléko, u kterého se od doby dojení nezměnil obsah tuku odebráním ani přidáním dalších mléčných tuků a zároveň nedošlo ke smíšení s mlékem, jehož přirozený obsah tuku byl změněn.
- **Plnotučné** (min. 3,5 % tuku)
- **Polotučné** (1,5–1,8 % tuku)
- **Odtučněné / odstředěné** (max. 0,5 %)

» Na etiketě můžete nalézt další údaje jako např. cena, cena za jednotku, označení typu obalu a také čárový kód, který je pouze dobrovolným údajem.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

JOGURT

VÍŠ, CO JÍŠ?

Pro jednoznačnou identifikaci povahy potraviny musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definovaný právním předpisem.

Informace o **složení** se uvazuje slovem "Složení", za kterým následují složky seřazené sestupně podle hmotnosti stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě potraviny.

Pokud je na obalu **slovné, obrazové nebo graficky znázorněna** některá složka potraviny (např. jahoda), pak se uvede ve složení její % zastoupení v potravine. Pokud je zdůrazněna složka součást jiné složky, uvádě se také její % obsah, aby bylo možné zjistit skutečné množství složky v potravine.

Alergenní složky jsou ve složení zvýrazněny, aby byly jasně odlišeny od ostatních složek.

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak přímo stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny.

Údaj o množství se u jogurtů uvádí v gramech nebo kilogramech.

Datum použitelnosti se uvádí u potraviny, které snadno podléhají zkáze. Po uplynutí data použitelnosti se potravina nepovažuje za bezpečnou a nesmí být prodávána.

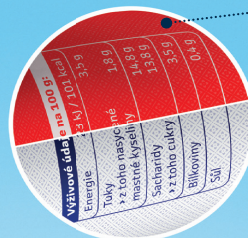

Identifikační značka je informací o schváleném podniku, ve kterém došlo k poslední hygienicky podstatné manipulaci s potravinou, nikoli informací o zemi původu.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora apod.

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

- » Při výrobě **neochucených (bílých) jogurtů** mohou být použity pouze složky pocházející z mléka. Nesmí být přidány žádné přídavné látky (za přídavné látky se nepovažují monosacharidy, disacharidy, oligosacharidy, jedlá želatina, bílkovinné hydrolyzáty, škrob modifikovaný působením kyselin nebo luhů).
- » U **ochucených jogurtů** je nutné vždy uvést podíl ovocné složky (např. jahody). Pokud je obal označen slovy „s příchutí...“, je ovocná složka nahrazena aromatem.
- » Na etiketě můžete nalézt **další údaje**, jako například, cena, cena za jednotku, označení typu obalu a také čárový kód, který je pouze dobrovolným údajem.

Od prosince 2016 se musí uvádět na etiketě výrobku **výživové údaje**. Od této povinnosti je osvobozeno například čerstvé maso, ovoce, zelenina, nebalené potravinářské pokrmy, výrobky od malých výrobců apod. Údaj o **obsahu tuku** slouží také jako informace o klasifikaci mléčných výrobků.

Text letáku je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

SÝR

VÍŠ, CO JÍŠ?

V obchodním názvu může být dobrovolně uvedena informace o **obsahu tuku v sušině (např. 20 %, 45 %)**.

Pro jednoznačnou identifikaci potraviny musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definovaný právním předpisem.

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že to požaduje právní předpis nebo charakter potraviny. Pro mléko a mléčné výrobky je teplota skladování stanovena vyhláškou, a to na teplotu + 2 °C až + 8 °C. Označit teplotu skladování je možné i v rámci tohoto rozmezí (např. + 4 °C až + 8 °C či + 2 °C až + 6 °C).

Od prosince 2016 se musí uvádět na etiketě balených potravin **výživové údaje**. Odtěto povinnosti je osvobozeno např. čerstvé maso, ovoce, zelenina, nebalené potraviny, pokrmy, výrobky od malých výrobců apod.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora apod.

Eidam je možné označit jak **datem minimální trvanlivosti** (např. cihla eidamu), tak i **datem použitelnosti** (např. u eidamu krájeného na plátky).

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

U sýrů se na obalu uvede obsah tuku nebo tuku v sušině a sušina. Pokud je tuk uveden v tabulce výživových hodnot, nemusí být na etiketě znovu zopakován, a to ani formou informace o obsahu tuku v sušině, a nemusí být uvedena ani sušina.

U sýrů, do nichž nebyly přidány žádné jiné složky kromě mléčných produktů, potravinářských enzymů, mikrobiálních kultur nezbytných k výrobě nebo v případě sýrů jiných než čerstvých a tavených sůl nezbytná k jejich výrobě, **se nevyžaduje uvedení seznamu složek.**

Údaj o čistém množství se u sýrů uvádí v gramech nebo kilogramech.

» **Povinně se označí zákoný název, kterým je označen sýr.** Pokud se jedná o syrovátkový sýr, tavený sýr nebo o tavený sýrový výrobek, musí být povinně tato informace uvedena.

» **Přírodní sýry lze dále dělit na**

- čerstvých
- zrajících (např. Eidam, Emmentál),
- zrajících pod mazem (např. Romadur),
- zrajících v celé hmotě (např. Zlatá Níva),
- sýry s plísni na povrchu (např. Hermelín),
- sýry s plísni uvnitř hmoty sýra (např. Níva),
- sýry dvouplísňové (např. Cambozola),
- v sohném nálevu, bílý (např. Mozzarella),
- pařený (např. Jaderl).

» **Přírodní sýry je možné dělit také dle obsahu tuku v sušině na:**

- odtučněný,
- nízkotučný,
- polotučný,
- plnotučný,
- vysokotučný.

» **Přírodní sýry je možné dále také dělit dle obsahu vody v tukuprosté hmotě sýra, a to na:**

- měkký (např. Romadur, Hermelín, Brié),
- poloměkky (např. Níva, Kamadet),
- polotvrdý (např. Eidam, Madeland),
- tvrdý (např. Cedar, Emmentál),
- extra tvrdý (např. Parmažán, Gran Moravia).

» **Zvýraznění mléka jako **alegemní složky** se ve složení sýru nevyžaduje, jelikož název potraviny jasně odkazuje na jeho přítomnost.**

» Některé sýry díky své jedinečnosti nesou evropské **Chráněné zeměpisné označení**. Jsou to **Olomoucké tvrdičky, Jihoskádská Zlatá Níva** a **Jihoskádská Níva**. Název regionu, určitého místa nebo ve výjimečných případech země je možné použít k označení zboží pocházejícího z tohoto území, jestliže toto zboží má určitou kvalitu, pověst nebo jiné vlastnosti, které lze přičíst tomuto zeměpisnému původu, a jestliže výroba nebo zpracování a nebo příprava takového zboží probíhá ve vymezeném území.

» Na etiketě jsou uvedeny **další povinné údaje**, jako např. označení typu obalu apod.

» **K dobrovolným údajům** na etiketě patří např. čárový kód.

Identifikační značka je informací o schváleném podniku, ve kterém došlo k poslední hygienické podstatné manipulaci s potravinou, nikoli informací o zemi původu.

SÝR S PLÍŠNÍ NA POVRCHU

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

VÍŠ, CO JÍŠ?

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora apod.

Datum použitelnosti se uvádí u potravin, které snadno podléhají zkáze. Po uplynutí data použitelnosti se potravina nepovažuje za bezpečnou a nesmí být prodávána.

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datem minimální trvanlivosti nebo datem použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

Pro jednoznačnou identifikaci povahy potraviny musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definovaný právním předpisem.

Od prosince 2016 se musí uvádět na etiketě balených potravin **výživové údaje**. Od této povinnosti je osvobozeno např. čerstvé maso, ovoce, zelenina, nebalené potraviny, pokrmy, výrobky od malých výrobců apod.

Informace o složení se uvozuje slovem „Složení“; za kterým následují složky seřazené sestupně podle hmotnosti stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě potraviny.

Vzhledem k tomu, že do sýru nebyly přidány žádné jiné složky kromě mléčných produktů, potravinářských enzymů, mikrobiálních kultur a soli nezbytné k jeho výrobě, nemuselo být zde být uvedeno složení.

Údaj o čistém množství se u sýrů uvádí v gramech nebo kilogramech.

U sýrů se na obalu uvede **obsah tuku nebo tuku v sušině a sušina**. Pokud je tuk uveden v tabulce výživových hodnot, nemusí být na etiketě znovu zopakován, a to ani formou informace o obsahu tuku v sušině, a nemusí být uvedena ani sušina.

Identifikační značka je informací o schváleném podniku, ve kterém došlo k poslední hygienicky podstatné manipulaci s potravinou, nikoli informací o zemi původu potraviny.

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak přímo stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny. Pro mléko a mléčné výrobky je teplota skladování stanovena vyhláškou, a to na teplotu + 2 °C až + 8 °C. Označit teplotu skladování je možné i v rámci tohoto rozmezí (např. + 4 °C až + 8 °C či + 2 °C až + 6 °C).

Alergenické složky jsou ve složení zvýrazněny, aby byly jasně odlišeny od ostatních složek.

- » **Povinné se označí zákonem název**, kterým je označen sýr.
- » **Pokud se jedná o syrovátkový sýr, tavený sýr nebo o tavený sýrový výrobek**, musí být povinně tato informace uvedena.
- » **Přírodní sýry lze dále dělit na**
 - čerstvé,
 - zrající (např. Eidam, Emmentál),
 - zrající pod mazem (např. Romadur),
 - zrající v celé hmotě (např. Zlaté),
 - sýry splisní na povrchu (např. Hermelín),
 - sýry splisní uvnitř hmoty sýra (např. Niva),
 - sýry dvoupříslušové (např. Cambozola),
 - v solném nálevu, bílý (např. Mozzarella),
 - pařený (např. Jablec).
- » **Přírodní sýry je možné dále také dle obsahu tuku v sušině na**
 - odtučněný,
 - nízkotučný,
 - polotučný,
 - plnotučný a
 - vysokotučný.
- » **Přírodní sýry** je možné dále také dle obsahu vody v tuku prostě hmotě sýra, a to na
 - měkký (např. Romadur, Hermelín, Brie),
 - poloměkký (např. Niva, Kamadét),
 - polotvrdý (např. Eidam, Madeland),
 - tvrdý (např. Cedar, Emmentál),
 - extra tvrdý (např. Parmazán, Gran Moravia).
- » U sýrů, do nichž **nebyly přidány žádné jiné složky**, kromě mléčných produktů, potravinářských enzymů, mikrobiálních kultur nezbytných k výrobě nebo v případě sýrů jiných než čerstvých a tavených sůl nezbytná k jejich výrobě, se nevyžaduje uvedení seznamu složek.
- » Zvýraznění mléka jako **alergenické složky** se ve složení sýru nevyžaduje, jelikož název potraviny jasně odkazuje na jeho přirodlost.
- » **Některé sýry** díky své jedinečnosti nesou evropské **Chráněné zeměpisné označení**. Jsou to **Olomoucké tvarůžky, Jihočeská Zlatá Niva a Jihočeská Niva**. Název regionu, určitého místa nebo ve výjimečných případech země je možné použít k označení zboží pocházejícího z tohoto území, jestliže toto zboží má určitou kvalitu, pověst nebo jiné vlastnosti, které lze přičíst tomuto zeměpisnému původu, a jestliže výroba nebo zpracování a nebo příprava takového zboží probíhá ve vymezeném území.
- » Na etiketě jsou uvedeny **další povinné údaje**, jako např. označení typu obalu apod.
- » **K dobrovolným údajům** na etiketě patří např. čárový kód.

Text letáku je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

MÁSLO

VÍŠ, CO JÍŠ?

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora apod.

Identifikační značka je informací o schváleném podniku, ve kterém došlo k poslední hygienické podstatné manipulaci s potravinou, nikoli informací o zemi původu.

Pro jednoznačnou identifikaci povahy potraviny musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definovaný právním předpisem.

Od prosince 2016 se musí uvádět na etiketě výrobku **výživové údaje**. Od této povinnosti je osvobozeno např. čerstvé maso, ovoce, zelenina, nebalené potraviny, pokrmy, výrobky od malých výrobců apod. Údaj o obsahu tuku slouží také jako informace o klasifikaci mléčných výrobků.

Údaj o množství se u másla uvádí v gramech nebo kilogramech.

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak přímo stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny.

Máslo může být označeno jak **datem minimální trvanlivosti**, tak **datem použitelnosti**. V případě čerstvého a stolního másla musí být vždy máslo označeno datem použitelnosti. Máslo označené datem minimální trvanlivosti je možné po uplynutí této doby prodávat za předpokladu, že je prodáváno odděleně a doprovázeno informací, že je po uplynutí doby minimální trvanlivosti. Potravinu je stále možné konzumovat.

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

- » Jako **máslo** je možné označit jen výrobek, který obsahuje od 80% do méně než 90 % mléčného tuku.
- » Vyrábí se také **třítčtvrtětučná** a **polotučná** másla s obsahem tuku 60–62 %, respektive 39–41 %. Výrobky s obsahem mléčného tuku mimo tyto rozsahy se označí jako **mléčná pomazánka**. Do této kategorie spadají i **tradiční pomazánkové** které obsahuje 31–36 % mléčného tuku.
- » **Čerstvým máslem** se označí máslo do 20 dnů od data výroby.
- » Jako **stolní máslo** se označuje máslo, které bylo zmrazeno na -18 °C a skladováno nejdéle 24 měsíců od data výroby.
- » **Margarín** je směs získaná z živočišných anebo rostlinných tuků, které tvoří 80–90 %. Na rozdíl od másla obsahuje max. do 3 % mléčného tuku.
- » **Směsný tuk** je směs získaná z živočišných nebo rostlinných tuků, které tvoří 80–90%. Na rozdíl od másla obsahuje 10–80% mléčného tuku.

Text etikety je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

**MAJONÉZA
TATARKA**

VÍŠ, CO JÍŠ?

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

Od prosince 2016 se musí uvádět na etiketě balených potravin **výživové údaje**. Od této povinnosti je osvobozeno např. čerstvé maso, ovoce, zelenina, nebalené potravinářské výrobky, výrobky od malých výrobců apod.

Údaj o čistém množství se u studených ochucených omáček běžně uvádí v objemových jednotkách.

Text letáku je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

VEJCE

VÍŠ, CO JÍŠ?

Pro jednoznačnou identifikaci povahy potraviny musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definován právním předpisem.

Údaj o **způsobu chovu nosnic**, který může být v kleci, ve volném výběhu nebo v rámci ekologického zemědělství.

Vejce se třídí podle **jakosti** na třídu A, neboli čerstvá, a třídu B.

Zařazení vajec dle hmotnosti do příslušné hmotnostní skupiny.

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak přímo stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny. Pro vejce právní předpis stanoví teplotu v uvedeném rozmezí.

Vejce se označí **datem minimální trvanlivosti**. Toto datum nemůže být delší než 28 dnů po snášce.

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

Číslo balírný nebo třídní, které může být i ve formě oválu. Zkratka země v tomto čísle není informací o původu vajec.

Vyjádření **množství** formou počtu kusů v balení.

Vysvětlení kódu producenta na vejci. Může být uvedeno na vnější nebo vnitřní straně balení.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora ap.

První číslice označuje metodu chovu nosnic:

- 1 – vejce nosnic ve volném výběhu
- 2 – vejce nosnic v halách (na podestýlce)
- 3 – vejce nosnic v klecích
- 0 – vejce nosnic v ekologickém zemědělství (BIO)

Poslední čtyřčíslí je údaj o hospodářství (chovu)

Kód země producenta (země, kde byla vejce snesena):

- CZ – Česká republika
- SK – Slovensko
- LT – Litva

» Informace o zemi, kde byla vejce zabalena nemusí odpovídat zemi původu vajec. **Původ lze zjistit z označení přímo na skořápce vajec.** Česká vejce nesou v kódu označení CZ.

» **Číslo chovu** si můžete u vajec z České republiky vyhledat na stránkách státního podniku Mezinárodní testování drůbeže (www.mtd-ustrasice.cz).

» V obchodní síti se prodávají výhradně vejce jakostní třídy A, tj. **vejce čerstvá**. Vejce třídy B se směji dodávat pouze na průmyslové zpracování.

» Vejce se **dle hmotnosti** dělí na:

- » **S** – malá, do 53 g
- » **M** – střední, 53-63 g
- » **L** – velká, 63-73 g
- » **XL** – velmi velká, nad 73 g

» Obaly mohou být označeny slovy „třída A“ nebo písmenem „A“, a to buď samostatně nebo v kombinaci se slovem „čerstvá“.

» Pokud je na obalu vajec třídy A navíc uvedeno i označení „extra“ nebo „extra čerstvá“, byla vejce tříděna a zabalena nejpозději **4 dny** po snášce. Takto označená mohou být prodávána do devátého dne po snášce.

» Na etiketě můžete nalézt další údaje jako např. cena, cena za jednotku, označení typu obalu a také čárový kód, který je pouze dobrovolným údajem.

Textová část je informativního charakteru a není právně závazná. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

MED

VÍŠ, CO JÍŠ?

Med musí být označen **zemí původu**, kde byl získán. Pokud se jedná o směs medů pocházejících z více zemí Evropské unie nebo ze třetích zemí, lze uvést jednotlivé názvy zemí nebo z názvy země původu nahradit jedním z následujících označení:

1. směs medů ze země EU,
2. „směs medů ze země mimo EU“,
3. „směs medů ze země EU a ze země mimo EU“.

Med se označí **datem minimální trvanlivosti**. Po uplynutí doby minimální trvanlivosti je možné potravinu prodávat za předpokladu, že je bezpečná, prodávána odděleně a doprovázena informací, že potravina je po uplynutí data minimální trvanlivosti. Potraviny je i po uplynutí doby minimální trvanlivosti možné konzumovat. U potraviny s trvanlivostí delší než tři měsíce, avšak nejvýše v délce 18 měsíců, postačí uvedení měsíce a roku, u potraviny s trvanlivostí delší než osmnáct měsíců postačí uvedení roku.

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

Uvedení druhu rostliny, ze které med pochází, je dobrovolné. Pokud je informace uvedena, musí med pocházet převážně nebo zcela z tohoto druhu rostliny a mít odpovídající senzorní a fyzikální chemické a mikroskopické vlastnosti.

Pro jednoznačnou identifikaci povahy potraviny musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definovaný právním předpisem.

Údaj o čistém množství se u medů uvádí v gramech nebo kilogramech.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora apod.

» Povinně se na etiketě medu uvádí informace:

- **Původ medu.**
 - Med se dle původu dělí na med **květový** (nektarový), čímž se rozumí med pocházející zejména z nektaru květů, a med **medovicový**, což je med pocházející zejména z výměšů hmyzu sajícího šťavu z rostlinných pletiv.
 - **Způsob získávání nebo obchodní úprava.**
 - **Země původu medu.**

» Med se dle způsobu získávání nebo obchodní úpravy dělí na:

- **pastový med** - med, který byl po získání upraven do pastovité konzistence a je tvořen směsí jemných krystalů,
- **vytočený med** - med získaný odstředováním odvíčkových bezplodových plástů,
- **pláštěkový med** - med uložený a zavíčkovaný včelami do bezplodových plástů čerstvě postavených na mezistěnách vyrobených výhradně ze včelího vosku nebo bez nich a prodáváný v uzavřených celých plástech nebo dílech takových plástů,
- **vykapávaný med** - med získaný vykapáním odvíčkových bezplodových plástů,
- **med s pláštěčky** - med, který obsahuje jeden nebo více kusů pláštěčkového medu,
- **lisovaný med** - med získaný lisováním bezplodových plástů za použití mírného ohřevu do 45 °C nebo bez použití tepla,
- **filtrovaný med** - med, který byl po získání upraven odstraněním cizích anorganických nebo organických látek takovým způsobem, že dochází k významnému odstranění pylu,
- **pekarský med** (průmyslový med) - med určený výhradně pro průmyslové použití nebo jako složka do jiných potravin; může mít cizí příchutě nebo pach, může vykazovat počinající kvašení nebo mohl být zahřát.

» Povinně informace je možné dobrovolně doplnit informacemi o:

- regionálním, územním nebo místním označením původu, pokud výrobek pochází zcela z uvedeného zdroje původu,
- ve vztahu k původu medu názvem „jednodruhový“ nebo „smíšený“,
- druhu rostliny, z níž pochází, pokud výrobek pochází zcela nebo převážně z uvedeného druhu a má odpovídající chuťové, fyzikální chemické vlastnosti.

» Výše uvedené dobrovolné údaje je nesmí být uvedeny u filtrovaného a pekarského medu (průmyslového medu).

- Pekarský med a filtrovaný med se navíc na přepravních nádobách, obalech a v obchodních dokladech označí slovy „pekarský med“ nebo „průmyslový med“ a „filtrovaný med“. Pokud je med pekarský nebo med filtrovaný přidány do jiného druhu medu, označí se směs těchto medů jako „med pekarský“ nebo „med filtrovaný“.
- Pekarský med (průmyslový med) musí být na všech obalech označen v blízkosti názvu údajem, že med je určen pouze na vaření, pečení nebo jiné zpracování.

» Označit dobrovolně med jako „lesní med“ je možné pouze v případě, že je tato informace pravdivá. Lesní med je tvořen především medovicovým medem.

» Do medu nesmí být přidány s výjimkou jiného druhu medu, žádné jiné látky včetně přídavných látek.

» Z medu nesmí být odstraněn pyl ani jiná specifická součást medu, s výjimkou případů, kdy tomu při odstraňování cizorodých anorganických a organických látek, zejména filtrací, nelze zabránit.

» Na etiketě jsou uvedeny další povinné údaje, jako např. označení typu obalu apod.

» K dobrovolným údajům na etiketě patří např. čárový kód.

Text letáku je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

Pro jednoznačnou identifikaci povahy potraviny musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definován právním předpisem.

Označit nápoj jako „džus“, „juice“, „100 %“, „stoprocentní“ nebo výraz obdobného významu, je možné pouze u ovocné a zeleninové šťávy.

Informace o složení se uvádí slovem „Složení“, za kterým následují složky seřazené sestupně podle hmotnosti stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě.

K názvu potraviny se povinně připojují informace o **způsobu úpravy potraviny**.

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak přímo stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny.

Šťávy a nektary se označí **datem minimální trvanlivosti**. Po uplynutí data minimální trvanlivosti je možné potravinu prodávat za předpokladu, že je prodávána odděleně a doprovázena informací, že je po uplynutí data minimální trvanlivosti.

Kód šarže je na potravine povinný, pokud není datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

NÁPOJE

Přídavné látky se uvádějí ve formátu názvu skupiny přídavné látky následovaný E-kódem nebo plným názvem přídavné látky.

Pokud je na obalu slovně, obrazově nebo graficky **znázorněna některá složka** potraviny (např. jablko), pak se uvede ve složení její % zastoupení v potravine.

Od prosince 2016 se musí uvádět na etiketě výrobku **výživové údaje**. Od této povinnosti je osvobozeno např. čerstvé maso, ovoce, zelenina, nebalené potraviny, pokrmy, výrobky od malých výrobců apod.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora apod.

Údaj o množství se u šťáv uvádí v mililitrech nebo litrech.

VÍŠ, CO JÍŠ?

- » **Ovocná nebo zeleninová šťáva** se vyrábí ze zralého, zdravého, čerstvého, chlazeného nebo zmrazeného ovoce nebo zeleniny, a to z jednoho nebo více druhů. Do ovocné a zeleninové šťávy nesmí být přidán cukr.
- » **Ovocná nebo zeleninová šťáva**, která je vyrobená z koncentrátu, musí být na obalu označena slovy „z koncentrátu“.
- » **Nektar** se vyrábí z ovocné nebo zeleninové šťávy, do které je přidána voda, popř. cukr nebo med. Aroma, dužina a buňky získané vhodnými fyzikálními prostředky ze stejného druhu ovoce nebo zeleniny mohou být do šťávy vráceny. Při výrobě ovocných nektarů bez přípravku cukrů nebo se sníženou energetickou hodnotou mohou být cukry zcela nebo zčásti nahrazeny náhradními sladidly. U ovocného nektaru musí být uveden min. obsah ovocné šťávy, ovocné dřeně nebo směsi těchto složek slovy „podíl ovocné složky nejméně... %“, která jsou uvedena ve stejném zorném poli jako název výrobku.
- » **Minerální voda ochucená** je ochucený nealkoholický nápoj vyrobený z přírodní minerální vody, nápojových koncentrátů nebo surovin k jejich přípravě.
- » **Pramenitá voda ochucená** je ochucený nealkoholický nápoj vyrobený z pramenité vody, nápojových koncentrátů nebo surovin k jejich přípravě.
- » **Pitná voda ochucená** je ochucený nealkoholický nápoj vyrobený z pitné vody obsahující pouze přídavek aromatu, popřípadě též obohacený doplňkem stravy.
- » **Limonáda** je ochucený nealkoholický nápoj vyrobený z pitné vody, nápojových koncentrátů nebo surovin k jejich přípravě.
- » **Pro nápojový koncentrát** obsahující více než 50 % hmotnostních cukrů lze použít název sirup.
- » Na etiketě můžete nalézt **další údaje** jako např. cena, cena za jednotku, označení typu obalu a také čárový kód, který je pouze dobrovolným údajem.

Text letáku je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

PIVO

VÍŠ, CO JÍŠ?

Piva se často označují pomocí stupňovitosti jako tzv. **desítky**, **jedenáctky** nebo **dvanačky**. Toto označení reprezentuje obsah extraktu původní mladiny a udává se v % hmotnostních. Nejedná se o údaj o množství alkoholu v % objemových.

Pro jednoznačnou identifikaci povahy potraviny musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definovaný právním předpisem. U piva zákoný název obsahuje např. informace o tom, zda je pivo výčepní či ležák nebo informaci o jeho barvě, pokud je pivo jiné než světlé.

K názvu potraviny se povinně připojují **informace o způsobu úpravy potraviny**.

Údaj o množství piva se uvádí v mililitrech, centilitrech nebo litrech.

Uvedení informace o obsahu alkoholu v procentech objemových je u nápojů s obsahem alkoholu nad 1,2 % objemových povinné. Ve stejném zorném poli musí být uveden obsah alkoholu, název potraviny a množství potraviny prodeje, distributora apod.

Informace o složení se uvazuje slovem „Složení“, za kterým následují složky seřazené sestupně podle hmotnosti stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě potraviny.

Alergenní složky jsou ve složení zvýrazněny, aby byly jasné odlišeny od ostatních složek.

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak přímo stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny.

Pivo se označí **datem minimální trvanlivosti**. Po uplynutí doby minimální trvanlivosti je možné potravinu prodávat za předpokladu, že je bezpečná, prodávána odděleně a doprovázena informací, že potravina je po uplynutí data minimální trvanlivosti. Potraviny je i po uplynutí doby minimální trvanlivosti možné konzumovat. U potravin s trvanlivostí delší než tři měsíce, avšak nejvýše v délce 18 měsíců, postačí uvedení měsíce a roku, u potravin s trvanlivostí delší než osm měsíců postačí uvedení uvedeného roku.

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora apod.

» **Dle způsobu kvašení lze pivo dělit na**

- **spodně kvašené pivo**, které je vyrobené za použití pivovarských kvasinek spodního kvašení,
- **svrchně kvašené pivo**, které je vyrobené za použití pivovarských kvasinek svrchního kvašení.

» **Dle druhu použitého sladu lze pivo dělit na**

- **světlé pivo**, které je vyrobené převážně ze světlých sladů,
- **tmavé a polotmavé pivo**, které je vyrobené z tmavých sladů, sladů karamelových, případně barevných sladů ve směsi se světlými slady,
- **řezané pivo**, které je vyrobené při stáčení smíšením světlých a tmavých piv.

» **Dle obsahu extraktu původní mladiny se pivo dělí na**

- **stolní pivo** s extraktem původní mladiny do 6 % hmotnostních včetně,
- **výčepní pivo** s extraktem původní mladiny 7 až 10 % hmotnostních,
- **ležák**, což je spodně kvašené pivo s extraktem původní mladiny 11 až 12 % hmotnostních,
- **plněné pivo**, což je svrchně kvašené pivo s extraktem původní mladiny 11 až 12 % hmotnostních,
- **silné pivo**, což je pivo s extraktem původní mladiny 13 % hmotnostních a vyšším.

» **Dle obsahu alkoholu se pivo dělí na**

- **nízkoalkoholické pivo**, které obsahuje více než 0,5 % objemových a nejvýše 1,2 % objemových alkoholu,
- **nealkoholické pivo** s obsahem alkoholu nejvýše 0,5 % objemových.

» **Pivem z jiných obilovin** je pivo vyrobené s podílem extraktu z použitého sladu jiné obiloviny než ječmene (např. pšenice) vyšším než jedna třetina hmotnosti extraktu.

» **Kvasnicovým pivem** je pivo vyrobené dodatečným přidáváním čistých kvasnicové kultury nebo podílu rozkvašené mladiny do hotového piva.

» **Ochuceným pivem** je pivo vyrobené s přidáváním látek určených k aromatizaci, potravin a surovin s vlastním aromatem, lihovin nebo ostatních alkoholických nápojů; obsah alkoholu pocházejícího z lihovin a ostatních alkoholických nápojů přitom nesmí překročit obsah alkoholu v původním pivo.

» Na trhu se lze setkat také s nápoji na bázi piva - **kvašeným sladovým nápojem, míchaným nápojem z piva a atypickým pivním nápojem**.

• **Kvašeným sladovým nápojem** je nápoj vyrobený ze sladiny pivovarskou technologií, který může být ochucený.

• **Míchaným nápojem z piva** je nápoj vyrobený smícháním piva s nealkoholickým nápojem nebo s nápojem koncentrátem pro přípravu nealkoholických nápojů.

• **Atypickým pivním nápojem** je nápoj na bázi piva s modifikovaným podílem sladu nebo modifikovaným způsobem kvašení (není to pivo a nelze tedy jako pivo deklarovat).

» **U piva se na etiketě musí dále např. uvést:**

- způsob kvašení, jde-li o pivo vyrobené svrchním kvašením,
- údaj „nefiltrované“, pokud nebyla provedena filtrace,
- v názvu údaj „kvasnicové“, pokud jde o pivo kvasnicové,
- údaj, zda jde o pivo tmavé, polotmavé nebo řezané,
- v názvu údaj o druhu obiloviny, pokud bylo pivo ochuceno,
- v názvu údaj o druhu obiloviny, pokud bylo vyrobeno z jiných druhů obilovin,
- údaj o použití přírodní minerální vody, pokud byla k výrobě použita.

» **U alkoholických nápojů**, které obsahují více než 1,2 % objemových alkoholu, není povinné uvést tabulku výživových údajů.

Text letáku je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

STERILOVANÁ ZELENA

VÍŠ, CO JÍŠ?

Pro jednoznačnou identifikaci povahy potraviny musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definovaný právním předpisem.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora apod.

Sterilované okurky se označí **datem minimální trvanlivosti**. Po uplynutí doby minimální trvanlivosti je možné potraviny prodávat za předpokladu, že je bezpečná, prodávána odděleně a doprovázena informací, že potravina je po uplynutí data minimální trvanlivosti. Potraviny je i po uplynutí doby minimální trvanlivosti možné konzumovat. U potravin s trvanlivostí delší než tři měsíce, avšak nejvýše v délce 18 měsíců, postačí uvedení měsíce a roku, u potravin s trvanlivostí delší než osmáct měsíců postačí uvedení roku.

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

Údaj o čistém množství potraviny se uvede v gramech či kilogramech, jelikož se jedná o potravinu v nálevu, uvede se také čistá hmotnost pevného podílu po odkapání.

U sterilované zeleniny je požadavek, aby zelenina byla velikostně vyrovnaná.

Informace o složení se uvádí slovy „Složení:“, za kterým následují složky seřazené sestupně podle hmotnosti stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě potraviny.

Alergenické složky jsou ve složení zvýrazněny, aby byly jasně odlišeny od ostatních složek.

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak přímo stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny. U sterilovaných okurek je uvedení teploty nepovinným údajem. Údaj může být stanoven výrobcem.

Od prosince 2016 se musí uvádět na etiketě balených potravin **výživové údaje**. Od této povinnosti je osvobozeno např. čerstvé maso, ovoce, zelenina, nebalené potraviny, pokrmy, výrobky od malých výrobců apod.

U zpracované zeleniny s nálevem se uvede **druh použitého nálevu**. Dále také informace o tom, že je výrobek pálivý.

Pokud je potravina v nálevu a nálev se běžně nekonzumuje, mohou se **výživové údaje** vztáhnout jen k části potraviny bez nálevu. Tato skutečnost musí být ovšem jasně a srozumitelně pro spotřebitele uvedena. Pokud není uvedeno, že se výživové údaje vztahují jen k části potraviny bez nálevu, je nutné usuzovat, že se vztahují k potravině jako celku.

» **Zpracovaná zelenina** jsou výrobky, jejichž charakteristickou složkou tvoří zelenina a které byly upraveny konzervováním, s výjimkou zeleninových nealkoholických nápojů, dresinků, studených omáček a hluboce zmrazené zeleniny.

» **Jako sterilovaná zelenina** lze pak označit výrobek s nálevem v neprodávěném uzavřeném obalu, který byl konzervován sterilací.

» **Mléčné kvašenou zeleninou je výrobek konzervovaný** působením bakterií mléčného kvašení. Tento druh zpracované zeleniny musí být označen datem použitelnosti a teplotou skladování.

» **Zeleninou proslazenou nebo kandovanou** je potravina konzervovaná zvýšením sušiny přidavkem přírodních sladidel (např. cukru).

» **Jako zelenina v soli** se označuje zelenina, která byla konzervována přidavkem jodové soli.

» **Chemicky konzervovaná zelenina** je pak potravina konzervovaná přidavkem konzervačního prostředku.

» **Zeleninou v octu** je zelenina zalitá kvasným octem tak, aby výsledná koncentrace kyseliny octové činila nejméně 4 % hmotnosti.

» **Zeleninovým protlakem** je potravina řídké až kašovitě konzistence s případnými jemnými nebo hrubšími kusky použitých surovin vyrobená z jedých částí zeleniny (bez slupek, jader) propastrováním nebo obdobným procesem, konzervovaná snížením obsahu vody, přidáním soli, sterilací nebo přidáním konzervačního prostředku, popřípadě kombinací uvedených způsobů.

» **Upravenou chlazenou čerstvou zeleninou** je potravina z čerstvé celé nebo dělené zeleniny s případným přidáním zeleniny sterilované a ochucující přísady. Upravená chlazená zelenina se uvádí na trh uzavřená ve spotřebitelském obalu a je určena k přímému použití. Tento druh zpracované zeleniny musí být označen datem použitelnosti a teplotou skladování.

» Na etiketě jsou uvedeny **další povinné údaje**, jako např. označení typu obalu apod.

» **K dobrovolným údajům** na etiketě patří např. čárový kód.

Text letáku je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN

DŽEMY

VÍŠ, CO JÍŠ?

Pro jednoznačnou identifikaci povahy potraviny musí být na obalu označen **zákonný název**. Tím se rozumí název, který je definován v právním předpisem.

K názvu potraviny se povinně připojují informace o **způsobu úpravy potraviny**.

U džemů je povinnost uvést **množství ovoce**, které bylo použito pro výrobu 100 g hotového výrobku. Informace se musí nacházet ve stejném zorném poli jako název výrobku.

U džemů se uvádí **celkový obsah přírodních sladidel** obsažených ve 100 g výrobku. Informace se musí nacházet ve stejném zorném poli jako název výrobku.

Seznam složek obsahuje všechny složky potraviny seřazené podle jejich hmotnosti stanovené při výrobě potraviny.

Přídavné látky se uvádějí ve formátu název skupiny přídavné látky následovaný kódem E nebo plným názvem přídavné látky.

Jméno nebo obchodní název provozovatele potravinářského podniku. Dobrovolně zde může být uvedena i informace, zda se jedná o výrobce, prodejce, distributora apod.

Od prosince 2016 se musí uvádět na etiketě výrobku **výživové údaje**. Od této povinnosti je osvobozeno například čerstvé maso, ovoce, zelenina, nebalené potraviny, pokrmy, výrobky od malých výrobců apod.

Podmínky skladování se uvádějí v případě, že tak stanoví právní předpis nebo to vyžaduje charakter potraviny a to popř. včetně podmínek skladování po otevření potraviny.

Údaj o množství se u džemů uvádí v gramech nebo kilogramech.

Džemy se označí **datem minimální trvanlivosti**. Po uplynutí doby minimální trvanlivosti je možné potravinu prodávat za předpokladu, že je potravina prodávána odděleně a doprovázena informací, že potravina je po uplynutí data minimální trvanlivosti.

Kód šarže je na potravině povinný, pokud není datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti uvedeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

» Jako **džem** se označí výrobky, které jsou vyrobeny ze směsi přírodních sladidel, vody a ovoce jiného než citrusového (např. meruněk, rybíz, jahod apod.)

» Džemy se dle obsahu ovoce a přírodních sladidel dělí na:

- **Džem**
- **Džem výběrový (Extra)**
- **Džem výběrový (Extra) se sníženým obsahem cukru**
- **Džem výběrový (Extra) speciální**

» Pro výrobu **džemů** je stanoven minimální hmotnost podílů ovoce, které musí být použito při výrobě. Všeobecně musí být při výrobě džemů použito nejméně **350 gramů ovoce na kilogram výrobku**.

» Do **džemů výběrových** pak musí být použito nejméně **450 g ovoce na kilogram výrobku**. Výjimku tvoří rybíz (ať už červený nebo černý), jeřábiny, rakytník, kdoule, šípek, zázvor, kešu-jablko a plody mučenky (maracuja), pro které je obsah upraven speciálními požadavky.

» **Džemy a džemy výběrové (Extra)** musí obsahovat nejméně **60 g cukru na 100 g výrobku**. **Džemy výběrové (Extra)** s označením „se sníženým obsahem cukru“ mohou obsahovat **nejvýše 41 g cukru na 100 g výrobku a výživové tvrzení musí být uvedeno v názvu výrobku**. U **džemů výběrových (Extra) speciálních** se vyžaduje obsah cukru od **42 do 59 g**.

» **Marmeládou** se rozumí výrobek vyrobený ze směsi přírodních sladidel, vody a citrusového ovoce (např. pomeranče, limetky apod.)

» **Povidla** jsou potravina vyrobená z meruněk nebo jednoho nebo více druhů ovoce, a to jablek, hrušek nebo švestek, s přidáním přírodních sladidel nebo bez přídavku, přivedená do polotuhé až tuhé konzistence s jemnými až hrubšími částicemi dužniny ovoce.

Text ležatky je informativního charakteru a není právně závazný. Platnost ke dni 1. 9. 2019.

